

تارمايى و مېروولە سوورەكانى دايكەم

ئارى صېجى كۆيى

سالانیکی زۆرو دوورو درێژه بێردهکه مهوه و پهنگ دهخۆمهوه بۆئهوهی بتوانم بهشیکی گهر بچووکیش بێت له ویستگه تفت و تالهکانی ژیانم بنووسمهوهو بگێرمهوه. ههمیشهههستمکردوهووه باریکی قورس و گرانم بهسهرشانهوه بووهو ویستوومه دایگرم و شان و کۆلم بجهسیتهوه، بۆ ههر کوێیهك چوویم لهههر پێخهفیكدا خهوتبم ههر جۆره شتیكم خواردبیت نهوه نهو باره گرانهی نیو ههست و ناخم لهگهڵ مندا هاتوووه نووستوووه خواردووویهتی. لهخۆشی و ناخۆشیدا لهگهڵ مندا بووهو بهریدا رویشتوووه سیبهرهکهییم له سیبهری خۆم تیرترو توختر بینیهوه، ههر سیوێکم خواردبیت پیشتر نهو لێی کردوووتهوه، ههر جوانیکم بینیبیت سهههتا سهرنجهکانی نهو رایکیشاوم، لهههر شتی دنیا بووبم یهکه مجار نهو گومانی لیکردوووه. بهردهوام ویستوووه نهو رۆحه ماندوو سهرشیت و یاخییهم وهکو دهفتهریک بکهمهوهوه ههرچی دهمهویت تییدا بنووسمهوه. ئەم دهقهی بهردهستیشان که بریتیه له کۆمه لیک رووداو بهشیکی ئیجگار که من لهو یادهوهی و یادگارییه تالانهی له ژیا مندا بینیومن و درکم پیکردوون به پشت بهستن به خهیاڵ و فهنتازیا بی سنورهکانی و سوود وهرگرتن له شیوازو هونهرهکانی رۆمان خستوووتهروو. نووسین ئهوهنیه واقیع کوپی بکهیت و بی کهم و زیاد وهك خوی بیگێریتهوه به لکو نهوه خهیاڵ و نه ندیشهیه وادهکات بهرگیکی ترو رۆحیکی دی به بهردا بکریت و دهماوادم و کیو بهکیو بۆ ههزاران سال و ههزارها نهوه بۆ یهکتری بگێرنهوهوه له فهوتان رزگارییان بکهن. ئەم دهقهدا سوودم له ریالیزمی سیحری وهرگرتوووه له بهرئهوهی پیموابوو تیکستهکه وهك نهو بوونه واقیعی و ریالیستییهی که ههیهتی دادهمالییت و فوویهکی بههیزی به سهردا دهکات و جۆره نهشوهو چیژیکی دیکه دهداتن به خوینهر. ژیا نی ههریهکیکیشمان له دوا جاردا بۆخوی به سهرهات و حیکایه تیکه دهبی بیانگێرینهوه ته نیا گێرانهوه رووداوو نهگهتهی و چیرۆکهکان له مردن و فهوتان رزگار دهکاتن. دوا ی خویندنهوه ئیوه نازادن چی ناو لیدهنین و چون هه ئیدهسهنگین و به چ قه له میکی نوک تیز ده یخه نه بهر نه شتهری بۆچوون و سهرنجه کانتان و ریزی هه مووتان دهگرم، بهلام هيج شتیك ناتوانی چیژی نهو ساتهم له لا که مکاتهوه که دوا وشهم نووسی و تهواومکردو قه له مه که مم داناو کۆله پشتییه کهی چه ندين سائهم له سه ر زهوی داناو هه ئمپشت. بهو شیوهیه دهژین و ژیا نمان پرپییه تی له کویره وهی و مهینه تی پاشانیش دهبی بمرین هه موو ههول و به گزرا چوونه وهکان یه کسانده بیته وه به سفر هه روهك (نیچه) له کتیبی (زه ردهشت وایگوت) دا ده ئی (له پیناوی یهك رۆژ مردن هه موو رۆژیك ده ژین).

پاییزیکی تووش دهستی پیکردبوو له پاشنیوه پویانهوه زیاتر خوی نمایشده کرد، عه سړیکی درهنگ هه وریکی رهش و چلکن به خه ی ناسمانی دلساف و بیگهردی گرتووه و شه ری پی فروشتووه جاربه جار نمه بارانیك دایکردووه و هیوربوته وه و بونی گل و خاکی ناوخته ی غه مگینی پاییز کردووه. لاو اوو گه لامیوه کان ده می بووه توزو گهردی غه میان لینیشتووه به و نمه بارانه خویان شووشتووه ته وه و قه هرو توره یی گهرمای هاوینیان له خویان دهر کردووه، به لام له جیاتی نه وه ی دلخوشن ماته میکی سهیر گرتوونی و رهنگیان ژاکاوو په ژمورده دیار بووه. له ناکاوو چه خماخه ی بروسکه یه ک ژووره که ی روشن کردووه ته وه و دایکمی له دالغه یه کی دوور پویشتووه به ناگاهیناوه ته وه (وای خودایه نه مه چیبوو زور ترسام)، له کونجیکدا دهستی له نه ژنوکانی گرموله کردووه و قژی دانه هیناوه و وهك شیت به سهر روویدا هاتوونه ته خوار به دووچاوی نه بله ق و ده می داچه قیوه وه. کراسیکی مه یله و موری گول گولی تاریکی له به ردابووه.

نه و ژووره ی دایکمی لیبووه زور گه وره نه بووه، دولا بیکی کونه هه ندیک شره لیفه و سهرین و نوینی رهنگا ورهنگی به سهردا قه دکراوه، ژیره وه شی چه ند دهسته په رداخ و سوراحیبه کی شووشه و تاخمیک فنجانی به نه خش و زه خره فهداری تیداد انراوه که به جامیکی که میك پیس دا پوشاروه وهك نه وه ی یه کیك به په نه به لای راست یا چه پدا کرد بیته وه و عاره قه و شوین دهستی به سهره وه جیمابی. دیواریکی ناشیرین و خوار گهر له ههر لایه که وه سهیرت کردبووایه واتزانیه به پشتدا که وتووه، نازانم جا نه مه بو کونی و له میژینه ی دروست کردنی بگه رینه وه یا وه ستاو کریکاری ناشی که کاره که یان له کول خویان کردو ته وه و ره مه کی و بی نه ندازه یه کی هاوسه نگ پیکیان هیناوه. بنمیچه که ی گل و کاریته بووه چه ند داریکی نه ستوورو دریزو توکمه له مسهر بو نه وسهر رایه لکراوه هه ندیکیان گری و چوکلای نه وه ندو جوانی تیدابووه وهك بلیی به دهستی نه نقه ست نه وی نه خشان دبی تیان. له م سته وه خته دا بوخوم بیر له وه ده که مه وه ناخو له سهرده می شه کانه وه و گه نجیدا سیبه ری نه م دارانه جیژووانی چه ندان عاشق بوو بیتن نیستاش په ل و پویان کراوه و بیده ست و قچ که وتوون، ده بی کاتیك چله کانیان بر اووه گه لاکانیان وه ریو ته سهره وه ی چ هه ستیکیان هه بووی و چه ندیان فرمیسک باراند بیته به ده ست مروقی دلر هق و جه لاده وه که له وه ته ی زه وی زه وییه ده کوژن و ناشار نه وه؟ تو بلیی شوینی جیابوونه وه ی له کان نه بوو بیتنه برین و ساریژبوون؟ وای له جه سته ی زامدارو هه لاهه لایان. بیرم لای دلدارانی ژیر سیبه ریانه ده بی نه وانیش وهك دره خته کانیان به سهر نه هاتبی؟!

په نجه ره یه کی نزمی گه وره له ژووره که دا هه بووه له بری شووشه نایلونی پیوه بووه و به سهر هه وشه یه کی پان و به ریندا رووانیویه تی و په یژیه کی چیمه نتو وهك ماری پاکشاو ده می به لیواری سهر بانه که وه ناوه. گلویک به روشناییه کی کزه وه به ناوه راستی ژووره که دا هه لئوسراوه و تیشکه کانی به هیمنی رژاونه ته سهر دولا به کونه که وه جه سته ی دایکم. کات ورده ورده بووه ته لیواریه کی درهنگ و بیده نگ که جوړه سام و ترسیکی له دلی دایکدا چاندووه، بویه خیرا هه ستاوه ته سهر پی و بو به رامبه ر په نجه ره که چوووه په رده سپیبه که ی لاداوه و سهیری تاریکی و هیمنی و غه مگینی چری هه وشه و لیواری کردووه،

هه‌ر بۆیه وهك نه‌ریت و خوویهك چه‌ند ئیواریهك نه‌مه‌ی دووباره‌ کردووته‌وه‌و ترسیکی نامۆی لێنیشتوووه‌ وهك بلیی به‌دوای شکاندن قوفلی ته‌لیسم و جادوویه‌کدا بگه‌ریت.

ئیواریه‌ی یه‌که‌م

ئه‌و رۆژه‌ سه‌رله‌به‌ری ساردبووه‌ به‌لام نه‌ئیواره‌دا کزه‌باکه‌ی وشک و تووندتربووه‌و له‌ژێر قادرمه‌و پشت ده‌رگای حه‌وشه‌وه‌ گه‌مه‌ی به‌گه‌لا زه‌ردو سیس و وه‌ریوه‌کان کردوووه‌. دایکه‌ هه‌ستیکی سه‌یر دایگرتوووه‌و له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووهره‌که‌ وه‌ستاوه‌ بو‌خۆشی نازانیت چاوه‌روانی باوکه‌ه‌ یا نه‌مایشی گه‌لاکان و هیمنی و نیوه‌ تاریکی حه‌وشه‌که‌ وایانلیکردوه‌ چاوه‌ له‌سه‌ر ئه‌و دیمه‌نه‌ هه‌نه‌گه‌ریت.

چاوانی چه‌ند جارێک هه‌نگۆفیوه‌و که‌مێک پرچی نیشته‌وته‌ سه‌رنیوچه‌وانی و لایداوه‌. ده‌ستی به‌دیواره‌وه‌ گرتوووه‌و وردتر سه‌رنجیداوه‌ تارمایی چه‌ند ژنیکی له‌بن دارمیوه‌ مل رووتاووه‌که‌دا بینیوه‌، برۆای به‌ چاوه‌کانی خۆی نه‌کردوووه‌ راسته‌ یا واهیمه‌ی خه‌یا له‌کانیه‌تی! ژنه‌کان هیچکامیکیان له‌میتریان نه‌چوون له‌هه‌مان کاتیشدا له‌یه‌که‌ترچوون. هه‌ندیکیان له‌سه‌ره‌وه‌ تاکه‌مه‌ر جه‌سته‌یان رووتبووه‌و مه‌مکیکیان له‌ مه‌که‌که‌یتریان بچووکتربوووه‌ به‌را‌دده‌یه‌ک وه‌ک چۆن کاله‌کیک و پرته‌قائیک به‌ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ دابنێی وه‌ها‌بووه‌. قژیان نیوه‌ی تاشرا‌بووه‌و نیوه‌که‌ی تریش درێژ درێژ که‌ خه‌ریکبووه‌ به‌ده‌م رۆیشته‌وه‌ لێی به‌ربوونه‌ته‌وه‌. هه‌ندیکیان خامیکی سپییان به‌خۆیانوه‌ پێچاوه‌ که‌ گۆلووکه‌ی هینده‌ به‌هارییان تێدا‌بووه‌ نه‌سته‌مبووه‌ به‌م ده‌مه‌و پاییزه‌ له‌هیچ جیگایه‌کی دنیا بدۆزینیه‌وه‌، هه‌موو پیکرا گریاون و دانه‌وایی یه‌که‌تریان کردوووه‌ فرمیسه‌که‌کانیان که‌ به‌ر زه‌وی که‌وتوووه‌ وردوخاش بوونه‌ وه‌ک له‌ شووشه‌و کریستال بووبیتن. ئه‌لقه‌یه‌کی بازنه‌بیان به‌گریان و واوه‌یلاوه‌ دروستکردوووه‌و به‌ده‌وری یه‌که‌دا سوورانه‌ته‌وه‌، جار‌جار ده‌نگ و سه‌دای ده‌فیک هاتوووه‌ وه‌ک له‌مه‌له‌که‌وتوه‌وه‌ بی‌ وه‌ها‌ دوورو ترسینه‌ربوووه‌. که‌م که‌مه‌ بازنه‌که‌یان فراوانتر کردوووه‌ تا گه‌یشته‌وونه‌ته‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌ی ژووهره‌که‌ و مشتکه‌کوئه‌بیان به‌دیواره‌که‌دا کیشاوه‌و بی‌ وه‌ستانیش گریاون. دایکه‌ سامیکی زۆری لێنیشتوووه‌و جه‌سته‌ی عاره‌قه‌یه‌کی سه‌یری ده‌رداوه‌ وه‌ک ته‌واوی رۆژ له‌به‌رباران بووبیت، گه‌رماییه‌ک به‌سک و پشتی داها‌توووه‌و سووره‌نگه‌راوه‌. ژنه‌کان نه‌وه‌نده‌ لێی نزیکبوونه‌ته‌وه‌ هه‌ستی‌کردوووه‌ به‌عزیکیان ده‌ناسیت و به‌توندی هاواری‌کردوووه‌: ((نه‌جیبه‌ی هاواریم ئه‌وه‌ چیت به‌سه‌رداها‌توووه‌ لێره‌ چیده‌که‌یت؟ گۆله‌ندامی خوشکم پیمبلی به‌جه‌سته‌یه‌کی سه‌یرو نیوه‌ رووت بوچی وا به‌کۆل ده‌گریت؟ نه‌خته‌ری ده‌سته‌ خوشکم هه‌ر ده‌لێی دایک و باوکت مردوون وه‌ها‌ هی‌شووه‌ فرمیسه‌ک هه‌له‌دریژیت ده‌ تو‌ بلی چیبوووه‌؟))، به‌لام هیچ وه‌لامیکی گۆی لێنا‌بیت. له‌دوای هه‌موویانه‌وه‌ ژنیکی به‌خیراییه‌کی سه‌یر رای‌کردوووه‌و خۆی به‌ په‌نجه‌ره‌که‌دا کیشاوه‌و وه‌ک مۆمی تاوه‌ یا ده‌له‌مه‌یه‌کی خۆنه‌گرتوو شکاوه‌ته‌ سه‌ریه‌ک و چۆراوه‌ته‌وه‌ چه‌ند ژنیکیش هه‌و‌لیانداوه‌ کۆیکه‌نه‌وه‌و به‌وینیه‌ی قوری ده‌ست‌کرد بینینه‌وه‌ سه‌ریه‌ک و جارێکی دی دروستیکه‌نه‌وه‌. هه‌ر گریاون و ژیرنه‌بوونه‌ته‌وه‌ به‌رده‌وامیش ده‌میان جوول‌اوه‌ته‌وه‌ وه‌ک

بیانەوی شتیك بەدایكەم بلین. چەندی هاواریانکردوو دەیکم هیچی لینه بیستوون، لەپوخساری هیچیشیان ئاسوودەیی و خوشنوودی تیدا بەدینه کردوو.

دایكەم ویستووێتی بەرەو دەرگاکی رابكات و بو ئیو كۆری ئەو ژنە سەیرو عاجباتیانە بچیت كە لەراستیدا عاجباتیش نەبوون، كەچی ئەوان لەبەر پەنجەرەكە دووركەوتوونەتەو. دایكەم دەرڤەتی لیهیناوە بە پەلە دەرگاکی کردوو تەو و بو حەوشە غاریداوە، بەلام جگە لە حەوشیكی ئاسایی و قادرمەیهکی راکشاوو هەندیک گەلای زەردو وەریو لەبن دارمیویکی پرووتەن و سپی هەنگەرەو دا هیچ شتیکی دیکە نەبینیوه.

ئێوارە دوووم

سەر لەئێوارە رۆژی دوووم هیچ (با) یەك هەلینە کردوو و شار كەش و مات بوو، بەلام هەست بە سەرمایهکی تیژكراوەك ئەوی بە چەقۆ بترن و بتكەن بەدوولەتەو، ئەمەش بو گەیشتنی كریو و زستانیکی تووش زەنگیکی مەترسیدار بوو. هەریکی بۆر نەیهیشتوو ئاسمان بەچاکی ببینی و بینایی لیل کردوو، هەرچی بانندە بوو بو لانه ساردو تەزیوێکانیان گەراندەتەو و هیمنییەکی سەیر ئەو ناوی داگرتوو.

دایكەم بە درێزایی شەوی رابردوو خەو نەچوو بوو چاوانی و لەبارە دیمەنی ئێوارە رۆژی پێشووەو هیچیشی بو باوكەم باسنە کردبوو، جا نازانم حەزینە کردوو یا ئەو تەگەر بۆی باسکردبایە ئەو باوكەم گائەنی پیدەکردو ماوێهەکی زۆر دەبوو. بنیشتە خوشە سەرزاری و پێی پیدەكەنی و رەنگە پێی گوتبایە تۆ تیکچوویت، یا سەنگی ترسی دیمەنی شانۆگەریهەکی ئەلا ئەو نەزۆر بوو نە یویراوە بۆی بگێریتەو، چونكە پاش ئەوی كە بو حەوشەكە راپکردو هیچ شتیکی نەبینی بوخویشی برۆای بەخۆی نە کردوو وەك گومان و دوودلی لەرۆحیدا بەجیماوە.

باوكەم فەرمانبەریکی میری بوو و دواي نیوهرۆیانیش جۆرەها ئیشیکردوو، بۆیە لەبەر سەرقالی زۆر بەكەمی كەوتوو تەو و مائ و نەپرزۆتە سەر هەندیک وردەکاری، بەلام ئەگەل دایكەم یەكتریان زۆر خوشویستوو و سۆزیکي برست شكینیان بەیەكتری داو. دایكەم بەو ژیانە ساكارە رازیبوو چونكە باوكەم زۆری ریز لیگرتوو و بەدەر ئەوی خیزانی بوو وەك هاوری و دۆستیش لێی روانیو، بۆیە یەكتریان لا پیرۆزو گەورە بوو و سامان و پارە نەبوو تە گرفت و كۆسپییکی گەورە سەر ریگیان.

ئەو رۆژە ئەدواي چوونەدەرەوی باوكەمەو دایكەم خەریکی ئیش و كارەكانی مائەو بوو، بەلام دەستی بو هەرشتیك بردوو شكاندووێتی و بەرپۆتەو خەیاڵی هەر لای دیمەنی ژنەكان بوو، بۆیە هەر كە ئێوارە هاتوو بو بەر پەنجەرەكە چوو تەو و راماو بەئكو بیانبینیتەو، كەچی ئەو جارە شتەكان نەزم و ئیقاعیکی دیکەیان وەرگرتوو و گەلێك جیاواز بوو لە ئێوارە یەكەم.

دایکم له ویدیوی په نجره وه جگه له تاریکیه کی چرو ره شتییه کی نه ستور هیچ شتیکی دیکه ی نه بینووه چه ند هه وئیداوه
حه وشه و قادمه و دارمیوه رووتاوه که ببینی، به لام هیچیان دیارنه بوون وه که نه وهی تاریکی هه موو دنیا له پستی په نجره ی
نه و ژوره به دبه خته ی دایکه وه کو بیته وه.

حه وشه که به وینه ی ده شتیکی فراوانی لیهاتووه نه سه ری دیار بووه نه بن به جاریک رهنگی رهش گه مارویداوه، به لام له پر
هیلیکی سپی سپی وه که دوزوله له وسه ری سنووو پیده شته تاریکه که وه دریز بووه ته وه تا بی دریز تر بووه نه وهنده هیمن
رؤیشتووه در ی به تاریکیه که داوه کردوویه تی به دوو که رته وه. نه مبه ره وه به ری پر له گوئی ژاکاوو سیس و سنه وه به ری
دریز بووه که هیچیان گه لایان پیوه نه بووه له هه ور تیپه ریون، چه ند دارتوویه کی پیریسی به رچا وکه وتووه ده ستیان
له که مه رییان داناوه و قه هرو غه می رۆژگار چه ماندوونه تیپه وه و ویستوویانه سه ره رزیکه نه وه و نه یان توانیوه. وه ختیکی دایکم
ورد تر بووه ته وه و چاتر سه رنجیداوه له وسه ری هیله سپیه که وه چه ند پیایکی بالابه رزی بینیوه به ره و رووی هاتوون
هه موویان به موو کورترو دریز تر نه بوون له یه کتری وه که بلیی باغه وانیک هه ره هه مووی وه که یه که به مقه ستیک بریون و
خشت کردوون. دیارنه بووه چییان پو شیوه هه ره هینده بووه له و دووره وه رهش چوونه ته وه و ده ستیکیان به خویندا شو کردو ته وه،
به ده سته که ی دیشیان دارمه تیکی دریز کوله یان به سه رشانه وه گرتووه که له وه یه مردوویه کی تیدا بووی رهنگه به تالیس
بوویت، دهنگه دهنگ و هاواریان لیبه رزبووه ته وه هه ندیجار وه ختبووه دارمه یته که ی سه رشانیان بکه ویته خوار و به په له
گرتوویانه ته وه، تا گه یشتوونه ته به ره په نجره به هه مان نیقاعی وه که یه که رؤیشتوون وه که نمایشیکی سه ربازی بکه ن
ده ست و قاجیان وها جوان و موسیقی جوولاندووه ته وه دایکم هه ره پیخو شبووه سه رییان بکات به لام ترسناک
بوون، پیاده کانی له نزیکه وه بینیوه به لام وه ختی له به ره په نجره که دا وه ستاون جوړیکی دی بوون واته له سه ر شیوه ی ده نکه
شقارته ی سووتا و هاتوونه ته پیچچاوی، بویه پیی سه ری بووه چوون نه و دارمه یته قورسه یان بو هه لگراوه!

له ناو نه و دارمه یته دا که سیکی به رزبووه ته وه و به شیوه یی دانیشتووه پستی که وتوته دایکم، سه رو قژیکی ره شی که میکی نوول
و دریز تاسه ر ملی داپو شیوه، قوونجه کانی وه که به چه قو هه لیا نکو لیبت دوو چالی گه وره ی تیدا بووه یه کیکیان خوینیکی
سپی لیرویشتووه نه ویدیشیان برینیکی ته ره بووه، به لام هیچ خوینیکی له به ره نه روستووه، بربره کانی پستی وها ده ره په ریون
زور ناسان توانیویه تی بیان ژمیریت. له که مه رییه وه له ناو دارمه یته که دا بووه دیارنه بووه چونه، به لام دایکم به سه رو قزه
دریزه که ی له دوواوه هه ستیکردووه نه وه باوکه بویه به گریانه وه هاواریکردووه: ((به هادین گیان نه مه چیت به سه ردا هاتووه
خو جاری کانت بو مائی ماوه بگه ریپته وه بو رو خسارتم پیشان ناده ی، توخودا ناوریکی بده وه؟!))

هه ندیک له وپیاده بالا به رزانه ی دایکم له نزیکه وه وه که ده نکه شقارته ی سووتا دیتوونی که وردتر سه رنجیداوه هه ره ده نکه
شقارته یه که روو خساریکیان هه بووه، دووانی لی ناسیونه ته وه و زانیویه تی کی و بانگی کردوون: ((که مالی خوشنوسی برام

نه وه بهم ئیواریه له م تاریکستانه دا چیده کهیت بو وات لیها تووه وهره ژووره وه، باوکه کیان بوچی دوکانه کهت جیهیشتوه و بو بهر په نجه ره کهم هاتووی بزانه چی بووه توخوا وه لامم بده وه؟))، به لام نه نه وان گوئیان له دایکم بووه نه دایکشم وه لامیکی لیوه بیستون، بویه له حه سه رته دا به چاوی زهق و قژی بلا وه وه بو حه وشه که رایکردوه، له ویش له قادرمه و دارمیو بترازیت هیچ شتیکی دیکه ی نه بینیه وه کزه بایه کی ساردیش خه ریکبوه روحی بکات به دوو له ته وه.

ئیوارهی سییه م

له دوا ی کاتژمیر سیی پاش نیوه روه خه نک هه رگیز ئاسمانیان به و چه شنه تووره بییه وه نه بینیه وو، زور جار پیرو به سالا چووان حالته تی له و جو ره یان دیوه به لام به و رهنگ و بون و تووره یی و غه مگینه وه نا. خویناویک ورده ورده رزاوته سه مای ئاسمان و بهری چاوانی سور هه لگه راندوه، هه تا خو ر پتر له ئاوابون نزیک بووه ته وه نه و سوورتر بووه ته وه به وینه ی نه ژدیها یه کی گه و ره سه ری له روه ئاوا بیته و کلکیشی له روه ه لات، له خه ره ندیکی هه زار به هه زار سه ری شو ر کرد بیته وه وه ها له زهوی نزیک بووه ته وه، نه سه ته م بووه لیانروانیی و ترسیکی ناکا و سه را پای نه گرتب نه وه، بو هه ر شوینیک روه شتبان به دوا یانه وه بووه. نه و ره نگه سووره سه را پای شاری گرتووه ته وه و هه موو جیگایه ک سوور چووه ته وه وه ک چون باننده یه کی مردوو له په رداخیک ره نگا و هه ئکی شرابیته و هیئرابیته وه دهر وه ها بووه. خه ئکی به په له بو مائه کانیان گه را ونه ته وه و دهرگا کانیان کلومدا وه، کوچه و کولانه کان بونی غه ربیی و ترسیکی بیوینه یان لیها تووه، دهر خته کان سه ریان له جار ان نه ویتتر کردوو وه ده ستیان به خو یاندا شو ر کردوو ته وه، پنچه ده وه نه گیژو ساواکان خوئیکی سامناکیان به سه ردا نیشتوو وه سه ریان خستوته بن بائی یه کتری.

مندا لبوم له یادمه پیاویکی پیری ریش سپی دراوسیی مائی با پیرم بوو خوئی و ژنه که ی به ته نیا ژیانیان ده گوزه راند و وه جاغ کویر بوون، که میک پشت کوم بوو هه میسه گوچانیکی به ده سه ته وه بوو به رده و امیش بون عه تریکی خوشی لیده هات دوو بروی چرو سپی هه بوو که چاوه به قوولدا چووه کانی شار دبو وه، تاقسه ی له گه لدا نه کردبایت و سه ری هه لته بریایه نه ته ده زانی چاوی هه یه، سمیلیکی زل و گه و ره شی پیوه بوو نیوه ی رومه تی دا پوشیوو ناوی (سه یید محیدینی به ننا) بوو هه رده م نوقلی ره نگا ورهنگی له باخه لدا بوو گه ر له کولان منی بدیایه چه ند دانه یه کی له ده سه تم ده کرد منیش پیکه نینیکی گه مرانه ی پر له خوشه ویستیم بو ده کرد. دایکم ده یگی رایه وه و ده یوت ژنه که ی که ناوی (نایشه ی سه می که بابچی) بوو و توویه تی (سه یید محیدین) هه موو جار ده ئی هه ر وه ختیکی ئاسمان وه ها سوور هه لگه را له مه له کوته وه غه زه بیکی ئیلاهی دهر ژیت و پیاویکی گه و ره ده مریت، یا حافیزه ئلا روحمان پیبکه ییت و بهر نه فره تی خوتمان نه خه ییت.

دایکم به وینه ی دوو ئیواره که ی دیکه بو بهر په نجه ره که روه یشتوو ته وه و له سوور بوونی حه وشه و ئاسمان راماوه تا بزانی نه و جاره کام دیمه ن ده بینی و کام نمایش سه رنجی راده کیشن و تووشی خه یال و وا هیمه یه کی دی ده که ن. له و ئیواره یه دا

دایکم ماکسیه کی قوئل دریژری نزیك له نه خشی بالی خالخالوکه ی له به ردا بووه و قژی به په پوکیکي سپی له دوواوه به ستووه که تا ناوه راستی پشتی دریژبوونه ته وه. دهسته کانی به ملاولای دیواره که وه گرتووه و به دووچاوی پر له حسرت و داخه وه چاوه پئی کردووه، له پر چوند دره ختیکی بی سیبه ری کورته بنه ی به هه زار قاچه وه له ناوه راستی حه وشه دا بینیه هاتووچویان کردووه هه ریه که یان فانوسیکی به دهسته وه بووه گره که ی هینده که مبووه هه ر له چرای دزان چووه، به لام له حیاتی نه وه ی میوه به لقه کانیانه وه شوربیتته وه که لله سه ری مروقیان پیدا هه ئواسراوه هه رکامیکیان روخسارو قه باره و شیوه ی دروستبوونیان له وی دی جیاوازیبووه.

دهموچاوه کان هه ندیکیان لووتیکی دریژو جووتیک چاوی بچکوله یان هه بووه و ده میان دووراو بووه، هه ندیکی دیکه یان دوو چاوی گه ش و ده میکی به خه نده، نه وانیدیکه ش هه مه چه شن و جوراوجور بوون تیاندابووه گوچکه ی نه بووه یا هه بیووه و له ناوه راسته وه پیکه وه نوساون. چهند دانه یه کیان تا ناوه راستی روویان ناسایی بووه و پر بوون له گوشت و خوین که چی له که پوویانه وه هه تا چه ناگه یان نیسکیان به دهره وه بووه و ددان و شه ویلگه یان هه ر له مردوو چووه. چاویان تیاندابووه له وه چووه تا دووا هه ناسه له چاوه روانیدابوویت، زاری تیاندابووه و هه به شکراوه ته وه که لیان وردبوتته وه هه ستیکردووه گوئی له هاوارو قیزه و گریانیه. زور زمانی پچراوی به رچاوه و تووه، له ناویاندابووه له جیی هه ر دوو چاوه که دوو چائی گه وره هه بووه و توانیویه تی ناسان نه و دیویان لیوه ببینیت.

دره خته کان به رده وام و بی یه ک چرکه وه ستان گریان، جاربه جار به دهم هه نسک و چاوی پر له فرمیسه که وه نیگایه کیان گرتووه ته دایکم، نه ویش له و دیو په نجه ره که وه گریاوه و نه شکی حسرت و بیده سه لاتی بو باراندوون و هه موو جاریکیش به سه ر قوئی ماکسیه که ی چاوو لووتی سرپوه. ویستوویه تی بو دهره وه رابکات و یه که یه که له که لله سه ره کان بروانیت تا بزانی که سیان ناسیته وه، به لام ترساوه له گه ل کردنه وه ی دهرگاکه ون بین و ته وای دیمه نه که ناسایی بیتته وه و هکو جارن که هه رگیزیش ناسایی نه بووه ته وه.

دایکم بینویه تی رهنگی که لله سه رو دره خته کان توزه توزه خوئه میشی بوون تا وایانلیه اتووه به یه کجار ره ش داهه لگه راون وه که نه وه ی دارستان گریکی بی نامانی تیبه ربوو بیت و نه وانیش دوا دهره و یان بو دهرچوون راکردنیکی خیرا و بازدانیکی به ئیراده وه بوویت به سه ر ناگره که داو دووکه ئی چرو بی به زهی ناگره که ش و هه ره شیکرد بیتن. پاشان هه ر هه موویان شیوه یان چووته سه ر سووتوی جگه ره و له شوینی خویمان دامرکاونه ته وه. دایکم بو حه وشه که غاریداوه به لام له قادرمه راکشاوو دارمیوه رووتاووه که و حه وشیکی سوور هه لگه راو چیدیکه ی نه بینیه.

ئیواره ی چواره م

خۆلبارینیکی خەست ڕووی ئە شارەکه کردوووە وەك تاعوون بۆ سەر زەوی داباریوووە ئاسایی نەبوووە ئە وردە چەوو زێخی تیکەل چوووە که بە هیلهکی ورد داکرابیت بەهەر جیگایهکهو نووسابیت وەك کرمه لێقه پێیهو نكاووە لیبوونەوێ ئەستەمبوو، رەشەبایهکی بەهیزیش ئەگەئیدا هەتیکردوووە ئەو پەناوپەسیوانەى نەشیگرتوووەتەو بەهۆیهو ڕووی تیکردوون. گەر ئەهەرسووچیکى کۆلانەو ئەوسەرى کوچەکهیان ڕوانیبووایه واهاتۆتە بەرچاویان پۆپەشمینیکی تەنک و لیل دایپۆشیوو رینگای دەرزابوونیان لێگیراوە. دەستگیرەکان خیرا خویان بە دوکانەکاندا کردوو، جام و شووشەى تاکسى و پاس و ئوتومبیلەکان تۆزو خۆئیکى لێقن و بەناو گرتوونى و ئاپۆرەیهکی زۆر ئە شەقام و قەیسەرییهکاندا دروستبوو. زەرنگەران بەپە ئە دوکانیان داخستوو، کوتال فرۆشان که دەرپەکانیان داداوتەو وەك دەیان سالبیت پاکنەکرابیتتەو گەردیکى وەها گرتوونى. پیاوکان هاوشیو قەزائ بە پەناى دیواراندا رۆشتوونەو راپانکردوو، سوانکەرو بیدەرەتانان جامانەى ملیان بە دەم و ئووتى خۆیانەو پێچاوە هەلاتوون. هەموو باخچەکانى شار خۆئیکى زەردو لێنج دایپۆشیون، ئەو ئیواریهشدا بەهادینى باوکم ئەگەل چەند هاوڕییهکی ئەسەفەریکی دوور ویستووایه بۆ ماڵ بگەرینەو، شوفیرهکهیان نەیتوانیوو بەباشى چاوى نەیدیووە بۆیه ئە میوا نخانەیهکی سەرەرى شەو ماونەتەو بەدواى ئەوانیشەو چەندین ماشین و پاسى دیکە لایانداووە چاویان نەیبینیو بەرینگادا برۆن، بۆیه کۆمەتیک رپیواری سەيرو پوخسار خەستەو هیلاک و غەمبار بوونەتە میوانى ئەو ئوتیلە که بەگەرەبى ئەسەر تابلویهکەى نووسراوە (میوا نخانەى رپیواران) .

دایکم ئەو ئیواریهدا هەر بە خەيالى گەرانهوێ باوکم ئەژووڕهکهدا پیاسەى کردوووە ئەبەر خۆلبارینهکه نەیتوانیووە بۆ حەوشە برۆات تا ئە دەرگاوە سەرىک ئەکۆلان خواربکاتەو دئى زۆر توند بوو، ئەبیرمە رۆژیک که خۆى بۆى دەگیرامەو مۆچرکه بەئەشیدا دەهات و دەیوت: ((ماردین گیان ئەو ئیواریه یهکیک بوو ئەو کات و ساتانەى بەشیوێ دئم گیرابوو توندبوو گەر دواى هەزارسالى دیش بمرم بەو هۆیهو گیانم دەرەچى. رۆلەکه ئەو ئیواریهش ئەبەر پەنجەرەکه وەستام و ئە خۆلبارینهکهم دەروانى و چاوشم ئە دەرگای حەوشە برپیوو بەئکو باوکت بگەریتەو. کراسیکى مەیلەو ئاسمانیم ئەبەردابوو چاکەتیکى رەشم بەسەرییهو پۆشیوو هەستەکرد سەرمامەو ئەرزیکى کت و پڕ کەوتبوو رۆح و جەستەمەو. تۆزیک سەرمەدیشا بۆیه ئەچکهکه بەتوندى بەنیوچاوانى خۆمەو بەستبوو، پەنجەکانى دەست و قاچم وەك سەهۆئیان بەسەرەو بێت وەها ساردبوون، پیمابوو فشارى خۆینم دابەزیوو جار بە جار پائەدەکەوتم ئینجا خیرا هەلەستامەو سەرى و بەرامبەر پەنجەرە دەوستانەو، که ئەناکاو ئاورمەدەدایهو بەسەر دیوارە زراوم ئەسببەرەکهى خۆمەچوو دوو هیندەى خۆم گەرەببوو. ئەو ساتەدا بیرم ئە دایک و باوک و خوشک و براکانم دەرکردەو که ئەشاریکى دیکە بوون و زۆرم بێردەکردن. ئەنیو خەيال و گێژاوى ئەو ورینەو تارمايیانەى سەرى خۆمابوو ئە پڕ دیمەنى شانۆگەرییهکی سەيرو جوداترم ئەحەوشەدا بینی.

حه وشه كه مان سه را پا ببوو ته پۆلكه ی بیابانیکی رووته خت له هه ندیک تاشه بهردی زل و گه وره بترازیت كه هه ر به شیوهی مروّف ده چوون هیچ شتیکی دیکه م تیدا به دینه ده کرد. هه ندیکیان دهنگوت سی كه سن به ده مدا پانکه وتوون، یه ك دووانیکی دییان به پیاوی ریشن ده چوون زاریان به شکر دبیته وهو سهیری ئاسمان بکه ن، نه وانی دیکه یش که میکیان له زهوی هاتبووه دهر له مندالیک ده چوون تازه بیهویت گاکۆکی بکات. له مابهینی نه و گابهردانه دا سه دان چائی رهش و تاریکم بهرچاوده که وت، له سه ر هه ندیکیان هاوشیوهی قه لایه ک له و ته پۆلكه به رزببووه وه نه وهنده جوان و نه ندازهیی هه لچنرابوون و بنیانترا بوون له سه یرکردنیان تیّر نه ده بووم، نه دانه یه ک و نه دووان سه را پا نه و قه لا لینه دایپوشیبوو. نه وهنده چاوم غافلکرد به هه زاران میروولهی سووری گه وره م له چاله کانه وه دیت دههاتته دهره وهو دهووری قه لاکانیان ده دا، هیند خیرا رپیانده کرد نه مده توانی یه ک به یه کیان بژمیرم، له پر له نیو نه و جووله و رهوته ناموو خیرایه دا که هه موو به یه ک ریتم و نیقاع توزیک دهرۆیشتن و توژیك ده وهستان ئینجا ده ستیان به رویین ده کرده وه، وهك بلیی له یه که یه کی سه ربا زیدابن نه وان جه نگاوه رین راهینه ریك به رامبه ریان وه ستابیت و رینماییان بداتی به لام من نه یانبینم.

گیژه ئۆکه یه ک هه ئیکردوو هه موو میرووله سووره کانی له گه ل خویدا برد، بینیم وهك تاوه ریکی سووری خول خواردوو به ره و ئاسمان به رزبوونه وهو فرین تا له چاو ونده بوون نه و ناوه ئارامی و ترس و بیده نگیه کی سه یری تیده که وت. پاش ماوه یه ک گیژه ئۆکه که هه ئیکرده وهو به هه مان شیوه به ئیشاو میرووله سووره کانی فری ده دانه وه سه ر زهوی و له ده ورووبه ری قه لاکاندا به ر زهوی ده که وتن، نه وان هه شی که ده که وتنه سه ر به رده زه به لاه له مروّف چوو هکان ته قه ته قیان لیوه دههات وهك چوون به رد به جه مه لۆن و ته نه که ی قوپاودا بکیشیت وه ها بوو.

گیژه ئۆکه که نه ماو جاریکی دیکه لییان وردبوومه وه هه ر گۆمه له میرووله یه ک نه ندایمیکی جه سته ی مروقیان به ده مه وه بوو خه ریکی خواردنی بوون یه کیکیان چاوی نه وهی دی په نه جی دانه یه کی دی میشکی. چه ند دانه یه کی دیکه ش که وتبوونه ویزه ی ده ست و قاچه کان له وهش سه یرتر نه وه بوو پاش چه ند خوله کیك هیچ شوینه واریکی نه و مروقه جی نه ده ما. سه ره تا به کرۆشتنی گۆشته که ی ده ستیان پیده کرد له گه ل هه ر قه پالیک به ددانه وردو تیژه کانیان خوینیان لی ده هینا ئینجا لیی ده گه ران تا هه موو خوینه که ی له به ر دهرۆی. نه وان وهك ئاده میزاد عاشقه خوین نه بوون به لگو عاشقی سه ر سه ختی گۆشت و رۆح و مۆخی مروقه کان بوون. له دواییدا ده ستیان به خواردنی ده کردو پاش چه ند سه عاتیك هه موو شتیك بزر ده بوو. چه زیکی سه رشیتیان به رمبه ر چاوو زمان هه بوو به راده یه ک زور جار له سه ری به شه ر دههاتن. ره شکینه یان دهرده هینا و ناوی بیناییان وشك ده کردو سپیلکه ی سۆماییان ده کرۆشت و هه لده نوشی .

جگه ر گۆشه که م بروانا که ی نه و ئیواره یه چه نده ترسابووم جه سته م نیشتبوو ه سه ر عاره قه یه کی گه رم، چاوم سور سور هه لگه رابوو دله نه وهنده به په له لی ده دا ده موت ئیستا یان ساتی تر له سینه مه وه دیته دهر، وامده زانی بنمیچی ژووره که

لیم نریک ده بیته ووه رهنگه له گه ل زهویه که جووتم بکات. وamide زانی میرووله سورهکان دزه دهکن و بو منیش دینه ژووره وه . چاوم رهشکهو پیشکهی دهکرد، هر ههنگاو یکم دنا دهکوتم، دموست ههستمه وه نه ژنوم دهنوشتایه وه، دستم بو هر چی دبرد بهرده بووه وه. له ترسی میرووله سورهکان به هه موو هیزمه وه خوم به درگادا کیشاو دامخت نه مویرا وهک نیوارهکانی دیکه بچمه دهر بویه له ناوه راستی ژووره که دا بهرچاوم تاریک بوو که و تم هه موو شتیک رهش دهنواندو ههستم دهکرد بو نیو چائیکی دریزو تاریک و قول شوره بمه وه)).

نیواره ی پینجه م و دوا نیواره ی بینینی دیمه نه ترسناکهکانی پشت په نجره که

دهمیک بوو دایکم له نیشو کارهکانی نیومال ببووو ویستویه تی که میک پشو بدات، بویه توزیک له جیگادا پالکه وتووو تا هه ندیک بجه سیته وهو چاو یک گهرم بکات، به لام هینده ی کردویه تی نهیتوانیوه بجه وی ت میشک و خه یائیکی نالوزو جه نجالی هه بووه بیری هر له میرووله سورهکان کردوو ته وه چون مرؤقیان ده خواردو به چ شیوه یهک چاوو دست و په نجه و زمانیان دهکروشت، هر که چاوی لیکناره و بو نیو دا لغهکانی روجه هه وره گرمه یهکی تووره له ناکاو چه خماخه که ی به ناگیان هیناوه ته وهو په لیان گرتووو به ره و واقع هیناویانه ته وه. نه مه نه و ساته یه که مرؤق ته واو بی هیواو نومید دهی و به شیوه ی شه رکه ریکی شکست خواردو لغاوی نه سپه که ی دهگری ت و به سه ری نه وی و شوره وه له گوره پانهکانی جهنگ دهگه ریته وه. له سه ر دهی ناماده ییدا هاوړییه کم هه بوو رۆشن بیرییه کی گشتگیرو هه مه لایه نه ی هه بوو هیچ کام له بواره نه دهی و زانستی و فکری و سیاسییهکانی به سه ردا رت نه ده بوو دهستی له هیچیان نه ده پاراست و هه میسه دهی خوینده وه به لام تا بلیی مرؤقیکی خه یالی و دا لغاوی بوو ناوی (سامان نیبراهیم باغه وان) بوو که لیک جارن خوی دهیووت: ((ناوم سامانه تاکه سامانیکیش خاوه نی بم خه یال و دنیای فه نتازیه کانه زور جار له خوم پرسیهو گهر جیهانی خه یال نه بوایه مرؤق چی دهکرد؟ ده بوایه به شه ریته له ناو بجیت و میژووی مرؤقایه تیش بسرد ریته وه، هه ر جاریک که له جیهانی نه فسون و دهسکردی نیو دا لغهکانم دیمه دهی و سهیری واقعی راسته قینه و ترسینه ر دهکم، واده زانم هه یولاو نه ژدیهایه کی حهوت سه ره و هر سه ریکیانی بپه ریتم چهند دانه یه کی دیکه ی ده مینن تا هه تملوشن و بمخه نه وه هه ناوی خویان)).

سالانیک پیش نیستا دایکم نه و نیواره یه شی وهک نه وانی دی بوگیرامه وهو به هه ناسه ساردییه وه وتی: ((راسته کورم بیرم لای نیوارهکانی پیشووترو میرووله سوورو عاجباتی و درندهکان بوو به لام له گوژمی واقعی تال و نه گبه ت هیشتاکه پیم خوشتر بوو. من چیژ نه وه ده بینم چاوانم دا بخرم و بیاننیمه سه رییه که، نه وه راست نیه که ده لنین گهر چاوت بنوو قینیت هیچ شتیک نابینیت، نه و کاته ی پیلووه کانم ده خمه سه رییه که له هه موو وه ختیک روونتر و چاتر ده بینم، چونکه نه وه ی خوم دمه وی ت ده توانم به یینمه بهرچاوی خوم نه وه یشی نامه وی ت توری هه لده مه زبلدانی واقیعه وه، هه میسه نه و چیژدی له دا لغهکانمدا وهر مگرتووو واقیعه نه ییه خشیوه پیم. جگه رگوشه که م ده شی تا نیستا هیچکهس له دنیای نابینا و کویرهکان

نەگەشتىبىت، ئەوان جىھاننىكى دى و زەويىيەكى دىكەيان لەبەرچاودايەو بەجۆرىك دەبىنن ئىمەى چاۋ ساغان نەوەك ناتوانىن بىبىنن بەلكو ئەوان خۇيان رېگامان پىنادەن بچىنە نىۋ جىھانى تازەو گەش و پەر لالەزاريان. تەواۋى ئەو كۆيرانەى تا ئىستاكە من ناسىومن ئىمەيان لا نەخۇش و لاوازو نادىدە بوو، گەر رۇژنىك هات و پارىبوون و رېگايانداين پى بخەينە سەر زەوى و دنيا تايىبەتەكەيان نابىت دەست بەچاومانەو بەگرىن، لەبەرئەوۋى بۇ جىھانى نابىناكان نەهاتوۋىن بەلكو بۇ باغ و سەرزەمىن و تاقگەو شەقامى پەر گولانەو رەنگى ھەمەجۆرو ئاسمانى جىاوازترو پىكەنىنى سادەو ئاسوودەيىبەكى دىكەوۋە هاتوۋىن، دەبى و ابكەين وەك وان چۆن شتەكان دەبىنن ئىمەش وەھا بىانبىنن، گولەكان چۆن بۆندەكەن وەھايان بۆن بکەين، بەچ جۆرىك بەرېگادا دەرپۆن بى ئەوۋى گۆچان يا داردەستىكىان بەدەستەوۋە بىت وە يا كەسىك پەلىان بەگرىت وەھا بېرۋىن.

كچىك دراوسىمان بوو ناۋى (دنگەش) بوو تا دەستت بەرزكردبا بالاي بوو دلت نەدەھات لەجوانىدا سەيرى بەكەيت. قز رەشىكى سىپكە لالەبوو بەدوۋچاۋى گەورەو رەشەوۋە لە زگماكەوۋە نابىنابوو، دايك و باۋكى تا قۇناغى گاگولكىي نەيانزانىبوو كە كۆيرە تا رۇژنىك ھەولدەدات بەكەوۋىتە سەر قاقچ و بە پىبەكانى خۇى بروت دايكى زۇرباش دەبىبىنن نەجارىك و نەدوۋان و نەسىان خۇى بە دىوارو دۆلابى نوۋىن و دەرگاي ژووردا دەكىشىت ئىدى لەو حەلەوۋە بۇيان رۋوندەبىتەوۋە كۆيرە. بەردەوام پىي دەوتەم (لە رۋانگەى ئىۋەوۋە راستە كۆيرو نابىنام بەلام ئەو رەنگ و سەرزەمىن و ئاسمان و پەلكەزىرپىنەنەى من ھەمن و دەيانبىنن ئىۋە بەخەوى شەوانىش نەدەبىبىنن و نە پىشىدەگەن)) .

پاش ئەوۋى گرمە گرمى ھەور دايكى بۇ دىناى واقىع ھىناوۋەتەوۋە بە پەلە بۇ بەرپە نچەرەكە رايكردوۋە، ئەمە وەك رىتمىك لە سروشتى ژيانى رۇژانەو ئاسايى ئىھاتوۋە. بەوۋىنەى ئىۋارەكانى پىشوۋ ھەستىكى تاقەت پروكىن و بىزارى ھەبوۋە بۇيە دەستى بەھەردوۋلاى پە نچەرەكەوۋە گرتوۋەو تەماشاي حەوشەكەى كردوۋە. كەم كەمە دنيا تارىك داھاتوۋە لە پەر لەنىۋ كەش و سروتىكى عارىفى و دەرۋىشانەدا بازنەيەك مۆمى داگىرساۋى دىۋە بەرۋناكىەكى زۆرو رۇشنايىبەكى بىۋىنەوۋە سووتاون. لە نىۋ ئەلقەى مۆمەكاندا سەرنجى جوۋلانەوۋى يەكىكى داۋە بەلام نەيزانىۋە چىبەو چۆنەو كىبە، دواتر لە گرى مۆمەكان پتر نزيكبوۋەتەوۋە خۇى لەسەر عەرەبانەيەكى گەرۋكى پەككەوتواندا بىنىۋە دانىشتوۋەو رەۋرەۋەكانى بەدەست خولاندوۋەتەوۋە لەمابەينى بەشى سەروو خواروۋى بازنەكەدا ھاتوچۇى كردوۋە، قزى ھەموو كراۋەتەوۋە قاچىكىيانى لەخوار ئەژنۋە پىۋە نەبوۋەو دوو دار شەقىشى لەسەر كۇشى خۇى داناۋە، ئاگرىكى مەيلەو نارنجى و شىن وەك گرى فتىلەيەكى تازە داگىرساۋ بە دەوران دەورى جەستەيەوۋە بوو، بەلام نەزىيادىكردوۋە نە سووتاندوۋىتەى، گرىكى ھىمەن و لەسەرەخۇۋ بى نازاربوۋە. ھاۋارىكردوۋەو قزى خۇى رنىۋەتەوۋە لە ھەر كەرەتتىكىش تۋپەئىك موو لە پە نچەكانىبەوۋە ئالاۋە، قىزانىدوۋىتەى و گرىاۋە جار بە تەواۋى ھىزو توانايەوۋە بە دەفەى سىنەى خۇيدا كىشاۋە، فۋارەى خوۋىن لەدەمىبەوۋە فىچقەى كردوۋە و

به سهر سينگ و جهستهيدا هاتوته خواری که هه لميکی سهوزی کالی لی به رزبووه ته وه، له پړ خوینه که وه ستاوه به لām روخساری نه وه نده پیربووه وهك له ژوور هه شتا سالانه وه بیته روومه ته کانی پړ چرچ و لوچ و تیکتوپاوی بووه که چی سه روقژی ههر ره شبووه، ویستوویه تی هه سیسته سه ری و داره قه کان بخاته ژیر بایه وه به لām هیزی نه وه ی نه بووه به پیوه خوی رابگریته که وتوو ته وه سهر عه ره بانه که. له توره یی و بیه یزی و غه مگینی خویدا به و په ری توانایه وه به هه ردوو دهستی مشتته کوله ی به عه ره بانه که یدا کی شاوه چه موله ی له خوی ناوه. په نجه باریک و ره قه کانی له چاوانی چه قاندووه و ده ری هیناوه ته وه ناویکی لینج و بلقداری وهك که فی سابوونی لی هاتوو ته دهر. ویستوویه تی له بازنه ی مومه نه گریس و روناکییه چه په له کانی بیته دهر، بویه به خیراییه کی له راده به دهر ره وره وه ی عه ره بانه که ی لیخوریوه، به لām وهك بلیی مومه کان له ناسن و پولا دروستکراین له شوینی خویان نه جوولاون دایکیشم له که ماروی نه وه نه لقه گراوی و سرووته ده ری شانیه دا نه ی توانیوه ده رازی بیته که خه ری کبووه ره وحی بتوینیته وه.

دایکم که له پشتی په نجه ره که وه به وشیه یه خوی بینیه له ترسا زاره ترهك بووه و هیچ قسه یه کی بو نه کراوه، بیریکردوو ته وه نه وه خویته ی یا دووانه که ی به لām نه وه به تنیا له دایکبووه و که سیکی دیکه ی له گه لدا نه بووه. سه ره گیزییه کی سه یر گرتوویه تی هه و لیداوه هه نگاوبنیته، که چی نه ی توانیوه که به هه زار حائیش قاچی به رزکردوو ته وه وهك نه وه بووه به ردی پیوه هه لاسرابیته نه وه نده قورسبووه. به ههر شیوه یی بیته چه ند شه قاویکی هاویشتوووه دهستی خستوته سهر کیلونی ده رگا که و ویستوویه تی بیکاته وه، به لām له حه وشه دا ههستی به روناکیه کی له راده به دهر کردوو. له په نجه ره که وه ناوریکی داوه ته وه مومه کانی بینیه هه موویان بوونه ته یهك، چاوانی به روناکییه به تینه که ی یه شاهه بویه که میك چاوانی کز کردوو، له ناکا و به خیراییه کی چاوه روانه کراوه عا جباتیانه به یه کجار توانه ته وه و هیچ شوینه واریکیشیان له دوا ی خویانه وه جینه هیشتوووه، نه عه ره بانه که ی نه بوخوی شتاقیان دیار نه ماون.

دایکم له ناخه وه وهك نه وه ی شتیك رایچه کی نیته له رزیوه که رماییه کی زور به تین به نیو روح و ده مارو خوینیدا ره تبووه وهك بلیی رونیکی قرچاو له قوولایی خه ودا به سهر ده موچاوی که سیك دا بکه یت ودها قرچه قرچی هاتوووه. زور ناسان ههستی به گوژمی روییینه که ی به نیو جهسته یدا کردوو، سه ره تا چوو ته نیو که لله سه ری دوا یی سه ره په نجه کانی دهستی و قاچی، نینجا لامل و سیبه نده ی پشتی به نارزه ووی خوی گه راوه، به لām وه ختیك به قاچیکیانی دا ره تبووه ههستی به نازاریکی نه وتوو له راده به دهر کردوو که به وشه نه ی توانیوه گوزارشتی لیبکات. نه و نازاره تیژو جه رگپه ری له چاوه ده می شیدا ههستی پیکردوو، بویه دهستی له سهر ده می خوی داناوه په نجه ی به چاوانی داهیناوه، نووشتاوه ته وه و قاچی خوی شیلاوه یهك یهك په نجه کانی ته قاندوووه. له ترس و غم و حیره تیکی ودها دا نه یزانیوه چیبکات و چی بلیته هه ردوو دهستی به ده موچاویه وه گرتوووه به کول گریاوه وهك سالانیك بهر له نیستا ده ی گریا یه وه و ده یووت: ((ماردین له ژیا نمدا نه وه نده ی گریاوم نیو

هینده پینه که نیوم، گهر به روو که شیش پیکه نیبم نه وه له ناخدا گریانیکم شار دووه ته وه. تا نیستاکه له ژیر لیفه دا، له یاری چاوشارکی کاتیك حه شارگای هاوړیکه مم بو نه دوزراوه ته وه، له مووروانی که دوزراوه مومه و به دهستی خالی بو مال گه راومه ته وه گریاوم، له زور ویستگه ی دیکه ی ژیا نندا گریاوم، به لام هه رگیز ودها به کول نه بووه.)) دایکم راستیده کرد ده بی نه وه بلیم که گریان وه کو داغه وایه رهگی نه فسوونی له نیو سه رزه مینی جیاوازو پر سیجر دا هه یه له به رنه وه ی نازانین که ی وه له چ وهخت و جیگایه کدا دیت و پیشمان پیده گریت، هه رده م گریانم ودها وینا کردووه. مروقی بی گریان و بی فرمیسک له رچی نیوه چل و وه ستاوی که سیك ده چیت له گیانه لادابی نه نه وه یه به مریت نه نه وه یه نومییدی زیندوو بوونه وهت پی بییت، قهت بروام به گریانی خوشی نه بووه هیچ گریانیکش هی خوشی نیبه، درویه سه رچاوه ی فرمیسک وا له قوولاییه کانی ژیری ژیره وه ی روجدایه بروابکه بوخوشم نازانم کوپیه ته نها نه وه ده زانم وا ناسان نادوزریته وه و ناگریت. نه وه سه رچاوه یه هه رگیز وشک ناکات به س جاربه جاریک سه ره وه ی دمه بییت و توخیکی ته نک ده گریت، به لام که کاتی هات فرمیسکه کان له ژیری نه و توپخه ته نکه وه هوروژم دینن و ده ته قن و دینه وه سه ری. به لی نا نه و یوه گریان هه لده قوولیت، گریانی خوشی و گریانی ناخوشی بوونی نیبه هه ردووک یه ک کانگاو یه ک شوین و سه رچاوه یان هه یه.

نه و گریان هه کونه ی دایکم له دوا نیواره دا له گه ل کروشتنی جه سته و چاوو زمانی مروق به هوی میروونه سووره کانه وه، یه که م جاربوو به لام دوو جار نه بوو، به لکو جاریکی دی له سروت و بیرکردنه وه و ویستگه یه کی تانتری ژیا نییدا دوو باره بووه ته وه.

نه و شاره ی دایکم بهر له وه ی شوو به باوکه بکات تییدا ژیا بوو زور گه و ره نه بووه، به لام خنجیلانه و دلگیر بووه له هه ر چوار لادا به کیوو که ژو سروشتیکی سه وزو جوان و پر گولاله ده و ره دراوه. به هاریکی ودها ته روبرو پر به ره که تی بووه له زور به ی لادی و گونده کانی ده و رو پشتیه وه بنه و بارگه یان له ویدا ناوه و هاتوون ماونه ته وه که زور به یان خزم و که س و ناسیاویان له و شاره دا هه بووه، به هوی نالوگوری بازرگانی و لایه نی نابووری و تیکه لاوبوونیان به ژن و ژنخوازییه وه. شاره که نه وه ته ی من له یادمه به (سه یلاو) ناوبانگی ده رکردووه وه ک له سه رزاری (مسته فای پینه دوز) ی باپیرمه وه گویم لیبووه تازه قوتابخانه ی سه ره تاییم ته او کردبوو جاریک بویگیرامه وه:)) سالیکیان زستانیکی زور تووش و نه گبهت به سه ر نه م شاره دا هات و پروی له خه لکه که کرد، کورم راسته باران ره حمه تیکی خودایی و نیعمه تیکی نیلاهییه له ناسمانه وه بو مروق ده رژیته سه ر زهوی، به لام هه موو شتیك نه وه ک هه ر باران گه ر له ریژه ی خوی زیده تر بوو سنووری به زاند ده بیته نافات و تاعوون و رهگی مروقیایه تی له ریشه وه بو هه تایه له سه ر نه خسه ی زهوی هه لده که نییت و ده یسریته وه. نه وه ی شیرینم وه ک عه رزم کردی نه و سانه زستانه که ی گه لیک پر به لاو تووره بوو. من و چهند هاوړییه کم له کورانی گه ره ک وه هه موو سالان بو راوو چاله به فر پوومان له و جیا سهخت و دووره ده ست و لاچه پ و عاسیپانه دا کرد، به مه بهستی په یدا کردنی بژیوی ژیان تا چالی گه و ره و

فره قوول لیبدهین و به فری تیبهکین بو نهوهی وهختیک هاوین دیت و گهرمایهکی بی سۆزو دئرهق یه خه مان پیدهگریت نیمه سههولی نامادهو حازرمان هه بییت، تا دهروونی خۆمانی پی فینک بکهینهوهو ناوی سارد بخۆینهوه یاشهوانه له سهر قاچهکانی خۆمانی دابنیین. نهو بیرانه چاله به فرمان پیدهووتن ئیدی وهک نه ریتی هه میسهیی نهو سالهش روومان نهو چیاو قه دپاله هه زاربه هه زارانه کرد به تفاق و تویشوو که لوپه لی هه لکه ندنی وهک خاکه ناس و پاچ و بیل و دووهم و چه ندین زنجیری نه ستووری نه لقه دار به کومه ئیک قوفلی گه وره و خوتورمه ی توکمه وه. جلی نه ستووو شمه کی ناخر او به په موو لۆکه و په ری مریشک و پیسته نازه لمان نه به رده کردو چهند نه سپیکی یال به رزو سینه پان و به هیزو توندوتویشمان نه گهل خۆمان دهر دو که لوپه له کانمان لیبارده کردن، جاربه جاریش به سهره سواری سهر پشتیان ده بووین، کاتی پشوومان وهرده گرت ده هاتینه خوارو یه کیکی دیکه مان سوارده بوو، ئیدی به مشیوهیه نه رویشتن به ریگادا به رده وام ده بووین و زور به که می نه سهره ری و شوینه لاکه وته کاندایا لمانده داو ده حه ساینه وه یا قومیک ناوو چهند پارووه خورمایه کمان ده خسته بهر هه ناومان و خۆمان پی تی رده کرد. نه م کاره ماندوو بوونیکی زورو هیلاکییه کی بی نه ندازه ی تی دابوو و پرای ترس و نه رزی گیانه وهره کیوی و درنده کان، چونکه ههر وهختیک سه رمایه کی تووش و به فریکی نه ستوو رووی نه زنجیره چیاکان بکردباو قه دپائی کیوه کانیسی بگرتایه ته وه، ئیدی بو پیدهشت و گونده ناوه دانه کان له شه واندا ده هاتنه خوار بو نهوهی شتییک په ییادبکه ن و نه برساندا نه مرن)).

با پیرم لی ردها هه لوهسته یه کی ده کرد و که میک ده وه ستاو هه ر دوو قاچی دریزده کردن و توژیک له سهر شه روا له که یه وه دهستی به نه ژنو بچوو که کانییدا دیناو روخساری چرچولۆچی زیاتر تی ده که وت و که پووی پانتر ده بووه وه، نه پر سهری به رزده کرده وه و به چاوی غه مگین و گوماناوییه وه چهند چرکه یه ک سه یریده کردم و به دهنگی که سییک که ته ریقبوو بیته وه نا هیکی هه لده کیشا، وهک بلیی هه موو زه مانى که نجی پر نه هیزو تین و توانای بیره اتبیتته وه ده یووت: ((ئی له کوئیووین؟)) منیش ده موت: ((له و شوینه بووین که باسی گیانه وهره کیوی و برسییه کانت بو ده کردم)). دهستی به قسه کانی ده کرده وه: ((راسته که بیت به ئی نه وهی شیرینم ههر نه و ساله دابوو شه ویک له یه کی له لادیکانی نه ویدا ماینه وه. درهنگانی هه رچه ندی کردم خه وم لی نه که وت نه وانیه نه گه ئیشمدا بوون له پر خه ی خه ویکی شیرین و خوشدابوون. چاوانم به زور لی کده ناو ده مکردنه وه هه ندی جار خه ری کده بوو چاوم گهرم بییت و وه نه وز ده یی رده وه به لام خیرا راده چله کیم، وهختیک له نیو جیگاکه م هاتمه دهره به ره و ناوده ست چووم، که نه دهره وهی ماله که سی لادیواریان به قه د بالای مروقییک به رز کردبووه وه به تانییه کی چلکنیشیان به دهرگاکه یه وه گرتبوو، هینده سه رمابوو ده ست و په نه جو و سهری لووتم سوور هه لگه رابوون و به ستبوونی. له ناکاو شه به نگییک رووناکی نه به رده ممدا قووتبووه وه رو شناییه کی هینده به تین بوو نازاری چاوی ده دام، بویه به نه ویه دهسته کانم له سهر چاوم داده نا تا تینی رو شناییه که بو سهر چاوم که متر بکه مه وه.

لەنیو شەبەنگە کەدا جەستە یەکم بەدی کردو هاتە بەرچاوم، لەشی گورگ بوو بە تووکیکی خۆلەمیشی درێژو کلکیکی
 ئەستورەووە کە سەری هەر تالەموویەکی شتیکی وەک سەرە پم تیزو بریسکەداری پێو بوو. نینۆکەکانی رەق و مەترسیدار بوون
 ژیرسکی پەلە یەکی سووری پێو بوو کە لەنیویدا تورە کە یەکی پر لە ئاو هەبوو هەر بە رەنگی میزی نەخۆشیکە بەسالاچووی
 وەک ئیستاکە ی من دەچوو، بەلام سەری گورگ نەبوو روخسارو کەلەلە یەکیکە لە هاورپیکانی خۆم بوو کە بۆ چالەبەفر لەم
 گەشتەدا لەگە ئماندا بوو ئەو وەختەش لە پیخەفی گەرمیدا لە ژوورەو نووستبوو ناوی (سەمەد) بوو. کوری شیرینم
 کەلەلە سەری گورگە کە ئەو بوو دەموچاوی (سەمەد) بوو بە روخساریکی مۆن و توورەووە لێی دەروانیم و بۆ پێشەووە هەنگاوی
 دەنا، چەندی دوور دەکەوتمەووە پتر لێم نزیک دەبوو هاورم کرد: سەمەد ئەی تۆ ئیستا لە جیگادا نەخەوتبووی وەختیک من بۆ
 میزکردن هاتە دەرووە؟ باشە چیدە کە ی لێردا ئەی بۆچی لە جەستە ی خۆتدا هاتوو یە دەرو بۆ لەشی گورگیکی سامناک و
 دڕندە چوویت، ئەی هاور وەلام دەووە؟ ئەی ئەو شەبەنگە روناکیە بە دەورتەووە چیه من وا خەریکە چاوم بە رۆشنا ییە
 تیزە کە ی کویر دەبی تۆ چۆن بەرگە دەگریت؟ لەنیو گەمارۆی ئەو رووناکیە سیحری و جەستە ی ئەم گورگە دزیووە وەرە دەرووە،
 وەک بلیی (سەمەد) هاورو قسەکانی من نەبیستیت زیاتر لێم نزیک دەبوو بەلام پەلاماری نەدام، کە زمانی دەرهینا پر لە
 زیپکە ی تەقیو بوو زوخوا ی پێدا دەهاتە خوارو بە دەوری دەمو لێوی خۆیدا دەیلستەووە. خودایە ئەمە حەقیقەتە یا خەیا ل
 بۆخۆشم نەمدەزانی لە بەرچی (سەمەد) بەم نیووە شەووە ساردو تەزیووە کەلەلە سەری چۆتە سەر جەستە ی گورگەووە؟! بۆیە
 بریارێکی پەلەمدا بەراکردنیکی بیوینەووە بەرەو خانووە کە ی لێی هاتبوو مەدەر غارمداو دەرگاکەم قە پاتکردەووە. هەناسەم
 سواربوو دلم تە پە تەپ و لەرزان و ئیقاعیکی نارێکی تیکەوتبوو ترس و سەرما بە جارێک لەش و رۆحیان داگرتبووم نازانم
 چۆن بوو ئەو شەووە نەمردم؟! بەرلەووە ی بۆ سەر جیگاکە ی خۆم برۆمەووە بەرەو لای پیخەفە کە ی (سەمەد) رۆیشتم خیرا
 بە تانیە کەم بەسەر چاوی یەووە لابر، سەر نجمداو بینیم لە خەویکی خۆشدا یە بەلام نیمچە عارەقە یەکی ساردی دەردابوو
 نیوچە وانی نەختیک تە ر ببوو لە پشتی پیلووەکانیەووە گلینە ی بە لای راست و چە پدا دەبرد، زیاتر بە تانیە کەم هەلدا یەووە تا
 تەماشای جەستە ی بکەم بزاتم داخو گورگە یا نا، بەلام هەر وەکو خۆی بوو لە کورتە ک و شەروائیکی خاکی بی پشتین دا بوو
 بەسەر پشتدا پالکەوتبوو. وەختیک دنیابوو تەواو خۆیەتی ئینجا بۆ سەر جیگاکەم چوومەووە بەلام تا بەرەبەیان خەو
 نەچوووە چاوانم)) .

کاتیکی با پیرم لە قسەکانی بوووە کە مێک خۆی هەلکیشایە سەرەووە پائی بە دیوارە کەووە داو کلاووە قووتە کە ی سەری داگرت و
 لە تەنیشت خۆیەووە داینا ئەو کلاووی هەمیشە نەنە (خەدیجە) پێیدەووت: ((ناوی هەموو دنیا بەشی ئەم کلاووت ناکات بۆ
 پاکبوونەووە ئەو تەهەتە ی هەتە نەتەهیشتوووە بیشۆین چلکی هەموو سەردەمەکانی لە خۆیدا هەلگرتوووە میژوو یەکی کۆنی
 هەیه)). نەنکەم هەردەم بە پیکەنین و گالته پیکردنەووە کە بۆ چیشتخانە دەچوو ئەمە ی پێدەووت تا لە بەرچاوی با پیرم
 نەمینیت و قسە یەکی پێبایت.

من چوارمه شقی له سهر زهویییه که دانیشتبووم و دهستم نابوو ژیر چه ناگه مه ووو چاوم له چاوی با پیرم برپیوو وهك ته ماشای فیلمیکی سینهمایی بکه م نهویش وهك منی خویندییته وه که چاوه پروانی ته واوکردنی قسه کانیده که م دهستی بو سهر که پووی بردو تۆزیک خوراندو دهستی پیکرده وه: ((کورم ماردین ئیدی نه و سانه تووشه له چیاکاندا به فرو بهسته لهك و کریوه یه کی زۆربوو له نیو شاره کان و ناوه دانیدا لافاویکی کتوپرو سهیر ههستا، پیموانیه تا ژیان له سهر نه م گۆی زهویییه بهرده وامییت مروقاییه تی لافاوو نافاتی وهها به چاوی خوی بیینیته وه. نه م شاره ی ئیستا تو ده بیینییت و تییدا گه وره بوویت شه قام و کولانی زۆرو خانووی به رزو چه ند نهومی و باغ و باغاتی پر له میوه و چیشتخانه و چایخانه و سایلوو بازارو قه یسه ری و دوکان و گوزهری پیشه سازه هه مه جوړه کان، خه لکی نه م شاره و نه وه دوا ی له سهر نه ندازه و دیزاین و دیکوری نوی و شارستانیانه بنیاتیان ناوه و دروستیان کردوو ته وه. من بوخوم چه ندین سال نه م گوزهری کورتاندر روانه دا کریکاریم کردوو، له چیمه نتو پیرکردنی بنمیچی دوکانی زه رنگه رو چایخانه کاندا له گه لبووم، قیرتاوکردنی زۆرینه ی شه قام و جادده و کوچه کانم له یاده، مردوو نیه له بیرم نه بییت له گه ل ته رمه که ییدا بو گورستان و به خاکسپاردنی نه چوویم، نه خوش نییه سهر دانییم نه کردبییت، درهخت نییه رۆژانه ناوم نه دابییت. له دروستکردنی مزگهوت و قوتا بخانه کانیشدا کریکاریم کردوو تا ئیستا نه م شاره دا ئیشی هه مه چه شن و هه مه جوړم کردوو، گه چکاری، کیشانه وه ی خشت بو سهربانی به رز به رز، چیمه نتو گرتنه وه، به ستن و لیکردنه وه ی ته خته ودار، ناوړشین کردنی په یکه ری خانووی ته واونه کراو. جا باسی کامه کارو کام زه حمه تییه ت بو بکه م رۆله که م، نه م شاره نییه بنیاتمان نایه وه چونکه ههر له و سانه ی سهرماو به فره ی که بوم باسکردیت لافاویک هات و خانووی به پیوه نه هیشت و هه رچی دارودرهخت بوو له گه ل خویدا رایمائی، نه وانه ی میگه له مه رو چه ندین سهر ناژه ئیان هه بوو گشتی دابوونه پیش خویی و له ناویکی بی ناماندا خنکاندبوونی. زور له هاوری و دوست و خزم و خوشه ویستانم له و سانه دا تییاچوون. نه و رۆژه من له شاخ بووم له گه ل چه ند هاوړییه کم ههروهك له سهرته ی قسه کانمدا باسکردو بوم گیرایته وه، به لام دایک و باوکم و خوشک و برابیه کم که تازه پیده گه یشتن و سهره تاو هه ووئی ته مه نیان بوو بهر لافاوه که که وتن و هه موویان خنکان. نه وهیشی جیگای نه سه ف و داخیکی قوولبوو تانیستاش ته رمه کانیمان نه دوزینه وه.

پاش چه ند رۆژیک که له راووشکارو چاله به فر به سهر خاکیکی دارماوو ویرانه یه کی غه مگیندا گه راینه وه، بونی قورو لیته و ناوو پاشماوه ی مردوو گیژیان کردبووین وهك بوومه له رزه یه کی به تین نه م دیارو مه مله که ته ی سهره ووژیر کردبیته وه. خوینی ره قبوووه به سهر لیتاوی لینجی به رده قوراوییه کاندا، میشکی رژاو به سهر داروپه ردووی په ناو په سیوان، وه ختیك هه نگاومان دهنا قاچمان بهر شتی نهرم ده کهوت که سه یرمان ده کرد ته رمی مردوو هه کان بوون، ته نانه ت باندهش به سهر ناسمانی هه ورین و غه م لینیشتوویدا نه ده فره ی و هیج شوین و مه نزیکمان وهك خوی نه ده دوزییه وه وهك خویان نه مابوون هیج شتیك. چه ندین شه وو رۆژ به دوا ی ته رمی نازیزانمدا گه رام، ژیر به رده کانم پشکنی، که نده لانه کان گه رام، بن درگا و په نجه ره قوراوی و تیگقو پاوه کانم هه ئدایه وه، چاترله و جیگایانه ی ته ووژی لافا و هه ئیدرپیووون ورده بوومه وه به لام نه مدوزینه وه.))

لەم چەند وشەییە دوا بیدا هەستەم کرد با پیرم کەمیک بیزارو بێتاقەت و دێر بوو، دانی بە هەندیک پیتی وشەکاندا دەناو بەتوندی دەگرتن، چاوانی پر لەناو ببوو نیوچەوانی چەند هیلکی خواروخیچی تیکەوتبوو، چەند تالەموویەکی سپی سمبلیشی بەرزبوونەوه، کەمیک قژی لە پەناگوێکانییەوه بلندبوون و لە سنووری کەلەسەری لایاندا بوو. بەبێدەنگی دەستی بەنیوچەوانی تا پشتهسەریدا هینا کە بەشی پێشەوی رووتابوو و چەند تالەموویەکی کەم و تاق وەستاوی پێوەما بوو، بۆئەوهی ئەو غەمبارترو کە ساستر نەبیینم ئحمیکم کردو وتم: ((با پیرە گیان گەر بیزارم کردوی یا ناتەوێت درێژە بە قەسەکانت لەسەر میژووی بنیاتنانەوهی ئەم شارە بەدیت قەیناکا لیبگەرێ با بۆ کاتیکی دی هەلبیگرین تۆش پشووێک وەر بگرەو نەختیک بچەسیوه))، بەلام ئەو بۆ ئەوهی من دلتهنگ و پەژمورده نەکات زەر دەخەنەیهکی پر مانا و ناوێتە بە غەم و شادی بۆ کردم و وتی: ((نا ئەوهی شیرینم من بێتاقەت نیم راستە سەر بوردە رووداوەکان و تەواو کردنی چیرۆکە کە نازارای و پشت شکین و جەرگبەر، بەلام نیستا کە تۆیهکی گەنج و ژیرۆ ژیکە ئە دەبینم لە بەردەمدا دانیشتووی ئاسوودەمەو نەگبەتی و ئە دەسچوونەکانم بیرچوو تەوه، تازە تەمەنی خۆم بە زیادەوه تیبەراندوو و رەوتی ژیانیش شتەکانی بە ئاقارو ئاراستەیهکی دیدا بردوو و گۆریویەتی، بەس ئەوهندە ماوه بمرم ئومێد دەکەم خەون و خولیاو هیواکانی تۆ بێنەدی)). ئە دوا رستەیدا هەناسەیهکی پر بە قوولایی سببەکانی هەلمژی و دایەوه، پیمابوو تەنیا لە بەر من ئەم قسانە دی کرد، ئەگینا نە رەوتی زەمان نە تیبەرینی بزۆنەری رۆیینی بەردەوامی سات و مەوداکان، نە کە نەیان تۆن بوو ئەو بەسەر هاتە تال و سەرگوزەشتە غەماوی و پر ئافاتە ییربەر نەوه، بە لکو تۆز قالیکیش سەنگ و قورسایە لە سەر دل و رۆحی کەمکە نەوه.

مروفت ناتوانیت هەندیک نازارو ئەشکەنجە ی رۆحی نادیار هەن لە بیریانکات، ئەگەرچی عیام و کاتیکی زۆریشی تیبەراند بێت و تۆزی گەلیک شەرو نەسکوو سەرنەکەوتنی زۆر کودەتاو سەرەو ژیربوونی چەندین شارو هەرەسەینانی شۆرش و یاخیبوونی شۆرشگێران و کاولبوونی هەزاران خانوو گوندو رەشەکوژی و ئافات و بەلای بیچارەو نەخۆشی کوشندە ی بەسەرەوه نیشتبێ و دیتبێ، هەر وا هەستەکە ی لە ساتی نیستادایەو هەرگیز ئەو دیمەنە لە بەرچاوت لاناچیت. نازار هەر نازارە گەرچی شیوهو رەنگ و بۆیان جیاوازەو دەگۆریت چ لیرەبیت یا دووری سەدان میلی بریسی. دووری و نزیکی مەوداکان گەرنگ نین گەرنگ نازارە کە خۆیهتی لە برینیک دەچیت سالانیکی زۆرو وەختیکی درێژخایەن بە پەرۆکیک بە سترابیتەوهو ساریژبووی، بەلام هەر وەختیک دەستمان بەریکەوت دەکولیتەوه لە بەر ئەوهی ئە ژیرەوهی ئەو تویخە ی ناومان ناوه قە تماغەو ساریژبوون هیشتا هەر تەرۆ بە سوێیهو خۆینی لە بەر دەروات. چینی ئەو گۆشتە ی نیو زامە کە گەلیک جارەن بەریه کەدە کەون و خۆینی تازەیان لیدی و ژانی نوێ دروستدەکەن. نازار وەك سندووق یا باوئیکی کۆنە ی تۆز لیبیشتوو وایە چەندین قوفلی گەورەو ئەلقە و پێزە ی بە هیژیشمان ئە دەوران دەوری دابیت هەر حەز دەکەین بە نەینی و دوور لە چاوی کەس قوفلەکان بکەینەوهو ئەلقە و پێزەکان لە دوگمە ی خۆیان بترازینین، گەر نە کرانەوهو نە ترانە دیان شکینین و سەری سندووقە کە هە ئە دەدەینەوه، جا

لهویدا جاریکی دی مهینهتی ههمه پهنگ و گریانی بهسوی و خوینی چۆراوه و تافگه و رووباری غم و حسره تهکان دهبیننهوه، سهرنجیان ددهین له دواي تپپه رینی نهو ههموو سال و گوزه شتهی زهمان و رهتبوونی خیرایی نهو هیزهی بهنیو کات و شوین و گهردووندا سه فهریکردوو، په ککه و تنی چه ندین سه عاتی گه و رهو شکانی په ندول و چرچ بوونی میلهکانیان نیمه هه ستمان پینه کردوون له نیو نهو سندوو قه دا نه مان هه و رهکو خوینان و تازه ژیانیان له بهرده روا و هیشتا هه ر نو و له زینه گیدانه، بویه پاش ده ستیادانیان ده کولینه وه و هه مان ژان و هه مان سه نگ له رۆحماندا هه ست پیده کهن و تۆزقائیک سووک نه بوون، بویه خیرا خیرا له ترس و دله راوکی دا به دهستی تیکنالاوه وه قوفلیان لیده دهینه وه و نه ئقه و ریزه ی دیکه ده خهینه وه گیره ی دوگمه کانیان و سویندیش ده خوین جاریکی دیکه توخنی نهو سندوو قه نه گریسه نه که وین، به لام نهو په یمانه هاوشیوهی به ئینی سیاسی و سه روکی ولاتانن که وهک مژده و نو بیوونه وهی رۆحی به رگری و نه ته وهی به خه ئک و جه ماوه ری دهن، میله تیش وهک میگه له مه ریکی ساده و گیژو خله تاو برپا به و سویندو په یمان و قسه بریقه دارانه ده کات، که چی دوواتر سوینده کان ده شکین و به ئینه کان به درۆده رده چن، بویه جاری دیکه ش به نه ئینی نزیکي سندوو قه که ده که وینه وه و هه مان شت دووباره ده که یینه وه.

با پیرم پاش هه ناسه ساردو قوئه که ی دهستی به قسه کانی کرده وه و به درۆده دانی به سه ر هاته که به رده وام بوو: ((نه وهی شیرینم چه ند شه ویک به رله وهی له گه ل هاو ریکانم بو نهو چیا و کیوه سه خت و قه دپاله نسرمانه سه فهر بکه م دایکم هه زار ره حمه تی لیبی که نازانم گو ریشی له کویدایه شتیکی سه یری بینیه. دره نکانی شه و وهک نه وهی یه کی بانگی بکات یان گو یی له دهنگی ناوه وهی خو ی بی ت نه شیرینی خه وو هه ره قولا یی پننه تاریکه کانی بی ناگاییدا له نیو جیگا که ییدا را چله کیوه و یه کسه ره هه ستاوه ته سه ری و بو حه وشه چوو وه له تاریکی و بیدهنگی راماره، نهو دهنگه کپ و مرو به کاوه خو یه ی له نیو بیدهنگی دابوو هه ری کبوه کاس و که ری بکه ن پی ی خو ش بووه یه کی ک هاوار بکات یان بقیرینی یان به دهنگی به رز گو رانی بلی، یان ساوا یه ک له بی شکه که ییدا بگریه ت و ژیر نه بیته وه به س نهو دهنگه که یی نیو بیدهنگی گو ی لینه بی ت، هینده بیزارو بی نامان بووه گو ییه کانی به هه ر دوو ده ست گرتوو. له نا کاو چوار کونده په پوی بینیه بو سه ر گو یسه بانی حه وشه که هاتوون و هه ر له ویشدا هه ئنیشتون. یه کی ک له کونده په پوکان گه لیک گه و ره و زه به لاح و که ته تر له وانی دی دیار بووه هه ر چواریان پیکه وه وردبوونه ته وه و سهرنجیان له دایکم و ده ورو به ریان داوه، به هه شت چاو پاسه وانی و چاودیری خو یان و ناسایشی حه وشه و کولانی نه و دیویان کردوو. دایکم وه ختیک نه وانی بینیه و لیبی روانیون ترسیکی نیجگار زور دایگرتوو و چاوانی زه قبوونه ته وه و ویستوویه تی خیرا رابکات و خو ی له ژوو ره و بکو تیه ته وه، به لام کونده په پوکان دهنگ و مره یه کی سه یر و ترسناکیان لی به رز بووه ته وه و وهک نه وهی بانگی بکه ن، دایکم هه ئه وه ته یه کی کردوو هه نگاویک بو پاشه وه گه راوه ته وه و جو ره غیره تیکی چاوه پروان نه کراوی داوه ته به رخوی تا نه ترسی ت و رووبه پرویان بیته وه و بزانی ت چی ده که ن، چی ده ئین، له به رچی نه و هه موو خانوو شوین و حه ساره گه و رانه ی دیدا بو سه ر گو یسه بانه ی حه وشی مائی نیمه هاتوون و هه ئنیشتون.

کونده په پوکان به شیوهیه ک گریاون زور لاوازو ترسڼوک و چاوشکین هاتوونه ته بهر چاو، دایکم برږای نه کردووه نهوهی نهو نییان ترساوه نیستا وها زهلیل و غه مدیدهو بالکراوبن. هرچواریان پیکهوه بالهکانیان کردووه تهوهو نه گهل نهوهی به کیکیان فره گه وره تر بووه لهوانی دی، به لام نه دهی بال کردنه و هیاندا شیوه قه باره هی موویان وهکو بهک بووه. سهری بالهکانیان بهیه کهوه لکاندووه به شیوهیه که وهک چه تریکی لیها توه یان دروستر بلیم هاوشیوهی ره شماییکی زل که سایه و سیبهریان به سهر دایکم و حه وشه که دا کردوه. چند ساتیک وا ماونه تهوه دایکیشم له ژیر ره حمت و سیبهری نهو بالانه دا کهم که مه خه و بردوویه تیه وه، وه نهوزی کتوپر وازیان لینه هیناوه بویه بی ویستی خوی ههر نهو جیگایه ی لی وه ستاوه پانکه وتوهو خه ویکی دووروقولی لیکه وتوهو. له خهوی که سیکی نازیز مرده چووه که ته نها خه و ریگا چاره ی دهر بازوونی بی تا له هوشیاری و غه مه کانی ژیان دوور که ویته وه، یان خهوی که سیک له وه ته ی له دایک بووه نه نووستوهو نازانی تام و رهنگ و بونی خه و چیه که خه کی باسی دهکن. هوشیاری و بیداری هه موو دهماره کانی نه ستور کردوون و له شیتیان نزیک کردووه ته وه، نیدی شه ویک به نه ندازه ی هه موو سانه کانی بیخهوی خهوی لیده که ویت دایکیشم بهو شیوهیه خهوی لیکه وتوهو)).

باپیرم دهستی به ریش و سمیلی دا هیناو چاوی له چاوم بری، که هه ناسه ی دها له ژیر جله کانیوه هه ستم به سنگی ده کرد وهک بالنده یه کی سهر بر او هه لده په ری له وه ده چوو زور ماندوو بییت، یان له گه شتیکی دوورو دریزو بیناکام به بی هیواییه کی کوشنده گه رابیته وه هه ستم پیکر زور که نه فت و هیلاکه بویه پیموت: ((باپیره گه ر بیتاقت و بیزاریت واز لهو به سهره اتانه بینه جار دوا ی جار رهنگ په ریوترو به ییزتر ده تبینم، بو نه مر و نه وه ند ه به سه توش پشوویه ک وه رگه))، به لام باپیرم په لیگرتم و به ره و لای خوی رایکیشام به دهنگی که رخه وه وتی: ((کورم مردن هه ردهم له ناکاو دیت و قهت پرسمان بیناکات، بویه ده ترسم روظیک سهردانی منیش بکات و بو نه به د ببه میوانی جا نهو کاته گه ر من ته واوی نهو به سهره ات و چیروکانه م بو تو گیر ابووه نیدی بی هیچ غه میک پالده ده مه وهو خه ویکی دریزم لیده که ویت، چونکه ده زانم روظیک دیت هه موو نه وانه ده که ییت به چیروکیکی دریزو بو نه وانی دوا ی خوتیان ده گیریته وهو جیده هیلیت، له به ره نه وه یه کات به نرخه و نابیت به فیروی بدهین نهوهی هه مه و دهیزانم و له هه گبه که مدایه هه رچی زووتره پیویسته بو تیان بگیرمه وه، کی چوزانیت که یی و چون و له چ جیگایه کدا ده مریت؛ بویه نه بیتاقت تم و نه بیزاریشم، بی ماندوو بوون هینده ی بتوانم به سهره ات که ت بو ته واوده که م به پی پی پیویست هه ر جارو توظیک نیست با دست پیبکه مه وه: ((به ره به یان دایکم که له خه و هه لده ستیت زوری پی سهر ده بیت له ناوه راستی حه وشه و سهر گازه ری پشت خه وتوهو بی نهوهی توظیکیش له شوینی خویه وه بجوئیت یان که میک کینگل بدات. نه فسونی چاوی کونده په پویه کان و سیبهری باله سحر یه کانیان چون له جیگای خوی

خهواندبوویان هر وها بو. لهناکاو راست بووتهوهو تهماشای گوئسهبانهکهی کردووهو هیچکام له کوندهکان دیار نهبوونهو سایه‌ی بائهکانیشی بهسهرهوه نهماوهو بزربوون. هه‌وریکی بویش نه‌وهنده نزیك بووتهوهو ئیی هینده‌ی نه‌ماوه گوئیچکهکانیان بگه‌نه سهرزه‌وی.

دایکم له‌و دیمه‌نه پر ترس و غه‌مناکه‌ی شه‌و زور دلتته‌نگ و نامو هاتووته به‌ر چاو بی نه‌وه‌ی هیچ وشه‌یه‌کیش بلی یان له خه‌ومان هه‌ستینی بو سهر جیگا‌که‌ی خو‌ی هاتووتهوهو جه‌سته‌ی نیشتوته سهر عاره‌قه‌یه‌کی گهرم گهرم، تا بووه به سبه‌ینه‌یه‌کی که‌میك دره‌نگ خو‌ی مکور کردووه، نه‌وه‌خته‌ی خو‌ر به‌لاوو نیو له حه‌وشه‌و گوئسه‌بانه‌که‌ی داوه.

نه‌وشه‌وه‌ی بو به‌یانی من ده‌رۆیشتم دایکم زور نیگه‌ران و نا‌ارام هاته پیشچاووم ههر له‌و شه‌وه‌ی کونده‌په‌ پویه‌کانی بینی بوو هه‌ستی به‌رپایی و دوودنی کردبوو نه‌وه‌م له چاوانیدا خویندبووه‌وه، به‌لام هوکاري نه‌و هه‌موو دله‌راوکی و نارحه‌تیه‌یم نه‌ده‌زانی. به‌ په‌شو‌کاوی کاره‌کانی ده‌کرد، به‌هه‌له‌داوان مائه‌که‌ی گه‌سک ده‌دا، زوو زوو قاچی هه‌لده‌نگوتوو ساته‌ی ده‌کرد، سه‌رله‌به‌ری رۆژ په‌رۆکیکی خه‌نه‌یی گو‌لداري به‌ نیوچه‌وانی خو‌یه‌وه‌ ده‌به‌ست و په‌له‌ی بوو له نان خواردن، که سفره‌و خوانیشی داده‌نا له‌به‌ر خاتری ئی‌مه داده‌نیشت و گه‌مه‌ی به‌ که‌وچک و خو‌راکه‌که‌ ده‌کرد، چه‌شه‌و حه‌زی خواردنی نه‌ما‌بوو به‌ری چاوانی سپی هه‌نگه‌رپوون و به‌ قولدا چوو‌بوون. رومه‌تی له‌ جارانی پتر قوپابووه‌وه، ددانه‌کانی گرت‌تر ده‌یانن‌واندو سیمای که‌سیکی هه‌بوو چه‌ند رۆژی بی له‌گه‌شتی نه‌و دنیا گه‌رپه‌ته‌وه‌و ترس و تاریکی و ده‌رچوونی رۆح و گه‌رانه‌وه‌ی جاریکی دیکه به‌ جه‌سته‌یی و دیتنی که‌سانی دی به‌ کفنی سپی مردووانه‌وه ترساندبیتتی و برپا به‌هه‌ست و چاوو ئیدراکه‌کانی خو‌ی نه‌کات. ده‌ستی ده‌له‌رزی دواتر جه‌سته‌ی به‌ جاریک وه‌ک شه‌ق شه‌قه ده‌هاته له‌رزو له‌گه‌لیدا راده‌چله‌کی، له‌دنی خو‌مدا ده‌مگوت: (ههر ئیستا یه‌ک به‌یه‌کی نه‌ندامانی جه‌سته‌ی له‌ریشه‌وه هه‌لده‌ته‌کی و جیا ده‌بنه‌وه ئیی). وه‌ختیک پرسیاریشمان لیده‌کرد که چیتته یان بوچی وایت؟ به‌ جو‌ره ده‌نگیک وه‌لامی ده‌داینه‌وه نه‌غمه‌یه‌کی هیند به‌ترسی هه‌بوو پیشت‌تر نه‌و جو‌ره تۆن و نا‌وازه‌م له‌ ده‌نگیدا به‌دی نه‌کردبوو: ((هیچ نییه هه‌سته‌که‌م که‌میك (تا) م به‌رز بووته‌وه‌و له‌رزه‌که‌ش له‌ جارانی بریک به‌تین تر دایگرتووم ئیوه خو‌تان سه‌غله‌ت مه‌که‌ن خو‌م چاک ده‌بمه‌وه‌و گوئی پی مه‌ده‌ن، له‌ گه‌ نجی بو پیری له‌وئیشه‌وه بو مردن خو‌قابیله تازه جحیل نا‌بمه‌وه)). نه‌و چه‌ند رسته‌یه‌ی نه‌وه‌نده زه‌حمه‌ت له‌ده‌می هاته‌هه‌ر وایکرد هه‌مووان ترسیکی پیشه‌خت دامانبگریت و چاوه‌رپی چاره‌نووسیکی سه‌پاوو قورس بکه‌ین)).

باپیرم کزۆله‌ترو داماتر هاته پیشچاووم تا چیرۆکه‌که‌یشی پتر به‌نیو نه‌و شه‌وه‌و کاره‌ساته‌دا رۆچوو‌بووایه پشتی له‌ جارانی کۆمترده‌کرده‌وه‌و به‌ سه‌رسامیه‌کی ترسناکه‌وه سه‌ری به‌رزده‌کرده‌وه‌و له‌ داوه‌ی چاویلکه زه‌ره‌بین و نه‌ستوره‌که‌یه‌وه ئیی ده‌روانیم، که چاوی دوو نه‌وه‌نده‌ی ئاسایی گه‌وره‌کردبوو، جارجار هه‌ستمه‌ده‌کرد ته‌واوی رۆخساری ده‌بووه‌و دوو چاوی گه‌وره‌و

قاوهیی له پشت نهو چاویلکه یه ی که چهن دین چینی شووشه یان به سه ریه کتره وه داناوو بو نه وهی هه ندیک به باشی ببینییت. وهک چاوی کونده په پویه کانی لیها تبوو که دایکی له شه ویکی درهنگ وه ختدا له سه ر گوپسه بانه ی حه وشه که یان ببینیوو ی.

با پیرم دریزه ی به قسه کانیدا و وتی: نه وهی شیرینم هه ر هه مان شه و پاش نه وهی نه وانی دی خه وتن دایکم بانگی کردم و سه رپاکی نه و به سه رهاته ی له چهند شه وی رابردوو دا دیتبوو ی بویگی پرامه وه. کاتیگ قسه ی بۆده کردم هه ستمکرد هه ر به جه سته لامه، به لام به دیوه که ی دی و نه و که سه ی که هه م خویه تی و هه م خویشی نییه له رۆحیدایه، له نیو نان و ساتی رپودا وه که وه فهزای گشتی حه وشه که وه سیبه ری با له کاندایه. جارنا جاریک قورگی ده گیروا نحمیگی توندی ده کردو به هه موو هیزیبه وه تفیگی قووتده دایه وه که چاوی له گه لیدا زه قده بو وه.

دوای قووتدانه وهی تفه که ی دهستی به قسه کرده وه: کورم نه و دهشت و چیاو چۆله دا له گه ل هاورپیانت ناگات له خوتبی نه کا درنده یه ک یا جانه وه ریک یا پیاو خراپیک زه فه رت پیببات، ترسم له گیانته له به رنه وهی هیج شتیگ قه ره بووی توم بو ناکاته وه. نه که ی گه مه به قسه کانم بکه یت و به هه ندیان وه رنه گریت نه وهی بومگی پرایه وه به چاوی خوم بینومه و راستن و هه لمنه به ستوون. له دیرزه مانیشه وه بیستومه و تاقیشکرا وه ته وه که کونده په پو هیمایه بو کاولکاری و ویرانه یه کی سه رتاسه ری، یه کی که له و باننده شووم و نه حسانه ی به سه ر هه ر جیگایه که وه بنیشه وه زور ناخایه نییت کاوول و خاپوور ده بی و خانووی به پیوه نامینییت. هه رچی رۆحله به ره ده مرن و ده فه وتین نه وسا نه ویش دیت و به ناسانی به سه ر ناسمانی نه و که لاوه یه دا ده خوینی وهک نیشانه یه ک بو دلخوشبوون و حاسلبوونی مراره که ی. جاریکی دیکه پیته ده لیمه وه ناگات له خوتبییت راسته کونده کان به سه ر نیروه هه نیشتوون و تو درپویت نه گه ر شتیگ بییت به سه ر نیمه دا دیت، به لام من نه م قسانه ت هه ر بو وریابوونه وه بو ده که م و هه سته که م دلم باش نالییت. کورم نه گه ر هات و رۆژیک گه راپیه وهو نیمه شتاقمان نه مابووین و نه تتوانی به مردوویش به ماندوزیته وه، خانووه کان له گه ل زه ویدا ببوونه یه ک و ته خت ببوون، نافات و به لا هه موومانی له گه ل خویدا راپیج کردبوو ته نانه ت پاشما وه یه کیشمان لی به جینه مابوو که وتبووینه نیو دارو به ردو هه پرون به هه پرون ببووین، یان به هه ر هویه ک خنکابووین و له جیاتی خوین ناوو قوراو به نیو ده مارو موولو له کانه ماندا ره تبوو، نه وه بزانه تا دوا هه ناسه و دواسات گه ر به حال نووزه یه کیش له زینده گیمه وه هاتبییت یا چرپه یه ک له ده ممه وه ده رچوبییت هه ر چاوه ری تبووم.

با پیرم که میگ بیدهنگ بوو چاوانی پر ناو ببوون و خه یانی دوور رۆیشتبوو، بویه پاش که میگ به ناگام هینایه وه و وتم: ((نی با پیره گیان دواتر چیبوو تکایه به رده وامبه)) . نه ویش به روخساریکی گوماناوویه وه سه رنجیکی دام و دریزه یداوه به قسه کانی: ((دایکم هه ر له سه ره تای قسه کانیه وه شه ژاوو نانارام بوو هه تا زیده تریش قسه ی له ویرانکاری و خاپووربوون و مردنی خویانه وه کردبا پتر ده په شوکا. ده سته کانی ده له رزین و په نجه کانی به توندی لیگی کرده کردو ده ینوشتانده وه.

دهمزانى گهرووى گيراوهو همز بهگريان دهكات قسهكانى پچرپچر لهزارى دههاتنهدهر، بهلام هيزيكي نهوتوو لهخوبايبيوونيكى زور واليدهکرد دان بهخويدا بگري و فرميسكى نهيهتهخوار. منيش ههردوو دهستيم گرت و توندتوند گوشيمن و بو دهمم بهرزکردنهوهو چهند جاريك لهسهريهك ماچمکردن و بهئينمدايه لهبهلاى ناگهان ناگام لهخومبيت بهمهريجك گهر ههر شتيك روويدا نهوا چارهنووس نهيهويت. ههردووكمان بو نيو بيخهفى خومان چووین تا بخهوين، كه چى تا درهنگ خهوم ئينهكهوت و خهوم زرا، وابزانم دايكيشم ههروابوو بهو پييهى جاريهجار سهرنجيمدهدا دهجوولايهوهو نهمديوونهوديووى لهنيو جيگاكهيدا دهکرد.

(ماردین) گيان پيموايه نيستا لهوه گهيشتيت لهبهرچى ناوى نهم شاره به (سهيلو) دههينن، (سهيل) بهماناي لافاو ديت نهو لافاوى ژيان و گوزهران و زورينهى بوونهوهرانى ئيمهى لهگهه خويدابردو تهفروتوناي كردن و بو نهبهد جاريكى دى ههركيز هيجيانمان نهديتهوه. نهو شهوى دايكم رينمايهكانى خوى پيدام پاش سالانيك تيگهيشتم نهوه وهسيهتنامهبوو دهميك بوو دهيهويست پيم بليت، بهلام حهزينهدهکرد وهسيهتهكهى وابيت نهمرؤكه بليت كه چى لهدواى دهيان سالى دى ئينجا بمرى و بيتهدى. نا نهو دهيهويست ههركهى وهسيهتهكهى كرد شهوو روثيك زياتر نهبات و پيینهچيت گيان و رۇحى بسپيريت. نهو زور چاك ههستى بهوه كردبوو بهو نزيكانه دهمریت. له پاش رووداوى نهو شهوهو ديتنى كوندهپه پويهكان لهخورا ترسيكى سهوداسهر دزهيكردبووه دليهوهو ههستيكردبوو هينده نابات دهمریت. پيشبينيهكانى تهواو لهجيگاي خويدابوو وهك فالچييهكى زاناو ههكيم و دنياديه قاوهى رهقبووهوى بنى فنجانيكى بو گرتبيتهوهو ههوالى مهركى بهزووترين كات پيدابيت و قسهى نهكردبیت، نهگينا له دل و رۇح و خوئيدا زيندوو بووهو ههشاريداون.

پاش وهسيهتهكه هيندهى نهبرد نهوهبوو دهمو بهياني من مالاواييم كردو رويشتم ههر ههمان روث لهدواى كاترمير سىي پاشنيورپوه ناسمان ههرويكي رهشى هيناوه وهك لهسهر زارى دهريازبووه بريندارهكانهوه بيستم، كه له ژيانياندا ههورى وهها تيكهه و پيكهه و عهبووسيان نهبينبوو، بروى ليتيكانون و مورهى ليكردوون بهرلهوهى بباريت ههموو خهلكى ترساندوووه نيوهرپۇحى كردوون. سهههتا بهههورهتريشقه ئينجا بهگرمه و نالهكهى شيت و نيوهمردووى كردوون، لهدواييدا كردويهتبه شهستهبارانيكى وهها بيوينهوه بهخور هيج چاويك بهرگهى نهوهى نهگرتووه سهرى بهرزبكاتهوهو لىي بروانيت، تهنانهت لهنيومال و ژووريكى داخراويشدا)).

من جيگاكهم خوشترکردو چاتر بيروهوشم بو قسهكانى باپيرم كردهوهو وتم: ((تا ديت رووداوو بهسههاتهكه گهرمترو بهجوشتر دهبيت باپيره گيان دهى تخوا زووبه بزانه سهرى بهكوى دهكات)). نهويش دهستى بو پشتهملى خوى بردو نهختيكي ههلكراندو وتى: ((كورم يهكه مجار ناوهكه چهند سانتيميك بهرزبووهتهوه پاشان كهميك زياتر ههلايساوهو بهوشيويه بهردهوام بووه تا لهسنووو ريژهى باوو ناسايى خوى لايداوهو ههتا بهژن وبالاى مرؤقهكان هاتووه. رۇحى خانوو

سهربانه کانی رهداوهو هاوشیوهی عهزیایه کی جهوت سهر ههستاوه تهوه سهرپی و بهدهم ههئیلوووشیون و ژیریپی خستون، بهکلکیشی ریگاکه ای خوشکردوهو تهویله و مه نزلگا و خانووه کانی ته پاندوهو له گهل زهوی ته ختی کردون تا کردهی راماین چاتر بتوانیت کاره کانی نه نجامبات. کس فریای کس نه که وتوو هه ریه که و له غه می روج و ژیانی خویدا بووه تا بزگاری بیته، به لام هه زارخوزگه یه کییک هه بووایه و نا له وکاته دا وینهی نه و شاره ی له وه ختی نغروبوون و ژیرناوکه وتن بگرتایه جا ده مانبینی مردن چهنده تال و چهنده پر گرو نیسه به لام مه خابن.

رۆله کهم له پاش نه و ویرانی و کاووبوون و کاره ساته سرووشتیوه، ورده ورده به ته واوی هیزو توانامانه وه هه موو ده ستمان به ناوه دانکردنه وه نوژه نکردنه وهی کرد. نامه ویت له وه پتر سهرت بیه شینم له سه ره تای گیرانه وهی چیرۆکه که دا بوم باسکردی چهنده جیده ستم دیار بووه و ماندوو بووم تییدا جا به به رامبهر بیته یا بی به رامبهر. که چی کار به ده ست و لیپرسراوانی نیستای نه م شاره هه موویان هاتوونه ته سه رحازری و واده زانن نه م مال و حال و شوین و کورسیه ی نه وان لیپی ده ژین و له سه ری دانیشتون هه روه ک نیستابوو، نازانن هه زارانی وه ک منی شه که ت و خه سته و هیلاک پاش نه و رووداوه و هها جوان و دلگیری کردوه. کورم به وه پیکنایه ت نیستا پیربوومه و ته مه نم هه لکشاه له ژیاندا که لیکم ره نجداوه و عاره قه ی زورم رشتوووه به هیزی بازوانم پاچکاریم کردوه، به مندالی شاگردی پینه دوزیکی هاوریی باوکم بوو ناوی (مام حیسام) بوو پیاویکی که له گه تی ریش و سمیل دریزبوو به رده وام کلای به بی جه مه دانی له سه ر دنا، به لام که مدوو بوو جه زیشی نه ده کرد پیشه که ی فیبری که س بکاتن، به لام من به ژیری و وریایی خومه وه به دزی سه رنجی ده ست و چه کوش و بزماریم دها هه رچه نه ده له نیشکردن زورخیرابوو په نجه کانی نه ده بینرا، که چی من کونجکول و دانابووم و فیبری کاره که ی بووم هه رده میش خوم و پیشانده دا هیچ شتییک فیرنه بوومه و نازانم. له و سالانه ش که نه م دوکانه م کرده وه و بژیوی خیزانم پی دابین ده کرد له نیوچه وانی نه وی ده زانم)).

له دوا رسته یدا باپیرم دهستی به گریانیکی به کول کردو دهسته چرچ و لوجه کانی خسته سه ر چاویلکه که یی و تیر به دلی خوی گریا، گریانیک نه وه نه ده پر غه م و سه رته ت و ده رده دل بوو منیشی له گهل خویدا هینایه گریان.

باپیرم ده رچووی هیچ قوتا بخانه یه ک نه بوو به لام دم و راویژیکی باشی له قسه کردن و گیرانه وه دا هه بوو گه ر شتیکی ناساییشی بگیرابووایه وه هه ر جه زنده کرد گوئی لیگیری. له سه ره تای هه رزه کاریشدا چوو بووه به ر خویندنی مزگه وت و ناسته کانی به باشی و سه رکه وتووانه بریبوو، زمانی عه رهبی و فارسی زور باش ده زانی و خولیا یه کی چاکی بو شیعه ره کانی حافزی شیرازی هه بوو که لیک له غه زه له کانیشی نه زبه رکردبوون. به لام رۆژگارو زه مانه وایان لیکردبوو نه توانی له گهل هاوریکانی له خویندنی مزگه وت به رده وامبی و وازیه ینا بوو. که لیکجار خوی هه ندیک له و جو ره ژیانیه ی حوجره و فه قبییه تیه ی

بۇ دەگىرپامەھو پېدەكەنى و ئاخىشى بۇ ھەئدەكېشاو دەپوت: ((ئەگەر بەردەوام بوومايە ئېستا منىش مەلا يا ئىمامىك بووم
ئە مزگەوتىك و چ كارم بەسەر پېنەدۆزىيەو نەبوو)).

دايكم ئەماتىكى بچكۆلانەو خىزانىكى قەرەباغ ئە (سەيلاو) چاوى بە دنيا ھە ئىناو، جگە ئە دايك و باوكى خاوەنى پېنج
خوشك و دووبرا بوو سۆزى بە ھەموويان داوھو خۇشى ويستون، بە لām بە دەست خۇى نەبوو ئە نېوياندا (كەمالى خۇشسوس)
ى براى بە ئەندازەيەكى ئە رادەبەدەر خۇش ويستووھك ھەموو جار خۇى دەپوت: ((وادەزىم ئاسمان شەق بوو كەمالى لى
بەربووھتەو)). ئەوئىش بۇ دايكم ھەر وابوو بەرادەيەك لاي مېھربان و بە خىشندەبوو وايزانىوھ دايكەتتى. واتە ھك دايكى
دووھەم و خوشكىكى زىدە پىر ئەقىن لىي روانيوھ. دەبىت ئەوھش بلىم دايكم خوشكە گەورەو نۆبەرەو سەرە كەوچكى مزرو
بەتامى پېگەيشتنى دايك و باوكى بوو، بە لām دايكم بەردەوام ئەو نۆبەرەيە بېزارى خۇى دەردەبىرى و دەپوت: ((خۇزگە
ئەوھك ھەر نۆبەرەو خوشكى گەورە نەبوومايە بە ئكو ھەر ئە سەرەتاو بوونم نەباو نە خوتقمايە)). ئەمەش ئەوپەرى وەرزى
و جارپسى دايكى ئە ژيان پېشان داو، چونكە ھەر ئە سەرەتاو ھەوئى تەمەنىدا بووئە بە خىوكەرو پەرورەدەكەرى خوشك و
براكانى و زەحمەت و ماندووبوونى زۆرى ئەگە ئياندا كېشاو.

دايكى ئە خوئندەوارو بى سەواد بوو بە لām قائلبوو بە ئەزىم ئەسەر كارە نەكردەو ئەستەمەكانى ژياندا، كەچى باوكى
پىياوئىكى خوئندەوارو ھەز بە شىعربووھو تالى و سوئرى ژيان و رۇشنىبرى پتەوى ئەوكاتى مزگەوت وايرانلىكردووھ باشتر
ئەشتەكانى دەوروبەرى بىروانىت، ئەوھك ھك كۆلكە مەلايەك رەش و سىپى تىكە لاوى يەكتر بكات. دايكم ناوى (گەوھەر) بوو
بەئى (گەوھەرى مستەفای پېنەدۆز) ھك سەرەتا و تم زۆر ئە بوون و خەلق بوونى خۇى ھەر ئە مندائىيەوھ بېزار بوو، كە
توزىك فامىدە بوو تەمەنى بە ھەوت سالان گەيشتوھ دەستى بە پاككردنەوھو گەسكدانى مال و ھەوشەو بەردەرگاگەيان
كردووھ، دواى ئەوھش سىپىنەوھى قاپ و قاچاغ و شوشەواتەكانى چىشتخانە و شوشتنى يەكە بە يەكەى خوشك و براكانى و
جل شورىن و گۆرىنيان بە شىوھىەكى خاوين و رىكوپىك. ھىچ كاتىك شەنسى ئەوھى نەبوھ خوئندن تەواو بكات و
بىروانامەيەك بە دەست بەيىنى، ھەمىشە بە بىراو خۇزگەى ئەوھ ژياوھ ھك ھاوئل و دەستە خوشكەكانى خۇى بىخوئندايە تا
بگاتە ئاستىكى وھا بتوانى بە تەنيا خۇى بەرپوھ ببات و بەرچاوى رۇشن بىت و جلى سفور ئە بەر بكات. ھەزارجار مەخابن
رۇزگارو زەمەن واىە ھىچ كاتىك مرقۇ ناتوانىت ئە شەرىكى بەردەوام و دەستەو يە خەدا بىت ئە گەل قەدەر و چارەنوسدا، گەر
بكەوئىنە ھەر جەنگىكېش ئەگەئى دا بېشك دۇراوو شكستە بال دەگەرپىنەوھ. چارەنوس زۆر جار گەمەى واى ئەگەل مرقۇدا
كردووھ ھە ئىخە ئە تاندوھ، بە لām گە مژەبىيەكە ئەوھىە مرقۇ بە يارىيەكى كاتى و راگوزەر تىيگەيشتوھ وايزانىوھ ئە كۇتايىدا
براووھ خوشحال و دەم بە خەندە دەبىت، بەئى لىرەوھىە تىنەگەيشتن و دەبەنگىمان.

مروقت ههردهم له سهر كيويكي بهرزو بلندوه له جهنگاوهره شهركه راني چاره نوسي روانيوه. له سهر چيابه كي بهرزو بلندتر له هي خوي، راسته مهرج نيه نه وهی له بهرزايي زياتره وه بيت براوه و سهر كه وتوو بيت، به لام كه سهرنج ددهين و دهبينين ليهدا هاوكيشه كه وايه مروقت له سهر نه و كيوه بهرزوه تير و گولله كاني خوي به شهر كهراني چاره نووسه وه دهنيت و به خه يائي خوي واده زانيت ههر گولله يه كي دهباويزيت يه كيك له جهنگاوهراني دهكوژيت، نازانيت هيچ كام لهم گولله ويلانه نه وهك بهريان ناكه ويت به نكو ههر كه له لوله ي تفهنگه كانه وه دهرده چن به لاري و دوور له وان رت دهن و شوين و جيگايه كي نا مه به ست دهمن و ده پيكن. نه گهر و امان دانا گولله كان بهر جهنگاوهری چاره نوس كه وتن نه وه وخته چي ده بيت نه وان سهر بازيك و دوان و سهدان و هه زاره ها نين، نه وان سهر به توخم و ره گه زيكن ههرگيز له ريشه وه دهرنايهن و برانه وه يان بو نيه. سهر به تايه فه و هوزيكن خودا كه ناده ميزادي خولقان دووه چاره نويسييان له گه ندا بووه وهك دوانه ي دايكيك وان، به لام خو دهكريت له وه ختي له دايك بووندا يه كيك له و دووانانه بمرن و ژيانيان لي بسه نريته وه، نه وه يش كه ليي ده سه نريته وه مروقت نه وهك چاره نووس. مروقت کوتايي دي و ناسه وارو شوين پيشي ديار ناميني و دهرسريته وه وهك بليي شتيك به ناوي مروقت وه نه بوو بيت، به لام چاره نووس بو نه به دو هه تاهه تايه له سهر نه و كيوه ههره بهرزو بلندانه وه گهمه ي مردن و ژيان و چاوشاركي له گه ل مروقتا ده كهن .

گه وهري دايك سهره تا چووته بهر خويندن و تاكو پولي پينجه مي سهره تايي خويندوه و خه ت و قه له مي هه بووه، به لام له به ختي كه چي نه يتوانيوه بهر ده وام بي و دريژه به سال و پوله كاني دواتري بدات. نه و يش له و گهمه و چاوشاركي به دهر نه بووه يان نه و جهنگه ي چاره نووس له گه لي كردوه ههرگيز به خت ياري نه بووه و نه ياري بووه. روتيك له قوتا بخانه گه راوه ته وه دايكي نه خوش بووه نه و يش خه ريكي چيشت ناماده كردن بووه و ناوماني پاك كردوه ته وه. روتري دوايش ههر به و شيويه بو قوتا بخانه نه چووته وه هينده ي هاوريكاني زوريان ليكردوه، كه چي له بهر خاتري دايك و خوشك و براكاني نه يتوانيوه بچيته وه بهر خويندن. ئيدي له و روتزه وه زه بري زهمان كردويه تي به بنه وان و خزمه تكارو به خيوكه ريان، ههر بويه گه ليك جارن كه مالي خوش نووسي براي به دايك بانگي كردوه و سوزو ميهره بانبييه كي بي وينه ي له هه مبه ريده هه بووه.

مسته فاي پينه دوزي با پيرم تا نه م سالانه ي دوايش تا تيني تي دابوو بهر ده وام بوو له ئيشوكارو پيشه كه ي خوي زور خوشده ويست. دوكانيكی پينه دوزي كه ميك بچوكي له ناوه راستي قه يسه ريده هه بوو، گهر له گوزه ري كورتان دوروه كانه وه هاتباي نه وه يه كسه ر به سهر كولانكا ده كه وتي يه كه مين دوكان بوو، به لام گهر له گوزه ري کوتال فروشه عه يارو قول بره كانه وه ريت بكرده ناوه به سهر چه ند پليكانه يه كي سفت و رهق و پر چال و باريك و گيژدا هه نده گه راييت و پيش نه وه ي كولاني گوزه ره كه ته واو ببيت دوا هه مين دوكان دوكانی با پيرم بوو. خه لكي نه و ناوه و گوزه ره كه ي نه مديوو نه و ديويش هه موو خوشيانده ويست و سوينديان به سهر ي ده خوارد. با پيرم پياويكي خر كه نه ي بالا مام ناوه ندي بوو له دوا دواي سالاني ته مه نيده

كەمىك تىرەقەي پىشتى چەما بوو ۋە. ھەردەم جامانە يەكى بەدەۋرى كالاۋىكى چىلگن و بۆرەۋە لەسەرىيەۋە دەئالاند، بەلام لەمائەۋە جامانەكەي لادەبرد، كەچى ئەو كالاۋى نەنكەم گەمەي پىدەكرد ھەربەسەرىيەۋە بوو. پىشەۋەي تەۋىلى تاكو دەگەيشتە تەپلەسەرى روتابوۋە، كەچى ئەملاۋەۋەلای قىزىكى چىرۋىرۋى سىي پىۋە بوو، كە ھەمىشە بە گائتەۋە دەيووت: ((ئەگەر بە ختم ھەبوۋايە نەختىك لەم قىزە چىرۋىرۋە بە تەنېشتەكانى سەرمەۋەيە بە كاسەي سەرمەۋە دەبوون)). تەمەنى نىزىكەي شەست سال دەبوو قسەخۇش و دىيادىدەبوو، رۇژگارو زەمان و ايانلىكردبوو مەمانە بە ھەموو كەس نەكات و رازى دىيان بۇ نەكاتەۋە، چەند كەسىكى زۆر تايىبەت نەبى كە ھەم ھاۋرپى مندائى ھەم ھى پىرىيەكەي بوون ئەوانىش (ۋەستا ئەنۋەرى خەمچى و ەبەسەي تەفەنگچى و ەبەدەرى مىراۋ) بوون كە بەردەۋام لەدوكانەكەي سەردانىان دەكردو قسەۋبەسەي گائتەئامىزو رۇژگارى بەسەرچوۋيان بۇ يەكتى دەگىرايەۋە. گەلىك جار ۋابوۋە باپىرم ھەر بۇ گەمە ژىرەژىرى لەگەل دووانىان رىككەۋتوۋە ئەۋىترىان توۋرە كىرۋە، ۋەختىكىش ئەو كەسەي ۋىستوۋىتەي بەتوۋرەيىيەۋە لەدوكانەكەي بىتەدەرەۋە ئىدى نەگەرىتەۋە ھەموۋيان دەستىان بە پىكەن كىرۋەۋە گوتوۋيانە بەخوداى خەتەي (مستەفا) بوۋە، ئەگىنا ئىمە كارى ۋەھا ناكەين. ئەو كەسەش بەزۆرى (ەبەدەرى مىراۋ) بوۋە چۈنكە دى زۆر ناسك بوۋە زو ھەنچوۋە توۋرەبوۋە. ھەموو ئەو بەسەراتانەيش ھىندىك جار لە زارى باپىرم خۇيەۋە بىستوۋە، گەلىك جارانىش نەنكەم بۇي گىراۋمەتەۋە.

دوكانى باپىرم زۆرگەرە نەبو ھەمىشە خۇي بە (قونە جنۆكە) ناۋىدەبرد. رۇژانە لە پىشت مەكىنەي دروومانەكەي دادەنىشت و قوماشىكى مەخەلى دىرژى بە بەرسنگى خۇيەۋە دەگرت و پىلاۋى دەدوۋرىيەۋە ناۋكەفى دادەناۋ بزمارىژى دەكرد، زۆر جار سەرە پىلاۋىشى لىدەنايەۋە. ئەو كەرى خۇي بە چۆرىك تەماشانە كىرۋە كە مامەئەي لەگەل شتىكە ناۋى پىلاۋە ۋەك ھەندىك لە سەرمەيەدارو بازگانە نەخۇشەكان لە پىشەۋە خاۋەن كارەكەيان رۋانىۋە. ئەۋەندەي ەشق بۇ ئىشەكەي ھەبو تا گەيشتبوۋە ئەو رادەيەي دەيووت: ((گەر مردم لەدوۋكانەكەم و لەنىۋ پىلاۋە دىراۋو بۆگەن و رزىۋەكاندا بىنىژن. ھەموۋدەم پىلاۋى كەسە روت و رەجال و ماندوۋ رەنجبەرەكانم لەدەۋەئەمەندو بازگان و سىياسىيە دىراۋو نەخۇش و خۇفرۇشەكان پى گەرەتربوۋە. ئەوان دەمرن و بەر نەفرەتى مىژوۋ مرقۇفەيەتى دەكەون و نەۋە دۋاى نەۋە بەدىرۋكىكى پىر لە شەرمەزارىيەۋە ناۋيان دىنن و بۆھتايە فرىيان دەدەنە زىلخانەي رۋورەشى و بى ئەمەكىيەۋە، بۇ ئەبەدىش پەئەيەكى خىيانەت بە تەۋىلى نانەجىبىانەۋە دەبىت و قەت لىنابىتەۋە، بەلام پىلاۋى ھەژارىكى سەربەرزو شكۆمەند يا شۆرشگىرىكى ماندوۋنەناس و ياخىبوۋىيەكى نەك بە ەلال، ياخود كەۋشى جەنگاۋەرىك كە لەرپىزى پىشەۋەي بەرەكانى شەرەۋ داكۆكى لەنىشتىمان و شەرەف و بىرۋاۋەرى دەكات و گۈللەيەكى كۆيىر نىۋچەۋانى دەپىكى و گىيانى سارد دەكاتەۋە چەند دىۋىك خوين فىچقەدەكاۋ دەپىرژىتە سەر پىلاۋە ماندوۋ شەكەتەكانى، دەبىت تا مىژوۋ مىژوۋە بۇ ەۋت پىشت بىگىرپىتەۋە لە مۇزەخانەي سەرۋەرىدا ۋەك ئەرشىف ھەلىان بگىرى و رۇژانە سەردان بگىرىن. بەئى لىرەۋە رۋوندەبىتەۋە چ پىلاۋىك بەنرخەۋ چ مرقۇفكىش ناچىزو چكۆلەۋ بى ئەرزە)).

له نیو دووکانی پینه دوزییه که یدا باپیرم رفته یه کی ته خته ی دروستکردبوو به چواردهوری خویدا سوورابوووه به چهند بزماریکی پولا به دیواره وه چه سپی کردبوو. له سه ریدا چندی پیلای هه مه چشن و گه وره و بچووک هه بوون وهك (جووته پیلایویکی لاستیکی ژنانه، جزمه ی دریزی سه رنه ژنو، جووتیک کاله ی دراو، جووتیک پیلایوی رهشی مندا لانه، جووته پاته یه کی لاستیک، پووت، پیلایوی چه رم لووس، پیلایوی له قه لتاغ دووراو... چندی دی) هه ریه که یانی به و په ری وه فاو نه مه که وه له ویدا هه نگرته بوو.

له یادمه مانگه شه ویکی درهنگ وهخت بوو من و دایکم و نه نکم و خال و پوره کانم هه ریه که مان له نیو جیگای خوماندا پالکه و تبووین و گویمان له باپیرم گرتبوو، که نه و نه ژوره که یه وه دهیویست به سه رهات و سه ربورده ی هه ر یه کی که نه و پیلایوانه ی سه ر رفته ی دووکانه که یمان بو بگیریتته وه، گه رچی هیج رووناکییه ک له ژوره وه دانه گیرسابوو، به لام به هو ی تریفه ی مانگه شه وه وه به باشی یه کترمان ده دیت و رۆشنا ییه کی بیوینه خوی به نیو ماله که دا کردبوو. له و جیگایه ی من لی ی پالکه و تبوویم به رامبه ر ژوره که ی باپیرم بوو، بویه زور به چاکی ده موچاویم لیوه دیار بوو به تاییه ت نه و لایه ی که رووناکیه که راسته و خو که و تبوو سه ری. هه میشه له ژیر په نجه ره که وه ده خهوت بویه سه رینه که ی هه نکیشابوو پالی پیوه دابوو. به تانییه کی نه ستورو گول گه وره ی دابوو به خویدا و قاچه کانی له بنه وه لی راکیشابوو، کلاوه قووته چلکنه که یشی هه ر به سه رییه وه بوو. جاره جاریک که ته واو له قسه کانی گه رمده بوو یاده وه رییه کان قورسای و هیژیکی زور مه حکه میان له سه ر رۆح و دلی داده نا به په نه ی دۆشاومژه چاویله که ی بو سه ر که پووی هه لده کیشایه وه، له به رنه وه ی گه ر هه لینه کیشابایه وه توژیک به گنی قسه یده کرد وهك بلیی نووتیان به گیره یه ک گرتبی، چونکه چاویله که ی قورسبوو له هه ردوولاوه نازاری که پووی ده دا. نه و دهیووت:

((هه مووتان گوئیگرن (ماردین) کورم تۆش باش گوچیچه کانت بکه وه وه نه که ی خه و بتباته وه و بهیلی به سه رتدا زالیبت، له به رنه وه ی تو که میک خه و خوشیت و قهت تیرخه و نابیت. نه و پیلایوه کون و چه رمه دراوو قهیتاندارو جزمه و پاته لاستیکانه ی له سه ر رفته ی دووکانه که م به رامبه ر خوم ریزمکردوون هه ریه که یان به سه رهاتیکی دریزو حیکایه تیکی پر نازارو غه مه نیان هه یه و جیاوازن له یه کتری. رۆژانه چندی که رت له وه ختی ئیشکردنمدا ته ماشایانده که م و لییان وردده بمه وه، به تاییه ت ده می نیوه رۆیان که بازار چۆلده بی و کریاران که مده بنه وه به دهم دیشله مه خواردنه وه وه به دیاریانه وه داده نیشم و جار جارهش هه لده ستمه سه ری و لییان نزیک ده بمه وه، نه وانه ی قهیتانیان کراوته وه گرییان ده ده مه وه و ده یان به ستمه وه، توژیان له سه ر ده ته کیتم، فوو له ناویان ده که م و به پارچه یه ک په رۆی نه رم هه ردوو دیویان ده سرمه وه. نه گه ر یه کیکیان بزماریکی له بنه وه ی هاتیبته ده رو نه ختی شل بووبیتته وه دوو چه کوشیان پیداده کیشم و ده یان خه مه وه جیگای خویان. نامه ویته هیج شتی که به سه ر نه و پیلایوانه دابیت، گه ر مردیشم ده یان سپیرم به یه کیکتان تا وهك وه فایه ک بو

رۆح و گۆرهكەم بیا نپاریزن و ئەمە ئەو وەك ئەرشیفیكى گرانبەها هە ئیانبگرن و نەكە ونە دەستی كەس، چونكە هیچ كەسیك نرڤ و بەهائان وەك من نازانیت و بیخەبەرن ئەو هی هەچ كامیكیان رۆژگارو سەردەمیك رۆحیكى نازوردهو جەستەیهكى شەكەت و جووتی قاچ و دەپە نجهی ماندوونە ناسیان هە لگرتوو. زۆر جیگایان پیکوتراو تەو و شە و نخوونیان پیوه چیژراو و دۆپ دۆپ عارەقەى غەم و حەسرەتیان چوو تەو ناو.

ئەوانە پیلوو جزمەو پاتەو لاستیكى ناسایی نین، چۆن بۆ گشت یاسایەك شتیكى ناوازهو ئەوتۆ هەیهو ئەوانی دی ناچیت ئەوانەش بۆ من وان. گە رۆژیک ئەرەنگ و شیوهو دوورینی هەریهكەیان هەمان شتم بۆبیین و ئەتە نیشتیانەو دایانبین كە زەحمەت بتوانریت بناسرینەو تە ئەو راددەیه بەلای هەمووانەو ئەك بچن وەها هاوشیوهو هاوبەرگ بن، ئەو ئەو كەسە منم زۆر بە ئسانی دەتوانم پیلوو جزمەو پاتەكانی خۆم بدۆزمەووەو لیکیان جیابكەمەو، بەئى تەنیا من دەتوانم ئەمە بكەم)).

من چیدی بە خۆم ئەو ستام و هە ئەمە: ((ئەرى دە دەى با پیره بۆ سەر كرۆكى باسەكە برۆو بە سەر هاتە كانیان بگيرەو)).
ئە ژوورەكەى دیکەو وەلامیدامەو: ((پە ئەمەكە رۆلە گیان خەمت نەبیت هەر دەیانبیسیتیت)), پاش ئیستیک دەستی بە قسەكانی كردهو: ((شەویك دەمامك بە سەریك بە خویی و چەقوییەكى دریزی بەر پشینییهو هیرشی بۆ سەر دووكانەكەم كردهو چەكوشی گەورەى بەهەموو هیزی ئەقوفلی دەرابەى دووكانەكەمداو شكاندنی و بۆ ژوورەو چوو، هەموو پیلوو جزمەو پاتەكانی كردهو گۆینییهك و رەفەكەیشی بە بەر چەكوشانداو وردو هەرایكردن، پیلوو كانیشی ئەبەردەمی دووكانەكەم ئەنیوجەرگەى بازارو قەیسەریدا ناگرتیبەرداو سووتاندنی. من دوور بە دوور وەستابووم چاوم ئیبوو چۆن گری بەردایە گۆینییه پیلووكان، بەلام هیئەدی دەمكرد ئەمەتوانی ئەجیگای خۆم بجووئیم و هاواربەكەم و بقیرئیم. ئەو ئەندەى گورو تینم دەدایە بەرخۆم بیسوودو بیئاكام بوو. لاقەكانم قورسبوون هەستمكرد ساردو بیروچ بوون، ئەژنۆم ئەبوو ئەكوتیبەكى ئەناكاوو بیئامان دایگرتبووم و دەمەویست كابرای دەمامك بەسەر بگرم و هەر بە چەقۆكەى بەرپشتی خوی هەنجن هەنجنی بكەم بەلام هیچم پینەكرا. شوکور بۆ خوا ئەخەو كەمدا راپلەكیم و بینیم ئەمەكەى خۆمدا مەو هەموو شتیك باشە، بۆیه ئەو رۆژە زۆر زوو بۆ دووكان رۆیشتم، كە بینیم پیلووكان ئەشوینی خویاندانە ئینجا ئوخەیم كردهو یەك بە یەك گشتیانم ماچكرد)).

هەموومان ئەجیگای خۆمانەو شەژابوون، وامانزانی ئەو هی دەیلی بەراستی روویداو بۆیه ئەنكەم بە هەناسە سوارییهو وتی: ((دەك سەرت شینكەى خۆ هەناوت بەرداینەو وەك بلیی هەموو ئەوانەت بەسەر داها توهو وەها دەیانگیریتەو)).

به سه رهاتی پیلارهکان له سه زاری با پیره مه وه.

به سه رهاتی جزمه دریره گانی سه ره نه ژنو.

با پیرم دهستی به گپرانه وه کردو وتی :

((جزمه دریره گانی سه ره نه ژنو به گپکه له وانهی سه رگوزشته یه کی سه یریان هه یه ، خاوه نه که ی ده میک سانه مردووه ناوی (عویدولای حه مبال) بوو. له گوندیکی نزیك نه م شارهی خومان که هه ر نیو سه عاتیك لیروه دووره به ناوی گوندی (مازووان). نهو پیاوه له ویدا ژیا بوو که سیکی شهرمن و له سه ره خوو بیوهی بوو. ماتیکی بچکولانه ی به قورو خستی سوو ته نه که ی کون پیکه وه نابوو. سی کورو کچیکی جوانی هه بوو، له گهل ژن و منداله کانیدا ژیانیان به هه ژاری و دهست کورتی و نه داری به سه ره ده برد. به ماندوو بوون و عاره قه ی نیوچه وانی حه مبالی ده کردو نان و بزئیوی بو مال و مندالی دابین ده کرد. پیاویکی بالا به رزی نه سه ره و سمیل ره شی چوار شانه بوو هه همیشه فانیله یه کی ته نک و چاکه تیکی ره شی به سه ره یدا له به ره ده کرد، له گهل شهروالیکی قاوهیی پان و پور به جووتیک جزمه ی سه ره نه ژنووه. زستان و هاوین به و شیوه یه بوو وهك نه وه ی نه خوی بشوات و نه خوی بگوریت وا هاتوته به رچاو.

که سیکی زالم و شه لاتیبیه کی سمیل بابرو چلکاو خور به ناوی (فه تحولای شاروخیان) له و گونده ی نه واندا کار به دهست بوو، هه موو شتیکی کردووه به قوربانی ده سه لات و قه له مره وی فه رمانره وایه تیه که ی، ته نانه ت گه ره نه و شته عه رزو ناموسیش بووبیت بوی گرنگ نه بووه له به رامبه ره ده سه لاتیدا. رۆژانه کاری به وه رزیرو پانه و جوتیاره کان کردووه و رنج و ماندوو بوونیانی بو باغه ئی خوی دزیوه و به شیکی که میشی به ماستاوچیه گانی ده ورو به ری خویداوه. رۆژیکیان (عویدولای حه مبال) له کاری قور شیلان بووه ته وه و ویستویه تی له ویوه بو حه مبالی به ره و ماتیك بچیت تا نیواره لوقمه یه کی زیاتر بو مندالان بباته وه. له سه ره رییدا توشی پیاوه مل هوره کان بووه و گالته یان پیکردوووه به لاقرتیوه قسه ی سوک و نابه جیبیان پی وتوه، نه ویش تکای لیکردوون له سه ره ریگای لایچن به لام نه وان له سه ره نه و سوکایه تی و گالته یه ی خویمان هه ره سوو به رده وام بوون به تاییه تی (فه تحولای شاروخیان) که سه ره ده سه تی پیاوه کان بووه ته وای گوند به گه ووه و بچوک و ژن و پیاویه وه لییتراون. زهوی خه لکی داگیر کردووه و هه زی له هه ره کچیکی تازه پیگه یشتوی دئییه که بووایه به پیاوه گانی فراندویه تی و شه ویش ده ستدریژی کردوته سه ری، به یانیش به سه ره شو ری به ره لای کردووه، هه ره که سیکیش به رامبه ری وه ستابایه وه یان قسه ی پی گوتبایه نه ده بوو شه وو رۆژیکی به سه ردا تیپه ری، ده بوایه بیرفینن و پاشانیش له دۆلیکی به رده لان و شاخاویدا ده یان گوشت و ته رمه که یان فری ددا. خه لکی دادو بیادادیان بووه له دهستی و چه ندین جار پش سپی و

مه لای مزگه وتیان لی ناگادار کردبووه، که چی کهس گوئی پی نه دا بوون له بهر نه وهی نهو مه سینه هه لگری یه که می کار به دهستانی میری شار بوو بهر دهوام دهی پیاوانی حکومه تی چه ور کردوو و کچی بو له ژوروه و کردوون .

پاش نه وهی (عوبیدوئلا) لییان پاراوه ته وه وازی لیبهینن و هه ر یه که یان بهر پی خویاندا برۆن، نه وان هه ر وازیان نه هیئاوه بویه لییان هاتوته دهست و خاکه نازیکی گه وره ی به دهسته وه بووه و رایوه شان دووه، هه ر نه و وه خته یه کی له پیاوه کانی کوشتوه نه وانی دیکه شی دا پلۆسیوه هه ر چونیک بوه له بن دهستی رایان کردوو. نه و وه خته (فه تحوئلا ی شاروخیان) به ته نیا ماوه ته وه و ترسیکی زور دایگرتوو و تکای لی کردوو به ره لای بکات و نه یکوژیت، به لام (عوبیدوئلا) زور نه وه دلگه رم و به جوشر بووه وهک نه وهی نه و تیگه یشتوو، هه ر بویه خاکه نازه که ی دهستی فریداوه و تویه تی: ((ده بیت بهم جزمه بیس و ماندووانه ی عاره قه و به دبه ختی چه ندین سانه یان پیوه ره قبوو ته وه بتکوژم، له بهر نه وهی یه کی که له و شتانه ی له ژیاندا شانازیم پیوه کردوون))، بویه جوامیرانه لیی هاتوو ته دهست و له ناو خو له پوته دا گه وزاندویه تی و قاچیکانی خستوته سه ر دم و چاوی تا زیاتر هاواری کردوو و دهستی هه لبرپوه و په له قازهی کردوو (عوبیدوئلا) رق نه ستورانه ترو زیده تر پالی به جزمه کانی وه ناوه و پاژنه که ی خستوته ناو دهی و وازی لینه هیئاوه، پاش چه ند خوله کی (فه تحوئلا ی شاروخیان) له ژیر قاچ و جزمه که یدا خنکاوه و روخساری پلیشاوه ته وه. سالانیکی عوبیدوئلا گرا پاشان به ره لا کرا، له و سالانه ی دوا ییدا به هوی نه خوشیه وه کوچی دوا یی کرد، به لام گه وره ترین میژووی سهروه ری بوخوی تو مار کرد، منیش سهردانی ماله که بییم کردو جزمه کانییم لیوه رگرت نیستاش له سه ر ره قه ته خته که ی دوکانه که مدا دامناون، خو زانیتان نیستا نه و جزمانه م بو هینده لا بهر زو پیروژن)).

هه موومان سه ر پای جهسته مان کردبووه گوئی تا باشر و سافتر قسه کانی با پیرم له ژوروه که ی دیکه وه ببیستن. من چاوم زهق ببوه وه به وردی سه رنجیم دها له بهر نه وهی له لای منه وه دیار بوو، که میکی بالیفه که م داکیشایه خوارو نانیسکم خسته سه ری و دهستم له په نا گویم دانا و روانیم له سه ر با پیرم لانه ده برد، ناله و ساته دا با پیریشم هه ردوو قاچی له ژیر به تانییه که وه هه لکیشابوو له وه ده چوو سه ر بوویت دیسان چاویلکه که ی باشر خسته وه سه ر لوتی و له بن کلاوه چلکن و قوته که یه وه که میکی سه ری خوراند، وهک نه وهی بزانی چیرۆکه که ی چه نده کاری تی کردووین، چه ند جاریک نحمی کردو سه ری بهر زتر کرده وه و دهستیکی به سمیله سپیه که یدا هیئاو هاته سه ر به سه ر هات و گیرانه وهی جووته پاته لاستیکه که. دایکم له نا کاو وهک بلیی خو ی یه کیکی بووی نه وانه ی له پرودا وه که له گه ل بوویت وتی: ((نه وهیه پیای جه سوورو نازا که هیج سه رشوری و نامه ردییه ک قبوئنه کات هه زار ره حهت له گوره که ی بیت)).

به سه رهاتی جووته پاته لاستیکه که.

با پیرم دریزهی به قسه کانی داو هاته سه ر باسکردنی نه م جووته پیلاوه و وتی:

((لهه شارهدا كورپيكي سوورو سپي خرکه لانه هه بوو، دووچاوی سهوزی بچووک و زیتی له گهل سمیلکی کورت و پره هه بوو، به لام لوتی هه ندیک پان و هه لکشابوو هه ر به لوتی به راز ده چوو، وه ختیك قسه شی ده کرد هیئده به خیرایی و په له پهل دهمولیوی ده جوتاند و دهیدان به یه کدا وشه کانی له ناو دهنگه گرکه ییدا عاسی ده کردن و به قورسی ده ری ده برین، وه ک کاسیتیک سالانیك هه لگیرایی و خوئی زه مانه ی که وتبیته سه رو توش بیهینی و تاقی بکه یته وه. له و ساته دا ده بینیت شریته که پچر پچر بووه دهنگه که یشی ده یجویته وه و ناتوانیت به باشی حالی بیت لیی. نه و کوره به و دهنگ و تون و ناوازه وه قسه ی ده کرد. خوا نه کات گه ر که میك لیی چوبایته پی شه وه نه وا له کاتی قسه کردن دا ده موچاوی نه ده هیشتی و هه مووی ته ر ده کرد، چونکه له هه ر چه ند رسته یه کیدا تو په لک تفی له زاره وه درده په رپیه ده رو پشته ده ستیکیشی به ده میدا ده یینا. تا بلیت جوامیرو چه له نگ و چاونه ترس بوو، تاقانه ی دایک و باوکی بوو هه ر ئیشیکت پی بسپارد بایه به دلیکی گه وروه بی نه وه ی فیل بکات، یان چاوی له مائی که س بیئ دلسوزانه یارمه تی ده دایت و بوی جیبه جی ده کردی. چه ندین جار رووم لیناوه و کارم پیی بووه گه لیک مه ردانه هاتووه ته پیش و هاوکارم بووه، له بری نه وانه شدا خه لکی خوشیان ده ویست و پاره یان پی ددها نه ویش دایک و باوکه پیره که ی پی به خبو ده کردو له پالیشیدا کریکاری ده کرد. زور جار له ناوه راستی بازاردا دیتوومه گوله به روزه و ورده وانه ی فروشتووه و بووه به ده ستگیر. نه و کوره هه ر به (نه زیفه سوور) بانگیان ده کرد سیفه تیکی جوانتری هه بوو، ناحه قی له هه ر شونیک و هه ر که سیك بدییا قبولی نه ده کرد گه ر خویشی له سه ر به کوشتا ببا، به لام هه ندیک ره فتارو هه لسوکه وتی مندالانه ی هه بوو نه وه وایک رد بوو خه لک به شیت و گه مره ناوی ببه ن .

سه ر له نیواره یه کی که میك درهنگ دنیا ته واو تاریك داهاتووه (نه زیفه سوور) به ره و مال بووه ته وه و له سوچی کوچه که ی پیش مائی خویان ویستویه تی پیچ بکاته وه و قاچ بخاته سنوری کولانه که یان، نا له وییدا گه نجیکی جوان و سه رنجراکیشی بینیه هه ردوو قاچی پیوه نه بووه دوشه کوله یه کی به قنکه وه دووراوه، تا بتوانیت له جیاتی قاچه کانی دهستی له سه ر زه ی بچه قینی و باز بدات و بروات. (نه زیفه سوور) که باشتر لیی وردبوته وه بینویه تی جهسته ی هیئده روون و ناسک بووه هه ر به نایلون و جه لاتین چووه و نه وسه ری کولانه که له نیو سینگ و پشتیه وه دیار بووه، به لام نه و بروائینه کردوه که چی که زیاتر لیی چووه ته پیش له وه دنیا بووه ته وه هه ست و چاوه کانی به لارییاندا نه بردووه ته واو وه ک نه وه یه بینویه تی. دهستی پیدا هیئاوه له و دیوه وه سه ره په نجه کانی خوئی له نیو جهسته ی روونیدا بینیه، دهستی بو روومه ت و سه رو قژی بردووه هه ستی به وه کردوه، چون له نیو ته شته ناویکدا په نجه کانی هاتووچو ده کهن ودها به ئاسانی نه مسه رو نه وسه ریا نکر دووه له له شیدا. (نه زیف) بوئه وه ی دنیا تربیت له وه ی که به راستی مروقیکی بی قاچه و له به رده میدا دانیشتووه سلاوی لی کردوه و تابزانیته و له امیده داته وه یانا، پاش که میك وه لامی سلاوه که ی بیستووه ته وه، ئینجا پرسپاری کردوه تو کییت و بوچی لی رهیت؟ له بهرچی وات به سه ر داهاتووه و قاچت له ده ستداوه؟ ناوت چییه؟ (نه زیف) هه ر نه ریتی خوئیوو هه میشه

پرسیاره‌کانی به‌سه‌ریه‌که‌وه ده‌کردو چاوه‌رپی وه‌لامی نه‌ده‌کرد، بویه له‌وکاته‌شدا ویستوویه‌تی ته‌واوی وه‌لامه‌کانی به‌سه‌ریه‌ک و به‌یه‌کجار وه‌رگریته‌وه.

که‌نجه بی‌لاقه‌که هه‌ناسه‌یه‌کی قووی هه‌لمژیوهو سه‌ری به‌رزکردووته‌وهو پی‌وتووه: ((تۆش وه‌کو من دانیشه چونکه ناتوانم وه‌لامی هه‌موو نه‌و پرسیارانه‌ت وه‌ها خیرا بده‌مه‌وه، هه‌رنا با چاومان له‌یه‌ک ئاستداییت من ملام دیشیت نه‌وه‌نده به‌سه‌ر به‌رزکردنه‌وهوه قسه‌ت بۆیکه‌م)). (نه‌زیف) به‌رامبه‌ری دانیشه‌تووه‌ته سه‌رچۆک ئینجا گه‌نجه‌که ده‌ستی به‌قسه کردوو: ((ناوم (فه‌رزه‌ند) ه‌له‌دایک و باوک و دنیاو شوینیکی زۆر له‌دایک و باوک و شوینه‌که‌ی تۆ جیاوازتر له‌دایکبووم. سه‌ر به‌جیهانیکم که‌م که‌س ده‌توانیت بیینی و هه‌ستی پیبکات، گه‌ر ته‌نیا بۆ جاریکیش بیینی و هه‌ستی پیبکات نه‌وه بۆ هه‌تایه غه‌مدیده‌و ژاکاوو دلته‌نگ ده‌بی، بویه هیچ پرسیاریکم له‌مباریه‌وه ئیمه‌که‌و ناچارم مه‌که به‌وه‌ی هیچ روونکردنه‌وه‌یه‌کت پیبده‌م، با تاکوتایی ته‌مه‌نت ژاکاوو غه‌مگین و مه‌لوول نه‌بیت.

من کورپکی قۆزو سه‌رنجراکیش بووم بالایه‌کی به‌رزو به‌رچاوم هه‌بوو، له‌زانکۆ ده‌مخویند به‌لام دیسانه‌وه پیته‌ده‌ئیمه‌وه نه‌وه‌ی خۆم نه‌مه‌ویت ناتوانم له‌باره‌یان‌وه هیچ زانیارییه‌کت پیبده‌م. زانکۆکه له‌م جیهان و سه‌رزه‌مینه نه‌بوو نه‌وانه‌یشی له‌گه‌ل من ده‌یا نخویند گشتیان وه‌ک من روون و ناسک و نایلۆنی بوون ته‌نانه‌ت مامۆستاکانیشمان وابوون. کچه‌کانی هاوری و هاوپۆلمان نه‌وه‌نده‌ی خویان ده‌پۆشی و ستیانیان ده‌به‌ست ئیمه هه‌ر به‌رووتی ده‌ماندیتن و مه‌که قووت و سپی و فنجانیه‌کانیا نمان زۆر به‌چاکی ئیوه‌دیاربوو. گه‌لیکیان عاشقم ببوون به‌لام نازانم بۆ من عاشقی هیچیان نه‌بووم، زۆریشم له‌خۆم نه‌ده‌کرد و اهه‌ستبه‌کمه به‌کیکیانم خۆشبویت ته‌نیا هاوڕیم بوون و هیچی دی.

سالیک به‌رله‌وه‌ی زانکۆ ته‌واویکه‌م به‌هۆی نه‌خۆشیه‌کی کوشنده‌و ده‌گمه‌نه‌وه قاچه‌کانم لییوونه‌وه. سه‌ره‌تا برین و قه‌واره‌ی شین و سووریان تیکه‌وت گویم پینه‌دان، تا وایلیهات شه‌وان نازاریکی بیوینه‌و بیجه‌واس روویان تیکردم، نه‌و وه‌خته‌ش ده‌بوو ده‌رزیه‌کی نازارشیکنم لیبده‌ن ئینجا خه‌وم لیده‌که‌وت هه‌موو شه‌و یه‌ک ده‌رزی. سه‌ردانی زۆر دکتۆرو حه‌کیمی گه‌وره‌و به‌ نه‌زموونم کرد، ته‌نانه‌ت نه‌وانه‌یش که‌ه‌روانه‌می گه‌لیک له‌وانی دی بالاتریان هه‌بوو، به‌لام نه‌توانیان ده‌رمانم بکه‌ن نه‌هۆکارو چۆنیه‌تی دروستبوون و ته‌شه‌نه‌سه‌ندنی نه‌خۆشیه‌که‌شیان زانی و دۆزییه‌وه. قاچه‌کانم ورده‌ ورده‌ بلۆقی گه‌وره‌ گه‌وره‌یان تیکه‌وت هه‌ریه‌که‌یان ئاویکی روون روونیان تیدازا، ئینجا پاش چه‌ند رۆژیک ده‌ته‌قین و نازاریکی سه‌یرم ده‌بوو، که‌ ته‌نیاو ته‌نیا مانای نه‌و نازارانه‌ خۆم ده‌یانزانم و ناتوانم نه‌گوزارشتیان لیبکه‌م نه‌بیانگیرمه‌وه چۆن بووه، چونکه هه‌ر خۆم به‌ته‌نیا ده‌مچه‌شتن و که‌سی دیکه نه‌ییده‌زانی، نه‌وه‌ش بزانه‌ نازار ته‌فسیر ناکریت و لیکنادریته‌وه.

به‌یانیه‌ک له‌خه‌و به‌ناگا هاته‌وه‌وه هه‌ستمکرد نازاره‌که‌م نه‌ماوه هیبده‌ دئخۆش بووم به‌رواناکه‌یت. جار هه‌یه ناسوده‌یی و کامه‌رانی تا دوا سنووو نه‌وپه‌ری لوتکه‌ی ئاما نجت ده‌به‌ن واده‌زانی ئه‌مه ئیره‌یه سه‌ره‌تاو کۆتایی به‌خته‌وه‌رییه‌کانت لیروه‌وه

ژیان له ترۆپیک و بهختیارییه کانی خۆیدا دهژی و ترپه‌ی دنیکی تازه لیده‌داو پوچیکی نویت تیده‌گه‌ریت. له پیر شتیك خورپه‌یهك ده‌خاته دلته‌وه‌و له‌سه‌ر لوتكه‌كه‌شه‌وه هه‌لدیرو خه‌ره‌ندیکی هه‌زار به هه‌زارت پی‌ نیشان ده‌دات، بویه له‌و به‌رزاییه‌وه كه له رۆبه‌ری لیژی له‌و خه‌ره‌نده ده‌روانیت، ئیدی سه‌ره گێژته پیه‌وه ده‌نوسیت و تلۆر ده‌بیته‌وه خواری هه‌لدیره‌كه‌و هه‌ر هه‌موو گیانت تیک ده‌شكیت. به‌ئێ له‌و به‌یانیه‌وه من وه‌كو له‌و كه‌سه بووم ئاسوده‌یه‌كه‌م زۆری نه‌خایاند، چونكه كه ده‌ستم بو قچه‌كانم برد به‌ر هیج شتیك نه‌كه‌وت، هه‌ر به پاكه‌وتنه‌وه باشت‌په‌لم كوتا و په‌نجه‌كانم گێرا دیسان به‌ر هیج شتیك نه‌كه‌وتنه‌وه، له‌ناكاو هه‌ستامه‌وه‌و دانیشتم بینیم هه‌ردوو قچه‌م پیه‌وه نه‌ماوه‌و لیم جیا بوونه‌ته‌وه و هیج شوینه‌واریکیشیان جی نه‌هیشتبوو، له‌وه‌خته ده‌ستم به‌ گریانیکه‌ی به‌ كۆل كرد .

له‌و رۆژه‌وه وازم له زانكۆ هیناو بو هه‌تایه نه‌گه‌رامه‌وه، ناشمه‌ویت به‌سه‌ر كورسی په‌كه‌ه‌وتاندا دا‌بنیشم و له‌بری قچه‌م رۆه‌وه‌ی عه‌ره‌بانه‌كه له‌سه‌ر زه‌وی بیت. من كه‌سیك هه‌میشه شه‌رم له‌گه‌ل نه‌سته‌م و مه‌حاله‌كاندا كردوو، مادام قچه‌كانم بیبه‌ش بوون له‌وه‌ی بیانییم به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌بیت ده‌سته‌كانم میراتگرو شوینگه‌وه‌ی بن. تۆ به‌قچه‌كانت ده‌رپیت هه‌موو كه‌س وایه به‌قچه‌كانی ده‌روات، ته‌نانه‌ت بالنده‌كانیش وان له‌ دوا‌ی نیشته‌وه‌یاندا له‌سه‌ر زه‌وی سود له‌ قچه‌كانیان ده‌بینن وه‌ك زیاتر له‌ باله‌كانیان ته‌نیا من نه‌بیت به‌ده‌سته‌كانم ده‌رۆم. براده‌ر من تۆ ناسم و سه‌ر به‌ دنیا‌ی یه‌كتر نین به‌لام له‌وه‌ بزانه مرو‌ف تا نه‌ندامیکه‌ی جه‌سته‌ی یان هه‌ر شتیکی دیکه‌ی گ‌رنگ و به‌ بایه‌خی له‌ده‌ست نه‌چیت نرخ و سه‌نگ و به‌هایان نازانیت چه‌نده و چی دۆراندوووه له‌ده‌ستداوه. له‌ده‌ست چوونی ئه‌م شتانه وه‌ك له‌ ده‌ستدانی زی‌رو مرواری و سه‌روه‌ت و پاره نییه، ملوانكه‌یه‌کی ئانتون نییه له‌ ئاهه‌نگی‌كدا و‌نت كر‌دبیت، ئه‌مستیه‌یه‌کی نقیم یاقوتی نییه ته‌نیا وه‌ك جوانی و به‌شیک له‌ غروری مرو‌فانه كر‌دبیتته ده‌ست و دواتر بزرت كر‌دبیت. راسته هه‌موو له‌ده‌ست چوونه‌كان ناخۆش و نازاراوین، به‌لام كه‌ده‌ستیك یان قچه‌یك ده‌په‌ری و جیا ده‌بنه‌وه لیت واهه‌ستده‌كه‌ی جه‌سته‌ت كراوه به‌ دوو له‌ته‌وه، له‌تیکیان له‌وه‌تا به‌سه‌ر زه‌وییه‌وه‌یه‌و له‌ته‌كه‌ی دیکه‌شیان سالانیكه به‌رله‌تۆ خراوته گۆرو رزیوه‌و مردوو. كاتیك دوو‌پشك و ماره‌كان له‌ ژیره‌وه ده‌یانخون یان ده‌یانكروژن و پارچه‌یان لی ده‌كه‌نه‌وه تۆ له‌ جیگای خۆته‌وه، له‌گه‌ل هه‌ر قه‌ پالیکیان موچه‌یه‌کی پر ئیش و ساردو ته‌زیوت به‌د‌لدا دیت. ژیان نیستا لای تۆ نییه لای منه‌و به‌س تۆ نایینیت له‌و ژیا‌نه له‌بیر كراوه‌و فه‌رامۆشه‌مت لی دیار نیه، یان هه‌موان ده‌بینن و به‌س له‌ خه‌می ئیمه‌دا نین. له‌مائه‌وه هه‌زاران جووت گۆره‌وی و پیللوم هه‌یه‌و كریوه هه‌مووشی گ‌رانبه‌هان و پاره‌یه‌کی زۆرم پیداون، تییاندا هه‌یه چه‌رمیکه‌ی نه‌وه‌نده ئه‌ستوریا‌ن هه‌یه هیج شتیك ناتوانیت بیان‌ریت مرو‌ف تا ده‌مریت له‌و جووته پیللوه‌ی به‌سه. له‌نیویاندا هه‌یه قه‌لتاغ‌ن و به‌ده‌ست دوراوون و دروست كراون هه‌موو كاره ده‌ستیه‌كانیش به‌هایه‌کی جیاوازی دیکه‌یان له‌وانی دی هه‌یه. هه‌ندیکیانم هه‌یه له‌ خۆش‌کردنی پیستی تیمساح دروست‌كراون، هه‌ر له‌ چنراوی فه‌روی سمۆره‌وه بیگ‌ره تاوه‌كو فه‌روه رپوی و كه‌رویشكه‌ کیوی، ته‌نانه‌ت له‌ پیستی زی‌براش هه‌مه‌ كه‌ ئیمه‌ پیا‌ن ده‌ئین كهره‌ کیوی، چه‌ندانی ترم له‌ لایه‌ زۆرن و نیستا ناتوانم بیان‌ترم.

ئەو كاتەى ئە زانكۆ دەمخویند بەتەنیا دوو جووتە پیللوی زستانەو هاوینەم هەبوو ئە پێم دەکردن، كە چى ئیستا نازانم چۆن و بە چ شېوھىەك قەرەبووى ئەو لاقانەم بکەمەو هەست كردنم بە كەمى و نوقسانى بە چ شتیک پر كەمەو. ناچارم ئەو رۆژەو پیللوو گۆرەوى دەكړم و كۆيان دەكەمەو، تا مردنیش بەردەوام دەبم و هەر دەكړم و دەكړم. برواناکەم هیچ دوکانیكى پیللوی فروشى یان كارگەیهكى دروستکردنى پیللوی هیندەى من پیللویان هەبیت، بەلام دوو جووتە زستانەو هاوینەكەم بۆ یادگارى هەر ماووە بەردەوام ئەگەنم، ئەو تەنای ئیستا هاوینەو پاتە هاوینەكانم ئەدەستم هەنگیشاوە گەر زستان و كړیو ش هات پوتە فەرەكەم دەكەمەو دەستم، كە ئەو تە ئەژیر ئەو پەرۆكەو هیه كە بەسەر كۆشى خۆم داداوه).

(نەزیفە سوور) جار بە جارێك بۆ دووكانەكەم دەهات و ناگادارى ئەو پیللۆ دەگەمەن و بېهاوتایانەش بوو كە من ئە هەوئى كۆكردنەو هیاندام تا ئە ئەرشیف هەئیانبگرم و دواى خۆشم پياريزرين. وەك هەمیشە بە پەلە پەل و زمانە لائە پەتئى و دەرپەرىنى تۆپە ئە تفيكەو ئە دەمى چیرۆكى منى بۆ باسكردوو و گېراو تەو، ئەویش زۆر پىی سەیربوو ئەو رۆژگارەدا مروقى وەها مابیت نرخی شتە كۆن و كەسە ئاساییەكان بزانی و وەك توحفە هەئیانگري و ئەبیلبیلەى چاو خۆشتری بوین، بۆیه بە خۆشچالیهو (فەرزەند) جووتە پاتەكە ئە دەستەكانى دەردینى و دەیدات بە (نەزیف) و دەئى قەیناكا هەتا دەگەمەو شوینى خۆم ئەم جووتە زستانیه دەكەمەو دەستم، چونكە بۆ من جیاوازییەكیان نییه هەر كەى گەیشتمەو ش پاتەى لاستیكى هاوینەم گەئیک زۆرە وەك سەرەتا پیمووتى ئەوان ئە دەستەكانم هەئدەكیشمەو. (نەزیف) یش خیرا ئیى وەرگرتوو و شو ئەگە ئە خۆى بۆ مائىی بردوو نەتەو و خواخوای بوو رۆژى ئیبتەو، بۆیه كە بەیانى چووم بۆ دووكان (نەزیف) م بینى ئەسەر سەكۆى دووكانەكەم دانیشتوو و بە خۆیى و جووتى پاتەى لاستیكەو چاوەروانى دەكردم. پرسیارم ئیكرد ئەم پیللوانە چینه بە دەستەو ت و بەم بەیانیه زوو ئیره چیدەكەیت؟ ئینجا پیکەو بۆ نیو دوكانەكەم چووین و هەموو شتیكى ئە نووكەو بۆ گېرامەو، منیش بەوپەرى خۆشچالیهو ئیموەرگرتن و كۆئیک سوپاسم كرد ئەبرى ئەو شدا برێكم پاره پیدایا. بەسەر هات و سەرگۆزەشتەى جووتە پاتە لاستیكەكەش بە مجۆرەبوو كە بۆم باسكردن).

با پیرم كە ئەقسەكانى تەواوو سەرنجیكى گرتە من و وایزانی نووستوو هەرچەندە ئییهو كەمێك دووربووم، بەلام من زیتەى چاوم دەهات و بەشېوھىی بەرەو نیو جیهانى پاتەو چیرۆكەكەى رۆچوو بووم وا ئاسان خەوم ئینەدەكەوت. هەر زوو وتم: ((با پیره وەها ئیم ورد مەبەو ئە نووستوو هەرچەندە كەس نەماو بە خەبەریت جگە ئە من و تۆ)). ئەو دەستەى ئەژیر چەناگە مدابوو زۆر سربوو چوانم تین و تاویان تیدا نەماوو، بۆیه داوام ئە با پیرم كرد بخەوین و زۆر درەنگ بوو، ئەویش قاچەكانى راکیشاو سەرىنەكەى ئە پال دیوارەكە كردهو و خستییهو ژیر سەرى و وەكو مار خۆى بۆ نیو جیگاكەى خزاندهو و بە زەرەدە خەنەو وتى: ((شەوتشادبى) (ماردین) گیان هیوادارم خەو بە پیللۆ دەگەمەن و پرشكۆكانەو ببینیت، گەر دەر فەت بوو ئەیهكى ئەشەوانى داها تووماندا بەسەر هاتى پیللوی دیکەشت بۆ دەگېرەمەو دەزانم ئەوانى دى خەویان

لیکھوتووه، ئەم شەووه چیدی پیتتالییمهوه خەوخۆش، چونکە بەراستی سەماندت کە خەوخۆش نیت)). کلاوه چلکنهکهی ئەسەری لابر دو خستییه بن بالیفهکهیی و خەوتین.

بەسەرھاتی (شیخ موکری زمانزان)

ئەشاری (سەیلان) عەتاریکی وەجاغ کویر بەناوی (شیخ موکری زمانزان) هەبوو، مرقییکی تا بلیی زیرەک و زۆرزان و دنیا دیدە بوو. بالایەکی درێژو باریک و لاوازی هەبوو قژی رووتابوووه، بەدوو چاوی بچکۆلەو ئوتیکی پان و دوو لاجانگی قووپاوهوه، سمیلی هیئەدە چرو درێژ بوون دەمیان داپۆشیبوو، ئەو کەسانە بوو کە نەتەدەزانی ئاخۆ دەمی هەیه یان نا. کەسیکی بە شیوو دیمەن ناشرین بوو بەلام گەلیک دەست رۆیشتوو بەدل و بە ئەمەک بوو، هەردەم سەعاتیکی بەزنجیری درێژی بەر باخەئی ئەگەل خۆیدا هەئەدەگرت و ناو بەناو بەتایبەتی نیوهرۆیان و دەمی نوێژ ئە گیرفانی دەری دەهینا و قە پاغە ستیل و زەخرەفە دارەکهی هەئەدایەوهو تەماشایەکی دەکرد و هەئیدەگرتەوه. زۆرجار باپیرم دەییوت دەئیت: ((من قەت ناتوانم سەعاتی دی بکەم دەستم مەچەکم عارەقە دەکا و سوور دەبیتەوه، ئینجا لیم دەبیت بە نەخۆشی پیست بۆیه هەر وا فیر بووم و خووم پیوه گرتوه))، هەر رۆژەش سەعاتیکی ئە گیرفانی دەهیناوه بە زیزەزی زێرو زیوو ستیلەوه، کە هەر یەکەیان ئە شارو مەملەکەت و دوکانیکی توحفە و گرانبەھادا کریبوون.

دوکانی ئەو پیاوه ئەودوو کۆلانی دوکانەکی باپیرمەوه بوو، زۆر کەمیش رێدەکەوت بیتە لای باپیرم و دا بنیشیت، جار بە جارێک نەبیت پاش نوێژکردن کە ئەمزگەوت گەراووتەوه بەتایبەتی پاش نیوهرۆیان سەردانیکی باپیرمی کردوووه دیشلەمەیهکی لا خواردوووتەوه. (شیخ موکری) بۆیه پێیان دەووت زمانزان وەک و تەم گەلیک زیرەک بووهو سەفەری زۆری بۆ دەرهوی ولات و شارو دەولەتی جیاواز کردبوو، چەندین زمانی دەزانی و دەیتوانی قسەیان پی بکات. دەگێرناوه جارێکیان رۆژیک رۆژنامەنووسیکی بیانی هاتوووه پیاوسەیهکی بەنیو بازارو قەیسەریدا کردوووه پرسیاری ئەبارە میژووی شارو شارستانیەت و کۆنی ئەو شارەدا کردوووه هیچکەس و هیچکام ئەدوکاندارەکان نەیانئوتوانیوه وەلامی بدەنەوهو تێینەگەشتوون چی دەئیت، بۆیه خیرا هاواریان بردوووتە بەر (شیخ موکری) عەتاری زمانزان و مەسەلەکەیان بۆ روون کردوووتەوه، ئەویش هاتوووه قسەیی ئەگەل رۆژنامەنووسە بیانییەکە کردوووه هەر شتیکی ئەو ویستویەتی و مەبەستی بووه، ئەبابەت میژووی شارو کۆمەئیک شتی دیکەوه هەر هەمووی بە جوانی بۆ شیکردوووتەوهو حالی کردوووه. ئەویش بووتە جیگای سەرسامی رۆژنامەنووسە بیانییەکە، کە وا پیاویک بەو تەمەنەوه نزیکی سەرۆکی شەست سال بووه وەها بەوشیوویە بدووت و قسە بکات.

(شیخ موکری) هاوړپیه کی له تهمه نی خویدا هه بوو، به لّام له و شاره ی خو ی نا به لکو له شاریکی دوور تر له (سه یلاو) که وا دووسه د کیلومه تریک زیاتریش له ویوه دوور بووه به ناوی (شا نه شکه وت). نه م شاره ی نیستا نیمه لی ده خوینین و وه ها گه ووه و فراوان بووه و چن دین زانکوو په یمانگای تیدا کراوه ته ووه له گشت لایه که وه خه لکی روویان تیکردووه زور له (سه یلاو) و شاره کانی دیکه ی ده ورو به ری گه ورتره، سه رده تاش هر گه ووه بووه به لّام وه ک نیستا نا قوناغه کانی ژیا ری و گه شه سندن و پیشکته وتن و مامه له بازارگانی و تیکه لبوونه کان هوکاریکی گرنگ بوون بو نه و به رفراوانی و گه ووه بییه ی. له گه ل نه و هاوړپیه یدا هینده یه کتریان خوشویستووه ناماده بوون گیانی خو یان بو یه کتر به خت بکه ن.

شاری (شا نه شکه وت) ناوه که ی په یوه ندی به میژوویه کی زور کون و سه برده یه کی دریزه وه هیه، به لّام من هر چه ند شتیکی له باره یه وه ده زانم و بیستومه گوایه ده لین له ده ورو به ری نه م شاره ی نیرده ا کیویکی یه کجار گه ووه زه به لّاح و پر له تاشه به ردی نوک تیژو رهق و سفت هه بووه، که هر یه که یان به سه ر ده یه ها خه رهن دو چال و چولنی بی بن و هه زار به هه زاردا روانیویه تی. له دووره وه که سه یری نه و شاخ و کیوه زه یان کردووه چه ندین خویندنه وه و لیکدانه وه ی جیا جیا یان بوکردووه. یه کی له وانه نه ووه بووه که هه ندیک شه وان دوا ی ناو بوونی خور و بالکیشانی سه نگی تاریکی به سه رییه وه وه ک ژنیک دیتویانه که به سه ر ته نیشتدا پال که و تووه و مندا لیک ی ساوا ی له باوه شدایه، مه مکیکی ده ره ی ناوه و خستویه تیه ده می تا شیری پیبدا ت. هه ندیک ی دی هر له وشه وده ا وه ک کورو کچیکی نیوه رووت بینویانه، کوره که ده ستی خستوته ناو قژی کچه که و به لای خویدا رایکیشاوه نه ویش چاوانی نووقاندووه و ده می خستووه ته ده مییه وه. هه ندیک ی دیکه ش ده لین له پاش سه عات دوانزه ی نیوه شه ووه له سه ربانه وه زور باش سه رنجمانداوه و لی راموین شیوه ی مندا لیک ی دم به پیکه نینی وهرگرتووه، که ده مانچه یه کی به ده سته وه بووه وه ک بللی گه مه ی پی بکات.

به پیی بروای زورینه ش بیته ده لین گوایه نه شکه وتیک له دیوه نه بینراوه که ی کیوه که دا هه بووه، چون خه لکی به و رووه ی له نیو مال و سه ربان و بازارو کوچه کاندا به نه ندازه یه کی گه ووه لین دیا ربووه و بینویانه، نه و به دیوه که ی دی و رووه که ی ترده نه شکه وتیک ی چال و تاریک و بیوینه هه بووه له دایناسوریک چووه ده می به شکر دبیته وه. دهوران ده ورو لیواری نه شکه وتیه که گاه ردی دریزو تیژو باریک و زل له سه ره وه شوړبوونه ته ووه له خواره وده ش بو سه ره وه چون ته وا وه ک نه ووه بووه ددانه کانی دایناسوره که بیته. له ناوه وده یدا هه زاره ها پلیکانه ی قورو لیتاوی پر قه وزه ی تیدا بووه، هر که سیک به و شیوه یه بییدیوویه نه سته مبووه ترس و له رزیکی پیش وه خته نه چووبیته ناخ و رو حیه وه. روژیک پینج که سی یاخی و سه ر کیش بو وی چون، به لّام هر له ویدا سیانیا ن مردوونه و له کیوه که هه لیدیرا ون و نه گه راونه ته وه، دووانه که ی دیکه ش پاش هه ول و به گژدا چوونه وه یه کی زور ملاملانییه کی که م شیوه له گه ل سروشت و شاخ و تاشه به ردو خه رهن دی به سامدا توانیویانه بگه رینه وه و به سه ره اته که بو خه لکی بگیرنه وه.

دۆستە خوشەويستەكەي (شيخ موكرى زمانزان) لەم شارەي ئيستاندا بوو بەناوي (عەلى مەقام). دواتر خۇتان لە چىرۆكەكەدا دەزانن ئەو پياووە چ پەيوەندىيەكى گۆشت و خوینی لەگەل مندا هەبوو. پياويكى كورتيلەي قز ماش و برنجى كەميك و رگن و چاويلكەدار بوو بەردەوام بەرپيگادا رويشتووو بۆلەبۆلپيكي ليوە هاتووو گۆرانى وتو. لەسەرەتاي گەنجى و هەرەتى پيگەيشتنييدا لە دانپشتنى يانەي شەوانەي هاوپړيكانى، يان هەر بۆنەو ناھەنگيگدا داوت كراوو گۆرانى و مەقامى ھەمە چەشنى بەدەنگە زولائەكەيەو و توو ھەمووانى مەست و حەيران كردوو. ئەو پياووە عەرەق خۆريكى بى وینەو بى هاوتا بوو كەم كەس لە دانپشتنى سەرميژدا توانيوپەتى لەگەلپيدا بخواتەوو رى دەرپبات، وەختيگيش تەواو سەرخۆش بووو بەيەكجارى چوو تە دنياي مەستپيەو چاويلكەكەي لە چاوى لاڤردووو دەستى بە گريانيكى بە سوئ كردووو ھيچكام لە هاوپړيكانى نەيانتوانيوە لى نزيك ببنەوو بەرى پيېگرن، چونكە ھەموو شارەزاي بوون ھەرچى لەگەلپيدا بكەن بيسودو بيئاكام بوو.

شەويك (عەلى مەقام) لە گونديكى نزيكيان داوتى بۆ نەيەكى ژن گواستەو كراو بۆ ئەوئى ھەمووان بە مەقام و گۆرانپيە خوشەكانى مەست و حەيرانكات، بۆيە لەويدا لەنيو ناھەنگەكەدا عاشق و شەيداي كچيك بەناوي (زولفا) بوو كە بە (زولفاي رەشيدى نائەبەند) ناسراو. ئەو كچەش بەھەمانشيۆو عاشق و حەيرانى دەنگى ئەو بوو و نيگاي پەرلە خوشەويستپيان گۆرپووتەوو پردى عەشتيكي قوول و پتەويان رايەكردوو. (زولفا) سيھەمىن كچى بنەمالەكەي بوو و براى نەبوو بەتەنيا ئەو سى خوشكە بوون، پەروەردەي دەستى دايك و باوكيكي ھەژار بوون، ھەر لە گوندەكەي خۇياندا زەوييەكى بچووكيان ھەبوو و كوشتوكايليان تپداكردوو بۆ داڤينكردنى بژيوى خۇيان. ئەوكاتە (زولفا) كچيكي تازە پيگەيشتوو جوان و بەرچاو بوو، بالايەكى مام ناوەندى و گۆشتنى ھەبوو و رەنگى پيستی گە نى بوو، بە چاوو برۆيەكى رەش و گەورەو دەم و لوتپيكي نوقلى و قنج و قزپيكي رەشى پىرى ھەبوو كە تا سەر كەمەرى ھاتوو.

(عەلى مەقام) ئەو رۆژە بەدواوہ ئاگاي لەخوى نەماوہ شەوانە دەستى بە خواردنەوئى عەرەقى زياتر كردووو لەسەر گريانە بەسوپكانپيشى بەردەوام بوو. ئەو گوندەدا ھەر بۆنەيەك ھەبووايە بانگەپشت كرابا يان نا ئەوا لەبەر خاترى ئەوئى (زولفا) ببينى و جاريكى دى چاوى پيى بكەوئتەو چوو، بۆيە ئەيەكيك لە رپكەوتى ئەو داوت و بانگەپشتانەدا بينيوپەتى و قسەي لەگەل كردووو نيازپاكي خوشەويستى خوى بۆ دەرپريو، ئەويش ھەمان ھەست و سۆزى بۆي ھەبوو و لەسەرەتاوہ دليان بۆ يەك ليپداو. چەند جاريكى ديكەش يەكيان بينيوە (عەلى مەقام) پەيمانى ئەوئى پيپداو بەزويى بۆ خوازپيني بچيپت و داواي بكات، بۆيە شەويك لەگەل چەند پياو ماقول و رپش سپيپەكى ناسراوى گوندو ناوچەكەدا چوو تە مائيان و داواي (زولفا) ئە باوك و دايكى كردوو، ئەوانيش بەھوى دەنگە خوشەكەيەو ناسپويانەو ناوو ناوبانگيان بيستوو، بۆيە لەسەردەستى ھەمووان باوكى (زولفا) كچەكەي پيشكەشى (عەلى مەقام) كردوو.

له پاش سالانیك گوزهران و ژیان (عهلی مهقام) له م شانه شكه و ته دا مائی خوئی له گهل (زولفا) داناوهو نیشته جی بوونه، نینجا خودا دوو كچ و سی كوری پیداون كه كوره گه و رهو نوبه ره كه یان ناو ناوه (به هادین).

سهره تای ناسینی (شیخ موگری زمانزان) و (عهلی مهقام).

سهره تای ناسینی (شیخ موگری زمانزان) و (عهلی مهقام) بو سالانی لای و گه نجیتی ده گه ریته وه، له وهی كه ههردوو کیان له یه کیك له شاره كانی باشوورو له یه كه یه كدا سهربازبوونه و یه كتریان ناسیوه. له كاتی پشووه كانیاندا (عهلی مهقام) له ویش به دهنگه خوشه كهی هه ر گورانی وتوووه سهربازانی یاوهری دلخوش و مهستگردوووه بوئیو دنیای پر له یاده وهی و سهرگوزه شته ی دریژی رابردووویانی گه راندووونه ته وه، هه ر نه وهش وایكردوووه (شیخ موگری) زیاتر لیی نزیكبیته وه، چونكه دهنگه كهی زور به دل بووه وه ختیك گورانی چریوه له جیگای خوئیوه مهست و بیدهنگ و چه په ساو بووه. شهوانه هه موو سهربازانی یه كه كه له هوئیکی گه و ره دا پیکه وه خه وتوون، (شیخ موگری) بو لای (عهلی مهقام) رویشتوووه بنی قسه و باس و گفتوگوی له گه ئدا داناوه و ژیانی خوئی بو باسكردوووه گپراوه ته وه، بارگهی پر له نهیینی دئی بو داگرتوووه هه گبه كهی بوكردوووه ته وه، به وه شدا ورده ورده شاره زای دهروون و رهفتارو رهوشتی (عهلی مهقام) بووه زانیویه تی مروقیکی به رزو دهروون پاكه. نه وه ده سپیکی ناسین و تیكه لاوبوونی هاورییه تی و وه فادارییان بووه.

گوزهران و باری دارایی (شیخ موگری) گه نیک باشترو بناغه دارتر بووه له گیرفان و گوزهرانی نه وانی دی، به هوئی نه و میراته زوره وه كه له باپیره گه و ره یه وه بوئی جیما بوو. تاكه سهربازی فه سیله كه یان بووه له ده و له مهندی و باخه ل پریدا كه هه ندیكیان نییره ییان پپردوووه و چاوییان پیه ئنه هاتوووه، بویه له نیو خوئیاندا ریككه وتوون شه و نیک له شیرین خه ودا وه ختیك هیچكه سیك به ناگانه بیت بچن بیخنكینن و نه و پاره یه ی له به رك و ژیرجل و زنجیری په ناویچی جانتاكه یدایه بیبه ن و له نیو یه كتر دابه شیبكهن.

درهنگانی شه ویکی تاریك كه رووناکیه کی كز له نیو هوئی سهربازه كاندا داگیرساوه و گشتیان خه وتوون، نه و چه ند كه سه ی ریككه وتبوون و له گهل خوشیان سهربازبوونه، به سكه خشکی و خونه و یكردن و دزییه وه به ره و لای جیگا كه ی شیخ موگری چوون. وا ریككه وتوووه عه لی مه قامیش چه ند خوله کیك زووتر به هوئی نازاری گه ده یه وه خه وی زراوه و ویستووویه تی له جانتاكه یدا شووشه چه به كه ی دهریینی و دانه یه ك بخوات، چونكه به رده وام پیی بووه به هوئی خواردنه وهی نه و هه موو عاره قه وه برین له گه ده یدا دروستبووه، به لام كه هه ستاوه بینوییه تی چه ند سهربازنیک له (شیخ موگری) نزیكبوونه ته وه و خه ریكه ده ست بنینه بینه قاقایه وه و بیخنكینن، كه نه و دیمه نه دزیوو چاوه پروان نه كراوهی دیتوووه په شوكاوه و پر به گه رووی هاواریكردوووه ته و او ی سهربازانی هوئه كه ی به ناگا هی ناوه ته وه و كردووویه تی به هه راو دهنگه دهنگ شیخ موگریش به ناگا هاتوووه ته وه، به لام هه ر كه چاوی كردوووه ته وه چه ند كه سیکی به سه ر سه ری خوئیوه بینویوه و ده ستیان له گه ردنی

نزیک کردووه تهوه، خیرا پالیکی پیوه ناون و سهربازانی دیکهش هاتوونه و داویانن بهزه ویدا و قوئبه ستیان کردوون. هه والیان به بهرپرسی یه که که یان داوه و نهویش به په له و هه له داوانه وه هاتووه، تا له نزیکه وه ناگاداری رووداوه که بیته عه لی مه قامیش هه موو شتیکی له نووکه وه بو گپراوه تهوه، که چون ویستوویانه نه و به سته زمانه بخنکینن مه به ستیشیان ته نیا پاره کانی بووه، بوئه هر به و شهوه به دهستی به ستراوه وه بو زیندانیان بردوون به تو مه تی هه ولدانی کوشتن و دزی پاش ماوه یه کیش به ره و شاریکی دوورو گهرم و زه همه تر گوازاونه تهوه.

(شیخ موکری) له دواي نهوهی نه و هه لویسته مهردو جوامیرانه یه ی له (عه لی مه قام) بینیه، بیشتر چهند خوشی ویستبوو دوو نه وه ندهی دیکه شی خستوته سهرو سوپاسیکی بیپایانی کردووه و هیوای خواستووه روژیک بیت و بتوانیت چاکه و پیاوته یه که ی پیداته وه، هه رگیزیش بیری ناچیته وه و داوای هه رشتیکیشی لیبکات بو ی جیه جی بکات، به لام (عه لی مه قام) پیوتووه هه ستناکه م کاریکی و هه گرنه م کرد بیت، هه ر نه وه نده نه بیت نه ر و رهفتار و رهوشتی خوم به جیه پناوه و هه رکه سیکی دیکه ش بوایه نه جیگای من به دننیا یه وه هه مان شتی ده کرد، هیچ شتیکیشم لیتنانویت هاوړیه تی و ناشنا بوونمان خو ی خه لاتیکي به نرخ و بیوینه یه. له و روژه به دوواوه نیدی هه ردوویان بو یه کتری بوونه ته دوو هاوړی فره خوشه ویست و جی متمانه، زور به ی مؤله ته کانیان له یه که سهربازی به که یاندا پیکه وه بووه تا به یه که وه برؤن و بگه رینه وه، ته نانه ت وایانلیه اتووه سهردانی که سوکاری یه کتریشیان کردووه و پتر تیکه لاوی یه ک بوون. وه ختیکیش گه راونه ته وه شه وانه زور نهینی ژیانیان بو یه کتری درکاندووه و بیروا و باسی هه مه جوړیان له گه ل یه کدا گوړیه ته وه.

پاش ته و اوکردنی ماوهی سهربازی و گه رانه و دیان بو شارو زیدی خو یان، چهند جاریک سهردانی یه کتریان کردووه و یادگاری به کانیان به یه که وه گپراوه ته وه، به لام دواي به هو ی سهرقائی ژیان و گوزهران و مال و منداله وه چهند سالیک له یه کتر دابراون و ناگیان لیک نه ماوه. له دواي نه و ماوه یه به هه ر شیوه و دوخیک بیت (شیخ موکری) له به رنه وه ی باری داراییه که ی باشترو له بارتربووه سهردانی عه لی مه قامی له (شانه شکهوت) دا کردووه و چهند شه ویکیش له ماله که یدا ماوه ته وه و کات و ساتیکي زور خوشیان پیکه وه بردووه ته سه ر.

دهمه ویت نه وه بلیم که نه مه دوو دیداری (شیخ موکری) و (عه لی مه قام) بووه. ساتی مالاوایی (شیخ موکری) به گالته وه به عه لی مه قامی و تووه هیوادرم توش منت بیرنه چیته وه و جار جاره سهردانی که مان بکه ییت باب به خو نیمه ش فه قیرین چاویکت لیمان بیت. هه ردووک ده ستیان کردووه ته پیکه نین به لام (عه لی مه قام) هه سرت و دلته نگیه کی بیئارام و نا کاو خو ی به نیو هه ست و ناخیدا کردووه و سه ر پای رو حی ته زینیکی سه یر دایگرتووه، وه ک نه وه ی پیشبینی کرد بیت دوو چاویکه وتن و یه کتر دیتنیانه، و توویه تی: ((شیخ موکری برا و هاوړی زیده خوشه ویستم من له تو زیاترم پیخوشه زو زو یه کتر ببینن

ههولئيش ددهم دريغى نهكهم، بهلام نازانم بووا ههستدهكهه جارئىكى دى يهك نابيينهوه، نهگهر نهژياندا مام دنئيبابه سهردانته دهكهه نهگهرئيش نهمام گهردنم نازادكه، سهريازبوون گهرهئىچى پئينهبهخشييم نهووم بهسه توم تئيدا ناسى)).

تئيهريوونى سائيك بهسهر نهو دوا ديدارهدا.

پاش تئيهريوونى سائيك بهسهر نهو دوا ديدارو مال ناواييهدا (عهلى مهقام) به مهبهستى ئيش و بژئوى ژيان رووى كردووته شاريكى باشوور به مهبهستى نان پهيدا كردن نهگهل چند هاورئيهكى خوئى ماوهيهك لهوى ماوهتهوه. لهويدا هيچ خانه خوئى و دوست و ناسياوئيكيان نهبووه، بوئه بهناچارى له ميوانخانهيهكى ههريزان و لچه پدا ماونهتهوه كه كهوتوته بهشى خوئناواى شارهكه، زورئيش گهوره نهبووه دوو كوئان نهووديوتر بهسهر شهقامئىكى سهرهكيدا روانيوهتتى كه شهوانه لهبهردهنگى ماشين و هوئرنى نوتومبيلهكان و هات و هاورو سهداى شوئيران زهحمهت خهويان ليكهوتوووه. ژئيرهوى ميوانخانهكه چاخانه و چيشتخانهيهكى كه ميك گهوره تئيدا بووه ههراو زهناى ربيوارو كرئىكارو بيزارو لادهرانى شهوئيش جارئىكى دى لهويدا ههراسان و گئىژى كردوون. زوربهى شهوان (عهلى مهقام) سهري خستوته ژئير سهرينهكهى تاكو كوئى لهو دهنگه دهنگ و ههراو هوئسهيه نهبئى و تزويك هيمن بخهويت. نهوه ويئراى نهوهى چند ژوورئيك لهتهنيشتييهوه بووه درهنگانئيك بيدارو سهرخوشانى شهو سهرحال و گئىژ به لاتهلات و گوئرانى و چه پله ريئان و فيكو هوئرهوه بهپارهوى نوتيلهكهدا هاتوون، كاتئيكئيش به ژوورهكهى خوئيان كهئيشتون تا هيئزيان تئيدا بووه پائيان به دهركاكهوه ناوهو زرمهيهكى وههائى ليوه هاتوووه له سهرانسهري ميوانخانهو ژوورهكانيدا دهنگى داوهتهوه.

خاوهنى ميوانخانهكه پياويكى بهتهمهنى پاره پهريست بووه هههميشه چند روژئيك پئيش سهري مانگ پئيشى له(عهلى مهقام) و هاورئى و ميوانهكانى لهوى ماونهتهوه گرتوووه وهك قارچك لهبهردهميان قوت بووهتهوهو داواى كرئى ليكردوون. پياويكى ريش سبي قهههبوور بووه، بهردهوام له پانتول و چاكهتئىكى قاوهيى چلكندا له پشت ميئزى دهروازى پئيشوازي نوتيلهكه بينراوه خهريكى پاره ژماردنهكانى بووه.

(عهلى مهقام) مانگى جارئيك بهسهردان بو مائى گهراوهتهوه، كه نهو وهخته مندائهكانى كه ميك ههراش و گهوره بوون بهتاييهتتى (بههادين) چونكه لهوانيدى گهورهتر بووه. (زولفا) دايكيان ژئىكى ئاقل و فاميده بووه كاتئيك باوكيان لهوى نهبووه شوئنى نهوئيشى گرتوووتهوهو خستونهتئيه ژئير بال و سايهى خوئى و بهوپهري رهوشت بهري و سهربهريزيهوه پهروهردى كردوون، تهنانهت نهههئيشتوووه روژئيكئيش لهقوتابخانهو وانهكانيان دابريئ و دواكهون. لهههر سهردانئيك و گهراونهوهيهكدا باوكيان پارهى بو بژئوى پيداون و باى نهوهندهشى بو جئ هئيشتون تا نهو ماوهيهى لايان نئيه بهشيان بكات و پئويستيان به هيچ شتئيك نهبيت. قورسى ژيان و پهيداكردى نان واين له (عهلى مهقام) كردوووه تين و تاوى

گۆرانى وتنى ئەمىنى، ھەرچى ئومىدى ھەبوو ئەوودا كورتى كىردووتەو ۋە ئىندالەكانى پىيوستىيان بەھىچ ئەبى تانەوئىش ئەركى سەرشان و باوكايەتى خۇي بەجى بەيئىت .

ئەيەكى ئەو سەفەرئەھى كەھەمووى ھەقتەيەك بوو بۇ سەر ئىشەكەي گەراووتەو، ئىوارەيەك ماندوو كەساس بۇ ژوورەكەي ئەمىوا ئىخانەكە گەراووتەو دەركاكەي پىوودا، بى ئەوئى ھىچ شتىك بگات جارى ئەسەر تەختى خەوئەكەي پال كەوتوو سەرخەويكى شكاندوو. خەوى بە ۋە ئىندالەكانىيەو دىو، ئەئىو چائىكى قوول و درىژدا بوون ھەرچەندى قىزاندىوانەو ھاوارىيان كىردوو ئەكەس گوى ئەدەنگىيان بوو ئەزانىوئىشيانە ئەو ھاوارو قىژەيە ئە كويو رادىت. بۇ خوشى ئەسەر ئىوارى چائەكە وەستاو بەيەك بەيەك بانگى كىردوون. ھاوارى زولفازى كىردوو ئەيزانىو چوون دەستى پىيان بگات. دەوران دەورى دىوارى بازنەي نىو چائەكە تاوئەكە ئىشتووئە خوار پىوئە ئە كەللە سەرى مەوۋ و بەئىو بەردەكاندا چەسپىوو ئكاو بوون. كەللەي واى تىدا بوو ئە ھى مندال چوو، كەللەسەرى كچى چوارە سالان بە قىژى رەش و درىژو ئەئىواندا بوو چائى چاوانىيان جالجانوئە ھىلانەي تىدا كىردوو تەونى تىدا چىنوون. پىرو گەنج و مندال تازەبوو، كەللەي بەيەكەو ئوسا ھەر ھەمويانى تىدا بوو .

چائەكە ئەو روخسارە ئىسك و دەمە داچەقىوو رىزوو مردوو ترسىنەرئە تىژى بوو. (عەلى مەقام) ئەوئىدا ھەوئى ئەوئىداو شۇرپىتەو بىتتە فرىاد رەس و رىزگار كىريان، بەلام ھىندەي كىردووئە ئەئىوانىو بەجىتە خوار ئەناكاو وەك ئەوئى چائەكە كىوئىكى گىركان بووئىت ئاگروكلپە و بلىسەيەكى بى ئامان و تۇقىنەر ئە ئىوئەو ھوروئى ھىناوئە ئەزاركى چائەكەو دەرىپەئىوئە دەرو گەرەكەي بەرەوئە شقى ئاسمان بەرەبووئەو. دووئەل و گەرمى و ھالوئى پىر تىنى ئاگرەكەش خەرىكبوو عەلى مەقام بىخىكىن، بۇئە بەھەردوو دەست گەردنى خۇي كىرتوو پىر بە گەرووى كۆكىوئە روخسارى سوتوو ھاوارى كىردوو (زولفازا ۱۱۱۱).

وختىك راجلەكىوئە خەبەرى بووئەو ھەستى بەتوندى ھەناسەي كىردوو قورگى گىراو، بەباشى ئەئىوانىو ھەوا ھەئەئىت گەرچى دەمى بەتەواوئىش كىردووئەو، تەواوى جەستەي گەرم داھاتووئە شەلال بوو ئە عارەقە، ھەستى بە بۇن كىروو سووتانىك ئە چواردەورى خۇي كىردوو، ئە پىر وەكو شىت ئەسەر تەختى خەوئەكەي ھەستاو ھاتووئەدەر، تەواو بىئاگا بوو ئە خۇي تا ئەو كاتەش زەبرى كارىگەرى خەوئەكەي بەسەرەو بوو، وەك بلىي يەككە ھەردوو قاجى ئەسەر سىنگى داناو وەھا سىنەي قورس بوو دى پەئە پەئە كىردوو. پاش كەمىك بىنىوئەئى ھەموو شتىك ئاسابىە ئەختىك ھىمىن بووئەو، بەلام دالغەو خەيالى ھەر لاي ۋە ئىندالەكانى بوو دى زور تەنگ بوو، بۇئە بۇ ژوورى ھاورپىكانى چوو بەئىگەرئىيەو سەرئەبەرى خەوئەكەي بۇ گىراوئەو، ئەوانىش كەمىك ئارامىيان كىردووئەو ھەوئىئانداو دىئەوايى بىكەن و دەروونى بۇ بارى ئاسابى خۇي بگەرپىنەو. ئەو خەوئەش دواتر ھەر ھاورپىكانى بۇئەكەي (عەلى مەقام) يان گىراوئەو.

دوو رۆژ دواى خهوهكه ئوقرهى نامىنى و پاش نيوهرۆيهكى درهنگ داواى مؤهتتى له خاوهن كارهكهى كردوو، لهو كارگه چيمهنتۆيهى كارى تيداكردوو، ئهويش له بهر ئهوى (عهلى مهقام) كهسيكى دهستپاك و بى فيل و بهر هوش بووه داواكهى قبول كردوو، بۆيه ههر ئهوه وهخته بۆ گهراج رۆيشتوووه لهوى له گه ل سى سهرنشيني ديكه بهر هوشا نه شكهوت گهراوهتهوه. خهوهكهى (عهلى مهقام) تهواو پيچهوانه دهچوو لهبرى ئهوى ژن و مندالهكانى بسووتين و ببنه قهرهبرووت و پييان رانهگات، ئهوان به سووتان و بوون به خه ئوزى رانه گه يشتوون، له رېگادا ئوتومبيله كهيان وهرگهراوه كه وتوونه ته كه ندوو لاپاينى نه ديوو ناگرين تيبه ربوو. درهنگانى شهو تيمه كاني فرياكه وتن و پۆليس به سهرياندا راگه يشتوون و ئوتومبيله كهيان بينيوه ته نيا قاوغيكى رهش سووتاوى ليماره ته وه، شوفير و (عهلى مهقام) و ههرسى سهرنشينه كهى ديكه ش زور زه حمهت پوخساريان ناسراوه ته وه. گوشت و پيست و ئيسقانيان و ههرا برژاوه سووربووه ته وه به جله كانيانه وه نوساوون و بوونه ته خه ئوز. دوانيان ههر ته نيا ئيسكه په يكه ريان لى جيماوه وهك دواتر دهركه وتوه يه كيك لهو دوانه (عهلى مهقام) بووه.

دواى چه ند مانگيك هه والى ئه و مردنه پرنيس و به سوي و چاوه روان نه كراوه به (شيخ موكرى زمانان) گه يشتوو. جهرگ و دل و ناخى هه ئدرپوهو گه ليكى فرميسك بۆ باراندوووه گرياوه، ئينجا پاش ماوه يهك سهردانى ژن و منداله كاني كردوووه دل نه وايى داونه ته وه، ئه وانيس زوريان دل پى كراوه ته وه چونكه ده يانزاني خوشه ويست و نزىكى باوكيان بووه. هه رچه ند مانگ جاريك بۆ لايان چوووه پارو خوراكى به برى پيوست بۆ بردوون و نهركى منداله كان و خويندنيانى وهك وه فايهك به نه ينى گرتوو ته نه ستوى خوى. گه ليك شه وان خه وى به عهلى مه قامه وه بينيوه له خه وه كاندا دلخوش بووهو پيكه نيوه، به لام لى دووربووهو نه يتوانيوه نزيك بيته وهو قسه ي له گه لدا بكات. گه ليك جار پيشبينييه كاني عهلى مه قامى بير هاتوو ته نه ته وه، كه له دوا مال ناوايدا پى وتبوو گه ر نه مردم سهردانى ده كه م نه گه ريش نه مام گه ردم نازاد بكه. به ده ست خوى نه بووه (شيخ موكرى) رۆژانه چه ندين جار ئه و رسته يه ي له گويدا زنگاوه ته وهو به بى رى هاتوو ته وه، هه ميشه چاوانيشى پرپوون له ناو گه ر كه سيشى له و ساته لا نه بووايه سى و دووى لى نه كردوووه ده ستى كردوه به گريان .

دايكم نه وكات له مالى باوكى بووه ته كچىكى سه لارو سه نگين و بهرچاوو پيگه يشتوو، به لام به هه مان شيوه ي جارنى و ته مه نى جهوت هه شت سالانى به رده وام بووه له گه سكدان و شووشتن و پاكردنه وهى ده رگا و ديوارى مال و سرينه وهى زه وى و به خيو كردن و خزمه تكردنى خوشك و براكانى. له و وه خته شدا پيوسته نه وه بللم كه خوشك و براكانيشى گه و ره بوونه و جار به جاريك هاوكارى و يارمه تيان داوه، به لام دايكم ههر سروشتى وابوو دلى به ئيش و كارى هيج كاميكيان ناوى

نه خواردووتهوه. كچيكي وها جوان و به رهوشتهو گهړهك و شارهدا ههروا نه ماووتهوهو خوازبيني و داواكارى زور بووه، به لام نهو خوى ههستي كردووو جاري زووو بوتهوهى شوو بكات و نه گهل يه كيكي دى مائيك كويان بكاتوه.

جوانيبه كهى بيوينه و دهگمهن بووه به تاييهت نه تافى پيگه يشتن و ههړهتي نه شوونماى بالاكردنيدا. من هيچم نه زارى خوويهوه نه بيستووو به لام هاوړي و دهسته خوشكاني گهړهك و سه ردهمى مندالي خوى زور شتيان بو باسكردووم و گيړاومه تهوه. نهو چيروكانه شى له سهر جوانيبه كهى بهر گويم كه وتوون له دهمى چهند هاوړيبه كي نزيكييهوه بووه وهك (نه ختهرى سابيري تونچي) و (فه يروزي حه سهن نائبه ند) و (نه جيبه شى شى فعيى راوچي) يهوه، كه وتويانه: ((دايكت كچيكي هينده جوان و قه شنگ بووه هه به مروارى دهريا له نيو خوماندا بانگمان كردووو، كه رچى بوخوى ناوى (گهوههر) بووه كه چى نيمه هم نه جوانى هه ميش نه خوشه ويستيدا و امان ناو ليناوه. جاريك ماريكى دريژى رهش و نه ستوور نه ماله كه ياندا بووه روژانه له نيو گه لاو گول و په نا ديواراندا خوى شاردووتهوهو سه نجى دايكتى داوهو چاوى له سهر لانه بردوه، وهختيك كه له مالدا نيشى كردووو نه هاتووچويه كي به ردهوام دابووو، به لام بي نه وهى هيچ زيانيك يان نازاريك نه بهو نه به كه سى ديكه ي ماله كه بگه يه نيټ .

دايكت يه كه م جار بينيويه تي زورى ليترساوهو شهو له رزوتاي گرتووو، به لام دوايي سه يري كردووو نهو ماره نه جاريك و نه دوان، به لكو به ردهوام روژانه له هه موو سوچ و لايه كي ماله كه وه ليپروانيوهو وردبووتهوه. جاريه جاريك ويستوويه تي لى نزيك بيته وه به رديك يان هه رشتيك بيته هوى كوشتنى پيدا بكيشيت، به لام ماره كه رايكردووو خوى لى شاردووتهوه پاش چهند خوله كيك ديسانوهو له كونيكي ديكه سهرى دهره يناوهو سه رنجى داوتهوه. شه ويكيان وهختيك دايكت بو سهر جيگا كهى چووو تا بخه ويټ نه و كات خه لكى له گه رمای هاوينااندا له سه ربان خه وتوون، بويه چوووته سهر قه ره ويلاه كه يى و راكشاوهو خه وى ليكه وتووو، كه چى درهنگانيك نه نكت به ناگهاتووو هه مان ماري ره شى له سهر قه ره ويلاه كه و ته نيشت دايكت به راكشاوى بينيوه، نه و يش زور ترساوهو باپيرتى له خه وه لساندووو، به لام نهو دهنگه دهنگ و هوسه يه دا ماره كه بوى دهرچووو رايكردوه. نهوان له مه سه له كه تيگه يشتوون و زانيويانه ماره كه عاشقى دايكت بووهو هه زى ليكردووو، بويه شه وى نايينده بوسه يان بوداناوه تهوه لهو وهخته ي دايكت خوى كردووو به خه وتوو، ماره كه ش وهك شه وى پيشوو هاتووو له ته نيشتييه وه خوى ليك كيشاوه تهوه و راكشاوه، به لام زور هيمن و به نه سپايى باپيرت به پيدا كيشانى خاكه ناسيك كوشتوويه تي و له ناوه راستيدا دووله تي كردووو له كول دايكتى كردوتهوه)).

بيستووو م خاله كانم كاتى هه رزه كار بوون كوټريان له نيو مالدا به خيو كردووو شويني تاييه تيان بو دروستكردوون، يه كي له كوټره كان دهمى هه موو سپيده يه ك به رامبه ر نهو شوينه هه لكو رماوه كه دايكى لى نوستووو تا ليوه ي ديار بيت، وهختيكيش كه زانيويه تي به ناگا هاتووتهوهو له به يانى و روژيكي تازه دا چاوى كردووتهوه، هه مان كوټر فريوهو خوى

بەكراسەكەيەو نووساندوھ رېك ئەوشوئەي نزيكى رووخسارى بوو و ئەسەرەخۇ دەنوکی بە دەمولیوی دایکەدا هیئاووھ هەئفریوئەتەو. ئەمەو چەند چیرۆکیکی دیکەش کە هاو شیوہی یەکن و شایەتی جوانییە سەر سورھینەر و خەیاڵییەکەي دایکەن.

ھیزیکی ئەفسوون و نادیار لە رۆح و خەیاڵی دایکەدا بوونیان ھەبووھ و ھەستی پیکردووھ، کە پیشبینی کردنی بو رووداوھ گەورەو کارەساتە ھەرەسھین و چاوەرپوان نەکرادەکان بوو. لەیادمە جاریکیان (نەجیبەي شەفیعەي راوچی) ھاوپی دایکە بوی گێراومەوھ، کە شەویک دایکە خەویکی ئالوزوتیکەل و پریچ وئوچی بینیوھ لەو خەویدا سەراپای جەستەي شاری دیتووھ لەرزیکی بیسنووو لەراددەبەدەر گرتوویتی، ھەرچی بائەخانەو کۆشک و کوچەو کۆلانی ھەبووھ وەک شەقشەقە لەرزیون و سەمایەکی ناشیرین و ناریکیان کردووھ. ھەموو چۆلەکەکان لەبۆشایی خنکینەری ئاسمانی بیسنووو دەستی یەکیان گرتووھ و ھەمان سەمایان دووبارەکردووھتەو. خانووھکان جیگای خویان گۆریوھ و ئەسەرئەوسەریان کردووھ، دارتەلەکان پساون و درەختەکان گۆرانیکی ناماقوولیان لەشیوہی ھەلکەوتنی خویاندا کردووھ، ھەر درەختەو بە قەئەمبازیک خوی ئاوەژوو کردووھتەو گەلاو گول و بەرو میوھکانیان خستووھتە نیو ناخی گل و رەگەکانیان چووھ بە ئاسماندا، ئەوئەندە پەرش و بلابوونەتەو بە جۆریک سەراپای ئاسمانیان داگیرکردووھ. چۆلەکە سەماکەرەکان دیارنەماون و مانگ بەسەر زەویدا پیاسەي کردووھ و ئەستیرەکانیش خەریکی سیکس بوون لەگەل یەکتەري.

سبەي بەیانی وەختیک دایکە ئەو خەوێ گێراوئەتەو ھەموو ترساون و ھەستیکی کپ و نامۆ دایگرتوون و بوخویشی پییابووھ خەوئەکەي بیھوو بیسۆنگە نیە، خەونیک نیە لەخوړاو بی هیچ مەبەستیکی لەقاپی خەوی دابیت و دەرگای لیکردبیتەو، بەلام ھیواداربووھ خودا لەگەئیانبی و ھەستی پیشبینی و رووداوھکانی بەدرۆ دەرچن. دوو رۆژ دواي گێراوئەوئەي خەوئەکە بوومەلەرزیەکی بەھیژو بەتین لەشاردا ھاتووھ تا ھەفتەیک بەردەوام بووھ وازی لیئەھیئاون، شەوانە خەلکی نەیانویراوھ لەنیو مائەکانیاندا بخەون، نەوھک بوومەلەرزیە بیت و خانووھکەیان بەسەردا برمینیت بۆیە ھەموو بە یاتاغ و نوینیانەوھ لە کۆلان و بەردەرگاکیان بە ترسیکی زۆرەوھ خەوتوون، ھەر دەنگیک یا نوورەییەکیان بیستبیت راجلەکیون و خەویان زراوھ نەیانویراوھ بنوونەوھ. ئەو ماوہیەشدا خەلکانیکی زۆر کەوتوونەتە ژیر داروپەردووی خانوو شۆینە گشتیەکان و بەسەریاندا رووخاوھ مردوون.

ئەوکات سالانیکی زۆر بەسەر مردنە جەرگەر و دتەزینەکەي (عەلی مەقام) دا تییەریوھ بەھادینی نەوبەرەشي کوریکی پیگەیشتوو عاقل و سەنگین بوو، خویندن و زانکوی بەخوشک و براکانی تەواوکردووھ ھاوکاریکی زۆری مائەوھش بوو. زونفای دایکیشیان کەوتووئەتە تەمەنیک و دئی زۆر بەکۆرە گەورەکەي خوشبووھ کە وھا ژیرو بە وەفاو دانا دەرچووھ. ئەو سالانەدا بەھەر شیوہ و رینگایەک بوو بەھادین دەرەتیکي دۆزیوئەتەوھ سەفەري بو شاری (سەیلان) کردووھ، ناوئیشانی

(شیخ موکری زمانزان) و عهتتاری بینووتهوهو له ناكاو رۆژئیک خوی به دووکانه کهیدا کردووه نهویش سالانیکیبووه نهیدیوه، چونکه پاش مردنی باوکی سەردانی کردوون و تەنانەت خەرجی خۆیندن و بزێویشی بو دابینکردوون، بەلام پاش ئەوی مندالەکان ورده گەورەبوون بەتایبەت (بەهادین) که متر بۆسەردانیان چوو، تاوایلێهاتوووه سالانیکی بووه هەوائی نەزانیون بەهۆی نەخۆشی و دەردەپیرییه که یهوه که هیژو تینی وهک پێشوو تیدا نەهیشتوووه.

یه که مجار گومانیکردوووه و نهیناسیوهتهوه بهلام کهم کهمه که وردبووتهوهو سەرنجی لێداوه ئەدگارو شیوهی هەر له رهحمەتی باوکی چوو باوهشی پێداکردوووه دەستی بهگریان کردوووه، بههادینیش دەستی ماچکردوووه لهگەڵیدا گریاوه. عهتتار فەرمووی لیکردوووه دانیشتوووه، بهلام تا چەند خولهکیک قسهی بۆنەکراوه لهبەر گریان و هەنسک، دواتر بهسەرخویدا زانیبووه کهوتووته هەواڵپرسینی خوشک و براو دایکی و خانەوادهکهی. پێبوتهوه: ((من ئیووم بیرنه چوووتهوهو بیریشم ناچنهوه، بهلام له میژه نەخۆشم و چەند نەشتهرگه ریبهکم بۆکراوهو نەمتوانی بۆیهک شوینیش بچم)). بههادینیش پێبوتهوه: ((مامه شیخ نیمه نازانین چۆن و به چ شیوهیی سوپاست بکهین و پاداشتی چاکه و پیاوهتییه کانت بدهینهوه هەردەم پشت و پهناو چاوساغمان بوویت، بۆیه تا مردن سوپاسگوزاری تهواوی کردهوه جوانهکان و وهفاو ئەمهکتین)).

دوای ئەوی له قسهکانیاندا گەرم داهاوونه (شیخ موکری) پرسیری ئەوی لیکردوووه ژنی هیناوه یا نا، نهویش لهوهلامدا وتویهتی: ((ناوه لا نه مهیناوه لهبەرئەوی هەر خەریکی گۆزەراندنی مائهوهبووم تا پێویستیان بههیچ نهبی و بووم به کۆلهکهو راگریان راسته منیش بروانامه یهکم بدهستهیناوه، بهلام له پال ئەوی فەرمانبهرم وهختی پاشیوهرۆیانیش کارو کاسبی و مامه ئەی سه ریبیی دهکه م)).

(شیخ موکری) خوازیبێنی (گهوههری مستهفای پینهدۆز) بو (بههادینی عهلی مهقام) دهکات.

(شیخ موکری) عهتتار له بازارو گۆزهر و قه یسه ریبه کهدا ناوونابانگی (مستهفای پینهدۆز) با پیرمی له سه خاوت و رهفتارو رهوشتی بهرز بیستوووهو زانیویهتی که سیتییه کی چەنده به هیژو توکهه و دان به خۆداگرتووی هیه. نهوهیشی زانیوه کچیکی عاقل و سه لارو جوانی گه وهری هیه و خه لکیکی زۆر ستایشیان کردوووه به سه ریاندا هه لداوه، چونکه له چەند کۆلانیکی پشت مائی با پیرمهوه چەند خزم و ناسیاویکی هه بووهو هامووشوی به ردهوامی له گه لیاندا بووه، هه ربۆیه له زاری نهوانهوه زۆر شتی له باره ی با پیرم و (گه وههر) ی کچییه وه بیستوووه. رۆژئیک پاش نوژی عه سر سەردانی با پیرمی له دوکانی پینه دۆزییه کهیدا کردوووه به دەم دیشله مه خواردنه وهوه بنی قسه و مه بهسته که ی له گه لدا کردوووته وه که بۆچی هاتوووه. سه رته تا که میک رارابوووهو نه یزانیوه له کوی و چۆن و به چ شیوهیی ده ست پێبکات. به ردهوام قسه کانی هیناوهو بردوووه، به لام با پیرم دنیا دیده و پیتۆلتر بووهو له جوولته و رهفتاری خیراو ناسایی چاوانی تیگه یشتوووه، که به په له په ل به سه ر پیاوه کانی سه ر په وه مه کینه و دیواری دوکانه که و ده رابه کهیدا گیراوه، هه ستیکردوووه شیخی زمانزان قسه یه کی له دلدایه

و ھەر بۇ ئەھۋالدا قەسەۋباسەش ھاتوۋتە لاي، ئەگىنا دۇستايەتى ئەۋەندە قول و ئەمبىزىنەي ئەگە ئيدا ئەبوۋە. ھاورپى كۆن و مندالى و پىر يادەۋەرى و گالتەۋ گە پى ھەر تەنبا ئەگەل (ۋەستا ئەنۋەرى خەمچى) و (عەباسى تەفەنگچى) و (جەيدەرى مىراۋ) ھەبوۋە. باپىرم چەكۈش و بزمارەكەي دەستى ئەسەر مەكىنەكە داناوۋە كەمىك چوۋەتە نىزىكەۋەۋە چاۋى ئە چاۋى بىرپوۋە پىيى ۋتوۋە: ((شىخ موكرى گىيان دەزانم دەتەۋىت شتىك بلىيى، ھەر بۇ ئەھۋالدا مەبەستەش ھاتوۋىي فەرموۋ قەسە بىكە ھەشتىك بەمەن بىكرىت و بتوانم، گەر خەمەتتىكى بچوكىش بىت ئەبەرامبەرتدا پىمبىكرى بە مەسۇگەرىيەۋە كەمتەرخەم نەبم. جەنابتان كەسىكى ماقول و بە ئەزمونن دەستگىروى ھەژارو بى دەرتەنەنەش. ئەۋانەي ئەسەر شەرەف و كەسىتى تۆ بىستوۋم ھەر لايەقى پىۋاۋىكى ۋەكو تۆن. ئەۋەش دىنباۋە روۋناكەيتە ھەموۋ كەسىك و ھەموۋ شوۋىنىك گەر ئە بەرامبەركەت رانەبىنى و ئەزانى چ كەسەۋ چ رەۋشتىكى ھەيە، بۇيە بزانم چىتدەۋى ئەۋەي بەمەن جىبەجى بىت دەيخەمە سەرسەرۋ سەرچاۋان)).

((شىخ موكرى) كاتىك كۆيى ئەۋ قەسە پىرپۆزۋ مېھرەبانانەي باپىرم بوۋە بەۋ جۆرە ھەئىسەنگاندوۋەۋە نىرخىكى بەرزو پايەيەكى گەۋرەي پىداۋە، كەمىك ھەئىسوكەۋتى ئارامتەر بوۋەتەۋەۋە جوۋتە خىراكانى دەست و چاۋى كەمتر كىردوۋەتەۋەۋە چەند جارىك سەعاتەكەي بەر باخەئى دەرىھىناۋەۋە نەختىك خۆي سوراندوۋە، تا بەباشى رۇخسارى باپىرمى ئىۋە ديار بىت، ئىنجا دەستى خستوۋتە سەر ئىۋارى مەكىنەي درومانەكەۋ بە كەمىك زەردەخەنەي تىكەل بە شەرم و دئە راۋكىۋە ۋتوۋەتەي : ((كاك مستەفەي بەرپىز سەرەتا سوپاسى ئەۋ قسانەت دەكەم كە ئەسەرمەنت كىرد، ئومىدەۋارم ئەۋ پلەۋ ئاستەدا بەم كە جەنابتان ۋتتەن. بۇ مەسەلەي يارمەتى ھەژارو ئىقەۋماۋانىش تامردن ئەۋەي ئەدەستەم بىت درىغى ناكەم و بە ئەركى سەرشانى خۆمى دەزانم، ئەۋانىش ۋەك ئىمە مروقتن و دوۋدەست و دوۋ قاچ و دوۋ چاۋيان ھەيە، بەلام چى دەكەي ئەگەل قىسمەت و چارەنوسىك كە خوا دابەشى كىردوۋە. ئەۋەي راستى بىت بۇ شتىك ھاتوۋم و ھىۋادارم دەست بەرپوۋمەۋە نەئىيى، ئەۋىش ئەۋەيە بىستومە كچىي گەۋرەۋ ئاقل و جوانتان ھەيە خوا ئىتەن نەستىنى، ھەئەتە كچى پىۋاۋىكى ۋەك جەنابتان بىت ھەردەبىت ۋابىت، جا منىش بۇ خوازىبىنى كچەكەتان ھاتوۋم بۇ كورى ھاورپىيەكى كۆنم كە ئە شائەشكەۋت دەژى و باۋكى ھاورپى سەردەمى سەربازىم بوۋەۋ پىۋاۋىكى رەۋشت بەرزو كەسىتتەكى بەھىزى ھەبوۋ ئەروۋى ئىۋە نەبىت، بەلام سالانىكە نەماۋەۋ بەكارەساتىكى ئازارۋى و جەرگىر مردوۋە. ئەۋ كورەشيان نۆبەرە بوۋەۋ ورتە كە گەۋرە بوۋەۋ بىرۋانامەيەكى بەدەست ھىناۋەۋ دامەزراۋە. ئىۋارانىش ئىش دەكات و بوۋە بە سىبەرى داىك و خوشك و براكانى و خستونىيە ژىر بال و سۆزى خۆي، ئە گوزەران و زەحمەتى و دل رەقى ژيان پاراستوۋى و نەيھىشتوۋە پىۋىستىيان بە ھىچ بىت، ئەۋە بىجگە ئەۋەي كەسىكى ژىر و گۆي رايەل و بەۋەفاۋ نەك بە جەلە، چونكە گەر وانەبۋايە دىنباۋە بۇ ئىرە نەدەھاتم و خۆم بۇ شەرمەزار نەدەكرد، ئەبەرنەۋەي نامەۋىت گەر سەبەي شتىك روۋىدا ۋەختىك بەبەردەمى دوكانەكەتدا رەتبوۋم و چاۋم بە چاۋت كەۋتەۋە عارەقەي خەجالەتى بەرپوۋمدا بىتە خوارو نەتوانم ۋەك جاران دىشلەمەكەت لا بىخۆمەۋە)).

پاش ته واوکردنی قسه کانی دهستی بۆ یه خه ی کراسه که ی بردوووه قوچیه که ی سهره وه ی کردوووه ته وه وه هه ندیک دهستی به سمیله دریزو چره کانیدا هیناوه، جووئه جووئ و پاراییه که ی دهستی پیکردوووه ته وه جار جار هه سه عاته که ی بهر باخه ئی دهر هیناوه بیئوه وه قه پاغه که ی هه ئداته وه، یان بزانی سه عات چه ندبووه خستوووه تیبه وه گیرفانی، تفتیکی به هیزی قوت داوه ته وه وه نه ختیک گوچیکه کانی سوور هه لگه راون و چاوی له سوچیکی دوکانه که بریوه و چاوه ری و هلامی با پیرم بووه.

با پیرم پیاویکی مهردو سه ربه رز بووه و به ئینی نه وه ی پیداووه قسه له گه ل کچه گه وره که یدا بکات و بتوانن له گه ل نه و کوره یه کتر بیین و وتوویه تی: ((نه گه ر یه کتریان به دئبوو نه و انیش له سه ر دهستی تو کچه که م پیشکه شی کوری هاو ریکه ت ده که م بی هیج پیشه کی و پاشه که یه دیسان ده یلیمه وه له سه ر دهستی جه نابتان، چونکه من نه و کوره ناسم و نازانم کییه، به لام مادام تو که فاله تی هه موو شتیکیت کرد منیش هیج قسه یه که م بۆ وتن نه ماوه))، ئینجا که میک به پیکه نینه وه بۆ نه وه ی (شیخ موکری) زیاتر دنیا بیته وه وه دوو دلیه که ی بره ویتته وه وتویه تی: ((یاشیخ ئی با به زمانه و ژیان خو هه ر و ابووه کچه ده بیته شو بکات و کوره ده بیته ژن به ینیته نه ی قابیله نیمه و مانانیش هه ر و نه بووینه))، نه وکات (شیخ موکری) هیمن و ناسایی بووه ته وه وه سه ری بۆ له قاندوووه، ئینجا به په له هه ستاوه ته سه ر پی و کوئیک سو پاسی با پیرمی کردوووه وتویه تی: ((بیگومان هه ر چاوه ری قسه یه کی وه هام له جه نابتان ده کرد سو پاس بۆ نه م دانیشتن و دهر فته ی پیتدام و به دئشکاوی و رووشکاوی به ریته نه کردم، که واته من چاوه ری هه وال و مزگینی تو م)).

پاش نه وه ی با پیرم گه راوه ته وه مائی و نه و با به ته ی له گه ل نه نکم و گه وه ردا باس کردوووه دیسان زور به شان و بائی (شیخ موکری) دا هه ئداوه و وتوویه تی: ((نه گه ر کوره که له و ناسته پیویست و به رزه دا نه بیته دنیا م به هیج شیوه یه که پشتیوانی و که فاله تی هه موو شتیکی ناکات، چونکه هاو ری کونی باوکی بووه له منداییه وه نه و کوره ده ناسی و ده زانیته ره فته رو نه توری چونه، نه گه ر وانه بیته (شیخی عه تتار) پیاویکی ناسراو به ناوبانگه له شاره که و ناماده نییه به و شیوه یه به رگری ئی بکات با هه ر هاو ری کونی باوکی بوو بیته))، ئینجا رووی کردوووه ته گه وه رو پی و توه: ((رۆله گیان هیج شه رمی ناویته توش کاتی شوو کردنت هاتوووه، بویه داوات لیده که م بریاری به په له و خیرا مه ده و بیری ئی بکه وه نه مه چاره نووسته و نا بیته به گائته و هه ره مه کیانه لیی بروانیته. منیش تازه به ئینی نه وه م داوه مزده و وه لامیکی خوش به (شیخ موکری) بدهم، هه ئبه ت دوا ی نه وه ی تو بریارتدا و له گه ل نه و کوره یه کتریان بینی. من داوه تی ماله وه یان ده که م و به و په ری ریزه وه له به ر خاتری تو میواندارییان ده که م، ناخر کچم خو تو لای من نه وه ونده که م نیت زور به نرخ و به هاداریته، گه ر توش مه به ستت بی و من عه قلم کوره که نه گریته رازی نابم له به ر نه وه ی ده مه ویته بتنیرمه به هه شت و له م ژیا نه ی نیستای خزمه تکردنی خوشک و برا کانت رزگارت بکه م، نه وه کو بۆ دوزه خت بنیرم جا که وایه هه ر لی ره و له ماله وه له به ر چاوی خو مان باشتره به ینیته وه)).

قسه‌کانی (مسته‌فای پینه‌دۆز) زۆر کاری له (گه‌وه‌ری) کچی کردوو، نه‌ویش بیری لی کردوو ته‌وه‌و پاش چه‌ند پوژئیک به‌دایکی وتوو: ((من شهرم له باوکم ده‌که‌م نه‌و پوژه‌ش که قسه‌کانی له‌باره‌ی شوکردن و چاره‌نووس و نه‌و شتانه‌وه له‌گه‌لدا کردم شهرمیکی زۆر دایگرتبووم نه‌مدازانی بلیم چی تو پیی بلی بابینه‌مال و داوه‌تیان بکه‌ین تا بزانیان کوره‌که چیه‌و چۆنه)).

دوای چه‌ند پوژئیک نان و خوانیکی زۆریان دروستکردوو له‌سه‌ر سفره‌یه‌ک به‌جوانی له‌سه‌ر بو له‌سه‌ر رزاندوو یانه‌ته‌وه. له‌ناوه‌راستی ژووهره‌که‌دا (شیخ موکری و به‌هادین) له‌ته‌نیشت یه‌کتره‌وه دانیشتون. (مسته‌فای پینه‌دۆز) و کوره‌کانی به‌رامبه‌ریان، هه‌موو نه‌ئقه‌یه‌کیان به‌چوارده‌وری خوانه‌که‌دا دروستکردوو به‌ده‌م پیکه‌نین و گێرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات و باسکردنی بارودوخی و لاته‌وه خه‌ریکی نان خواردن بوون. (به‌هادین) شهرمیکی زۆری کردوو هه‌ر گه‌مه‌ی به‌ نان و چیشته‌که کردوو هه‌چی بو نه‌خوراوه، گه‌ر پیی عه‌یب نه‌بووایه‌ ده‌ستی ده‌گیشایه‌وه، به‌لام نه‌یویستوو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تادا شهرمن و بی نیراده‌ ده‌رکه‌وی و به‌جوریکی دیکه‌ لی بروانن. جاربه‌جار گه‌وه‌هه‌ر خاتوون که لای هاویریکانی به‌ (مرواری ده‌ریا) ناسرابوو هاتوو ته‌ژووور بوئه‌وه‌ی بزانیته‌ هیچیان ناوێت. دوای ناخواردن هه‌موو دانیشتون و قسه‌یان کردوو ئاله‌و نیوانه‌دا (گه‌وه‌هه‌ر) سه‌رنجی (به‌هادین)ی داوه‌و نه‌ویش به‌هه‌مان شیوه‌ له‌ (گه‌وه‌هه‌رخان) ورد بووه‌ته‌وه.

(به‌هادین) کوریکی بالا به‌رزی قه‌ره‌شی بی سمیل بووه، به‌ دووچاوی بچووک و لوتیکی قنجه‌وه نه‌سه‌ریکی خوین شیرین و ئیسک سووک بووه له‌و جوهره‌که‌سانه‌ی گه‌ر نه‌شیناسی خوشت ده‌وین و ده‌چنه‌ دئته‌وه. پاکی و بیگوناھیه‌ک له‌ چاوانیدا دره‌وشاوه‌ته‌وه ده‌وربه‌ره‌که‌ی له‌خوړا هه‌ستیانکردوو که‌سیکی دئساف و بی فروفیله، هه‌ر له‌یه‌که‌م نیگاوه که (گه‌وه‌هه‌رخاتوون)ی بینیه‌و عاشقی بووه‌و زۆری که‌وتوو ته‌ دئی، خوشتی ویستوو و وایزانیوه فریشته‌یه‌و خوا بۆی ناردوو. وای بیر کردوو ته‌وه‌و نه‌و هه‌موو سال و عه‌یامه‌ نه‌و کچه‌ له‌کویی دنیا بووه‌ نه‌م نه‌یزانیوه، وه‌ها جوان و دلگیر بووه‌ زۆر زۆری کار تیکردوو.

زۆر جار کچیک دیته‌ سه‌ر ریگات و له‌ پر هه‌موو شتیکت لی ده‌فرینیته‌ و هه‌ست و هۆشت به‌ تالان ده‌با و واده‌زانی عه‌یامیکی زۆره‌ نه‌و کچه‌ ده‌ناسیت، به‌لام ریک نه‌که‌وتوو وه‌ک نه‌م کات و ساته‌ رووبه‌رووی یه‌ک ببنه‌وه‌و چاو بخه‌نه‌ نیو چاوی یه‌کتری. پوژانه‌ سه‌ده‌ها کچ له‌ شارو مه‌مله‌که‌تی خوته‌ و نه‌وانی دی و کوچه‌و کۆلان و شوینه‌ گشتیه‌کاندا ده‌بینی و به‌ خه‌یالته‌دا نایه‌ت و واده‌زانی هه‌ر نه‌شتبینیون، به‌لام له‌ناوه‌خت و بی هیچ ئاماده‌یه‌ک کچیک دیت و جیاوازه‌ له‌وانی دی هه‌مه‌ره‌نگه‌ و بۆنی جوودایه‌و خولیای شتیکی دیکه‌یه، چاوی رازی وه‌هات پیده‌لی کچه‌ یه‌ک ره‌نگ و یه‌ک بۆن و یه‌ک خولیایکان پێیان نه‌وتوو. له‌یه‌که‌م نیگادا له‌ گلینه‌کانیه‌وه‌ روانینت شوهر ده‌بیته‌وه‌ ناخی که‌ ژیرزه‌مینیکی درێژ له‌ویدا هه‌یه‌ به‌ده‌رگایه‌کی ناسینی گه‌وره‌ دا پوشراره‌، ده‌رگا که‌ ده‌که‌یته‌وه‌ ده‌رگایه‌کی هاوشیوه‌ی نه‌م هه‌یه‌ که‌ ده‌یکه‌یته‌وه‌ له‌به‌رده‌متا ده‌رگایه‌کی دیکه‌

قوتبووتتهوه. نه پشت ههر دەرگایهکی کراوهدا هزاران دەرگای داخراوی دی ههیه و فریاناکهویت ههر هه موویان بکهیتتهوه
 سهر گازهروی پشت و به دواهه مین دەرگا رابگهیت، نه پشت نهویشهوه نایا دەرگای دی ههیه یان نه مه دوا دەرگایه و نه
 پشتیهوه وهک چیرۆکه سیحرییهکان جادووگه ریکی نووت دریزی فریو ههیه پیویسته بیکوژیت، ئینجا ده بیته پالنهوانی
 سهرکی خهوی چهن دین سائهی کچه سازاده. تاقمیک نه کچان ههن سهر به هوزو خیلکن له بیر ناچنهوه وهک خه سله تیکی بو
 ماوهی نه مه یان نه خوین و رو حیانداندا هه لگرتووه، تاقمیک دیکه ههن سهر به خیل و هوزی له بیرکردن و له یاد چوونه و ههن
 ههر کامیکیان ببینیت گهر هزار جاری تریش بیان بینیتتهوه واده زانی یه که مجاره.

لهو نیوه رو خوانه دا به هادینی باوکم بهو شیوهیه نه گه وهه ری دایکی روانیوهو خستوو یه تیبه تاقمی یه که مه وه که سه ره به
 خیل و هوزی له یادن هه کراوه کانن. پاش چهنده هه فته یه که گه وهه ره نه ریگای دایکییه وه بریاری کو تایی داوهو پی و تووه:
 ((دایه من شهرم له باوکم ده کهم ههروهک جاری دیکهش پیمو تووی، بویه هه زنا کهم لهو باره یه وه قسه ی له گه لدا بکه م و تو
 پیبیلی که من رازیمه و شووی پیده کهم و کوره کهم به دل بوو، به لام نیستا نه به رده می تو که واده ئیم توخوا وانه زانی کچیکی
 عه بیارو چاو له دهره و هه ز له میردم، ته نیا نه وه یه ئیوه پیتان خوشه شووب کهم و بو مال و حالی خوم برۆم. نیستاش ههر
 چهن دی من به هویت گهر توو باوکم ره زامه ندیتان له سهر نه بیته بیشک منیش پاشگه ز ده به مه وه، جا بزانه قسه ی کو تایی
 باوکم چیه))

پاش نه وهی دایکی قسه ی له گه ل باوکی کردوووه هه موویان رازی و دلخوش بوون (سته فای پینه دوزی) با پیریشم چوووته
 دووکانه کهی (شیخ موکری زمانان) و نهو هه وال و مژده یه ی پیداوه، نهویش دهستی کردوووته ملی و یه کترین ماچ کردوووه،
 بویه (شیخی عه تتار) هه والی بو (به هادین) ناردوووه له فالانه روژو ریکه وتدا له گه ل دایک و که سوکاری بو خوازینی بین.
 نهوانیش له دوا ی چهنه روژیک هاتووونه و (سته فای پینه دوز) (گه وهه ری) کچی پیشکه شی (به هادینی عه لی مه قام) کردوووه
 له دوا ی مانگیک و زه ماوه ندیکی خیزانی که می گه ورده دا به هه ئه پرکی و شادی دایکم بووه به بووک و گوازاوه ته وه. دایکم و
 باوکم دهستی یه کیان گرتوووه به رهو شانه شکه وت به ریکه وتوون. له خانوویه کی بچکولانه دا ژیانیان بردوووته سهرو زوریش
 به یه که وه دلخوش و ناسوووه بوون و زیاد له پیویست یه کترین خوش ویستوووه.

ترس و خهون و پیشبینییهکانی دایکم.

نهو چهنه سانه که مه ی دایکم و باوکم له م شانه شکه وتدا پیکه وه ژیانیان بردوووته سهر له خوشترین و کامه رانترین
 سانهکانی هه ردووکیان بووه له چاو سالانی پیشووویان. باوکم به یانیان به کاری میریبه وهو پاشنیوه رو یانیش سهرقالی

مامه‌ئەو كاری سەرپییی بووه. دایكە كەسیكى هیمن و بە قەناعەت بووهو حەزی ئە ژیانیکى سادەوساكاربووه، بۆیە هەرچۆنییى خانوویەکی بچووکی دوو ژووریان بەکری گرتووه کە حەوشەیهکی بچووک و سەربانیکی کەمیک بەرینی هەبووه ئەگەل دارمیونیک ئەژیر قەدرمەیهکی مل دریزدا. رۆژانە دایكە بەکاری نیوما‌ئەوه خەریکبووهو چاوەروانی باوکمی کردووه ئەو سالانەى دایكە شوی بە باوکم کردووه (کەمالی خوشنوس)ی خاتم بو خویندنی پیشەسازی و بەدەستەینانی بروانامە بو ئەم شارە هاتووه، ئەبەرئەوهی ئەو وەختە ئە (سەیلان) ئەو جۆرە قوتابخانەیه نەبووهو ئەوهی ویستوویەتی بو ئیرە هاتووه. ئەوکاتەیش (شانەشکەوت) هەر فراوانترو قەرەباغ و بەبایە خەربووه ئەناوچەکانی دەوروبەری بەهۆی هەلکەوتە جوگرافی و ئابووریەکیه‌وه. دایكە زۆری پێخۆشبووه چونکە ئەو دووانە هەردەم وەك دایک و کور زیاتر ئە خوشک و برا مامە ئەیان ئەگەل یە کدا کردووه، هەر وەك سەرەتا و تەم خاتم بە دایە بانگی کردووه ئەبەر سۆزو میهرەبانییه بیسنوورەکەى، بۆیە دایكە ئەمەى بە دەرفەت و هەلیک زانیوهو پێبوته: ((ناییت بەهیچ شیوهیهک بو بەشی ناوخۆیی برۆیت مە حالە من خۆم قسەم ئەگەل بەهادیندا کردووه، ئەویش زۆری پێخۆشبووهو حەزیکردووه لامان بەمینیتەوه تۆ ئە ژووریک و ئیمەش ئەژوورەکەى دی دەخەوین گەر نانیکیشمان دەسکەوت دەیکەین بەسى ئەتەوه)).

یەكە مچار کەمالی برای تۆزیک شەرم دایگرتووهو حەزینە کردووه بچیت و پێبوتهوه: ((خوشکە جوانەکەم دایکە رۆحییەکەم پێخۆشە بێم هەر نا لیتەوه نیکدەبم، بەلام نازانم بو هەست بە شەرم و شکۆیهک دەکەم و دەترسم کاک بەهادین ئەبەر دئی تۆ وابلئ و پێخۆش نەبیت من بێم و ئەگە ئتاندا بژیم گەر بو ماوهیهکی کاتیش بێت))، بەلام دایكە ئەسەر پێداگریه‌کەى سوور بووهو پێبوتهوه: ((بەهیچ جۆریک نابئ و رازی نابم خۆشت بەم قسە بێمانایانەوه ماندوو مەکە من پیمووتی دیت واتە دیت. بەهادین کەسیکی راستگۆیهو ئەملاوئەولای نییه گەر حەزینە کردبا راستەوخو پێدەوتەم. ئیمە ئەسەر راستبێژی و هەق‌بێژی یە کمان ر‌اهیناوه نیستا تیگە‌یشتی؟)) پێبوسته ئەوه‌شتان پێبلیم ئە نیواری دوو مەدا کە دایكە ئەنیو تارماییه‌کاندا بانگی کەمالی خوشنووسی برای کردووهو ر‌وخساری ئەوی ئی بەدی کردوون هیشتا ئەو بو خویندن جاری ئەهاتبووه شانەشکەوت.

ئەو ماوه‌یه‌دا کەمالی خوشنوسیش ئەگە ئیاندا ژیانى بەسەربردووهو تەنیا بو خەوو کارەکانی گەراوتەوه ژوورەکەى خۆی، کە هەموو دەم قەئەمی ئەستوورو نووک ئەندازەیی و قامیشی تاشراوو چەندین شووشە مەرەکەبی هەمەرەنگ و جۆرەها قەئەمی تاییه‌تی خوشنووسی تێدا بووه، ئەگەل هەندیک تابلۆ کە خۆی قسەى زاناو دێرە هۆنراوهى شاعیرانی بەشیوازیکى جوان و پ‌ر هیل و ر‌ەنگ و زەخرفه‌یی ئەسەر نووسیوه. وەها هونەر مەندانە نەخشانوونى شیوهى تاووس و کەو یا کتییى نیوه‌کراوهو مۆمی نەختیک تـاوهى بە وشەو پیتەکان بەخشیوه. زۆریش بە شیوازی نووسینی خەتەکانی فارسی و سولس و ر‌وقعە کاریگەر بووه، هەر وەك ئەرۆژانی دوواتریشیدا پاش زەمانیک ئەو جۆرە خەتانه‌ی هەر پێجوان و سەرنج‌راکیش

بووه. زۆر بەی تابلوو نووسینە هونەرییەکانی بەو شیوه هیڵ و خەتە شکاوو سەماکارانە نووسیوه کە زۆر قەشەنگ و بەرچاوبوون. شەوانە ئەدوای تەواوکردنی وانەکانی خەریکی بەسەربردنی کات بووه ئەگەڵ هیڵ و رەنگ و ئەنجەولاری خەتەکان وەک زۆرجار پاش سالانیک کە گەورەبووم خۆی پێدەووتم: ((خۆشوووسی ئەو هونەرەیه سەر بەهەموو سەردەم و قوناغە جیاوازهکانی دنیا، هەر تابلویەکی خەت کە خۆشوووس دەیکیشیت هیچی ئەو تابلویەکی نیگارکێشەکان کە مەتر نییە کە دروستیدەکەن بە هەمان شیوه هەمان پێوەر پەڕن ئە فیگەرۆ هیڵ و سیبەرۆ پووناکی و شکاندنەوهی دیوێ ديارو نەبێنراوی مەتریالەکان جا چ رۆح نەبەربن یان بپروچن. نیگارکێش و خۆشوووس وەک دوو دیوی تەواوکردنی یەکتەری یەکتەری هاوشیوهی پەییوهندی رۆح و جەستە وان هیچیان بێ ئەوهی دیکەیان نابێ و هەمیشە ئەقوولاییەکانی یەکتەریا کاردەکەن و رەنگ و هیڵ و پیت و سکیچەکانیان ناویتهی یەکدی دەکەن. هەموو نیگارکێشەکان ئەسەرەتاو دەسپیکێ ئیشکردنیان سەرۆسەودایان ئەگەڵ خەت و هیڵ و وشەو بەسەر یەکدا شکاندنەوهی تەن و کەرەستەکاندا هەبووه. خۆشوووسەکانیش بەهەمانشیوه ئەگەڵ کەرەسە زیندوو رەنگدارو وینە جوولاهوکاندا ژیاون. چەندە جوانە رۆژیک ئەخەو هەستین و تەماشابکەین سەراپای ئاسمان بوویته تابلویەکی پەڕ رەنگی هەمەجوور شیوهی تەنی زیندوو یان وەرگرتبێ، نیوهی تابلۆکە وشەو پیت و خال و هیماکان نەخشاندبیتیان بەخۆچەماندەوهو پالکەوتن و سەماکردنەوه، نیوهکە ی دیکەش رەنگ و فیگەرۆ روخسارو سروشتی پورتی پەری و ئەستیرەکان بن و پەلکەزیرینەش ئە خۆرەلاتەوه دەرکەوتبێ و بوویته چوارچیوهی ئەو تابلویە. تادەمرم من هەر خەو بەو دیمەنەوه دەبینم)).

دایکم سالیك بەسەر شوکردنیدا تپپەرپووه کە دیمەنە بەسام و تۆقینەرەکانی پینچ ئیوارە ترسناکەکی بینيوه، بەلام بێ ئەوهی هیچکام ئەنمایشە بە ترس و مەرگهینی ئیوارەکان بو بەهادینی باوکم باس بکات و بگپریتهوه، یان هیچ رەفتارو هەلسوکهوتیکی ناسایی وەها بنوینی باوکم هەست بە ناسروشتی بوونی بکات و کونجکۆلی زانیی هۆکارەکی بیت، بەلام دایکم هەمیشە ترساوهو رەنگ پەریوو ناشوقته حال بووه، دیسان هەستی بەوه کردووه تەوه پشبینییەکانی بە جوولە کەووتوونە تەوهو کاری خویان ئەداها توودا دەکەن. جارجارە ئەوهش زیاتر ترس و غەمگینی نیشتووه تە سەر دلی و ئەوکاتە ی بێرەها تەوه کە ئەمائی باوکیدا کچ بووهو شەویک خەویکی ناخۆش و ئالۆزی بە شارو خانووی خولوو سەماکەرەوه دیتووه، ئیدی ئە راستیدا بوومە ئەرزە هاتوووه تا هەفتە یەک بەرۆکی شارەکیانی بەرنەداوه. کە بەتەنیا بووه ئەدلی خۆیدا بیری کردووه تەوه: ((تۆ بلیی ئەو تارمایی و شتە ترسناکانە ی من ئەو پینچ ئیوارەیهی بینیم هەر بەتەنیا فیلی چاوو هەتخە ئەتاندن و واھیمە ی خەیا ئەکانی خۆم بن، یان بەراستی ئەو تارمایی و نمایشە سەیرو سەمەرانەم دیتووهو بە ئەگە ی روودانی کارەساتی گەورەو زەنگی مەترسیداری خنکان و ئاوه ژوو بوونەوه یەکی پششوخەت و چاوه پروان نەکراوین؟ ئەوانەشە هەر هیچیان نەبیت بە ئەکو دله راوکیکانی خۆم بن وایان لیکردبم. نا دەترسم زۆریش دەترسم هەر ئە مندائیمەوه ترسیکی گەورەم ئە ئەدەستدان هەبووه، رۆژیک ئە رۆژان ترساوم ئەوهی کۆمە ئیک کەس ئەدەستم دەرچن و ئەیان

بېنمەۋە. ئەگەر ۋابىت ئەمە چ ھېماۋ نېشانە يەكى سامناكن ئەو ئىۋارانە. باشە خۇدەبىت ئەۋكەسەى ئەدەستى دەدەم بزانم كىيە.؟ نانا نازانم كىيە ھىچ كەسىك نىيە. ئەى ئەگەر كەسىك بوو ۋەك باۋكم، دايكم، بەھادىن، كەمال ئەۋكاتە چى ؟!))

دايكم ئەو بىر كىردنەۋە قوول و تارىك و فرە ھىلانەدا بوو ئە پر بەشىكى ئىۋى خوارەۋەى بەر ددانەكانى كەۋتوون و نازارىكى زور چوۋەتە دىيەۋەۋە بەناگا ھاتوۋەتەۋە. ھەمىشە ۋەك خوونەرىتىك ئەگەر زور بىرى ئە شتىك كىردبايەۋە يان دوودل و پر گوومان بوۋايە خىرا دەستى بە كىرۋىتىنى ئىۋەكانى خۇى دەكردو ناگای ئە ھىچ كەسىك نەدەما. ئەمە بەدوۋە ئەۋ ئىۋارانە بوونەتە مۇتەكەۋ دىۋەزەمە بۇ دايكم شەۋو رۇژ دائغەۋ بىرو ھەست و ھۇشى لاىان بوۋە، دەيان پىرسىارى سەىرو غاىلەى پوۋچ بە خەيائىدا رەتەبوۋەۋە مېشكىيان خواردوۋە، ۋەكو باشە بۇچى ھەر ئەۋ پىنچ ئىۋارەى تارمايە ترسناكەكانم دىت؟ بۇچى نەبوون بە شەش يان ھەۋت يان بىست ئىۋارە ئەۋ ژمارەىە بۇ؟ ئەى خۇ ھەر تەنبا پىنچ ئەنىۋ ژمارەكاندا نىيە ئەۋىش ئە ھەژماركردنى رىزبەندى ژمارەكاندا يەكىكە؟ ئەۋ روخسارو شىۋانەى بىنېم بۇ ھەموۋىان ئە ئەدگارو ۋىنەى ئەۋ كەسانە چنرابوون كە دەمناسىن و ئىمەۋە نىك بوون ؟! ئەبەر چى روخسارو شىۋەى جىۋاۋزو ھەمەجۇر نەبوون كە ھەرگىز نەبىنېبىتەم نەباسىشەم كىردىن ؟.

چوارسال بەسەر ژيانى دايك و باۋكمدا خەرىكبوۋە تىپەرى، ئەۋ ماۋەىيەدا ھىچ كۆرپەيەك بەسكى دايكم نەكەۋتوۋەۋە دوۋگىيان نەبوۋە، ئەۋەش ۋاىلىكردوۋە پەرىشان و نىگەرانبى و بەردەۋام بىرى ئىبكاتەۋە، بەلام باۋكم بە پىچەۋانەۋە نەبىكردوۋەتە بابەتىكى گىرنگ و سەرەكى و ھەردەم ئە خەيالى خۇيدا بېھىنىت و بىبات ۋەك دايكم، كە كىردوۋىەتە ماخۇلىاۋ ھىچ بىرى نەچوۋەتەۋە. زورجان يەخەى باۋكمى گرتوۋەۋە داۋاى لىكردوۋە بۇ پىزىشكى تايەتى ببات، تا ھەرچى زووترە چارەىكىيان بۇ بدۇزىتەۋە يا گەر ھەر نەخۇشېيەكى ھەبىت پىى بزانن، بەلكو ئەمە خۋايە دەۋايەكىيان پىبداۋ ۋەك خەكى بتوانن بىنە خاۋەنى مندال. گەلىك جار بە باۋكمى ۋتوۋە: ((بىروابكە بەھادىن ھەزناكەم بۇنىۋ ھىچ كۆرۋ مەجلىس و ئاھەنگىك بىرۇم و سەردانى ھىچ كەسىك بكم. تۇ بۇخۇت دەچىت ئارەزوۋى خۇتە رىگات لىناگىرم، بەلام زىزمەبەلىم من نايەم و پىمخۇش نىيە)). ۋەختىك باۋكم پىرسىارى لىكردوۋە: ((ھۇكارى ئەۋ نەھاتن و گۇشەگىرىيە چىە بۇم روۋنېكەۋە)). دايكم ۋتوۋىەتى: ((خۇزگە دەمى خەلك كونىك بوۋايە و بەتۋپەلىك قور بەگىرتايە ئەۋانەى پىرسىارى پىروپوۋچ و بىمانام لىدەكەن. بۇ تا ئىستاكە مندالت نەبوۋە؟ بۇ ناچىتە لاي پىزىشك؟ مېردەكەت ھەزى بە مندال نىە يا خۇت ناتىبى و نەزۇكىت؟ باشە توخوا بەھادىن گەر ئەم پىرسىارانە روۋبەروۋى تۇش بىرىنەۋە غەم ناخۇىت و ھەستىكى تاقەت پىروۋكىن داتانگىت؟ مېش داۋاى ئەم پىرسىارە ھەمەجى و دوۋبارانە گەر ئە خۇشتىن زەماۋەندو ئارامتىن جىگای دونىادابم ۋا ھەستدەكەم ئەنىۋ چواردىۋارى ژوۋرەكەى خۇمدام، بەھىچ شىۋەيەك چىژ ئەۋ جىگايە ۋەرناگىرم. نازانم ئەبەرچى خەلك ھىندە بە يەكتەرەۋە ماندوۋنە! باشتروايە ھەرىكەىيان ئە غەمى كەموكۆرى و ەيەكەكانى خۇيانداىن، گەر ھەرىكەكىمان ئە ئاست خۇيەۋە رەخنە ئەخۇى

بگری و خائە لاوازهکانی بزانی و په نجهیان بخاتەسەر، بی هیج دوودلیهک کۆمهنگهیهکی ژیرو فامیدهو پیگه‌یشتوومان
 (ئیدەردەجیت). باوکم هیمناوه و لهسەرەخۆ هه‌وئیداوه ئارامی بکاته‌وه‌و بۆ باری دەررونی ئاسایی بگه‌رینیتە‌وه‌و وتوویه‌تی:
 ((گه‌وه‌ر گیان خۆ ده‌زانم هه‌موو ئەو شتانه‌ی باس‌تکردن ناخۆشن، منیش بیگومان هه‌ز به‌ منداڵ ده‌کهم و دهمه‌وی ببه‌
 باوک، به‌لام با که‌میکی دی چاوه‌رپێ ره‌حه‌ته‌ی خودا بکه‌ین بزانی چۆن ده‌بی‌ت. هی وا هه‌بووه‌ ده‌ سال زیاتر ژن و می‌رد
 بوونه‌و منداڵیشیان نه‌بووه، که‌چی دوواییش ده‌رگیان لی‌کراوه‌ته‌وه‌و چەند سائیک به‌دووای یه‌ک منداڵیان بووه)).

دایکم به‌حه‌ په‌ساوییه‌وه‌ وه‌لامیداه‌ته‌وه‌: ((به‌هادین ئەوه‌ بزانه‌ هه‌موو کچی‌ک به‌ره‌وه‌ی شووبکات خه‌ونیکی هه‌یه‌ نه‌ویش
 نه‌وه‌یه‌ رۆژیک کورپکی جوان و سه‌لارو که‌سیتی به‌رز وه‌ک فیلمه‌کان یا حیکایه‌ته‌ کۆنه‌کان به‌ نه‌سپیکه‌وه‌ بۆ به‌رده‌رگای
 مانه‌که‌ی بی‌ت و به‌خۆشه‌ویستییه‌وه‌ له‌باوه‌شی بگری و سواری سه‌رپشتی نه‌سپه‌که‌ی بکات و له‌گه‌ل خۆیدا بۆ شوین و
 جیگایه‌کی دووردوور بیات و نه‌وه‌نده‌ی که‌ خودا ته‌مه‌نی داوه‌ له‌ویدا به‌یه‌که‌وه‌ بیبه‌نه‌ سه‌ر، ئەوه‌ خه‌ونی یه‌که‌می کچی‌تییه‌.
 خه‌ونی دووه‌میشیان له‌دوای سه‌فه‌رکردنییه‌تی به‌ نه‌سپه‌که‌ بۆ نه‌و شوینه‌ دوورو نیشته‌جییه‌ نه‌ویش خه‌ونی بوون به‌ دایکه‌،
 بویه‌ لیم مه‌گره‌ گه‌ر هه‌رشتیک له‌مباریه‌وه‌ بلیم. له‌م گه‌ردوونه‌ بی‌سنوو‌رو به‌رینه‌دا مه‌حاله‌ ژنیک بدووزیته‌وه‌ نه‌یه‌وئیت بی‌ته‌
 دایک یا خه‌و به‌ ساوایه‌که‌وه‌ له‌ ئامیزیدا نه‌بینی ده‌می نابیته‌ مه‌مکیه‌وه‌و قوم قوم و چۆر چۆر شیرێ لی‌بخواته‌وه‌. ئیوه‌ی
 پیاوان له‌ده‌ردی بی‌چاره‌ی نه‌بوونی منداڵ و نه‌زۆکی و ئەم جو‌ره‌ شتانه‌ تیناگه‌ن، چونکه‌ ته‌نیا شتیک به‌لاتانه‌وه‌ گه‌نگ بی‌ت
 سیکسه‌، ژنیش ته‌نیا شتیک به‌لایه‌وه‌ جیبايه‌خ و هه‌له‌سته‌ له‌سه‌رکردن بی‌ بوون به‌دایکه‌. راسته‌ ئیوه‌ش هه‌ز به‌منداڵ
 ده‌که‌ن تا به‌یانی پاش مردنتان شوینگره‌وه‌و میراتگریکتان هه‌بی، نه‌وه‌ک ئەوه‌ی سائە‌هایه‌ کۆیده‌که‌نه‌وه‌ بۆ خه‌لکی نه‌ناس
 و غه‌ریبه‌ بی‌ت، به‌لام ئیمه‌ی ژنان نه‌ بايه‌خ به‌موئک و مال نه‌ میرات و جیگره‌وه‌ ده‌ده‌ین تاکه‌ ئومیدی شووکردنمان به‌
 دایکبوونه‌. راسته‌ له‌ئیوماندا هه‌یه‌ هه‌زی له‌ سه‌روه‌ت و پاره‌و سامانه‌، به‌لام له‌ناخه‌وه‌ نه‌و هه‌ستی بوون به‌دایکه‌ له‌رۆحی
 نه‌ویشدا خه‌وتوووه‌ به‌رده‌وام له‌ هه‌ولێ به‌ئاگا‌هینانه‌وه‌یه‌تی. سه‌رنجده‌ نه‌و ژنانه‌ی هیوا‌براوو ئومید‌خوراو بوون له‌وه‌ی
 ئیدی ناتوانن بن به‌ دایک چه‌نده‌ ژاکاوو سیس و مه‌لوون و به‌زۆر ژیانده‌که‌ن، وه‌ک گه‌لایه‌ک گه‌ر بیکه‌یته‌ چواربه‌ش سی
 به‌شی زه‌رد هه‌نگه‌راوه‌و به‌شیکانی سه‌وزه‌ به‌ تیپه‌رپوونی کات نه‌ویش زه‌ردو نه‌خۆش و به‌لا‌ئیدراو ده‌بی)).

چوار سائی پیکه‌وه‌ ژیا‌نی دایک و باوکم ته‌واوبوووه‌ پیا‌ن ناوه‌ته‌ سائی پینجه‌میا‌ن نه‌و سائە‌ی وه‌ک دواتر دایکم هه‌میشه‌
 پێیده‌وت سائە‌ شووم و نه‌گه‌ته‌که‌. ئاله‌و سائە‌دا دایکم به‌رده‌وام هه‌ر غه‌مگین بووه‌و خه‌موکی و پێده‌نگییه‌کی نامۆ وه‌ک
 شه‌خۆر ناخ و رۆحیا‌ن کرۆشتوووه‌ هه‌میشه‌ بیرو خه‌یا‌نی هه‌ر له‌و پینج ئیواره‌ به‌ترس و سیحریبه‌بووه‌و تارما‌ییه‌کانی پشت
 په‌نجه‌ره‌ وازیان لینه‌هیناوه‌و هه‌رده‌م له‌به‌ر دیدە‌ی خه‌یا‌نی له‌هاتوو‌چوودا بوون. ئەوه‌ی زیاتریش کزومه‌لول و دامایان
 کردوو، ئەوه‌بووه‌ له‌و ماوه‌یه‌ی پیکه‌وه‌ ژیا‌نیا‌ن به‌هیج شیوه‌و جو‌ریک نه‌وشتانه‌ی به‌باوکم نه‌وتوووه‌ به‌رده‌وام لی‌ی

شاردووتهوه، گهر باوكيشم جاربه جاريك ههستيكي كه مي به بيتاقهتي و رهنگ هه ئبزركاوي دايكم كردبيت پرسباري نهوهي ليكردبي بوجي وايه، نهوه خيرا دايكم بابهتهكه ي گوريوهو خوي ليدزيوهتهوه. ههر چهنده هه رگيز كاريكي وهها ناسايي و دهگمهي نه كردوو ته تا له بهر چاوي باوكم سهيرو نامو دهركه ويته، بويه هه موو كات ديتني نهو تارماييانه ي پينج ئيوارهكه له هه گبه ي روجيدا هه ليكرتوون و هه شاريداون، چونكه دئنيابوو هه وه ي نهوانه ي ديتوني له خورا نه بووه و درهنگ يان زوو شتيك ههر رووده او به كيكي نزيكي له دهست ده چيته. له بهر نهوه ي ههستي پيشبينييه كه ي شتيكي وههايان پينه وتوه دهرووني ناسايي بيتهوه و له ناخهوه واپيشاندا هيج شتيك نه بووه و نيبه ههر نهوهش وايكردوو ره ژ دواي ره ژو سات له دواي سات ترسه كه ي له زياد بوون و هه لچووني پتردا بيت.

دايكم له دواسائي پيگه وه بووني له گه ل باوكمدا خه ويكي ترسناكي بينيوه.

له سائي پينجه مدا شهويك دايكم خه ويكي زور سهيرو بي هاوتاي بينيوه له وخه وهيدا نهو ژووه ي نهوكات ليي خه وتوو ه كه ميك رووناك و كه ميك تاريك بووه، وهك تابلويه كي گرافيك دابه شبووه ته سه ر دوو جيهاني رهش و سپي. رهنگي هه مه چه شني تيذا نه بينيوه به ته نيا له سوچيكدان دانيشتوو هه دهستي به نيوچه واني خويه وه گرتوو هه بو خوشي نه يزانيوه له ژيره وه پيگه نيوه يان گرياره. جاربه جار سه ري به رزكردوو هه ته وهه نيگايه كي به ديوارو په نجه ره و ده رگاي داخراوي ژووره كه دا گيراوه. له ناكاو ههستي به گرمه گرم و نووره يهك كردوو هه كه تا نهو وهخته له ژيانيدا نه يبيستوو هه، هه ستاوته سه رپي و له ناوه راستي ژووره كه دا وه ستاووه دهستي به گوچكه كانيبه وه گرتوو هه، تا بي زياتر و توندتر پائي به دهسته كانيبه وه ناوه جهسته ي وهك ژووره كه دابهش بووه، نيوه ي تاريك و نيوه يشي رووناك په له په له ي سپي به سه ر دهست و روخساريدا په يدا بوون، پاشان هه لتوقيون و بوونه ته دوومه ل دومه ليكي رهش رهش، به لام بي نهوه ي نازاريان هه بي. هينده ي زانيوه خوروشتيك كه وتوو هه ته خوين و جهسته يه وه نه يزانيوه چي بكاو چون دايمر كينيته وه، بويه به نينوك و چرنوك به ربوو هه ته له شي و خوراندوو يه تي و زامداري كردوو هه، كه چي بي سوذبوو هه نه يزانيوه خوروشته كه ي نيو خويني چي ليبيكات و به چ شيويهك دهستي بيگاتي، بويه قه پائي توندي له ههر ده په نجه ي دهسته كاني خوي گرتوو هه تا خوينيان لي نه چوراوه وازي لينه هيناون، نينجا له ربي نهو خوينه وه توانيوه تي په نجه به جهسته و دماره كانيدا بكات و خوينه كه ي بخوريني. هاواري كردوو هه قيرژاندويه تي نووره نووره كه نزيكتر بووه ته وهه هه راسان و ترساوتريان كردوو هه. له پر هه رهينده ي زانيوه هه لويه كي كه وره خوي به په نجه ره و ديواري ژووره كه دا كيشاوه نه وهنده به هيز باله كاني ليكداووه پيايدا كيشاون ورده ورده توزو خوي سه ريان و بنميچه داره كه به ليشاو هاتوونه ته خواري و رژاونه ته سه ر سه رو پوته لاکيبه وه. توزو خويكي بي نامان بووه هه رچه ندي خوي ته كاندوو هه خولا و يتربوو هه، نينجا هه لويه كه به قاچه كاني ديواره كاني له ده ره وه ويران كردوو هه له سه ر سه ربانه كه وه هه لپه ريوه. سه ره تا لاديوار يكي رووخاندوه نينجا دوولاكه ي تريشي، ته نيا يهك ديوار ماوه ته وه نه و يش

پوخواوه له گهڼ کوهننیدا هارې کردووه پارچه بهردو گه چ و کهستانه ی تیژ هوروثمیان هیناوه و گوژمی دارمانه که بهره و لایه کی نادیارې ژووره که ی بردوون. دایکم به په له رایکردووه ته هوشه و بهدم گریان و ناله و فیغانه وه له ژوره پوخواوه دارماوه که ی روانیوه و نا له ویدا پر به گهرووی قیژاندوویه تی و خه بهری بووه ته وه.

سهر و قژی وهك شیت پرژاوه ته سهر پوخساره زهردو سپی هه لگه پراوه که ی، چاوه جوانه کانی زهق بوونه ته وه و دهستی به هه مان گریانې به کول کردووه ته وه که له نیوارې پیته مده و ختیك تارمایی خوی به سهر عه ره بانه ی په ککه و تواندا بینیبوو. نه وه دووم جار بووه و هها به کول بگریه ت، بویه باوکم خیرا به ناگاهاتووه ته وه و له باوه شی گرتووه و پیی وتوه: ((مه ترسه نه وه تام من له ته نیشتته وه م ره گه دیوه زمه و مته که ت بینیبیت)). په ردا خیک ناوی بو هیناوه و هه و لیداوه هیوری بکاته وه، به لام دایکم هینده ترساوو حه په ساوبووه باوکم له وه ترساوه شتیکی به سه ردا بیت، بویه به ههر شیوه یی بووه نارامی کردووه ته وه بی نه وه ی نه لپی پرسیت چ خه ویکت بینیوه نه دایکیشم هیچی له باره ی خه وه که وه بو گپراوه ته وه.

مه رگی (به هادین) له نیواریه کی ساردا.

چه ند روژیک به سهر خه وه گومانوای و ناخوشه که ی دایکمه تیده په ری، به لام هه رگیز بیری نه چووه ته وه هه ترساوه و زو زو سهیری دیواره کانی ژووره که و بنمیچ و ده رگا و په نجه ره و هوشه که ی کردووه، تا دنیا بیت له وه ی وهك خویان ماون و نه رووخواون! تا نه م ساته ی نیستاش که من نه م چیرو که تان بو ده گپرمه وه دایکم ترسی له خانووی پوخواوه ژووری کاول و ویرانه مال هه یه. هه ر که سیك خه ویکی له م جوړه ببینی و بیه ویت بیگریته وه دایکم به په له توند ده می ده گریت و پییده نیته لیره مه یگریه وه برؤ بو به رده می به نوعه و ناوه که بکه وه و بو نه وی بگریه وه تا زوه با له گه ل خویدا بیات نه کا خه وه که نازیزیکت له گه ل خویدا به ریت.

دایکم وهك هه موو روژه کانی دی له نیواریه کی که میك دره نگدا چاوه پروانی گه رانه وه ی باوکی کردووه. نازانیت بو نه به د چاوه پروانی ده بی و نه وه دوائیواره ی چاوه پروانی به راسته قینه کانی به تی. له و وه خته ی باوکم گه پراوه ته وه قه ره بانگی و جه نجایی به کی زوری له به رده می دوکانیکدا بینیوه، که نزیکبووه ته وه و دیقه تیداوه ده بینې دوو گه نجی سه رشیت و کافام ده ستیان ناوه ته یه خه و به روکی یه کترو به شه ره اتوون، خه لکیش چواره وریان گرتوون و لییان ده پروان وهك بلپی به دیار فیلمیکه وه بن. باوکیشم نه وه ی پی قبولنه کراوه و روویکردووه ته خه لکه که و پیپوتوون: ((نیوه شهرم له خوتان ناکه ن و دناوه شین و ا به دیار شه ری نه م دوو گه نجه وه وه ستاون و ته ماشایانده که ن، له بری نه وه ی هه ولده ن لیکیان که نه وه و بچه نیو بژیوانیان به ده وریاندا نه لقه تان به ستووه سه رنجیان ده دن))، بویه باوکم چووه ته به بینیا نه وه و پالی پیوه ناون تا

یەخە یەکتەری بەرەلا بکەن کە وەك سەگی دەر کەوتوونەتە ویزە یەك و رۆخساریان بەخوینەو جەستەیان تێکشکاوهو قۆچەیان بەبەرۆك و جلی یەکتەرەو نەهیشتووہ. یەکیکیان دەموولوتی وەك چۆراوگە خوینی پێدا هاتووہتەخوار. نا ئەو ساتەدا چەند کەسیکی دیکەش غیرەت گرتوونی و ئەدووورەو شەرۆ قەرەباغییەکیان دیوو بەراکردن چوونەتە بەینیانەوہ. کاتی نیوژنیوانی و دوورخستنەوہیان لەیەك یەکیکیان داخ ئەدلتر بوووہ جەستەیەکی کەتەترو قۆل و باسکیکی بەهیزتری ئەوی دیکەیان هەبووہ، چەقۆیەکی دەریناووہ هیرشیکردووہتە سەر گەنجەکە ی دی و چەند جارێك چەقۆکە ی بەرزکردووہتەوہو بەتوندی چەقاندووہتە لە شان و مل و پشتی باوکم. هەرچەندە ئەو بو باوکمی نەوہشانووہ بەلام هەمیشە لەنیوژنیوانی و نزیک کورە ی ناگرەوہ پڕیشکت هەر بەردەکەوی، کەچی چ پڕیشکیک بەر باوکم کەوتووہ؟! پڕیشکی بو هەتایە تروسکەو رۆوناکی کوژاندووہتەوہو خستووہتییە ناخی گلەوہ. هەر بەتەنیاش ئەو رۆشناییە ی خۆی نەبردووہتە بن گل و هەناوی رەش و تاریکستانی زەوییەوہ، بەئکو هی ئیمەشی ئەگەل خۆیدا خستە بارگە یەك و پێچایەوہو بردی. مەرج نییە تەنیا مردووہکان حەزو ئومید ئەگەل خۆیاندا کۆکەنەوہو بو سەفەرێکی نەبەدی و بی گەرانەوہیان ببەن. زۆرجار زیندووہکانیش لەسەر هەمان نەزم و ئیقاع دەرۆن. هەموو ئەو کەسانە ی بەقوولی ژانیان لەرەگەوہ پیکەوہ گریدراوہ ئەستەمە بتوانن ئەو گرێیە بکەنەوہو هەریەکیان بەرێگیایەکی جیاواز لەویتیاریان برۆا بی ئەوہی ئاور ئەیەکتەری بەدەنەوہ. نا ناتوانن گەر خۆشیان بیانەوئیت، چونکە لە ساتەوختی مردنی یەکیک ئەوانە ی کە سەرەداوی گرێیەك بەوانی دیکەوہی بەستوونەتەوہ هاشیوہی شەمەندەفەرێکە چۆن ناتوانی جگە ئەو هیلە ئاسنینه ی بوی دروستکراوہ بە هیچ رێگیایەکی دیدا برۆات، بەوشیوہیە ئەوانی دیکەش وەهان بەهەمان رێرەوی مردووہکەدا دەرۆن با هەر زیندوووش بن.

زیندوووونی جەستە گرنگ نییە بەقەد ئەوہی رۆح پێویستە زیندوو سەلامەتییەت. هەموو دەبن بە زنجیریکی هەزار ئەلقەیی ترازانی هەر کامیکیان ترازان و لەبارچوونی ئەوانی دیکەشە. تەواوی ئەو کەسە نازیزانە ی مرۆف ئەدەستیان دەدات و قوول بە ژانیانەوہ گریدراون وەك هەمان شەمەندەفەرۆ هەمان زنجیری ئەلقەدارن. نامەوئیت ئومیدبراوو بیھیواتانکەم بەلام ئەمە ئەو راستییە یە من لە ژیاندا هەستەپیکردووہو ئەنزیکەوہ بۆن و تامم کردووہ. بەئێ پارچە ئاسنیکی نوک تیزی دەسکدار توانیوہتە کۆتایی بە هەناسەکانی باوکم بینی و منیش بو هەتایە هیچکەسیک نەبووہ پێی بلیم (باوکە). ئەوہ ئەو وشە یەبوو من حەزم لیبوو بلیم. کاتیک ئەکۆلان و گەرەك و قوتابخانەو مائە دراوسیدا گویم لەهاورێ و هاوتەمەنانی خۆم دەبوو بانگی باوکیان دەکرد، وەك ئەوہ وابوو شیشیکی پۆلایینی داغکراو بنین بەجەرگ و رۆحمەوہ، بەدزییەوہ بو سووچیکی حەوشەکە دەچووم و لەسەر ئەژنۆکانم دادەنیشتم و دەستم بە چاوانەوہ دەگرت و هۆن هۆن فرمیسکم دەرژانە داوین. بو ئەبەد لە وتنی ئەم وشە یە بیبەشبووم بو ئەبەد.

پاش نهووی لهو شهره ناوخت و ئیواره ساردهدا باوكم شه لائی خوین بووه و كهوتوووته سهر زهوی و بههته پیکراوه، دهمودهست گیانی لهدهستداوهو رۆحی سپاردوووه، دایکیشم له مائهوه ههر چاوه پروانی بووهو نه مسهرو نه سهری ژووره که ی پیواوه، چهند جاریکیش سهری له کولان خوارکردوووتهوه به لام هیچی نه بینووه. خه ریکبووه ته نیایی و تاریکی رۆحی ده ربینن بو به دبه ختیش (که مالی خوشنووسی) برای لهوی نه بووهو مؤلهتی وهرگرتوووه چهند رۆژیک بیشتر بو (سه یلاو) گه راوهتهوه. نهوش نهوه ندهی دی دایکی بیچاره و ماندوو کردوووه، ئینجا له دواي نهووی هه وانه که به دایکم گه یشتوووه سهری ئیشیواوهو نه یزانیوه چیبکات به ههر شیوهیی بووه خوی گه یاندوووته لای دایک و خوشک و براكانی باوكم و به هه له داوان هه موویان بو نه خوشخانه چوون، به قیژهو هاوارو ناله و له خۆدانهوه قاوشه کانیان پرکردوووه هیچکه سیك نه ی توانیوه پیشیان پیبگریت و هیوریانکاتهوه. دایکم سهر و قزی رنیوهتهوهو خوی به زهوییه که داوه جله که ی بهری هه ئزاندوووهو به ته وای هیزییهوه به سینگی خۆیدا کیشاوه، به دم له خۆدان و زیره و هوره به رهو نهو به شهی باوكمی لیبووه به مردویی رایکردوووه، که چووته ژوورهوه له سهر قهره ویله یه کی شر پالیا نخستوووهو چه رچه فیکی سپیان به سه ریداداو به شیوهیی روخساریشیان له گه لدا دا پویشیوه. دایکم که نهو دیمه نه دلته زین و جهرگره ی بینووه نهوه ندهی دی په شوکاوو په ریشان بووهو وهك شیت سهری هه لداوهتهوه، دهموچاوو سینگ و لامی بینووه خوینیکی تازهی ئالیان پیوه رهقبوووتهوه له خوینی مردوو نه چوووه. شوینه واری چهند چه قویهک به سهر چواردهوری گه ردنی به جیماوهو جهسته یه کی وهك نهو ئیواره یه ساردو بی گیان و ته زیو بووه، خه نده یه ک سهر لیوانی گرتوووه له وه نه چوووه مردبی. چاوانی نیوه کراوه بووه چاوه ری بووه چاوه ری زور شت وهك چاوه پروانی هه موومان. دیسان هه ستیکردوووه که نه مردوووه، بویه خوی به سهر نهو جهسته بیروحه دا داوه ماچیکردوووه دهستی به سهر روخسارو شوین و برینی چه قوکاندا هیناوه. خوین دهسته کانی سوورکردوووه وه ختیک روومه ته کانی رنیوهتهوه خوینه که ی باوكم به روومهت و سینگ و به رۆکیدا لکاوه. ویستوویه تی له گه ل خۆیدا بو مالیی بیاتهوه بو ژووره که یان تا نه و خواردنه ی نهو ئیواره یه دروستیکردوووه پیکه وه بیخون. هاواریکردوووهو قیژاندوووه تی به گریانهوه خوی رنیوهتهوهو بریوی به مردنی نه کردوووه، هه ستیکردوووه زیندوووه گه مه یه کی له گه لده کات به لام چ گه مه یه کی ناخوش. لهو وه خته دا شتیک وهك بروسکه به میشکیدا رهت بووهو ئیواره ی دووه می له پینج ئیواره که ی سالی یه که می شووکردنی بیرکه وتوووتهوه، چون له پشتی په نجه رهوه له نیو داره مه یته که له پشته وه باوكم خوی پیشاندوووه شوینی هه لکوئینی چه قوی به سهر جهسته یه وه دیوو، به لام چهند که سیك خه یانه که یان لیته کداوهو په لیان گرتوووه بردوو یانه ته دهر و ئیدی له بهر دهرگا به رچاوی تاریکبووهو هیج شتیکی نه دیوهو بووراوهتهوه.

به یانی پاش نهووی که سوکاری دایکم هه واییان پیگه یشتوووه نه وانیش به په له بو (شانه شکهوت) هاتوون، شیخ موکری زمانزانیشیان له گه لدا بووهو دله وایی دایکمیان داوهتهوه، که تازه چیبکه ین قهوماوهو له گه ل کاری خوادا هیچناکریت. له مه راسیمیکی شایسته و پرشکوذا له پیش نیوه رۆیه کی پاییزدا کزه بایه کی وشکی هاتوووه وهك هه مان کزه بای ئیواره ی یه که می

دیمه نه ترسناکه کان باوکمیان بهرهو گۆرستان بردووهو لهوئ به خاکیان سپاردوو. تاوانباره کانیس ماوهیی له لایهن پۆلیسهوه گیراون و خراونه ته زیندانهوه که سوکاریشیان هه ژار بونوهو زۆر بو بهرقاپی دایکم و کهسی باوکم هاتوونهو هه زاران جار تکایان لیکردوون و پاراونه تهوهو خوئی بهردهرگیان ماچکردوون، که کاره ساته که به دهستی نه نقه ست و مه بهستیکی دیاریکراو نه بووهو پیشتر هه ریه کتریشیان نه ناسیوهو هیج دوژمنایه تیبه کیش نه نیویاندا نه بووه، بویه دایکم و که سهکانی باوکم به وپه ری ناچار بیهوه پییان ناوته سه ر جهرگ و دئی خویان و چوونه ته بهردهم دادگاو لییان خوشبوون. نه وانیش دوا وهرگرتنی ریکاره یاساییه کان به ره لاول نازادکراون ئیمهش بو هه تایه بی سه ره پهرشت ماینه وه. به داوای لیبووردن و لیخوشبوونی کاره ساتیکی وه ها گه وره و مۆته که ناسا و دنناوسین بو هه میسه ده بیته سیبه ری ژیان من و دایکم.

ته واوی نه و رووداوهم چه ندین که رت نه ده می دایکه وه بیستوووه خوئی سه ره له به ری رووداو ه که ی بوگیراومه ته وه، نه گه رچی نه هه موو گیرا نه وه کانیدا وه که نه وه ی یه که مجاری بیت هه ردهم به گریان و هه نسکه وه قسهکانی بو ته واو کردوو مه و وتوویه تی: ((تاده مرم هه رگیز نه و نیواره مه رگبارم بیرنا چیه ته وه کاتی که قسه کانت بۆده که م واهه سته ده که م نه هه مان به شی نه خوشخانه که دام و باوکت به مردوویی دایانپوشیوه، ته واوی رووداو ه کان وه که فیلمیک دینه وه پیشچاوم چا نییه تۆشم هه ی نه گینا من قوری کامه خاکم کردبا به سه ری خۆمدا)).

مانگه شه ویکی رووناک و پر تریفه بوو ناسمان به جوړیک روشن و بریقهدار بوو هه رگیز به و شیوهیه نه مبینیبوو. هه موومان نه ژووره وه دانیشتبووین به ده م و شه وچه ره خواردنه وه قسه مان ده کردو پیده که نین. که مالی خوشنووسی خانیشم نه ژووریکی دی هه روه که نه ریت و خووهکانی پیشووی له سوچیکدا به دانیشتنه وه خوئی نوشتاند بووه وه مه ره که ب و قه له م قامیش و کاغزه ره نگاره گه وره و بچووه کانیسی له ته نیشت خویه وه ریزکردبوو، خه ریکی نووسینی وته یه کی جوان و به نرخ یه کی که نه زاناو هه کیمه کان بوو که من نازانم کی بوو ته نیا نه و رسته یه م له یاده که نه و شه وه دهینووسی نه ویش نه وه بوو ((هیج که سی که ناتوانیت بیته سه ر کوئت، نه گه ر بو خۆت خۆت بو نه چه مینیتته وه)). به لامه وه وته یه کی زۆر جوان و سه رنج راکیش بوو. دوا ی تیه پهرینی سالانی که به سه ر نه و شه وه دا نیستاکه ش هه ر له یاده م، نیجا نه وه شم له بیر هه ر وشه یه کی وته که ی به ره نگیکی جیاوازی مه ره که بی نیو شووشه کان ده نووسی. پارچه کاغزه یکی که می که نه ستووریشی له به رده می خوئی دانا بوو تا به ر له نو سین له سه ری تاقی بکاته وه. قه له م قامیشه که ی پیداده هینا و نووکه که ی پیخوشت ده کرد، بو نه وه ی دنیا بیته نه وه ی هه ر زبری و ناریکی که له نووکی قامیشه که رت بووه که دا بیته چاره ی بکات. ده یان قامیشی له ته که خۆیدا به هه موو قه باره کانیا نه وه ریزکردبوو، له کاتی پیوستدا دهستی بو هه ر یه کیکیان ده بردو پیی ده نووسین.

لهو ژوورهی هه موومانی لی کۆببووهوه سه رم خستبووه سه ر قاچی دایکم و پال که وتبووم، نه ویش قاچه کانی راکیشابوو ماکسییه کی رهشی له به ردا بوو قژی له دواوه به ستبوو، دهستی به سه رو پرچی منداده هیناو جاربه جاریش توژیکی خوی دهنوشتانه وهو به هه موو هیزیه وه ماچیکی لیده کردم، منیش هه میسه لیی توره ده بووم و پیمدهوت: ((دایه تکایه واز له شلیه شلیی نه م ماچانه بهینه))، به لام وهک نه وهی گویی لیینه بوویت نه وه هر له کاره که ی خوی به رده وام بوو. له وه شه وه دا له دهره وه هه موو شتیکی رووناک بوو به جوانی دهینواند. من هه ر ده م هه زم له وه بووه له مانگه شه ودا له به ر په نجه ره بووه ستم و له دهره وه بروانم و وردبمه وه. رووناکی مانگه شه وه که وه ها جوان و یه کسان دابووی له زهوی و به سه ر شته کاندایه رشبوو جوانیه کی بی هاوتایان پیشانده دا، نه وبریقه هیمن و بیده نگانه ی له سه ر گه لامیوو لاسکه کانیان بوو جو ره نه شنه یه کی تاییه تیان پیده به خشیم، یان که پشیله یه کی توکنی رهش له ناکاو به سه ر رۆخی دیواره که دا تیپه ر ده بوو چه نده جوان سه ر پشت و چاوانی ده بریسکانه وه، یان پرته قالیکی که دلداری له گه ل مانگه شه ودا ده کاو رازو نیازی خوی به ره نگه نارنجیه عه یاره که یه وه بو ددرکینی. مندال بووم هه رده م له وه ختی مانگه شه ودا که بو سه ربان یان هه وشه دهریشتم نه وه نده مه ست و هه یران ده بووم ده موت: ((دایه خودا گلۆپی خوی داگیرساندوه نه ها ته ماشای گلۆپی خودا بکه چه نده رووناک و جوانه)) که من نه وه که سانه ی چیژ له مانگه شه وه ورده گرن و به خت یاریان ده بیته، چونکه شه ویکه جیاوازه له شه وه کانی دی ته نانه ت واهه ست ده که م مانگه که ییشی له مانگی شه وانی پيشوو ناچی و جودایه، بویه نه وه شه وش هه مان هه ست و هه مان موسیقای تاییه ت له ناخمدایه دیان ژه نی و له په نجه ره وه چاوم له شه وق و رووناکیه به کاوه خووو که مدووه که ی هه وشه که بریبوو، شلیه ی ماچه کانی دایکم نه با که جار به جار به ناگای ده هینامه وه نه وا به دیاریبانه وه هه وم لیده که وت.

له وه شه ودا با پیرم له لایه کی ژووره که دانیشتبوو دیسان چاویلکه که ی هاتبووه خوارو سه رلوتی گرتبوو، قاچی خستبووه سه ر قاچ و که م که م به شداری قسه کانی نه نکم و دایکم و پوره کانی ده کرد. هه ندی جاریش به که می دهستی بو شه وچه ره ده بردو توژیکی لی هه لده گرت، له پر قاچی له سه ر یه ک لابر دو نه ختیکی خوی هه لکیشاو چاتر پالی به دیواره که وه دا، نیجا چاویلکه که ی هه لکیشا تا کو به گنی قسه کانی نه کات. کلاوه که ی به حال لار ببوووه ده ستیکی بو بردو راستی کرده وه، توژیکی ریشی خوراندو ته ماشای کردین و وتی: ((مادام هه موو لی ره کۆبوونه ته وه وه که ستان نه نوستوون هه رچه نده هیشتا بو خه وتن ماویه تی و جاری مریشک هه لنه نیشتوو به سه رهاتی پیلاره کانتان بو ته واو ده که م و ده گپر مه وه، و ابزانم له میژه دهر فه تمان بو نه ره خساوه له وه شه وه ی من ببوومه هیکایه ت خوانتان و نیوهش هه موو نوستبوون، جگه له (ماردین) نه بیته رۆحه که ی با پیره به خه به ر بوو به هه زه وه گویی بو به سه رهاته کانم گرتبوو)). هه ر که ناوی به سه رهاتی پیلاره کانم جاریکی دی له زاری با پیره وه بیست نییدی بو خوشم نه مزانی نه و تین و تاوو وزه له ناکاوه چی بوو به خوین و ده مارمدا تیپه ری، خیرا سه رم له سه ر قاچی دایکم لابر دو له شوینی خوم قیت بوومه وه رووم له با پیرم کردو وتم: ((دهی توخوا با پیره گیان زور به سه رهاتی خوش بوون بومان بگپر وه به لیته پیده ده م وهک نه وه شه وه ی که هه موویان خه وتن من نه بیته، نه مشه ویش

نانووم و بهوپه‌ری چاوه‌روانییه‌وه گویت لیده‌گرم و هه‌موو نه‌ندامانی له‌شم ده‌که‌مه گوی ته‌نیا تو زووبه و ده‌ست به‌گیرانه‌وهی به‌سه‌رهاتی پیل‌اوه‌کانی دیکه بکه)) . با‌پیریشم زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت و وتی باشه دهی مادام وایه هه‌موو گوی بگرن ده‌ست پیده‌که‌م .

به‌سه‌رهاتی پیل‌اوه‌کان له‌سه‌رزاری با‌پیرمه‌وه :

به‌سه‌رهاتی جووتیک پیل‌اوی لاستیکی ژنانه .

((له‌سالانی زوودا بیوه‌ژنیك له‌م شاره‌ی نیمه‌دا به‌ناوی (پور نه‌ستی) هه‌بوو ، خاوه‌نی سی کچی بچووک و جوان و ژیکه‌له‌ بوو باوکی نه‌م کچه وردیله و قه‌شه‌نگانه‌ ناوی (سالج) بوو ، پیاویکی بالابه‌رزی نه‌سمه‌ر و سمیل ره‌شی چاوبزبوو له‌ دریزی خویدا ناوه‌راستی پشتی نه‌ختیک چه‌مابوووه‌وه ، بویه به‌ (سالج‌ه‌ کووره) بانگیان ده‌کرد . له‌ شه‌ویکی تاریک و رووداویکی ته‌موو مژاوی نادیاردا له‌سه‌ری کولانه‌که‌ی خویان کوژرا ، جگه له‌ شوینه‌واری چه‌ند گولله‌یه‌ک به‌سه‌ر سینگییه‌وه هیچی دیکه‌ی لی جینه‌ما بی نه‌وه‌ی هیج که‌سیک تا نیستاکه‌ش بزانی بو . له‌وکاته‌دا کومه‌نیك قسه‌و باس و ده‌نگوی فره‌ رووی به‌ماناوی بی مانا بلابوونه‌وه . یه‌کی له‌وانه نه‌وه بوو گوايه (سالج‌ه‌ کووره) دوژمنداری له‌گه‌ل خانه‌واده‌یه‌کدا هه‌بووه ، دوژمنایه‌تییه‌کی کون و پرقین و بوغز که بی چاره‌سه مابوووه‌وه به‌کوژرانی نه‌و کوتایی هاتوووه چاره‌سه‌ر بووه . هه‌ندیکی دی ده‌یانوت سه‌رده‌میك سیخوری بو پیاوانی حکومه‌ت کردوووه مائی یاخی و شو‌شگیره‌کانی پیشانداون ، نه‌وانیش مال و حائیان کاولکردون و که‌سوکاریان ده‌ربه‌ده‌ربوون ، بویه له‌وشه‌وه‌دا کوشتیوانه‌و تو‌له‌یان لی‌کردوووه‌ته‌وه ، هه‌ندیکیتر ده‌یانوت بوخوی خوی کوشتوووه نه‌خوشی ده‌رونی هه‌بووه . نه‌مه‌و چه‌ندین ده‌نگوی دیکه .

پاش کوژران و مردنی (سالج‌ه‌ کووره) (نه‌ستی خانی) ژنی به‌خویی و سی کچه جوانه‌که‌یه‌وه به‌ناکامی و بی سه‌ره‌رشت ژیان ده‌که‌ن و هه‌ر پوژه له‌گه‌ره‌ک و کولانیك ژووریکیان پیده‌ده‌ن و پاش ماوه‌یه‌ک که‌ناتوانن کریکه‌یان بدن ، خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ده‌ریان ده‌نی و به‌ناچاری بو شوین و جیگایه‌کی دی ده‌رون . نه‌و پوره‌نه‌ستییه‌ ژنیکی جوان و به‌رچاوو گوشتن بوو به‌ بالایه‌کی که‌میك مام ناوه‌ندی و دوو چاوی ره‌شه‌وه ، له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ته‌مه‌نیکی زوو لیی قه‌وماوه‌وه به‌ بیوه‌ژنی ماوه‌ته‌وه چاوی زور ته‌ماحکارو ناوگه‌ل پیسی چووته‌سه‌رو چه‌ندین جار هه‌ولئ نه‌وه دراوه ده‌ستدریژی سیکی بکریته سه‌رو ناوو ناتوره‌ی بو هه‌لبه‌ستن و شه‌ره‌ف و که‌رامه‌تی له‌ نیوشاردا بزینن ، به‌لام نه‌و یه‌کیک بووه له‌و ژنه سه‌ربه‌رزو چاونه‌ترسانه‌ی که‌ زه‌حه‌مت شه‌هوه‌ت بازوو چه‌ته‌کانی نامووس توانیویانه‌ رامی بکه‌ن و وه‌ک بالنده‌یه‌ک به‌ناره‌زووی خویان په‌رووبائی بکه‌ن و ده‌سته‌مویکه‌ن . هه‌رده‌م خوی له‌هه‌موو نه‌و پیاوانه‌ی ده‌یناسین و نه‌وانه‌شی نه‌یده‌ناسین گه‌وره‌ترو سه‌ربه‌رزتربوو . زورجار له‌ زاری نه‌و که‌سانه‌ی لییه‌وه نزیك بوون بیستووومه وتویه‌تی : ((نه‌و تاله‌مووانه‌ی له‌سه‌رو قژی کچه جوانه‌کانم به‌رده‌بنه‌وه

به گشت پياوانی دنيای نادهم و ناگورمهوه. دهمهويت دايكيي نمونهی بم و جيگای باوكيشيان بو بگرمهوه، نهو كه لينانهی بی باوكی بوی دروستکردوون نهوانيش پرپکه مهوه. من بیر نه نیستای خوم ناکه مهوه به لکو بیر نه داهاتووی نهوان دهکه مهوه، بهیانی گهوره دهن و شوو دهکن نابیت عارهقهی شهرم و خه جالهتی بهروویاندا بیته خوار نهو مه جلیس و شوینانهی باسی دايکیان دهکریت، ده بیت سه ربه رزو چاو بلندو رهق راوه ستاو بن به رامبه ر نهو که سانهی باسی که سایه تی دايکیان بو دهکات. ناله و وه خته دا پیویسته وهك نالایه کی شه کاوه و سهر بلند بن نه وهك بهیداخیکی چه ماوه و شکاوو دوراو، هه همیشه نهوهی بیرى لیده که مهوه ههر نه وهیه و هیچی دی)).

رؤزگار دی و رؤزگار دهروا ژورو هه یوانیکی بچووک نه نهومی سه رهوهی مایک به کری دهگرن و نه ژیره وه خاوهن ماله که ی تیدا دهژی، که پیاویکی خرکه نهی رهزاگرانی نیسک تال بوو هیج مووی به سه رهوه نه ماوو سمیلیکی دریزو رهش و بلاوو ناشرینی هه بوو، نه مسهرو نه وسه ری باده داو وهك سمیلی سوئتانه کانی عوسمانی لیده کرد، به دوو چاوی زهق و نوتیکی پان و گه وره و سه رو که لله یه کی ناریکه وه، هه همیشه که چه کانی (نهستی خان) که بینویان به دزییه وه پیی پیکه نیون و گالته یان پی کردوو. کاتی نه به رده رگای ماله که شی ده وه ستا وهك خوویه کی دزیوو قیزه وهن دهستی به سمیله کانیدا ده هیناو نه ملاو نه ولای باده داو نه خه لکی دهروانی. نهو پیاوه بلج و چاره قورسه ناوی (مه هدی) بوو که نه کولانه که دا به (مه هدی نامه چرچه) به ناوبانگ بوو، دايکی ژنیکی رهقه نهی لاوازو دریزبوو نیسکه کانی مل و لاجانگ و مه چه کی دهسته کانی دیار بوون و ده ربه ری بوون، سکی به پشتیه وه نوسابوو وهك نهوهی توژقانیگ گوشتی پیوه نه بی و نیسکه په یکه ریگ بی و به سه ر زه ویدا بروات. ههر نه وکوره ی هه بووه و پاشان به نه خوشتی مردوو. که باسیان نه مردنه که ی ده کرد من لیروه خه فته تم بو مارو دوو پشک و مشکه کانی گوره که ی ده خوارد، چونکه نهوان نه چاوهروانی که سیکی قه نه وو گوشتن ددانی خویان نه جیره وه بردوو به لام نهو نامه چرچه یان به دیاری بوو چوووه نهو شه وه بی شیو ماونه ته وه.

(مه هدی) پیاویکی نهوسن و چلیسی شه هوهت بوو نه پال نهوهی ژن و مندال و خیزانیشی هه بووه، به لام ههر چاوی پر نه بووه ته وه و هه رده م هه و لیداوه نه لایه که وه شتیکیتر ژیره ژیری به ده ست بهینیت، بویه زور چاوی نه سه ر (نهستی) خانی بیوه ژن و کریچییه که ی بووه. به رده وام بیرى لای نهوه بووه به چ شیویه که رازی بکات و نه گه لیدا بخه ویت. چهنه جاریک سه ره ریگای لیگرتوووه پیوتوه کریی نه م ژورو هه یوانهت لیوه رناگرم تامردن خوت و منداله کانت تیدا بژین به مه رجیک نه گه لتدا بخه وم و بییته باوه شم، به لام (پوره نهستی) وهك سه ره تا وتم نهو که سه سوک و کرچ و کالانه نه بووه هه روا به ناسانی به چه قه نه یه که بیته سه ر ریگاو رازیبییت. نهو ژنیکی گه وره و به شکو بوو بویه زور به توره ی پیوتوه: ((کاک مه هدی من وهك برایه کی گه وره سه ییری توم کردوووه چاوه ریی قسه یه کی وهها ناشرینم لینه کردوو، به لام نه بهر خاتری ژن

و مندالت جاری هیج نالییم با مالت لی تیک نه چی و ناوی منیش نه زپیت و سه رگه ردان نه بم، به لام نه وه دنیا به جاریکی دی بهم جوړه لیم پروانی و قسم نه گه لدا بکه ی زهره ده کیت و نه سه ر نه م زهویه خوت به زیندووی نابی نیته وه تیگه یشتی)).

(نهستی) خان به نانکردن و جل شتن کریی ژووره که ی داوه و زور به باشیش کچه کانی به خپوکردووه، وهک هه میسه که خوی وتوویه تی: ((تا نه سه ر هیژوتوانای نیستام دابم و به بازوو عاره قه ی نیوچه وانم خوم و منداله کانم ده ژیه نم و پیویشتم به هیج که سیکی دی نییه، نیشکردن شه رفه وه ده ست پانکردنه وه نه ناکه سیک که به رامبه ری نه مه داوای نابرووت لیده کا بی شه رفه یه)).

شه ویکی که رمی هاوین پووره نهستی و کچه کانی نه سه ر بان و قه ره ویله ی خویان خه وتوون و چیغیکی توندوتول و مه حکه میان به ده وری خویاندا گیړاوه و زور به چاکی نه گشت لایه که وه به قه ره ویله کانیان به ستووته وه، تا گه ر (با) یه کی به هیژیش هه لبات نه که ویت و نه شیان دهرنه که وی. نه و شه وه گه رم و دره نگه دا که ته واوی خه لکی نه پر خه ی خه وی شیرینیاندا بوونه و سدان مندالیش نه باوه شی که رمی دایکیان، به لام ره نگه سدان ژن نه نامیزی میړده کانیاندا نه دواتروپکی چیژی سیکیاندا بوون و هه زاران کچ و هه زاران کوریش نه ژیر لیفه و به تانیه کانیاندا نه خه یالی پیگه یشتن و دانغه ی چیژه غه ریزیبه کانیاندا بوون. نه و سه ربانه ی نه واندا ژیان رپتم و ناوازیکی دیکه ی هه بووه و جوړه ناله یه کی غه مگین و نومیدپراو نه شمشانه که یانه وه دهرچووه. سی کچی بچووی هه تیوو بی باوک و ژنیکی جوان و حه سرت نه دل که غه ریزه و نه ززه ته هه ستیاره کانی ناخی خوی خنکاندووه و کپی کردون بو هه تابه. ژیان نه وه تا واله وی بووه نه و سه ر بان و نیو نه و چیغه غه مبه رده، نه دووره وه دیار بووه چ ناله و هالاویکی پر نه داخی لیبه رزبووته وه.

پووره (نهستی) خه وی زراوه و چهندی کردووه خه و نه بووته وه میوانی چاوانی و لیی توراوه و سه یری ناسمانی بیسنورو پر نه نه ستیره و نه یزه کی کردووه. خه یال بو سه رده می تازه ی شووکردنی بردوویه تیبه وه بو لای (سالجه کووره) و پیگه وه ژیان و مندال بوون و کاته خو شه کانیان، نه ناکاو خشپه خشپکی ناوه خت خه یاله که ی لی تیکداوه نه ویش نه درزی چیغه که وه نه سه ربانه که ی روانیوه، سه یرده کا (مه هدی) زور به نه سپایی به سه ر قادرمه کاندای به دزی ژن و منداله کانیه وه خه ریکه سه رده که ویت و ورده ورده نه چیغه که یان نزیک بووته وه. (نهستی) خان ترس و نه رزیکی زور دایگرتووه، چونکه نه و گه لیک نه حه یاو که رامه تی خوی ترساوه، بویه دلته کوتیی گرتووه و پارا بووه نه یزانیوه چیپکات و نه م ناوه خته دا هاوار بو کی ببات، بویه به هیمنی و نه ژیره وه دهستی بو جووته پیلاره لاستیکه کانی بردووه و به ده ستیه وه گرتوون و نه ناماده باشیدا بووه. (مه هدی) نه وی نه بینیه و جوړیک نه دلته راوکیشی هه بووه و جار جاره ناوریکی نه داوای خوی داوته وه. هه ر که نزیکتر بووته وه و ویستوویه تی چاوی به درزه کانی چیغه که وه بنیت (نهستی) خان لیی هاتووته ده ست و به هه موو هیژو توانایه وه نه و جووته پیلاره لاستیک و قورسه ی به نیو هه ر دووچاویدا کیشاوه و ده سه به چی به ربووته وه و نه هوشخوی چووه و خوین به

روخساریدا هاتووته خواری، نینجا پووره (ئەستی) بە هاتوهاوارو قیژەقیژ دەرو دراوسیی بە ناگاھیناوتەووە ژن و مندالەکانیشی گوێیان ئەو دەنگە دەنگە بوو، کە بە خەبەر هاتوون بینویانە (مەهدی) باوکیان لە سەر جیی خۆی نە ماو، وەختیک بۆ سەربانە کە هاتوونەو ئەو دیمەنیان دیتوو، باوکیان لە سەر زەوی بیھۆش کەوتوو و خۆینی لە بەر رۆیشتوو. (ئەستی) خانیش بە هەردوو جووتە پیللۆ لە ستیکەکانیەو بە سەرییەو وەستاو تێدەگەن مەسەلە کە چیمو چۆن بوو، چونکە تەواوی گەرەك شارەزای رەوشت و رەفتاری هەرزەکارانەو چاوە دەری (مەهدی) بوون. ئەووی لە وکاتەدا ئەوی بوو دەس خۆشیان لیکردوو و ژنە کەیشی زۆر شەرم دایگرتوو، ئەگەل ئەویش هەستی بە ناپاکی کردوو بۆیە هەمان شەو مەهدیان بۆ نە خوشخانە بردوو و پاش ماو یە کیش ژنە کە داوای جیا بوونەو لیکردوو جیا بوونەتەو، مندالەکانیش ئەگەل دایکیان رۆیشتوون و مائە کەیان بۆ جیھێشتوو. (ئەستی) خان ئەو ژوورو هە یوانە ی سەرەو نە ماو بۆ کوچەو کۆلانیکی دی رۆیشتوو و هیچ کە سیش قەسە ی نەرەو تۆمەتی بی جیی نە داو تە پائی، هەر وەك و تە تەواوی ئەم شارە نە رەفتار و رەوشتی بەرزو شکۆمەندی ئەو بیو ژنەو بی رەوشتی (مەهدی) بە ئەدبوون. ئە داوایدا ناو کە ی ئە (مەهدی) نامە چرچە) وە گۆراو و بوو بە (مەهدیە کویر) ئە بەر ئەو ی بە هۆی پێدا کیشانە کە وە چاویکیانی ئە دەست داو و بۆ هە تاییە بە تەنیا چاویک ماو تەو، بە دەر ئەو ش تەواوی خەلک بە بی شەرەف و سووک و ریسوا ناویان بردوو ئەو گەرە کە ش و دە دەریان ناو بۆ هە تاییە ش مۆرو پە ئە ی بیجە یایی پیو لکاو.

ئەو سالانە ی داوایدا پووره (ئەستی) بە نە خوشی دل مردو کچە کانی شویان کرد، وە ک دایکیان دە یوت هە می شە بیر ئە نایندە ی ئە وان دە کە مەو تە هاوشیو ی نالایە کی بەرزو شە کاو بەن وە ختیك باسی کە رامە تی منیان بۆ کردن. نیستا کچە کانی شانازی بە و رابردوو و دە کەن کە دایکیان بۆی دە سە بەر کردوون و بۆ هە تاییە وە ک میدالییا بە بەرۆکی خۆیانە وە هە ئواسیو. بەر ئە مردنی من بۆ خۆم سەردانییم کرد ئە بەر ئەو ی چیرۆکە کە م بیستبوو داوای ئەو جووتە پیللۆ لە ستیکانە ییم کرد، کە هەر هە ئیگرتبوو وە ک هیما یە ک بۆ شەرەف و سەربەرز ی، بە لām زۆر کۆن ببوو ئەویش بە خوشحالییە و پێیدام و زەردە خە نە یە کیشی بۆ کردم و وتی: ((ئەم پیللوانە پەرن ئە یادە وەرییە کی تائی شەویکی گەرمی هاوین، بە لām هەر چەندی چاوم پێیان دە کە ویت تین و تاویکی شیرین بە دل و رۆح و دە مارمدا تێدە پە ریت، بۆیە تکتات لێدە کە م لایخۆت بیان پارێزە، چۆن لای من نازیزن با لایتۆش هەروابن)). منیش دنیام کردەو ئە دوکانە کە ی خۆم و جیگایە کی تاییە تدا ئە گەل بە سەر هاتی پیللۆ وە کانی دیکە ی هاوړیی هە ئیانگرم و وە ک گلینە ی چاوم بیان پارێزم)).

با پیرم کاتیك ئە گێر پانەو ی بە سەر هاتە کە ی بوو وە سەری تۆزیک نە ویت کردو چاوی کزتر کرد، تا باشتر سەرنجمان بداو لیمان بروانیت و بزانی کە سمان خەومان لێنە کە و توو، نینجا بە دەنگی گرو ناخۆشە وە ک دەنگی کە سیك ئە سپیدە یە کی زوودا تازە ئە خەو هە ستابی و ژییە کانی قورگی تۆزو خۆی خەو نە کانی شەویان هەر بە سەر وە مابی وتی: ((ئەری ئیو

همووتان به خه بهرن خو کهستان نه نوستوونه؟ چونکه جاری قسه یدیکه م ماوه))، نیمه ش وه لامان دایه وه: ((نه خیر نه خه وتووین له گیرانه وهی به سهرهاتی پیلاوه کانت به رده وامبه))، به لام له وه وخته دا وهک بلیی کاریگه ری به سهرهاته که ی پیشووم هه ر به سهره وه مابیت و حهزم کردبی دستیکی منیش له گه ل دهستی پوره (نهستی) بووایه تا چاوه که ی دیکه یشیمان کویر بگردایه هی (مه هدییه کویر)، بویه له گه ل بیرکردنه وه کانم به جوش و خروشیکی زوره وه په نجه کانی دهستم گرز ده کردو خرپمه کردنه وه سهر یهک و ده مکردنه مشته کوئه و خام ده کردنه وه. با پیرم پالی به بالیفه دریز کوئه و خره که ی دابوو که نه نکم پری له پهره مریشک کردبوو بوی، که چی نه و جاره هی نایی و خستیه بن دهسته کانی و له سهر قاجی خوی داناو چاویلکه که ی هه لکیشایه وه سهر چاوی و دهستی به قسه کانی کرده وه وتی: ((بو مه سه له ی جووته کاله دراوه که ش پیویسته سهره تا باسی شتیکی دی بکه م وهک به سهرهاته کانی دی، چونکه په یوه نندیان پیکه وه هه یه وهک میوه یه کن که له سهر هه مان نق و هه مان دره ختداین)).

دوای ته و او کردنی قسه کانی هه ستمکرد توزیک غه مگین و بیهیز ده رکوت بویه پیموت: ((با پیره چپته نه وه ده گریت و چاوانت پرپوون له ناو، گهر ده زانی بیتاقه تده بیت چپتر قسه مه که قه یناکا))، که چی وهک نه وه ی بیه ویت نه وه هه سته راسته قینه یه ی ناخیم لی بشاریته وه وتی: ((نا روله گیان نه م قسه یه ت له کوپوه هی نا هه رخوم چاوه کانم زور ته و اونین دم ده مه ناوده که ن تو گوئی بهم شتانه مه ده))، دوا ی که میک بیده نگی دهستی به قسه کانی کرده وه به سهرهاتیکی دیکه ی بوگیراینه وه.

به سهرهاتی جووته کاله دراوه که له سهر زاری با پیرمه وه:

((نه م شاره بچوو که ی نیمه زه مانی زوو که سیک به ریوه ی ده بردو نیشوکاره کانی جیبه جی ده کرد پیاوی حوکه مت بوو، ده سه لاتیکی فراوان و بی وینه ی هه بوو، هه ر شتیکی نه و بیوتبایه و بیوویستبایه ده بوایه بگریت و ره تبوونه وه ی بو نه بوو. نه و به ریپوه به ره ناوی (زاهیر) بوو که له م ناوچه و ده ورووبه ردها به (زاهیر به خشنده) ناوی ده رکردبوو. پیاویکی بالا به رزو چوار شانه بوو هه رده م له دهستی قاتی رهش و بویمباغیکی سوور ده بینرا، سمیلیکی باریک و قه ی تانی هه بوو به چاوو برویه کی رهش و که پویه کی نه ختیکی گه وره. که سیکی زیاد له پیویست باش و داوین پاک و سه نگین بوو بو هه ر شتیکی روت لینابایه و بچوبایته لای گهر نه وه نده له ده سه لاتی نه ودا بووایه دریغی بو نه ده کردی و نیشه که ی راده په راندی. ده ست و دلیکی فراوان و به سه خاوه تی هه بوو له پاش کاری فهرمی به یانیانی به دهستی جلی ناسایی و کریکاری بو نیو کوچه و کولان و بازار ده چوو پیاسه یه کی به نیو شاردا ده کرد، لای دوکانداره به ته مهن و ریش سپیه کانی نه وسا داده نیش و چایه کی لا ده خواردنه وه، بی فیزبوو هه همیشه له خزمه تکردنی شارو خه لکی ناوچه که دا بو هیچ که س و هیچ شتیکی که مته رخه م نه بوو، که لیکی شتی پیویستی دروستکرد و بینا کرد بریاریدا هه ر مائه و له بهر ده رگا که ی خوی داریک بچینیت، جگه له وه ی له سهر هه ر شه قام و

جاده‌یه‌کی سهره‌کیدا بو خوی چهند ریزه دره‌ختیکی پرواند. زور شوین هه‌بوون پیوستیان به نوژنه‌نکردنه‌وهو ئاوه‌دانکردنه‌وه هه‌بوو نه‌ویشیانی کرد، زور لاری و شوینی وه‌های قیرتاو کرد که سالانیک بوو خه‌ئکی به‌دهست خوئل و پوته‌لاکی هاوین و قروو لیتته‌ی زستاندا ده‌یان نالاند. پردو ئاووئاوه‌ری خراپ و رزیوو په‌رپووتی چاکرده‌وه، چهند قوتا‌بخانه‌یه‌کی سهره‌تایی و نه‌خوشخانه‌یه‌کی بچوکی دیکه‌ی کرده‌وه. به‌کورتی نه‌و (زاهیر به‌خشنده) یه‌که به‌راستی به‌خشنده‌و لیها‌توو دلسوز بوو زوری خزمه‌ت کردین و خه‌ئک له‌هه‌ئسوکه‌وتوو کرده‌وه مرو‌قاییه‌تیه‌کانی رازی بوون، به‌لام نه‌وه زوری نه‌خایاند له‌دوای چهند سالیك خزمه‌تکردن و باش‌ترکردن و جوان‌کردنی شار به‌برپاریکی فه‌رمی لیپه‌ نه‌ماو بو شارو مه‌مله‌که‌تیکی دیکه گوازیایه‌وه‌وه که‌س نه‌یزانی چی به‌سهر هات و هوکاری گواستنه‌وه‌که‌ی چی بوو.

زور که‌م ری‌ده‌که‌ویت به‌رپرس و ده‌م‌راستانی خه‌ئک وه‌ها پی‌او‌ی به‌خشنده‌و ده‌ستپاک و بی‌فیئل بن و له‌سهر خوین و گیرفانی که‌سانی نه‌دار نه‌ژین و چاویان له‌شهره‌ف و نامووسی ژن و کچانی شار نه‌بی‌ت، پی‌موانیه‌ نه‌ له‌ پیش (زاهیر به‌خشنده) و نه‌ له‌دوای ویشه‌وه که‌ به‌م ته‌مه‌نه‌ که‌یشتوووم پی‌او‌ی وا هه‌بووی یان دی‌بی‌تم، نه‌وه‌ش نه‌و به‌لایه‌یه‌ که‌ به‌روکی خه‌ئک و میله‌ت ده‌گری‌ت، نه‌گه‌ر له‌ تا‌عوون و ئافاتیک زی‌اتری‌ که‌م‌ترنی‌یه. سیاسی و کاربه‌ده‌ستان هه‌میشه‌ له‌گه‌ل میله‌ت و خه‌ئکیدا له‌ شه‌تره‌نجیکی به‌رده‌وام و بی‌پسانه‌وه‌دان له‌و که‌مه‌یه‌شدا نایانه‌وی‌ت بدو‌رین و کوشک و قه‌لایان بگیری و سهر‌بازو وه‌زیریان بکوژری‌ت یا دیل و زه‌لیل ده‌ستبه‌سهر‌بکری‌ن، چونکه‌ کو‌تاییه‌که‌ی کش مه‌لیکه‌و سهر‌شو‌رو خو‌به‌ده‌سته‌وه‌ده‌ر ده‌بن. نه‌گه‌ریش سهر‌بازو وه‌زیرو گزیریان کوژراو له‌نی‌و‌چووون ده‌م‌راستی دی زورن تا بی‌انکه‌ن به‌ وه‌زیری نا‌چیزو کارتوون و سهر‌بازی ماندوو شه‌که‌ت، گه‌ر هات و نه‌وانیش نه‌یان‌توانی له‌ شه‌ره‌که‌ براوه‌بن و ده‌ستبه‌سهر‌بوون نه‌وا نه‌وه‌ی گرنکه‌ و زه‌حمه‌ت له‌ده‌ستیان ده‌رده‌چی‌ت قه‌لاو مه‌لیکه، پاسه‌وانیکی زوری چلکا‌و‌خوری نا‌نخوری جی‌گر به‌ده‌وره‌یان‌ه‌وه‌ن، تا‌کو پاریزگاری له‌و دووانه‌ بکه‌ن که‌ ماونه‌ته‌وه. له‌دواییدا هه‌رده‌م میله‌ت و خه‌ئکی بی‌چاره‌و بی‌پشت و په‌ناکان ده‌دو‌رین و کش مه‌لیکیان لی‌ده‌گری‌ت.

پاش (زاهیر به‌خشنده) ی به‌ری‌وه‌به‌ر پی‌او‌یکی دی به‌سهر و پوته‌لاکیکی دی‌یه‌وه وه‌ک به‌ری‌وه‌به‌ری فه‌رمی نه‌م شاره‌ ده‌ست به‌کاربوو ناوی (حه‌مید) بوو که‌ به‌ (حه‌مید شو‌ارب) ناسرا‌بوو. که‌سیکی کورته‌بنه‌ی ورگن و ره‌زاقورس بوو به‌ سمیلیکی ره‌ش و قه‌ترانی دریزه‌وه که‌ تا‌کو نه‌ملاو نه‌ولای چه‌ناگه‌ی دریز کردبوونه‌وه، دوو چاوی زیت و له‌ دز چووی هه‌بوو قژی نه‌وه‌نده ناریک رووتابوو له‌ ده‌غلیک یا بی‌ستانیکی پر له‌ کاله‌ک ده‌چوو نیوه‌شه‌ویک ره‌وه به‌راز هاتبن و گیره‌یان تی‌دا کردبی و کاله‌کیان پی‌وه‌ نه‌هیش‌تبی‌ت. هه‌ندی شوینی سهری مووی پی‌وه‌بوو که‌می‌ک له‌ولاتری‌یه‌وه پی‌وه‌ی نه‌بوو جا ته‌واوی ته‌پله‌سهری له‌سهر نه‌و ری‌تمه‌ که‌چه‌ل ببوو که‌ هی‌نده‌ی دی دزیوو بل‌حیان کردبوو. هیچ کات و ساتیک که‌س نه‌یدی‌بوو به‌ چاکه‌ت و پانتو‌له‌وه، به‌ئکو هه‌رده‌م له‌ ده‌ستیک قاتی سه‌وزی سهر‌بازیدا ده‌رده‌که‌وت چ له‌نی‌و با‌له‌خانه‌ی به‌ری‌وه‌به‌رایه‌تی‌یه‌که‌ی چ له‌ ده‌روه، که‌ له‌ بو‌قیکی سه‌وزی به‌هار ده‌چوو نه‌وانه‌ی له‌ده‌م کاریزو ژیرقه‌زه‌کاندا ده‌یان‌ه‌وی‌ت له‌ ئاودا به‌په‌رنه‌وه‌وه به‌سهر

تاشه به رده كاندا بازېدن. به رده وام داريكي به دهسته و بوو گهر قسه ي له گه ل يه كيېك بگردبايه له سه ريه ك له لاقى خويده دا، ته نانه ت قسه گردنيشي زور ناخوشبوو دهنگيكي گرو كه رخی هه بوو هه موو رسته كاني به فلته فلته وه به سه ريه كه وه دهوت، گرنك نه بوو بوي به رامبه ركه ي ليې تيده گات يا نا. ئاي خودايه مه خلووقى چون دروسته كه يت!

نهم نانه جيبه به رده وام به شوين شهره ف و نامووسى خه لگه وه بوو به ئاشكرا دزي ده كرد، باجيكي زوري له دوكانداره كان وهرده گرت و هه رچي ناوي خزمهت و خزمهتگوزاريبووايه به لايدا نه ده رويي، شه وانه ش هه ر له ئيواروه بو يانه شو رده بووه وه تاكو درهنگاني له گه ل هاوبيرو هاوپيشه كاني ده يا نخوارده وه، مه زه ي سه ر ميژه كه شيان خه لكي نهم شاره و رووت و ره جائه بوو، كه به دم عاره ق خوارده وه به گائته وه باسيانده كردن و پييان راده بواردن. له ماوه سه رده مي ئه ودا شار گه يشته نه وپه ري لاوازي و په رپووتيبه كاني خوي له باره ي خزمهت و ئاوه دانكردنه وه وه، شه قام و جاده و كو لانه كان هه مووي پيوستيان به چاوپيدا خشانده وه و چاك كردن بوو، راسته (زاهير به خشنده) خزمهتي زورو بيوينه ي پيشكه شي نهم شاره كردبوو، به لام هيشتاكه ش كارو پرورزي خزمهتگوزاري و بواري چاككردنه وه و چاكسازي هه ر مابوو، نه و فريايان نه كه وت و نه وه ي تواني له سه رووي تواناكانيشيبه وه كردبووني.

نه خوشخانه ده رمان و چاره سه ري پيوستى تيदानه بوو، له قوتا بخانه يه كي سه ره تايدا جوړه نه خوشيبه كي پيستي كوشنده و خورو كه يه ك بلاوبووه، گهر تيمه كاني فرياكه وتن له شويني ديبه وه به هانامان نه هاتبان و زوو پيشيان پينه گرتبا و كونترونيان نه كردبا نه وا ته واوي شار تووشى نه و درده مه ترسيداره ده بوو. له و كاته دا چه ند مندائيك به هو ي نه خوشيه كه وه گيانيان سپارد. كروي خانوو به ريزه يه كي به رچاو به رزبووه وه كه س نه بوو بتوانيت ريگا له خاوه ن خانوو مولكداره كان بگريت و هه ژارو نه داره كان رزگار بكات. شار له دوخيكي زه حمهت و ئاسته نكيكي قورسدا بوو، هيچكه س خوي به خاوه ني نه ده زاني چونكه نه و (حه ميد شوارب) ه له به ر گه نده ئي و بينامووسى و كاره خرا په كاني خوي ئاگاي له هيچ شتي نه مابوو، به يانپانپش كه بو سه ر نه ركه فه رميه كه ي ده چوو به قسه ي نه وانه ي كاريان له لاي هه بووه، هه ر سه رخوش بووه هيشتا كاريگه ري عه ره قه كه ي شه وي به سه ره وه بووه بوني ته گه ي بزني ليها توه.

ئيواران زورجار له فولكه يه كي شاردا به هه مان جلي سه ربازي سه وزه وه به داره كه ي ده ستبه وه ده وه ستاو ته شقه ئه ي به گه نج و لاوه كان ده كرد بانگي ده كردن و بيانووي بيமானاي ليده دو زينه وه و نازاري ده دان، گهر يه كي كيشيان به جوړيك وه لامي دابايه وه ده ستبه سه ري ده كردو ده يخسته زيندان و تومه تي ناره واي ده دا پائي. چاوي له سه ر چه ند كچيكي شار بوو ده يويست به هه ر فروفيليك بيت ده ستى پييان بگات و ئيشي خويان له گه لدا بكات، به تايبه تي يه كيكيان كه له جوانيدا وينه ي نه بوو ناوي (سه مه رقه ند) بوو. نه و كچه بالايه كي عه ره ري هه بوو فريشته يه ك بوو بوخوي به دوو چاوي ره ش و گه وروه دوو نه برو ي كه واني عه ييارانه و ده ميكي بچووك و نووتيكي ريك و باريك. نه سه مه ريكي خوين شيرين و روخساري خرو گوشتن بوو، قزيكي

رەشى تاسەر كەمەرى ھەبوو، گە لىك جار لە گەرەك و بەردەرگای خۇياندا بىنىبووم. ئەو جۆرە كچانە بوو كە ئە نىو حىكايە تە كۆنەكاندا گەر ئە جوانىدا وەسف بىكرانايە دەيانوت (بىراى خۇى حەيرانى دەبى). ئە خانەوادەيەكى ھەژارو دەست كورت بوو يەك بىراى ئە خۇى بچووكتى بەناوى (جوانرۆ) ھەبوو، كە ئە گەل باوكە بىچارەكەيدا رۆژ تا ئىوارە كرىكارىيان دەكردو پشتىيان راست نەدەكردەو، سەمەر قەندىش بەردەوام ئە گەل داىكى ئە ژوورەو بوون و خزمەتى ئەو باوك و برا تاقەنەيان دەكرد كە بە رەنج و ماندوو بوون نانى شەرەف و سەر بەرزىيان بۆ پەيدادەكردن))

ئە نىو گەرمەى قسەكانى باپىرم دوو پشیلە ئەسەر دىوارى حەوشەكەمان كەوتنە شەرەو مياو مياو مەرى ترسناك و پىر ھەر شەيان لىبەرزبوو، باپىرم قسەكانى لى تىكچوو ھاوارىكرد: ((ئەرى ئەو پشیلە نەگرىس و نەگبە تانە چيانە بەم شەو و بە شەر ھاتوون دەئىي ھار بوون خۆ زراوم چوو)). داىكىشم ھە ئىدايەو وتى: ((بە خوا منىش ترسام وا چوو بوومە نىو بەسەرھات و رووداوەكان)). منىش بەكەمىك پەشوكانەو و تم: ((بوو ستن يەك خولەك ئىستا دەچم دەريان دەكەم و دەيانرەتەنم)). رامكردە دەروو تەكە ئەعلەك تىگرتن و راوم نان و دوورم خستەو ھاتەو ژوورو رووم كرده باپىرم و وتم: ((دەى باپىرە دەست پىبەكەو ئىستا خۆ دەنگى پشیلەكانىش نەمان)). باپىرم نەختىك وەستاو وتى: ((باشە باش بەس بە خۇاى بىرچوو ھەو ئەرى ئەكوى بووم بەبىرەم بىنەو)). داىكىشم وتى: ((ئەو شوئە بووى كە وتت جوانرۆو باوكى ئىشيان دەكردو سەمەر قەندو داىكىشى خزمەتەيان دەكردن))، ئىنجا باپىرم بىرى كەوتەو دەرىژەى بە قسەكانىدايەو وتى: ((ھەمىد شواربى بەناو بەرپو بەرى شار زۆر عەودالى (سەمەر قەند) بوو بە ھىچ شىوئەى فىكرو خەيالى ئەسەر لاندە دەبردو چەند جار يەك خەلكى نارد بوو لای تا شەو يەك داوئەتى بىت، بەلام ھەرگىز قەبۇل نەكردبوو. مەبەستى ئەو نەبوو كە بچىتە خوازبىنى و داوايىكات، بەلكو وىستوو يەتى ناوى بزىنى و ئابرووى ئەكەدار بكات. دەيزانى ئە خىزانىكى ھەژارەو باوك و براكەى كرىكارى دەكەن. ماوئەى بەسەر ئەو مەسەلە يەدا رەتەبى و بەيانىيەك (جوانرۆ) و باوكى بۆ سەر كارىيان دەرۆن، ھەر تۆزىك ئەمال دوور دەكەو نەو چەند كەسەك رىگايان پىدەگرن كە نىردراوى (ھەمىد شوارب) بوون، بە زەبرو زەنگ و لىدان قۆلبەستىيان دەكەن و دەيانبەن، ئەوانىش ئەراستى مەسەلەكە تىنەگە ىشتوون و نەيانزانىو ھوى گرتەنەيان ئە بەرچىبوو ئەوانە كىن! چاوو دەستىيان دەبەستن و بۆ لای ھەمىد شواربىيان دەبەن و ئەو ئىدا چاويان دەكەنەو، ئەو ىش پىياندەئى بىگومان نازان بۆچى و ئەبەرچى فەرمانم كروو و بەم بەيانىە زوو بۆ ئىرەتان بىنن، ھەئبەتە لىرەو لای من دەمىنەو تەكو (سەمەر قەند) رازىدەبىت و بە پىي خۇى بەرەو لام دىت، ئىنجا منىش ئىو نازاد دەكەم و ئەو بەمىوانى لام دەمىنەو. ھەردوو كىيان ھەر گوئىيان ئە ناوى (سەمەر قەند) و ھەر شەكەكانى ئەو نەرەسەنە دەبى ناگر ئە چاويان دىتەدەر. (جوانرۆ) بە خىرايى دەيەوى پەلامارى بدات و بىكوژىت، بەلام پاسەوانەكانى دەيگرن و بە عەرزى دا دەدەن. دواى نىو رۆيەكى درەنگ (ھەمىد شوارب) ئەو ھەوالە بۆ (سەمەر قەند) دەنیرىت و رادەسپىرىت دەبىت بەو دوو مەرچەى بۆى داناو

پازی ببیت. نهویش نهوهیه یا باوک و براکهی دهکوژیت یا نهوهتا خوئی دیته خزمهتی و نهوان نازاد دهکات. پیویسته بهزوترین کاتیش وهلامداتهوهو یهکیکیان ههئبژیریت.

سهمهرقهندی بیچارهی نازداریش لهگهل دایکی ههردهگریهن و نازانن چ بریاریک بدن، ناشویرن پاوئژ به هیچکسیک بکهن چونکه ههرهشهیان لیکراوه، بهلام لهپر بهوه رازیدهبی خوئی بکاته قوربانی و باوک و براکهی نازادبکات، بویه لهسهرهتای نیواردها دهچیته خزمهت بهریوهبهه نهویش بی نهوهی چاویان پییکبکهوئیت لهلایهکی دییهوه باوک و براکهی نازاد دهکات، بهلام نهوان نازانن چون وا بهناسانی بهرهلایان کردوون، چونکه ناگاداری نهو پهیامه نهینییه نهبوون که بو (سهمهرقهند) نیردراوه نهویش لهبهرخاتری سهلامهتی گیانی نهوان لهخوئی بووریوهو پیی بهسهردل و جهرگی خویدا ناوه. وهختیک دهگه ریئهوه مائی و (سهمهرقهند) دیارنییه (جانرۆ) پرسیار لهدایکی دهکات خوشکهکهی لهکوئییه؟ دایکیشی سهرنه بهری مهسه لهکهیان بو دهگیریتتهوه. (جانرۆ) پر بهگهرووی هاواردهکات: ((چون شتی وای کردووهو له بهرچی به وهها مهرجیک رازیوهو، بانیمهیان بکوشتایه باشتربوو له ژیانی سهرشوپی، که تاههتایه وهکو قیری کهوای سپی له نیوچه وانمان نابیتتهوه، نهوه پهلهی خه جاله تییهو بو نه بهدو تا مردن له داهاتوو کهرامه تمان جودانابیتتهوه، یه کجار مردباین لهوه چاتربوو هه موو رۆژو هه موو ساتیک بمرین و زیندوو ببینهوه. نهی هاوار دایه تو بوچی هیشتت بروات نهی نه ده بوو رینماییت بکردبایه و ریگات لیگرتبا؟ نه مشه و یان دهبی من بمرم یا (حه مید شوارب) بهلام نازانم چون و به چ شیوهیی)). دوی قسهکانی چاوه ریی دایک و باوکی ناکات به خیرایی ده رگای ههوشه دهکاتهوهو رادهکات هه رچهندی بانگی دهکهن و بهگریانهوه لیی ده پارینهوه کاری و نهکات و نهروات، بهلام نهو گوئی لینه گرتوون و مهردانه بوی ده رچوهو.

کاته کهی بووه به سهرهتای شهو سهمهرقهندی چاوبه لهک و فریشته ناسا هیشتا هه ر میوانی به ریوه بهری شاربووه، جاری دهستی لینه داوه بهلام له سووچیکدا دانیشتووهو هه ر دهگریهت و فرمیسک له چاوانی وشک ناکات و تکا له (حه مید شوارب) دهکات به ره لای بکات، که چی نهو بهدهم هه لدانی پییکه عاره قه که یهوه پیی پییکه نیوهو به لاقرتیوه پیی وتوه: ((ناسک و نازدارو حورییه کی وهک تو نازادکه م، جا مه گه ر که ری له بابی که ربم نه گینا چون شتی و دهکهم. جاری سه رهتای شهوهو هیچ په له یه کمان نیه با من نه ختیکی دی بمریت و سه رخو شبیم و دووشیش که بابیشی له دووا بخوم، نینجا ورده ورده دست به کاری خومان دهکهن. نهو گریان و نازو فیزهت له چیبه دهزانم مه کر دهکیت دهنه تو له منت پیخو شتره نی خو توش مروقت وانییه؟!)) بهوشیوهیه گالتهی پیکردووهو هه ره شهی دۆراندنی پاکیزهی لیکردووه، له گهل قسهکانیشیدا چهنده جاریک لیی نزیکبووه تهوهو به هه موو هیزی شه پازللهی به په نا گوئیدا سه ره وان دووهو قژی راکیشاوهو ده می نزیک کردووه تهوه تا ماچی بکات، بهلام (سهمهرقهند) چه نگیک تفی له نیوچاوی کردووه، نهویش هیندهی دی رق نه ستوو بووه و زوری نازار داوهو ده موئوتی پر خوین کردووه.

ئەو خانوۋە (ھەمىد شوارب) تىپىدا ژياۋە ۋا ھەنگەوتىبو دەرگاگەي كەوتىبوۋە سەر شەقامى سەرگە شار، پىشتەۋەشى بەدىۋارى گۆرستانىكەۋە ئىكەت، كە جىگەيەكى چۆلى پىر دارودرەخت ۋە دىرگەلانىكى چىرپو، گەر بىت ۋە مەۋق خۇشى ئىشاردبايەۋە ھىچكەسكە نەيدەدۆزىيەۋە، ۋىراي ئەۋەش كەم كەس بۇ ۋى دەچوۋ نەبەرئەۋەي گۆرۈ كىلەكان نەۋىۋەشەۋە دىاربوۋن ۋە ئەخۇۋە مەۋق ترسى ئىدەنىشت ۋە نەيدەۋىرا بۇ ۋى بچىت. ئەۋكاتەدا پاسەۋانىك نەبەردەرگا دەۋەستى ۋە يەككى دىكەش بەسەربانەكەۋە چاۋەدىرى ئەۋ ناۋەي كىرۋە. (جۋانرۇ) ئەنىۋ گۆرستانەكەدا بوۋە دىنپاش تەۋاۋ تارىك داھاتوۋە، درەخت ۋە دىرگ ۋە بىشەلان ۋە كىلى گۆرەكانىش جۆرە سامىكى ناۋەختىيان بەرۋىچ ۋە گىانى داۋە. بەھەرشىۋەيى بىت ئەنىۋ گۆرەكانەۋە بەسكەخىشى خۇي بەنىۋ دارو دىرگەلان ۋە گۆرگىا چىرەكەدا ھەلداۋەۋە كەمىك دەست ۋە رۇخسارى رۋوشاۋەۋە زامدار بوۋە پەلەدار بە جەستەيدا رۇچوۋە. (جۋانرۇ) زۇرباش پاسەۋانەكەي سەربانى ئىۋەدىاربوۋە، بەلام پاسەۋانەكە نەۋەك ھەر نەبىنىۋە بەنگو زۇر بە كەمىش ناۋرى بەلای گۆرستانەكەدا داۋەتەۋە، دىارە ۋاى بىر كىرۋەتەۋە ئەۋى ۋەلاتى مردوۋانەۋە ھىچ شتى ئەۋىۋە رۋونادات، بۇيە (جۋانرۇ) ئەدەرەتتىكى كەمىك گونجاۋ گەرۋە تا بەسەر دىۋارى مائەكەدا ھەنگەپىت ۋە خۇي بۇ ئەۋدىۋ فرىدات. ۋەختىك پاسەۋانەكە پىاسەي بەسەربانەكەدا كىرۋەۋە پىشتى كەۋتوۋەتە گۆرستانەكەۋە رۋوى كەۋتوۋەتە ئەۋبەرى شەقامە سەرەككەيەكە كە پاسەۋانىكى دى نەبەردەرگاگەيدا ۋەستاۋە، ئەۋ بەخىرايى كالە دراۋەكانى ئەپى كىرۋەتەۋە قەيتانى ھەردوۋ تاكەكەي ئەيەكەۋە گىداۋەۋە كىرۋەتەۋە تىيە مى ۋە بەسەرشانىدا شۇرپوۋەتەۋە، چۈنكە نەيتۋانىۋە بەدەستىانەۋە بگىت، ئەۋەشى بۇيە كىرۋەۋە تا بە پىخاۋوسى باشتر بتۋانى پى ھەنگەپى ئەبا خىشپەيەك بى ۋە پىزانن، ئىنجا بەدىۋارەكەدا ھەلزاۋە گەرچى بەرۋەۋە، بەلام مانەۋەي سەمەرەندى خوشكى ئەۋىداۋ نەبەردەستى ئەۋ سەگە ۋاىلىكىرۋەۋە ئەھىچ شتى نەپرسى ۋە نەترسىت، بەپە ئەخۇي ھەلداۋەتە ھەۋشە ئەۋىشەۋە بە خۇچەماندەۋەۋە تا بەر پەنجەرەي ئەۋ ژوۋرەي خوشكەكەي ئىبوۋە رۇشىتوۋە. ئەۋى ئەپەنا كۆلەگەيەك ئەسەر ئەژنۇ دانىشتوۋە ۋە بەبىدەنگى سەيرى ژوۋرەكەي كىرۋەۋە، ئەمابەينى پەردەكانەۋە ھەرچەندە كەمىك ئىل ۋە تەماۋى دىاربوۋە، بەلام خوشكەكەي بىنىۋە ۋە ناسىۋەتەۋە ئەسەر كورسىيەك دانىشتوۋە دەم ۋە ئوتى بەخوۋىن بوۋە قىزى تىكالاۋەۋە دەگرىت، بەلام ھەر جەلەكانى خۇي ئەبەردابوۋە ئەۋەنەچوۋە ئەۋ سەگە دەستكارى كىرۋە ھەر ئەۋەندەيە نازاردراۋە.

(ھەمىد شوارب) بەرامبەرى ۋەستاۋە پانتۋىكى سەۋزۈ كراسىكى رەشى ئەبەردابوۋە قۇچەكانى كراسەكەي كراۋەتەۋەۋە تەۋاۋ سەرخۇشبوۋە، پەنجەي ئە خوشكەكەي راۋەشانوۋەۋە پىكە ەەرەقەكەشى بەدەستەۋەبوۋە، (جۋانرۇ) ھەر ئەۋ دىمەنەي بىنىۋە خەرىكبوۋە ەقل ۋە شعورى ئەدەستىداۋ مىشىكى بتەقىت، بەدەستى بوۋايە يەكسەر راپىدەكەۋە ژوۋرە دەيكۈشت، بەلام كەمىك دانى بەخۇيدا كىرۋەۋە ۋە ۋىستۋىيەتى ئە دەرەتتىكى شىۋادا ئەۋە بكات. ئە پەنای كۆلەگەكەۋە ھەندىك ھەساۋەتە سەرىپى ۋە بۇ بەرپەنجەرەكە چوۋە، ئە ئەنجامى زۇر سەرەتاتىكىكانىيەۋە (سەمەرەند) ھەستى بەشتىك كىرۋەۋە بەلام نەيزانىۋە چىۋە كىيە.

به‌رپوهبه‌ری ناکه‌س به‌چه‌هر که چاوی سه‌مه‌رقه‌ندی بینپوه چه‌ند جاریک به‌سه‌رنجه‌وه به‌ په‌نجه‌ردا گپ‌راویه‌تی دوودل بووه‌و ده‌مانچه‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌هه‌نگرتووه‌و به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که‌هه‌چووه. (جوانرپو) به‌باشی نه‌وی دیوه‌بویه‌تا (حه‌مید شوارب) نزیکتربووه‌ته‌وه (جوانرپو) له‌ده‌رگای ژووره‌که‌پتر هاتووه‌ته‌پیشی. له‌ناکاو به‌پرتاوو هه‌ئه‌داوان (حه‌مید شوارب) به‌ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ستپه‌وه‌ده‌رگاکه‌ی کردووه‌ته‌وه‌و هه‌نگاویک زیاتر هاتووه‌ته‌ده‌رو ویستوویه‌تی له‌راست و چه‌پی خو‌ی برونیت، به‌لام (جوانرپو) مه‌ردانه‌لیی هاتووه‌ته‌ده‌ست و جووته‌کاله‌دراوه‌که‌ی سه‌رشانی داگرتووه‌و قه‌یتانه‌گری‌دراوه‌کانی کردووه‌ته‌گردنی (حه‌مید شوارب) و به‌ته‌واوی هی‌زو توانایه‌وه‌به‌ره‌و لای خو‌ی رایکی‌شاهه‌، به‌راده‌یه‌که‌قه‌یتانه‌کان چوونه‌ته‌نیو ملیه‌وه‌گوشتیان برپوهه، نه‌ویش په‌له‌قاژهی زور کردووه‌و هه‌وئی ده‌ربازبوونیداوه‌تا پاسه‌وانه‌گه‌مژوه‌گیله‌کانی ناگادارکاته‌وه، بویه‌به‌هه‌رجوریک بیت فیشه‌کیکی ته‌قاندووه، به‌لام تا نه‌وان گه‌یشتوونه‌ته‌جی به‌رپوهبه‌ری شار خنکاووه‌به‌چاوی زه‌ق و ده‌رپه‌رپوهه‌وه‌له‌م گوره‌دا که‌وتووه، که‌(سه‌مه‌رقه‌ند) بو‌ه‌وشه‌رایکردووه‌وه‌نه‌و دیمه‌نه‌ی بینپوه‌پر به‌گه‌رووی قیژاندوویه‌تی: ((جوانرپو بو‌واتکرد من له‌به‌ر خاتری نه‌وه‌ی گیانی نیوه‌نه‌که‌ویته‌مه‌ترسی بو‌نی‌ره‌هاتم، تا نه‌م سه‌گه‌پیس هه‌رچی ده‌یه‌وی له‌گه‌ئمدا بکات، به‌لام تازه‌ژیانمان فه‌وتا)). (جوانرپو) دئی زور خوشبووه‌و قه‌یتانه‌کانی له‌ملی به‌رپوهبه‌ر ده‌ره‌یناوه‌و کاله‌کانی له‌پی کردووه‌ته‌وه، به‌لام روخساری ژاکاوه‌و عاره‌قیکی گه‌رمی ده‌رداوه‌و ده‌سته‌کانی له‌رزیون و له‌خوشکه‌که‌ی چووه‌ته‌پیش و پی‌وتوه: ((ته‌نیا نه‌وه‌نده‌بلی فریاکه‌وت لی‌ت نزیکی‌بته‌وه؟))، نه‌ویش وتویه‌تی: ((نا فریانه‌که‌وت چه‌ند جاریک هه‌وئی بو‌دام، به‌لام نه‌مه‌یشت و چه‌نگی تفم له‌رووی کرد بویه‌نه‌ویش که‌وته‌گیانم و به‌شه‌پازلله‌ده‌م و نووتی پر له‌خوین کردم)). (جوانرپو) که‌نه‌و قسه‌یه‌ی لی‌ده‌بیستیت که‌یف و سه‌فایه‌کی سه‌یر له‌چاوه‌کانی ده‌ده‌وشیته‌وه‌و له‌هه‌ستی چاوانی بکوژیک ناچن، بویه‌به‌خنده‌و نو‌می‌دیکه‌وه‌وتیوتی: ((نوخه‌ی خوشکه‌جوانه‌که‌م من هه‌ر نه‌وه‌نده‌م بو‌گرنگ بو‌هیچی دی، نی‌دی هه‌رچیم لی‌ده‌که‌ن بابیکه‌ن خو‌تازه‌من گه‌ر بشمرم به‌روو سوورییه‌وه‌ده‌رم، نه‌که‌به‌خه‌جائه‌تی بزیم و لوقمه‌ی سه‌رشوری بخه‌مه‌ده‌مه‌وه)).

دوای ده‌نگی ته‌قه‌که‌و مردنی (حه‌مید شوارب) پاسه‌وانه‌کان گه‌یشتوونه‌ته‌جی و جوانرپویان ده‌سته‌سه‌ر کردووه‌و به‌مه‌به‌ستی لی‌کو‌لینه‌وه‌به‌ره‌و پو‌لیس‌خانه‌یان بردووه، نی‌نجا پاش چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌سوراغ و تو‌یژینه‌وه‌ی ورد (جوانرپو) حاشای لی‌ناکات و دان به‌وه‌داده‌نی نه‌و خنکاندوویه‌تی و وتویه‌تی: ((له‌بری نه‌وه‌ی ده‌بووایه‌رازییم و له‌ماله‌وه‌دانیشم و خوشکه‌ه‌یشم ده‌ستدریژی بکریته‌سه‌رو لاقه‌بکریته‌نه‌وم کرد، بویه‌به‌هه‌رچی شتی‌ک سزآمده‌دن من قایلیم یاسا چو‌ن و به‌چ جو‌ریک دایناوه، به‌لام نه‌وه‌بزانن که‌من له‌به‌ر پاراستنی شه‌ره‌ف و نابرووم وامکردووه‌تا نی‌ستاکه‌ش ده‌ستم به‌خوینی هی‌چکه‌س سوور نه‌کردووه، کریکاریکی هه‌ژارم و خه‌ریکی نان په‌یداکردنم، نه‌وه‌بزانن هه‌ژاری مانای بی‌ده‌سه‌لاتی و گه‌مژیه‌ی نی‌یه‌هه‌ر که‌س بیه‌ویته‌و به‌ناره‌زووی خو‌ی مامه‌ئه‌ی له‌گه‌ئدابکات و بی‌چه‌وسینیته‌وه‌و بی‌گاری پی‌بکات. هه‌ژاری واته‌سه‌ره‌رزی واته‌قبولنه‌کردنی ناداد په‌روه‌ری و رازینه‌بوون به‌ملکه‌چی و سه‌ردانه‌واندن بو‌گشت یاسا و ری‌سایه‌که‌، که‌مروقه‌زه‌لیل و

نەخۆشەكان دايانناوه)). دووچار هينده گوى به قسه كانى نادرىت و به تاوانى كوشتن، حوكمى زىندانى تاهه تايى به سهردا دهسه پىنرىت، كه چى نه و دلخوشه و بىناقهت نيبه گهر بشيانكوشتايه نه و توئهى خوى كردبووه. پاش نه وهى جله كانى داده كنى و جلى زىندانى تاييه تى پياوكوژانى پىدهدهن و دهپوشيت كه سوكارى جله كانى كرىكارى و جووته كاله دراوه كهى بۆ مائه وه ده به نه وه وه هئيانده گرن. من نه وكاته نه هه وئى كوكردنه وهى پىلاوه به نرخه كاندا بووم، بويه بۆ مائه كه يان چووم و به وپه رى نه مانه ته وه نه و جووته كاله دراوه ليوه گرتن و بۆ هه تايه به ئينم پىدان بىناپارىزم، نه به رنه وهى نه وه كه وهره ترين شهرف بوو سووخورو نابرووبه رىكى وهك سه گى پى توپىنرابوو. به سه رهاتى جووته كاله دراوه كهش به وشيوه بوو كه بۆم گىرانه وه)).

با پىرم نه وه ده چوو خه وى بيت به ده نىگى نيوه خه وائووه وتى: ((ماردىن گيان دهزانم ديسان هه ر تو به خه به رى روچه كهى من، نه وانيدى ناگام لىيانبوو نه نيوه رى رووداوه كان خه وىان لىكه وت منىش ده چمه سه ر جىگا كهى خوم و توش برؤ سه ر جىگاي خوت و با بخه وىن شه و درهنگ بووه)) شه وشادمان كردو خه وتىن.

سى شه و دواى به سه رهاتى چىروكى جووته كاله كه درهنگانىك با پىرم نه ژىر به تانىيه كه يه وه پاكه وتبوو قاچىكى هه لىكيشابوو نه وىدكه شىانى راكيشابوو، كلاوه چلكنه كهى نه سه رنه بوو به لام چاويلكه كهى هيشتا هه ر به سه ر نووتيه وه بوو، كه لىكجار خه وىشى لىده كه وت هه ر دايه نه نا بىرمه كرده وه تو بلىي خه وه كانى ده شىبىنىت هه ر به چاويلكه وه بيت؟! هيشتا دياربوو خه وى نه ده هات به دهنگه گر كهى بانگى كردم: ((ماردىن پىناچى توش خه وتبىت نه گه ر وايه وه ره ژووره وه لايمن با به سه رهاتىكى دىكه ت بۆ بگىرمه وه)). منىش هه ر كه گويم نه وه بوو نه جىگا كه مدا ده رپه رىم و رامكردو وتم: ((نه خه وتووم با پىره دهى باسكه نه مجاره يان چىبه و كام به سه رهاته يه ؟)). با پىرم نه ختىك خوى هه لىكيشايه سه ره وه وه سه رىنه كهى وه ها دانا كه پائى پيوه بداته دىواره كه وه ئىنجا ده ستى به قسه كانى كرد:

به سه رهاتى پىلاوه ره شه كانى (په رسىله)

((نزيكهى پانزه سالىك پيش ئىستا نه و كاره ساته روويداوه، ژن و مېردىك هه بوون ناويان (سواره) و (گوئنىشان) بوو ژيانىكى ناسايى و خوشبه ختيان پىكه وه به سه رده بردو كه لىكيش ناسووده بوون، هه ردوو كيان پيش نه و ژيانه يان ناموزاى به كتر بوون، دواى به جو رىكى شىتانه به كيان خوشو يستبوو پاشان مالىك كوئىكرد بوونه وه، ته نيا نه مپه رو كو سىپىك نه ژىنيان هه ستىپىكرا بايه و بىنرابا نه وه بوو مندائىان نه بوو، سه ردانى چه ندىن پزىشكى ناوازه و بىوئنه يان نه شاره گه ره كانى دى كردبوو زور ولاتى ده ره وهش روئىشتبوون، نه و پاره يه دى ده ستىان ده كه وت نه و مه سه له يه خه ر جىيانده كردو ده يانه وىست نه و هه موو خوشه وىستىبه ي بۆ به كترىان هه يه نه نجام و به ره مپىكى لىبكه وىته وه، تا زىده تر لىك نزيك ببنه وه بوونه و رىك به

عەشق و خۆشەويستىيەو بەينە دونياو بەلام بېناكام بوو، بۇيە وازيان لەهەموو شتېك هېناو چىدىكە بۇ پزىشك و ئەملاوئەولا نەچوون و خۇيان داىە دەست قەدەر.

پاش پانزە سال چاوپروانى و هەول و بەگژاچوونەو دواتر بېھىوابوون، (گوئنىشان) خان دووگيان بوو و مندائىكى بە سك كەوتوو ئەوئەش ئەوپەرى بەختەوهرى و كامەرانى بۇ هېنانون، ژيان بەو گەورەبىيەى خۇيەو ئە ئومىدىكى وەها كت و پرو چاوپرواننەكراودا بىنيويانەتەو. (سوارە) هەموو شتېكى كردوو تەنيا خېزانەكەى رازى و خوشحال بېت و مندائەكەيان بگەيەننە سەرو بەچاوى خۇيان بىبىنن. لەزارى دۇستىكى نزيكياو ئەوئەو دەم بىست هەردەم وتوويەتى: ((گوئە گيان نەكەى بىر لەهېج شتېك و هېج مەسەلەيەك بەكەيتەو و غەم و خەفەتى بۇ بخۇيت، چونكە شتى شايستەى ئەوئەنيە ئەم كاتەدا بىريان لىبەكەيتەو، تەنيا شتى ماىەى بىرلىكردنەو و خوشبەختى بېت ئەم مندائەى سكتە نەكەى دواى پانزە سال چاوپروانى هېوابراوم بەكەيت)). ئەوئەش بەوپەرى دئخوشىيەو پىي و توو: ((بىخەمبە سوارە گيان ئەو هېواو ئومىدەى تۆهتە هى منىشە، هەر ئە چاوپروانى ئەو رۆژەم لەدايك بېت)).

پاش نۆمانگ و نۆ رۆژ (گوئنىشان) كچىكى جوان و خەپەتۆئەى بوو. هېندەى هەموو دونيا بەختەوهر بوون و دئيان پىيخوشبوو. مندائىكى سوورو سىي چاوپرەش كە دواى بووئە كچىكى جوان و ژىكەئەو ژىرو ناويان ناو (پەرسىلە). رۆژان دەروات و تىدەپەرىت ئەو كچە جوان و خاتوونە گەورە دەبى و دەچىتە قوتابخانە، يەكەئە زىرەكترىن و ورياترىن قوتابىەكانى پۆلەكەى بوو، كە جىي ئاماژەو باسى مامۇستاكانى بوو. تەمەنى بووئە هەشت سال و ئە پۆلى سىيەمى سەرەتايى بوو ئەو وەختە قزىكى رەش و جوانى هەبوو، كە داىكى لەدوواو بوى ئوول كردوو تاكو بوى بكاتە كەزىيەكى پىچراو بەجووتى قردىلەى سوورەو بىستى. دووچاوى رەشى بادامى و دەم و كە پووەكى بچووك و نوقل ناساى هەبوو، هەردەمىش زەردەخەنەيەك بەسەر لىوەكانىەو بوو، كاتى پىكەنىو پووئەتى راستى چال بوو ئەمەش جوانىيەكى بىوئەنى دىكەى پىبەخشىو.

رۆژىك كە قوتابخانە تەواو دەبى و دەمى نىوەرۆ مامۇستاكانيان دەياننىرنەو مائەو، (پەرسىلە) لەگەل چەند هاورىيەكى بەجانتايەكى گەورەى شان و بەدەم پىكەنىن و كىك خواردنەو بەرپىگادا دەروون و دەيانەوئەت لەشەقامى سەرەكيدا بپەرنەو، دووانيان بەخىراىى بۇ ئەوئەرى شەقامەكە رادەكەن و دەپەرنەو، بەلام ئەو كەمىك ترس دايدەگرى و نازانى چۆن بپەرىتەو. وشيارى شوفىرانى ئەم شارو مەملەكەتەش ئەوئەنيە جى متمانەبن و ئەچاوپروانى مندائىكدا بووئەستن تا بە لاقە كورت و بچووكەكانىەو بپەرنەو، بۇيە بەپەلە رادەكاو بى ئەوئەى سەرنج لەملاوئەولاي بدات ئوتومبىليكى گەورە بەخىراىيو تىزەرەويىەكى كەموئە رەتدەبى، كتوپرو يەكسەرە زەمەيەكى بەهېزى لىبەرزەبىتەو ئە (پەرسىلە) كچى هېواو ئومىدو پانزە سال چاوپروانىەكە دەدات و ناىەئىت بىي بە هېشوو تریيەكى پىگەىشتوو، ئەو جوانكىلەيە چەند مەترىك

به زده کاته ووه به دئی رهقی زهوی داده داو دهموده ست هر له وی گیانی ده سپیری و دهمریت. خوینیکی نال به دهمولوتیدا دیته خوارو جانتاکه ای شانی ده که ویتته نه و بهری شه قام و دهفته رو کتیبه کانی له سهر نه و جاددهیه پهرش و بلاو دهنه وه، وه ختی با لیبانه دات پهره کانی هه لداونه ته وه. قه لهم، دادهر، لاستیکی سرینه وه و راسته هه مووی به و گوره وهرده بن، گوره و بیبه سپیه کانی تا سهر نه ژنو هاتووو جووته پیلاره ره شه که شی که هر تاکه ای گولیکی سووریان به سهر وه بووه له قچی دهره اتووونه و له نزیکه کتیب و دهفته ره کانی وه که وتوون. شوفیره که داده به زی و به سهری خویدا ده کیشی و خه لک لیبان کوده بیتته وه و قهره بالغی له و ناوهدا دروستده بی و شه قامه که به ته و اوای ده گیریت. خه لکه که په رسیله ی فریشته له باوه شده گرن و بو خه سته خانه ی دهن، یه کیلک له هاوړیکانی به گریان وه پیلوو کتیب و دهفته رو که لوبه له کانی بو کوده کاته وه، که هه وانه که به دایک و باوکی گه یشتووو تووشی حه په سان بوونه و نه یان زانیوه ده بی چیبکه ن و چی بلین و نونتقیان گیراوو هه رگیز برویان به هه وائیکی له و جوړه نه کردوو، به لام که بونه خوشخانه ده چن و کچه بچوو که که ی پانزه سال چاوه روانیبه که یان به مردووی دهن، زرده خه نه که ی هر به سهر لیوه وه بووه چاوانی له نومیدیک بریوه که هر به ته نیا هی خوی نیه هی دایک و باوکیشی بووه، به سهری خویاندا ده کیشن و پر به گه روویان ده قیزینن. دایکی قزی به سهری خویوه نایه لی و ده که ویتته لیدانی سینگ و روخساری خوی، به لام مه خابن بیسوود بووه هه زار جار مخابن.

پاش دوو رۆژ دایکی به رگه ی نه و نازارو کوست که وتنه گه وره یه نه گرت و گیان ده سپیری و دهمریت، باوکیشی عه قلی له ده سته داو تووشی هیستریایه کی سامناک ده بی و ته نیا وشه یه کیش چیه ناتوانیت بیدرکینیت. له دوا ی سی سال و زستانیکی ساردا به مردووی له کولانی کدا دهید و زنه وه رهقبوو ته وه. شوفیره که ش سالانیکی زور له زیندان ده باته سهر، پاشان ناگام لیی نه ما داخو نیستا ماوه یامردوو نازادکراوه یا هر له زینداندایه. هه رچونیی من نه و جووته پیلاره ره شانه ی په رسیله م دوزیبه وه به شوین و سوراعیدا رۆیشتم، نیستاش له ته نیشت پیلاره کانی دیکه م داناوه هه رچه ندی سهیری ده که م نه و به سهراته تال و سهر بورده پر نازارم بیدریتته وه).

باپیرم کاتیکی قسه کانی ته و او کرد ده ستی به گریان کرد منیش له گه لیدا گریام. پاش نیستیکی بیده نگیمان باپیرم له ژیر چاویلکه که یه وه فرمیسه کانی سری، نه و ناوه ی به لووتیشی دا دهاته خوار هه لیده کیشایه وه و لوشمه لوشمی ده کرد، نینجا وتی: ((ماردین نه وه چه ند به سهره اتیکم تا نیستا له باره ی پیلاره هه مه جوړه کانه وه بوگیرایته وه، هه رچه ند گه به رده و امیشبم هر ته و او نابن چونکه کلوی و به دبه ختیبه کانی مروقاییه تی نه وه ند زورن کوتایبان نایه ت، به لام جاری چیدیکه ت بو ناگیر مه وه له به رنه وه ی که زور قسه ده که م هه ناسه م توندده بیت، گه ر له ژیاندا نه مام و مردم و دهره تی گیرانه و یانم نه بوو نه وه ده بیت بمبووری. زورجاران نه زانین له زانین باشتره له یادت نه چی مروق چهنده که م زانیاری و ناوشیار بیت ناسوده ترو به ختیار تره)). منیش به شله ژاویبه وه وتم: ((قسه ی و امه که باپیره گیان یاخوا قه ت هیچت

لینیه به سهرهاته کانت زور خوشبوون، گهرچی خهفته تیشم له هه ندیکیان خوارد))، ئینجا به زرده خه نه یه کی بیماناوه وتی: ((ئیستا درهنگه و باخه وین منیش رۆژ دواى رۆژ ته ندروستیم خراپتر ده بی شه و تشاد)).

با پیرم راستیده کرد دواى نهو سالانه بۆم دهرکهوت هه موو زاناو نه دیب و هه کیم و فه یله سوفه کانی دنیا غه مگین و داماوو زه لیلن، دوا جار به هوی تیگه یشتن و قوئبوونه و هیان له نیو نه م جیهانه پر ژان و نازاره دا به دهستی خویان کۆتایی به ژیانیهان دینن و خویان ده کوژن. ئیمه له ژیاندا دوو جور ئیرادهو خوراگریمان هه یه یه کیکیان سه رچاوه که ی له گه مژیهی و ده به نگییه وه دیت، که به ردهوام ئاده میزادی گیژو حۆل و دلخۆش و کامهران به رهه مدینی، نه ویدیکه شیان سه رچاوه که ی له هوشیاریه کی ته و اوو گومانیه کی هه میشه یی و گه یشتن به حه قیقته ته وه هه ئده قوئیت، که هه ردهم مروقی یاخی و دلتته نگ و نابه خته وه ر دروستده کات. نامه وی له جورى یه که میان بم به لام میلی نهو قیبله نومایه ش ده گۆرم که ناراسته که ی له سه ر جورى دووه میان بووه ستیتته وه. ده مه ویت که سیک بم قاچیکم له جورى یه که م و قاچه که ی دیکه م له جورى دووه مدا بیت، به لام جار جار ه گه ر ویستم و حه زمکرد کامهران و ناسووده بم قاچه که ی دیکه شم بو نیو دنیاو سه رزه مینی جورى یه که میان دینمه وه، با نه وه ی که له ژیاندا م تام و چیژی ناسووده گی بکه م و بزانه م گیژی و نه فامی چهنده دلخۆشده کهن و له زمه نی توندوتیژی دلره ق ویلم ده کهن، وه ک بیابانیك هه ر ده رۆیت و پیتوایه به قومیک ئاو گه یشتوویت، که نزیکه ده بیتته وه ده بینی سه رابه و فریوت خواردووه. به ئی هوشیاری عه قلت پیده به خشى و هوش و فیکرت و هه ا ئیده کات نامادهو ته یارو توکمه بیت، به س نه وه ت ئیده سینیتته وه که خۆت ده ته ویت، واته نهو کامه رانییه ی له ناخه وه داواى ده که یته هاوشیوه ی هه نجیریکی گه بیوو له ژیر پییه کانیدا ده پلشیتته وه، بویه پیوسته هه موومان تاوانتاوی گه مژهو کالقام بین له بهر خاتری به خته وه رییه کی ته مه ن کورتمان.

با پیرم سه رینه که ی له سه ر جیگا که ی پانخسته وه وه ک مار بو ژیر به تانییه که ی خزی و ده ستیه کی خسته سه ر چاوی و خه وت منیش بو سه ر جیگا که ی خۆم چوومه وه، به لام تا درهنگ خه وم لینه کهوت هه رچه ندی کردم بیرم هه ر لای قسه کانی با پیرم بوو، به سه رهاتی پیلای پهرسیله ی جوان و فریشته ش له وی بووه ستی که به چ ئومیدو چاوه پروانییه ک دواى پانزه سال هاته بوون و چاوی به م دنیا بی سفته و هه رام زاده یه هه ئینا، پاشان جه نگاوه رانی چاره نووس له کیویکی بلندتر له کیوه کانی مروقه وه پیکایان و کوشتیان. مردنه که شی نه وه نده تراژیدی و مه رگبارانه بوو دایک و باوکیشی له دوا یه وه به رگه یان نه گرت و مردن، ماله کشیان که به و خۆشه ویستیه قوئله وه پیکیانیه نا بوو بووه جیگایه کی چۆل و کاوول و بی عه شق. ئاخه هه ندیک کۆست که وتن ئاسان نییه.

پاش مردنی به هادینی باوکم به و رووداوه جه رگه پرو به نازاره و نازادکردنی تاوانبار به ماوهیه کی که م، با پیرم و نه نکم هر دوای پرسه که گه وهه ری کچه به دبه خت و ویل و سرگه ردا نه که یان بو مائی خویمان نه (سه یلاو) بردووه ته وه، چونکه چیدی نه (شانه شکوت) نه یتوانیوه بمینیتته وه به رگه بگریت. دایک و خوشک و براکانی باوکیشم که میک دنگران بوون، چه زیانکردووه زیاتر لایان بمینیتته وه به لام دایکم زور نه وه دلگه رمتر و روح ناسکتر بووه نه وهی نه وان تییکه یشتون. به رگه ی بی به هادینی نه گرتووه نه گه ل که سوکاره که ی بو زیدو شوینی ژیانی پیشووی گه پراوته وه. هه موو هه فته یه ک گه وهه ری دایکم نه سه یلاوه وه بو شانه شکوت چووته ته سه ر گوری باوکم. شه ویک یادووان نه وی ماوه ته وه و نینجا بو (سه یلاو) گه پراوته وه. ماوه یی له سه ر نه و ریت و شیوازه به رده و امبووه بی نه وهی گوی به باری ته ندروستی خوی بدات، نه گه ل نه وهی با پیرو نه نکم رینمایان کردووه و یستوو یانه پیشی پیبگرن، به لام بیسوود بووه هر له سه ر نه و هؤگرییه ی خوی به گوری باوکه وه سووربووه و لاساری نوواندووه. نه ناخه وه هه میسه په نگی خواردووه ته وه و نازاریکی به سوی چووته ته دل و ناخییه وه، وه ک چون برینیک تازه ته ریتت په رستاریک بیت تیماری بکات و دهرمانی پیدابکات چه نده به ژان و پر نه شکه نه و نیشه، نه ویش هه مان هه ست نه ناوه وه وه ک کرمیکی کوشنده کروشتوو یه تی و خواردوو یه تی. دهروو نیکی نه خوش و ژاکاوی بووه مه حالبووه ناسان لیک بدریتته وه و بخوینریتته وه. هه موو نه وکه سانه ی نه خوشی دهروو نیان هه یه شه وانه بریک نه نارامیان تیده گه ریتته وه، که چی نه و سات به سات و نه هه موو کاته کان له باریکی دهروو نی ناخوش و نالوزدابووه، هاوشیوهی نه لقه یه کی ناسنین چوارده وری دلیان گرتبیت و هه دلی گوشراوه و نازاری چه شتووه، که ته نیا به وتن ناسانه و که م که س توانای خوراگرتن و به رگه گرتنیانی هه یه. که گه وره بووم رژیک بو یگیرامه وه و وتی:

((کاتیک بو سه ر گوری باوکت چووم سه رته تا هیمن بووم و هیچم نه کردووه و نه شوینی خوم نه جوولامه ته وه، ته نیا نه گوره که بیم روانیوه. گوریکی هه تیوو بیناز نه ژیریدا یه کیک به که ساسی و دنیا یه ک نومیبدو هیواوه پانکه و تووه و دیوی تاریکی جه رگه ی قوولایی زه وی ده ستیان ناوه ته بینه قاقایی و خنکاندوو یانه، به جلیکی سپیییه وه که نه جاریکی دی داده که نریت تا نه جیاتیدا شتیکی دی بیوشریت نه ده گوردریت و ده شوردریت له سه ر نه و زهوییه توزو خولاوییه زه رده بووه. ته نیا جلیک که مروف ناتوانی بیگوری و بیشوات کفنه. له سه ره وه دوو کیله به ردی رهق و دزیوو ناشیرین نه مسه ره و نه وسه ری گوره که یان گرتبوو، هر به ته ماشاگردنی تین و تاوم تیدا نه ده ماو هیزیکی ترسینه رو جارز وه ک مه چه کیکی پولایین دلت بگوشی و توند توند بیگریت وام لیده هات. چاوم به هر یه ک نه گوره کانی هر گورستانیک ده که ویت هه ستیکی وه هام تیدا دروستده بی، مهرج نییه مردووه که م ناسیبی و یادگاریم نه گه تیدا هه بووبی و به چاوپیکه تنی گوره که ی بیره وه رییه کانم بیرکه ونه وه، نا نه و هه سته ی قورگم ده گری و خوینم نه جه سته وشک ده کاو عاره قه یه کی ساردو که رمم پیده کات به رامبه ر هه موو مردوو هه موو گوریک هه مه)) دایکم لیرده ا که میک وه ستا ده یه ویست دریزه به قسه کانی بدات، به لام قورگی گیراو نه وه نه ده چوو بتوانیت به رده و امبی.

قسه‌کانی دایکم راست بوون گۆر هر خوی شوینه‌واریکی زیاده مروق گهر مرد هیج چال و قه‌بریك ناتوانی له فه‌وتان و ونبوون بیپاریزیت. پاش چه‌ندین عه‌یام و تیپه‌ربوونی زمه‌نیکی زۆر گهر گۆره‌کان هه‌لده‌ینه‌وه له که‌لله‌سه‌رو ئیسک و پروسک زیاتر هیجی تیدا نه‌ماوه، نه‌و جیگایه‌ش مردووه‌که‌یان لی پانخستووو چال بووو بوووته لانه‌ی ماروو میروو، نه‌ویش دوا‌ی چه‌ندین سال و زمه‌نی دی دیسان گهر سه‌ری گۆره‌کان هه‌لده‌ینه‌وه هیج شتی له ئیسکه‌که‌ش نه‌ماوه ته‌نیا نه‌وه‌ی ماوه‌ته‌وه مووه، چونکه تائه مووه‌کان هیزو توانایه‌کی چاتریان له به‌شه‌کانی دیکه‌ی جه‌سته‌دا هه‌یه‌و بو ماوه‌یه‌کی زۆتر ده‌توانن به‌رگه‌ بگرن و بمینه‌وه، به‌لام رۆژیک دیت تائه مووه‌کانیش نامینن و گۆریکی چۆل و خالیمان له مردوو بو ده‌مینته‌وه. نه‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌یینین له قه‌بریکی کۆنکریت و چیمه‌نتوی ره‌ق و نازاراوی و هیستری زیاتر هیچیترنیه‌، که‌واته له‌یاده‌وریماندا مردوو‌ه‌کان هه‌لده‌گرین وه‌ک جه‌سته‌یه‌کی خه‌یائی و بیره‌وه‌رییه زیندوو‌ه‌کانیان. نه‌وه‌ی رۆح و نه‌ندیشه‌و قوولاییه‌کانی یاده‌ورییه نازیزه‌ مردوو‌ه‌کانمان له نیشتنی خۆلی زه‌مانه له‌سه‌ری و که‌وتنه ژیر چینه‌کانی رۆژگارو بن پیی لاقه‌ دریزو زه‌به‌للاحه‌کانی زه‌مان ده‌پاریزی و وه‌ک خۆیان هه‌لده‌گریت، ههر وه‌ختیکیش بمانه‌ویت لییان ده‌روانین و نانیان له‌گه‌لدا ده‌خوین و له‌نیو یه‌ک جیگا پیکه‌وه ده‌خه‌وین، پیاسه‌ده‌که‌ین و که‌شت ده‌که‌ین وه‌ک چۆن سه‌ره‌تا زیندوو‌بوونه‌و چیمان له‌گه‌لدا کردوون و بو کوی رۆیشتووین هه‌مان شت و هه‌مان کرده‌وه دووباره‌ ده‌که‌ینه‌وه. به‌لی نه‌وه‌ی رۆح و یاده‌وریمانه نه‌وه‌ ده‌کات نه‌وه‌ک گۆریکی ساردوسر که له کاسه سه‌رو دوو گۆیی دریزی دیویک ده‌چی له ژیر زه‌وییه‌وه بیه‌ویت ورده‌ سه‌رده‌ربینی و بیته‌ده‌ره‌وه.

تکام لیکرد کاتیکی دی قسه‌کانی ته‌واو بکات گهر نیستا ناتوانی، به‌لام دایکم به‌هه‌رشیه‌یه‌ک بوو تیفکی توندی قووتدایه‌وه‌وتی: ((وتم ته‌نیا له‌گۆره‌که‌م ده‌روانی وه‌ک بلیی بروام نه‌کردبیت مردبی یا وامزانیوه خوی لیشاردوو مه‌ته‌وه‌وه که‌مه‌یه‌کی نالایق و ناماقوولم له‌گه‌لدا ده‌کات که شیاونه‌بووه بیکات، به‌لام دوا‌ی چه‌ند خوله‌کیک تووره‌گه‌ی یادگاریه‌کانی تۆزه تۆزه له‌ناخه‌وه ده‌جوولان و گریکه‌یان ده‌کرانه‌وه، ده‌مه‌ویست خۆم بگرم که‌چی گه‌رووم ده‌گیراو بیناییم لیله‌ ده‌بوو به‌جوانی نه‌مه‌ده‌بینی و فرمیسک به‌ری سو‌ماو گلینه‌کانیان پیده‌گرتم، گهر نه‌گریابام ده‌خنکام بویه چیدی به‌رگه‌م نه‌ده‌گرت و به‌ده‌نگی به‌رز ده‌گریام، خۆم به‌سه‌ر گۆره‌که‌ دادداو خۆل و تۆزو ورده به‌رده‌کانی سه‌ریم به‌چه‌نگان هه‌لده‌گرت و به‌سه‌رو چاوی خۆمدا ده‌کرد. له‌سه‌ره‌وه تاخواره‌وه گله‌که‌م ماچه‌کردو ده‌ستم به‌کیله ساردو بیگیانه‌کاندا دینا. هه‌لده‌ستامه‌وه سه‌رپی و له‌سه‌ره‌وه لیپرا ده‌مام، ئینجا ده‌ستم به‌لالانه‌وه‌و شیوه‌ن گیران ده‌کردو به‌رده‌بوومه‌وه رۆخساری خۆم به‌چه‌نگه‌رنی و له‌چه‌ند لایه‌که‌وه خۆم زامدارو رووشاو ده‌کرد، خوینم لیده‌چۆراو به‌ده‌م گریانه‌وه ده‌موت: ده‌مزانی پیکه‌وه‌بوونمان زۆر ناخایه‌نیت و به‌مزوانه‌ ده‌مریت له‌ دوا‌ی نه‌وه‌ی که سالی یه‌که‌می به‌یه‌که‌وه ژیانمان بوو، پینج ئیواره‌ی ناخۆش و به‌ترسم دیت پر له‌تارمایی و سیبه‌رو به‌ژن و بالای ره‌ش و سووتابوون. نه‌و ئیواره‌یه‌م له‌یاده له‌نیو دارمه‌یه‌ته‌که‌وه پشتت برینی تیکه‌وتبوو ئاوپت لینه‌ده‌دامه‌وه به‌س من به‌سه‌رو قژتدا زانیم توی، ببوویته‌ تارمایی و هه‌وائی مه‌رگی نزیکتهم پیده‌ده‌ی ههر نه‌و پینج

نیواریه نه و تارمایی و دیمه نه توقینه رو هیستریانه م دیت و ئیدی جاریکی دی نه مبیننه وه. خه وه که ی بهر له مردنت بینیم که هه ئو گه وره که خوی به سهربان و دیواری ژووره که ماندا کیشاو به ریز روو خاندنی و منیش بو حه وشه هه ئاتم، ده مزانی نه و خه وه له خورانیه و زورنابات تو دهریت. له کونه وه بیستبووم گهر له خه ودا له ژووریکدا بوویت که حه شارگا و پاریزه ری نهینی و خوشی و ناخوشییه کانتو و تییدا حه ساووته وه له پر دارما و کاو لبوو، نه وه نه و ژووره هه مان نه و که سه یه که مه حره می رازو نیازه کانتو و هینده نابات نه و سیبه ره ی به سه رته وه یه نامینی و کالده بیته وه، وهک (با) یهک بیته و گهر دو توژی زه مانه رامالی و له گه ل خویدا بیبات و هه دهیبا، وهک نه خوش و که نه فتیکی پر ئومید له چاوه پروانی چاکبوونه وه و دیتنه وه ی رۆژو هه تاوو مانگه شه وو کازیوه و باننده و بارانی تازه یه، به لام له ناکا و نه جه لی پیشه وخت دیت و هه موو هیواکانی یهک به یهک کۆده کاته وه و وهک کۆله پشتییهک ده یخاته نه ستویی و له گه ل خویدا به ره و نادیارو بو شایی و بیماناییدا ده بیبات.

من له تو نزیکترم نه بوو نه نه و سا نه ئیستاش چاک ده مزانی نه وه ی دهریت تو ی نهک که سی دی، به لام هه م ئیواره ترسناک و تارماییه کانم لیشاردیتته وه هه م خه وه که ییش، دلم نه هات بو تیان بگپر مه وه و نازارتده م و بتترسینم. حه زمه کرد نه و ئیواره یه له پشت په نجه ره که وه دووانه ی دووهه م و کۆپی خۆم به سه ر کورسییه کی په ککه و تانه وه به ته نیا قاچیکه وه بینی نمایش مه رگی خۆم بیته له داهاتوو رۆژیکی نزیکی بهر له مردنی تو. ناخ به هادین ئیستاکه من ویل و سه رگه ردانم و نازانم چیبکه م و چون بژیم و له یادتکه م، هیشتا ته وا و یه کمان نه ناسیبوو مرو ف ناتوانیت به ته نیا پینج سال بو ناسینی ته واوو رۆحی به سکا ت، له و پینج سائهدا مه گه ر چون به رۆژ یه کترمان بدیبا یه، نه گینا تا کو شه و یه کتریمان نه ده بینیه وه نه وه ش ماوه یه کی زور زور که م بوو. چیده بوو گه ر سالانیکی دوورو دریزو به ته مه نتر پیکه وه بژیبا ینا یه و باشتر ناخ و ههستی یه کمان بخویند با یه وه و تامی ژیا نمان بکر دایه. چیده بوو گه ر ئیمه ش وهک سه دان و هه زاران ژن و میردی دیکه ی دونیا حه فتا هه شتا سال له گه ل یه کباین و تامی گه نجی و دهردی پیریمان پیکه وه بچه شتایه، چه ندین کور و کچی جوانمان ببو وایه و هه فتی جاریک کوره کمانمان له گه ل ژن و منداله کانیان، کچه کانیشمان له گه ل میردو مندالیان له مالی خۆمان کۆبانه وه و نه وه کمانمان له با وه ش بگرتبا یه ((.

دهستم کرده ملی دایکم و توند به با وه شی خۆمه وه لکاندو تا ده میک هیج قسه یه کمان نه کرد، هه ردوو کمان دلمان پر ببوو قولپی گریانمان قووتده دایه وه و ته نیا وشه یه کیشمان بۆنه ده و ترا و له ناخه وه ده گریاین و ژانیکی به سوی چوو بووه دلمان وه، دوا ی که میک به سه رخۆمدا زالبووم و پیم به جه رگی خۆمه وه ناو وتم: ((دایه گیان خۆت حه ز به با سکردن و گپرانه وه ی روودا وه که ده که بیت یان هه ر پیتخوشه جاریکی دیکه به بیرت بیته وه؟ چونکه بابته تیکی دلخوشکه رنییه وازی لیبیننه هه ر لیبگه ری چاتره))، که چی دایکم زور نه وه ی چاوه پروانم لی ده کرد به هیز تر بوو وتی: ((رۆله گیان گه ر باسیانکه م نه وه له دلمدا دینه دهر و نه ختییک دهر وونم ناسووده ده بی و هه ست به هیمنییه کی خوش ده که م، ئی خۆ دوا ییش

ھەر پېۋىستە تۆش ئەو شتانه ئەدەمى خۇم يا كەسىكى نىزىكەوۈ بزانى و بېستىت ((. منىش ھەناسەيەكى قوولم ھەئكىشاو
 وتم: ((ئەى ناخر ھەستدەكەم ئەگەل قسەكانتدا زۆر بىتاقەت دەبىت و دەگرىەيت، ئەمەش من خەفەتى پىدەخۇم)).
 بەقوولنى ئەچاوانى رېوانىم و وتى: ((جا كورم دەتەوئ ئەو بەسەرھاتە غەمگىن و پىر نازارەت بۇباسبەكەم و بىتاقەت نەبەم
 و نەشگرىەم! قەيدىناكا چىژ ئە گرىانەكەش دەبىنم ھەرەك پىموتى ناخ و دەروونم ئەگەل گىرانەوۈەياندا نارام
 دەبىتەوۈ))، ئەوسا وتم: ((باشە بەكەيفى خوت بەكە ھەرچەندى دەتەوئ باسكەو بگىرەوۈ))، ئەو وەختە دەستى بەقسەكانى
 كىردەوۈ وتى:

((كىردبوومە پىشەى سەرەكىم ھەفتەى جارىك سەفەرمەدەكردو بۇ سەر گۆرى باوكت ئە (شائەشكەوت) دەچووم، ھەمان قسەو
 ھەمان نوزانەوۈو لالانەوۈم دووبارەدەكردەوۈو ھەردەمىش چەند كەسىكەم ئەگەلدابوو، بەلام وارىكەوت جارىكىان رىگام
 بەكەس نەدا ئەگەلەمدا بىت، وىستەم ھەر خۇم بەتەنیا بۇ سەر گۆرەكەى برۆم و ئەگەل مىردە مردوۈەكەى خۇمدا بىم، بۇيە
 دواى نىوەرپۇيەكى كەمىك ھەرراوى بۇ گۆرستان رۇيشتەم ئەوئىشەوۈ بەرەو گۆرى باوكت چووم. ئەدوورەوۈ گۆرەكەم نىوە دىاربوو
 ھەستەم بە سىبەر و تارمايىبەك كىرد دەجوولايەوۈ، بەلام حوكمى چاوم تەواو برىنەدەكرد تازانەم چىبەو چۇنە. كاتىك تەواو
 نىزىكبوومەوۈ باوكتەم بىنى، ئەگۆرەكەى ھاتبوۈدەرى و پائى بەيەكىك ئەكىلەكانى دابوو، خەرىكبوو برىنەكانى جەستەبى
 و شوئىن چەقۇكانى بە لۆكەيەكى تەر تىماردەكردو مەرھەمىكى سىپى پىدادىنان و تەماشائ دەوربەرى خۇشى نەدەكرد، كە
 دنىابوومەوۈ خۇيەتى بە پەئە بەرەو لاي رامكردو چوومە بەردەمى و بانگىم كىردو دەستەم بە سەر و قىزىدا ھىنا، بەلام ئەو
 ھىچ قسەيەكى نەكردو نەيتوانى تەنیا وشەيەكەش بىر كىنىت، ئەوۈندە نەبى بەگرىانەوۈ سەرى بەرزكردەوۈو چاوى ئە چاوم
 برىم و لۆكەى سەر برىنەكانى پىشاندام، دەستىكىشى ئە كفنەكەى دەرىنابوو مەچەكى پىوۈنەمابوو ھىچ خۇنىكى
 لىنەدەھات.

دەستەم ئە لۆكەكانداو ئەسەر برىنەكان لامېردن ھەر ھىندە دەستى بەرزكردەوۈ ئىدى فوارەى خۇنىكى ئال فىچقەى كىردو
 سەراپاى كفنەكەو جەكەى منىشى سووركىرد. ترسام و خىرا تۇپەئىك لۆكەى دىكەم كە باوكت ئە تەنىشت خۇيەوۈ دىنابوون
 ھەلگرت و ناخنىبە دەمى برىن و زامەكانەوۈ ئەو وەختە خۇنىكەى وەستا. پىرسىارى زۆرم لىكرد وەك بۇچى بووى بە
 ناوبىزىوانى شەرەكەرەكان؟ ئەبەرچى بەرگەى نازارو برىنەكانت نەگرت و وەھا ئاسان خۇتدا بەدەست مەرگەوۈ؟ بۇ وا زوو
 جىتھىشەم؟ بەگرىانەوۈ ھەردووشانىم گرت و بەھەموو توانامەوۈ رامتەكاندو داواى وەلامم لىكرد، كەچى ھىچى نەوت و
 بچووكتىن شتىشى ئەدەم نەھاتە دەرى، وەك ئەوۈى ھىزى قسەكردنى بىرچووبىتەوۈ پىتەكان سەرەتا ئە چ كانگايەكەوۈ
 دىنەدەرەوۈ دواى بە چ شىوۈى دەيانكات بە وشەو ئىنجا رستەى مانادارىان لىدروستدەكات؟ بەدەستەكەى دىكەى نامازەى بۇ
 دەمى كىردو تىبگەياندم تىنوۈيەتى، وىستەم خىرا ئەو ناوۈدا پەرداخىك ئاوى بۇ پەيدابكەم بۇيە بە راكردن رۇيشتەم.

زۆرىنە بىرد بە پەرداخە ئاويك گە پامەووە بە نىو داروبەردو تۆزۇ خۆلى گۆرستانە كەدا غارمەدەداو بە سەر گۆرپى تازەى ھاوشىوھى گۆرپى باوكتدا بازمدەدا. گۆرپى سەيرو نامۆم بىننن وەك گۆرپى زۆر زۆر بچووك كە ھى مندائى ساواو نە فامىدەبوو بۇ چەند ساتىكى كە مخايەن بۇ دونيا ھاتبوون، نە خۇيان و نە خوداش نە يانزانىبوو بۇچ پەيامىك سلاويكىيان نە ژيان كىردبوو رۇيشتبوون. گۆرپى گەورەى پىرو بە سالاچووان ئەوانەى بۇخۇشيان وەرزو جارس بوون بە دەست ھەلا كەتەى ژيانەووە تىر عەمر بوون، نازانم حىكەتەى تەمەنى مردووە ساواكان و پەككەوتەو پىرەكان نە چىدايە ئىلاھى مندائىك ھىشتاكە ھەر پارچە گۆشتىكە و نازانىت تامى ژيان سوئىرەياتائە ياشىرىنە مراندووتە، پىرىكىش چىژى ھەموو تامەكانى ھەزارجار نەزموونكردووە بەلام ھەرنامرىت. گۆرپى گە نەكان تازە گۆلىك نەداوئىنيانەووە شكوفەى كىردبوو. قەبرى نەو كچانەى خۇيان كوشتبوو يا نەو ژنانەى غەمىك كوشتوونى كە نەبوونى خۇشەويستى بوو نەماتىك نەگەل پىاويكدا كە ھەرگىز خۇشى نەويستووە. گۆرپى جەنگاوەران و بىدەست و قاچەكان كە بەر نە خۇيان نىژراون و چەندەھا گۆرپى دى. قەبرى وەھاى تىدابوو سەريان بە كراوھى جىمابوو دانە پۇشرابوونەووە يا كەمىكىيان لى پىرەبوووە. تىياندا بوو تەنيا كفنەكەى تىدا مابوووە يا ئىسك و تائە مووھەكانى سەرو سەرە پە نەكانى دەست و قاچ و ملوانكەى شىن و تەزىيەى قەزوان و مووروودار. سەعاتى دەست، گوارەى ئالتوون، زىزەى زىو، نەموستىلەى نقىم سوورو جۆرەھا متوموورو گەردنەندو بازانى ھەمەچەش، قوماشى گۆلدار، كفى سەوزو بووكە شووشەو قەئەمى بەرپاخەل، پانتول و شەروالى پىنەكراوو كراسى رەش و سىپى، نەو چوغەرانەى تەنيا يەخەوانەيان مابوووەو چەندىن كالاو شتى ھەمەجۆرى دى. نەرىگاو نىو گۆرستانە كەدا ئەوانەم بىننن يەك بە يەك تەماشام كىردن و بەوردى سەرنەجم لىدان و وەستام و بەدىارىيانەووە خافلام، بۇيە نە پىر باوكتەم بىر كەوتەووە بە ھەئەداوان بەخۇم و پەرداخە ئاوەكەى دەستەووە بۇلاى رامكرد، بەلام كە گەيشتەم باوكت نەوى نەمابوو بۇ ھەتايە بۇ نىو مال و گۆرە تارىكەكەى خوى گەرابوووە، تەنيا چەند لۆكەيەكى بەخوئىن نەپشتى كىلەكەى پائى پىوهدابوو جىمابوو، منىش بەگىريان و بىھىوايىەكى كوشتەو دنگوشرانىكى زۆر نەنىو گۆرستانەكە ھاتمە دەرەووە). نەدوا رستەيدا گىراو ھەردوو دەستى بە دەمووچاويىەووە گرت و منىش ھىچەم بۇ نەوترا.

ھەستى داىكەم كاتىك دەزانىت دووگىيانە.

پاش مردنى باوكەم و گەرانەووەى داىكەم بۇ نىو كە سوكارەكەى نە (سەيلاو) رۆژ دواى رۆژ ھەستى بەبى ھىزى و لاوازى و كە مخوئىنيەكى زۆر كىردووەو تواناى ھىچ شتىكى نەماووە بەردەوام نەيەكەك نە ژوورەكان بەبىناگايى و كەم تىن و تاقەتەووە پاكەوتووە، رۆژنىك نەنكەم بۇى باسكردم و وتى: ((جارىبە جارىك ھىلنجى نەوئەندە توندى دەھات گەر نەگەيشتبايەتە گەرماو تەواوى ژوورەكەى بەرپاشانەووە پىسەكرد، بۇيە نەوئەندا دەرپاشايەووە بەلام كە ھەئەستايە سەرى سەرى گىژى

ده خواردو بهرچاوی تاریک دهبوو بهردهبووهو و خیرا پیی رادهگه یشتین. گه لیکجار له ناکاو هزی به خواردنی هندی شتی سویر یا توون یا شیرین دهکرد، یان زور له خورا که کان که له ژیانیدا نه یخواردبوون و تامینه کردبوون چه شه و ناره زووی دهچوو ه سهر و داوایده کرد ههر نه و وهخته بوئ ناماده بکه یین. نیمه ش هه موو له خوامان گه رهک بوو دایکت داوای شتی بو خواردن بکات، چونکه داوای نه و کاره ساته مه رگبارو غه مهینه هیچ شتیکی داوا نه دهکرد، بوئه ته واو بی جورم و لاوازیبوو هه ردهم گریان و غمی کردبووه پیشه ی سهره کی و هه ناسه ی ساردی له ناخ و روهیه وه هه لده کیشا)). نه نکم توزیک بیده نگبوو وهک ته واوی نه و سالانه ی هاتبنه وه پیشچاوو ناگای له خوئی نه ما بوو، به په له به ناگام هینایه وه و تم: ((نه ری دهی نه نه گیان چیبوو له پر وا دهنگت نه ما قسه کانت زووبه ته واوکه))، نه وکاته سهری باداو پیی خسته وه نیو نه و واقیعه ی تییدا بوو وتی: ناا کورم روژیک به دزیبه وه به با پیرتم وت: ((مسته فا نه و هزو تامه زرویه له ناکاوو ناره زوو چوونه سهر خواردنی تیژو تال و سویری (گه وههر) ناسایی نییه، من خه یالنه بو شتیکی دهروات به لام گهر بیلیم که س شیتم نه کات نه وه تو شیتم ده که ییت)). با پیریشت به که میک سهر سوپرمان و وردبوونه وه یه کی پر پرسیارو گومانه وه پیی وت: ((جا ژنه که بوچی شیتت ده که م خو دوو جار ههر تو ژنیت و چاتر له دنیا ی پر نهینی (گه وههر) شاره زایت و تیده گه ییت، بلی بزانه ده ته وی چی بلییت و مه به ستت له م قسانه چیبه نه کا کچه که مان نه خوش بییت و شتیکی خراپی به سهره اتبییت؟ من دهستم به ناسمانه وه یه نه و داوای خواردنی بکاو هزی بجیته سهری، نیستاش نه وه داوای دهکات که چی تو قال و قیلی لیده دوزیته وه به گومانه وه سهرنجی ده ده ییت؟!))، له وساته ی با پیرت نه و قسانه ی دهکرد من بروکانم تیکنابوو سووچه کانی چاوم پرکردبوون له لوچ و ده مولیوم وهک نیشانه یه که له پارایی خرکردبووه سهریه ک و سهری با پیرتم دهکرد نیجا وت: ((پیاوه که واهه سته که م (گه وههر) دوو گیان بییت بوئه نه و رهفتارو کرده وانه ده نوینییت ههر له بهر نه و شتانه شه پیم ناسایی نین))، ههر که باسی دوو گیانیم کرد نییدی با پیرت چاوانی زه قبوونه وه و زاری به شکرده وه سوور هه لگه راو وهک نه وه ی سالانیکی بییت خه وتبی و به و قسه یه کوتکیکم دابییت له سهری و به ناگام هینا بیته وه، چهند جاریک سهری راوه شانندو پتر لیم هاته پیش و به ده نگیکی نه حتی نزمه وه وتی: ((وتت دوو گیانه؟ دوو گیانی چی کچی ژنه که پینج ساله شووی کردوو و مندالی نه بووه، ناخر هه موو جار که ده لیم نیوهی ژنان عه قلتان قونده یه توره ده بییت و باوه ریم پیناکه ییت. له وه زیاتر شیتم مه که ده زانم خوت میشتک له سهردا نه ماوه)).

دهنگم بریک به سهر با پیرتدا بهر زکرده وه به توره یه وه به روکیم گرت و له خوم نزیکتر کرده وه و پیموت: ((هیواش هیواش دهنگت بهر زمه که وه با که س گوئی له مشتومرمان نه بییت، نه ها سهرتا وتم قسه یه کت پیده لیم به لام ده زانم شیتم ده که ی ههر واش بوو نه وه تا خهریکه به عه قل نوقسان و کیل و که مره له قه لیم ده ده ی، بزانه نه وه نیمه نین که حوّل و نه فامین نیوهی پیاوانن ناتوانن و نه شتان توانیوه له دونیای ژنان تیبگن و هه موو عه قل و مه عریفه تتان ته نیا له سهر جووت بوون و جیگا کردندا کورتر کرده وه ته وه تیگه یشتی یانا؟! نه وه من پیمووتی حاله تیکی ناسایی له و کچه دا به دیده که م و ده بینم

تەواۋى ئامازھو ھېماكان ھەمان شتەم پېدەلېن. تۆ چوزانى؟ بۇيە ئىستاكەش وتەم تاكو زوۋە لەنە خوشخانە پشكىنى بۇ بىكەين و ئىي دىنيا بېنەۋە گەر بېت و شتىكى وا لە ئارادابىت، ئەگىنا دوايى دووگيان بى و رۇژ بە رۇژ سكى بەرزىتتەۋە خەئكى ھەموو پىيان سەيردەبى و ھەزاران بەيت و بالورە قسەى بى جىمان بۇ ھەئدەبەستن و دەلېن ئەۋە پىاۋى نەماۋە ئەى باشە ئەۋ سىكەى ئەكۈى بوو؟! خەئكان ۋەك مشە خۇر لەسەر دەنگۈۋ قسە بېماناكان دەژىن و بى وىژدانانە لەسەر يەكترى دروستدەكەن و ھىچ كەس بەزەيى بەۋىترىان دانايەتەۋە، بەتايىتەى گەر يەككە خاۋنەكات لەم شارو مەملەكەتەى ئىمە شتىكى ئى بقەۋمىت، ئەۋە ئىناگەرپىن رۇژى لىبىتتەۋە دەف و تە پلى بۇ دەكوتن و ناۋى دەزپىنن و شاربەدەرى دەكەن. جا ۋەرە مەردى خواپە با ئەۋ كارە بىكەين تا جەييان نەبردوۋىن، مستەفا قسە لەزارەكى دەكەتە شارەكى).

باپىرت ۋەختىك گۈيى لەۋ قسانەم بوۋ دەمى داچەقاندوۋ نوقمى رارايى و بىرکردنەۋەيەكى قوۋلېۋو، ھىچ شتىكى نەۋت تەنبا لەچاۋانى رۋانىم، بۇيە ۋەك لە مەستىەۋە بۇ ھۇشيارى ھاتبىتتەۋە خىرا وتى: ((باشە باش بەقسەتدەكەم جارى تۆ قسەى ئەگەئدابكەۋ ھەۋئدە رازىكە، بەلام جارى شتىكى ۋەھى بەبەر گۈيمە خە تابەيانى بۇ نە خوشخانەى دەبەين)). رۇژى دوايى داىكت بۇ خەستە خانە ئامادە دەبى بەلام لەلايەك جەستەى بېھىزو بى تىنە و سەرى گىژدەخوات، لەلايەكى دىكەشەۋە غەمى كۆستكەوتن و بە تەنبا مانەۋەى رۇحى كرۇشتوۋە. كاتىك لە نە خوشخانە پشكىنەكەى بۇدەكەن پىي دەلېن پىرۋزە دووگيانى ماۋەكەيشى مانگىكە. داىكت كە ئەۋە دەبىستى دەست بەگريان و واۋەيلاۋ خۇكوتان و قىژەقىژ دەكات و دەئى: ((دووگيانى چى من سىكە ناۋىت لەپاش (بەھادىن) مندائەم بۇچىە، پىنج سالان چاۋەرىپوۋم تا كۆرپەيەك لەگەل باوكىدا بىگرمە باۋەش و پىكەۋە گەۋرەى بىكەين و نازى پىدەين كەچى نەبوۋ، منىش ئىستاكە نامەۋىت و لەم كات و ساتەدا خۇم ئى بەلايە چ جاي ئەۋەى كەسىكى دىكە لە ناخمدە ھەئبىگرم و نەشتوانم نازى بدەمى. مندائى بى باۋكەم بۇچىيە بېھىنمە دونياۋە تا ئەۋىش كە گەۋرەبوۋ گەلېم لىبكاۋ بەر نەفرەتى خۇيىم بخت. ئەيھاۋار داىە بابە فرىامكەون چىملىدەكەن من مندائى ھەتپوۋم ناۋىت))، لەكۆتايى قسەكانىدا داىكت بوورايەۋەۋە كەوت. ھەر كە چاۋى كەدەۋە لەمائلەۋە بە زەردەخەنەۋە دەورماندابوۋ بە ئومىدو شادىبىەكى بىۋىنەۋە ئىي رامابوۋىن، كە ئىمەى بىنى بەگريانەۋە وتى: ((بەراستى من دووگيانم؟ باپىرىشت بەدوۋچاۋى ھەم پىر لە ئاسۋى رۋون و ھەمىش پىر لە فرمىسك ئىي نىزىكبوۋەۋە پىپوت: ((كچى خۇم بەراستى وايە تۆ دووگيانىت لەۋ ۋەختەۋەى زانىۋمانە ھەموۋمانى دلخۇش و كامەران كەدوۋە. ئەھا نابىنى بەۋپەرى جەزۋە ئەئقەمان بەدەۋرتدا بەستوۋە، ئەۋ مندائەى دىتە ژيانەۋە تەۋاۋى غەم و مەراقمان لەدئدا دەرەۋىنئىتەۋەۋە رادەمئى و دەبىتە غەمەروۋىن. ئىمە ھەموۋ بۇ دەبىن بە باۋك راستە (بەھادىن) مردوۋە ھىشتا كەنەكەى زەردنەبوۋە، بەلام ھەر يەك لە ئىمە بەھادىنك دەبىن بۇ پەروەردەۋ خزمەتكردى، نابىت پىتتاخۇشبى بە پىچەۋانەۋە پىۋىستە لەۋپەرى بەختيارىدا بىت كە دەبىتە داىك و منىش دەبەمە باپىرەۋە مندائىك دوۋامدەكەۋى و بە باپىرە بانگمەكات، گەر تەنبا جارىكەش بىت گۈيم ئەۋ ۋشەيە بىت لەدەمىيەۋە ئىدى پاش ئەۋە بشمرم قەيدى نىە)).

نه نکم هه ئوسته یه کی کردو هه ناسه یه کی قوولی هه ئکیشاو زه رده خه نه یه کی ئاویتته به غه م و شادی بۆکردم، به لام من واقه ورمابوو نه مده زانی ده بی چی بلیم له وه ها کاتی کدا که باس له هاتنه دنیاو سه ره تای دروستبوونی من ده کات، بۆیه به چاوی نه بله قه وه لی پرامابووم و پییموت: ((نه نه گیان دهی قسه کانت تادیت خوشترو به تامتر دهن به رده وامبه))، نه وکات نه ویش دریزه ی به قسه کانیداو وتی: ((نه و خوشحالی و کامه رانییه ی له وکاته دا هه مانبوو تۆزقائیکیش به دلی دایکتدا رانه بوورد، چونکه هه ستیده کرد بیکه سه و هیچکسه نییه به ده ورپییه وه بی، له به رنه وه ی مندائیک به بیباوکی له دایک ده بی))، هه موو جار پییده وتم: ((نه وه پینج سائه شووم کردو وه مندائیم نه بووه دایکه، چیبکه م به رای تۆ به هادینیش زۆر گوئی پینادات و ده ترسم هه ر یه کجاری نه مبیته))، منیش دلیم ده دایه وه و واملیده کرد به رگه ی زیاتر بگریته و ئارامتریته. که له پر هه وائیکی له و جوهری بیست بیگومان سه ری سوپما هه ر له به ر نه وه ش بوو که باوکتی له ده ست چوو بووو، ئیدی دوا ی نه وه هیچ شتیکی دیکه ی به لاهه گرنگ نه بوو، کورم کاره ساتی وا ئاسن نییه. نه نکم هه ر به رده وامبوو له سه ر قسه کانی هه ندیکجار ده یه ویست خوی له هه ندی شت بدزیته وه، که چی من وازم لی نه ده هی ناو واملیده کرد ته واوی شته کانم وه ک خوی بۆ بگریته وه، بۆیه ده ستی پیکرده وه:

((دایکت له و ماوه یه دا به دزی و به ناشکرا چه ند جاریک هه وئی له باربردی سکه که یدا، جاریکیان یه کی له پووره کانت به سه ریدا چوو بوو که خه ریکبووه له سه ر تاقیکی که میک به رز خوی هه ئبدا ته خوارو چه ند که ره تی کیش کرد بووی. پوریشت به را کردن بۆ لام هات و وتی: ((که وه هر خانی خوشکم له تاقه که ی نه و دیوه وه بازده دات و سه ره له نوی بۆ سه ر تاقه که ده چیته وه و خوی فریده داته وه))، منیش به په له غارمداو بینیم دایکت بیهوش له ناوه راستی ژووره که دا که وتوووه ناگای له خوی نه ماوه هی نه دی دی گیزبووه له نه نجامی بازدان و ماندوو بوونه وه سه ری سوپابوو به رببووه وه، بۆیه خیرا هه ئمانگرتته وه هی نا مانه ده رو نه ختییک ئومان به ده موچاویدا کردو چه ند قومیکیشمان پییدا، نیینجا هاته وه هوش خوی. به گریانه وه لی پارامه وه جاریکی دیکه کاریکی له مجوره دووباره نه کاته وه با مندائه که له ناونه چیته، له به رنه وه ی نه مه تاوانه وه نه و په گوشت و خوینه هیچ گوناهیکی نییه که خوا پییداوه بۆ نه وه یه نازارو غه مه کانی به هادین و بیبه شبوونی نه و پینج سائه ی پیشووت بیربته وه. هه موومان به به ختیارییه کی زۆروه چاوه روانی له دایکبوونی ده که یین بۆیه نه و خوشی و چاوه روانبوونه مان لی تییکه ده و مه شیونه، به لام دایکت نه و قسانه ی به خه یالدا نه ده هات و هه ر له هه وئه کانی بۆ کوشتن و له باربردی سکه که ی یا باشتروایه بلیم له باربردی تۆ به رده وام بوو. ماردین نه مشتانه ت که بۆ باسده که م مه به ستم نه وه نییه رقت له دایکت بیته وه، چونکه هه ر که سییک بووایه له جیگای نه و خراپتری ده کردو له باریکی که لییک ناخوشی ده روونیدا کاته کانی تییده په راند، و بزانه بۆ خویشی هه ندیک شتی له مجوره ی بۆ باسکردووی))، منیش به تیپرامانه وه وتم: ((نانا نه نه گیان وایر مه که وه نه وشتانه واملیبکه ن رقه ستووریم به رامبه ر دایکم، به پیچه وانه وه نه مانه وه هه موو شته کانی دیکه ش دایکیمان لا گه وره تر کردووم، چونکه نیستا منیش مندال نیمه راسته له هه رزه کاریدام به لام ده ستوانم

بايى ئەۋەندە چاكي و خراپىيەكانم لىك جىباكەمەۋە)). پاش قسەكان ئەنكەم ھەستا بۇ چىشتخانە رۇبى تا بەكارەكانى رابگات، ھەرچەندە پىرېبۇو بەلام بەھىزبۇو خۇي ئەدەخست.

دايكم ئەسەرۋى ئەۋانەشەۋە ئەۋ رىگا دوورەۋە ھەفتانە بۇ سەر گۆرى باوكم ئە (شائەشكەوت) چوۋە تا رۇژىك خۇي بۇي باسكردم و وتى: ((ئەۋى ئە تەنىشت باوكت ئەسەر ئەۋ خۇلە پۇتە راکشام و بەدەم ھەنسك و گرىانەۋە قسەم ئەگەل ئەۋ گۆرە ساردوسرە دەكردو دەموت: (بەھاددىن) ھەستە ئەۋ خەۋە درىژە من سكم ھەيەۋ دەبىتە باوك ئەھا ئەبىرتە ھەموو جار پىمدەۋوتى من مندائەم دەۋىت و بمبە لاي پزىشك، دەمەۋىت بىم بە دايك و ئىدى با خەۋەكەم بىتەدى؟ بەلام ئىستاكە خۇم دووگىانم كەچى نامەۋىت بىمە دايك ئەبەرنەۋەى تۆم ئەگەلدا نىەۋ بەتەنىامە. چۇن گەۋرەى بكم گرىمان گەۋرەشم كرد گەرھات و رۇژىك وتى كوانى باوكم چى ۋەلامدەمەۋەۋ و چ درۇۋ فىلىكى ئىبكەم؟ گەر راستگۇ نەبم ئەۋە ھەر دەتوانم سالىك يا دووان بىخە ئەتىنم دوايى لىمدەپرسىتەۋەۋ لىمناگەرپىت. ھەستەكا ئە ھاورپىكانى جىاۋازەۋ كەس نىيە بە باوكە بانگى بكات، بۇ ناتەۋى لىم تىبگەيت دە ھەستەۋە گەر ئەبەر دى مەنىش نا ئەۋە ئەبەرخاترى ئەۋ مندائەى سكم ھەستەۋە)).

دايكم چەند جارىكى دىكەش ھەۋلى ئەباربەردىمى داۋەۋ ناھەقىشى نەبۋە بەدزىيەۋە بۇ لاي خەلكى شارەزا رۇبىشتوۋە. ئەمەش ھەر خۇي بۇيگىرامەۋەۋ وتى: ((ژنىك ھەبۋو ناۋى(ھەمدىە) خان بوۋ مامانىكى زىرەك و كەمشىۋە بوۋ، ئەزمونىكى زۇرى ئە مەسەلەى ئەدايكبوۋن ھەبۋو گەلىك ژن و مندائى ئەم شارەى ئە مردن رزگار كىردبوۋ بىۋە فرىادەرەسىان، نىۋەى گەنجى ئەۋ شارە (ھەمدىە) خانىان بەدايىكى خۇيان دادەنا، چۈنكە ھەموو ئەسەر دەستى ئەۋ ھاتبوۋنە دونيا. رۇژىك بەدزىيەۋە بۇ مالى (ھەمدىە) خان چوۋم و دەمزانى ئە چ گەرەك و كۆلانىكدان بەسەرھاتەكەى خۇي ئەنوۋكەۋە بۇ گىرايەۋەۋ داۋاملىكرد مندائەكەى سكم ئەباربەرىت، بەلام ئەۋ نامۆزگارى كردم و وتى: ((كچم تازە خوا بەسكى خستوۋى تاكو برىك بارى غەمەكانت سووك بى كە ھاتە دونياۋە پىيەۋە سەرقال بىت و ئەۋەندە نەپرژىتتە سەر ئەۋەى غەم ئە رابردوت بخۇي ئىستا ئىشىكى ۋەھا ئەمجۆرە بۇ دەكەيت؟ بۇ تۆ گوناھەۋ بۇ مەنىش تاۋانە سكت ئەئىستادا خەرىكە گەۋرەدەبى و ئە گەشەسەندىايە، ھاكا بەدوۋامدا ھاتن و مندائەكەتم ئەسكتدا دەرىناۋ بوۋمە دايكى ۋەك چۇن دايكى زۇرىك ئە گەنج و لاۋەكانى ئەم شارەم، بۇيە من ئەمە ناكەم و تۆش نابىت ئە ھەۋلى ئەباربەردىنابىت. كچم ئەم گوناھە مەخەرە ئەستوى خۇت، ھەرچۇنىبىت بەرگە بگرەۋ چاۋەرىپى ئومىدو ھىۋاى گەش و پووناكت بكە)).

كۆرۈم ئەۋ ھەۋلەش سەرکەۋتوۋ نەبوۋم و بە دىشكاۋى بۇ مالى گەرەمەۋە، بەلام ئەۋ ماۋەيەدا توۋشى تەنگرەيەكى قورسى دەروۋنى بوۋم، خەمۇكىيەكى بى شىۋە بەرۋكى گرتەم و بەرىنەدەدام بەتايىبەتى ئەدۋاى پاشنىۋەرۋى درەنگەۋە ئىدى ھەموو رۇژىك دلتەنگى و دىگوشرانىكى نامۇ دايدەگرتەم و دەستەم نەدەچوۋە ھىچ شتى تەنىيا بەردەۋام دەگىرام. جارى ۋا ھەبۋە فرمىسكە پىنەماۋەۋ بەرۋومەتە گىانى خۇم و بەمشتەكۆلە بەسىنەمدا كىشاۋە، بە چنگەرنى رۇخسارى خۇم زامدار كىردوۋەۋ

قژم رنپوهه ته وه له هسه رت و داځيكي به كول به روكي خوم دادپوهو ماكسيه كه ي به رم له سهروه تاخواره وه هه نراندووه. ده ستیان ده گرتم و پاليان ده خستم، نینجا كه می نايان به دموچاومدا ده كرد تا هیور بېمه وه. به دم هه ناسه سوارپیه وه ورده ورده بپهوش ده بووم وام هه ست به جهسته ی ماندووم ده كرد كه دلم نه وهك له سینه مدا، به كو له ته وای به دهنم لییده دا، نه و وه خته له شم ساردو خاوده بووه وه و خه ویکي قوولم لییده كه وت، كه له راستیدا جگه له بپهوشییه کی غه مگن چیتز نه بو))، له گه ل قسه کانیدا له دلی خومدا ده موت باشه ده بی چ هه ستیکی هه بووی و چه نده له بارودوځيكي نالوژی ده روونیدا ژیا بیته، وای دایه گیان چه نده به كول خه فته ت خواردووه و چه نده ت نازار چه شتووه، جا بوئه وه ی هه ستیم پینه كات بیته قه تم و قسه کانیم بو بگیړیته وه ده موت: ((ئی دایه گیان ده ی به رده وامبه گویم لیته و ته وای له ناخت تییده گم))، ده یوت: ((ناخر گه ر بزانه زور غه مبار ده بیته هیچ نالییم))، به پیکه نینیکی دروزه وه پیمده وت: ((نانا گرنگ نییه غه مباریشیم تازه هه موو شته كان به سه رچوونه و بوون به رابردو))، بویه دریژه ی به قسه کانی دا:

((مادین نه و حالته هیسترییه وازی لیینه ده هینام به ناسانی لییم نه ده بووه وه شه وو روظ وهك سیبه ر به دووامه وه بوو، به یانیا ن كه له خه وه له ده ستام نه ختیك باش بووم نه ویش زور به كه می، له جیگادا داده نیشتم و نه ده گریام ته نیا له پوره كانتم دهروانی، له ماله كه هاتووچویان ده كردو خه ریکی نیش و چیشته و جوړه ها كاری دیکه بوون، به لام من نه مده توانی له جیگای خومدا بجوولیم، هه ر له شوینی خومه وه لییان راده مام و دیقه تم ده دان و زورم پی سه یروو توانای نیش و كارو قسه و پیکه نینیا ن هه بوو، نه ی باشه بوچی من ناتوانم وهك وان پیکه نم و نیشبكه م و بجوولیمه وه؟! هه لده ستامه سه ری تییم ده دایه به رخوم به كوو بتوانم شتی بكه م، به لام هه رنه وه نده توژیك ده رویشتم خیرا به رده بوومه وه، به په له هه لیانده گرتمه وه وه له سه ر جیگاكه ی خوم پالیانده خستمه وه، وهك بلیی نه و كه سه ش نه بووبم كه خوشك و براكانم ده شوشت و جلیانم ده گوری و چیشتم بو ده كردن و مالم گه سكه دا، نینجا دوایش بو نه وه ی بیكار دانه نیشم قاپ و شووشه واته كانم ده سرپینه وه وه له توژو خول پاکم ده كردنه وه. نه ی بوچی نیستا وام به سه ره اتوووه هه موو به زه ییان پیمدا دیته وه. كورم نه سته مترین سات نه و ساته یه له جیگادا بكه ویت و ببیته جی به زه یی و ره حمی نه وانی دی گه ر هیچ شتی نه تكوژیته غه می نه وه له ناخه وه هه لاهه لاتده كات كه هه موو خه ریکی خزمه تكردن و به رزو نزم كردتن، بویه گه ر نه خوشیش زه فته رت پینه باو نه تتوینیته وه هه ستی به زه یی خویندنه وه و روانینی پر له سوژی چاوی نه وانی دیکه ده تكوژیته، نیدی نه و ماوه یه له و دوخه نالوژو شكاوو نه خوشه دا ساته کانی ژیانم به سه رده برد)). دواي نه وه ی دایکم له قسه کانی ده بووه و چاوی له خالیك راده گرت و نه ییده جوولانده وه. منیش هیچ قسه یه كم له گه ل نه ده كرد ده مزانی ته نیا به جهسته لامه و خه یالی له شه قته ی بالیداوه و دوور رویشتووه، هینده ی پینه ده چوو هه ر بو خوی تییه لده چوه وه و ده ستی به قسه کانی ده كرده وه:

((رۆڤه گيان شيخ موکری زمانزانی عهتتار جاريه جاريك نهویش زور کهم نه بازارهوه له گهله باپيرت بهدنی پر غه مهوه دههاته مال و سهردانی دهکردم و دهستی به سهریدا دینام و دئیده دامهوه، چونکه به هادینی باوکتی نه جیگای کوری خوی دانابوو زوری خوشویستوو، بویه نه یهکی نهو سهردانانهی پیبوتم: ((کچم گهربیته و بهمزانیبووايه ههر نهو پینج سانه له گهله (به هادین) دهژیت و نهویش ههر نهو نهدهی تههمن ماوه دنیابه نهوهی ههرگیز کاری وهام نهدهکردو توشم بیچارهوه بهخت رهش نهدهکرد. من نهوهم به ئیشیکی باش و خیر زانی چوزانم به خراپ و نهگهته دهشکیتتهوهوه کوتاییه کهی به مجوره به نازارو ژان دهبیته، توخوا کچم لیهمبووره ههسته کهم من تاوانباری سهرهکیم، گهر توو نهو مندالهی نیو سکت گهردنم نازاد نه کهن خواو پینغه مبه ریش نازادم ناکهن و نهو دنیاش به قهزا پیمی دهگهرنهوه نهوهی من کردم تو مهیکهوه به به خشنده بیته بمبه خشه))، له گهله نهوهی که (شیخ موکری) عهتتار هیچ تاوان و گوناهیکی نهو مهسه نه یه دا نه بوو، به لام نه بهر نهوهی به کاره که ههستابوو پاکانهی بو به هادین کردبوو به شان و بالیدا هه لدا بوو کییهوه کوری کییه نه سهردهستی نهو ئیشه که کرابوو بویه نه ناخیدا ههستی به تاوانیک دهکرد))، به لام کی و چ که سیك ده توانیته نه گه مهی چاره نوس و قهدهر تیگیاو نهو شهتره نجه بباتهوه. کی دهزانی راوچی و تفهنگ به دهستانی قهدهر نه چ نانوساتیکیدا بوسه مان بو داده نیینهوه و دهمانیپکن و دهمانکوژن، بویه نه دوا جار جگه نه خو به دهسته وهدان و کهوتنه چانی رهش و جهرگهی تاریکییهوه شتیکی دیمان بو نامینیتهوه. نهوهی به سهر دایکیشم دا هاتبوو یهکی نهو گه مه تال و ناشرینانه بوو که مروقه ههرگیز هه زناکات یاری وهها بکاو نه سهر میزیکیدا له گهله قهدهر دابنیشی، چونکه دواتر نهوه ههر مروقه دوراوو دهسته موو ترازو دهبیته.

دایکم نه ئیواره یهکی ساردا جاریکی دی میرووله سوورهکان دهبینیتهوه.

دایکم پاشنیوه رویه کی درهنگ بانگیکردم و وتی: ((ئیواره یه که هه زمکرد نه ختیکی ههوا بگورم بویه بو حه وشه رۆیشتم و هه ندیک پیاسه م کرد، دواپی قچه کانم ماندوو بون و نه سهر کو سپه یه که دانیشتم، گهرچی ههوا ساردو مه یله و شیدار بوو به لام چیژم لی وهرده گرت و خه یال و دالغه کانم بو گه لیکی ویستگهوه ساتی جیاوازو نه یه که جودای ژیانم ده یبردمهوه. نه ناکاو وهک ئیواره ی چواره م نه بینینی دیمه نه ترسناکه کان هه مان نمایش و هه مان شتم بینیییهوه، خویان بوون چاکم ناسینهوه میرووله سوورهکان بوون. دیسان گهرداویکی تووش و قیزه وهن و تورهم بینی هه ئیکردبوو، جاریکی دی میرووله سوورهکان نه مابه یینی تاوهره بهرده نه مروقه چوووهکان و چال و کونی رهش و تاریکیدا دههاتنه دهرو پیباندا هه لده زان. میروولهکان نهو جار هه گوره ترو زلتر دههاتنه بهرچاوم، نه وناوه تهواوی ببوووه شاره میروولهوه ههر هه مووی سوور ده چوووهوه. نا نهوان میروولهی ناسایی نه بوون قچه کانیا ن نه راده به دهه دریزو نه ستور بوون، دوو گوئیچکهی هه ستیارو که وانه یی و تانه موو ناسا به سهر سه ریانهوه بوو، ده میان وهک سه ره گازیکی نه یه که نزیک ده کردهوهوه دووریان ده خسته وه. به دوو چاوی زهق و ده ره پریبوو موره وه که وهک ناوینه بوون هه موو شتیکی نه وییدا رهنگی ده دایه وه. تهواوی جهسته یان نه سی به شی

نەندازەیی نایەكسان پېكھاتبوو، بەلام بەشی خوارەوہیان وەك كوپە ئاویکی پال خراو وابو بەشی سەرەوہیان نەستور بوو، بەلام تا بەرەو خوار سەیرمەدەكرد بچوكترو دریزكۆلەتر دەبووہوہ. ھەموو یەك قەبارە بوون وەك بلیی ھەر كە داك و باوكەكان زاوژیان كردبوو بیچووہكانیان ھاوشیوہی خویان لە داك ببوون. شەپانی و بوغزن و فیتنە ھەنگیرسین و پڕ بەلا دیاربوون. بەھەموو جۆرە خواردنیكیش رازی نەبوون لەبەرئەوہی بەتەنیا عاشقی سەر شیتی جەستە ی مروف بوون، پاش ئەوہی خویانیان لە دەرچە یەكەوہ لە ئەشی بەرەلا دەكرد. لە پڕ گەرداوە تووش و تورەكە ھەئیکردەوہو ھەزارانی لەو میروولە سوورانە لەگەل خۆیدا ھەنگرت و بردنی، زۆری پینە چوو ھەمووی ھینانەوہو بە گابەردەكانیدا كیشان لەو وەختەشدا تەقەو زرمەیان ئی بەرز دەبووہوہ. لە دەوری قەلا مینە ھەئچنراوہكانیان ھاووچویان دەكردو بەسەمایەکی نارێك پیناندا ھەئدەگەرەن. وەختیك سەرنجەداو بینیم باوكت بەرووتی لەنیو میروولە سوورەكاندا راکشابوو، ھەرچەندە زۆر زەحمەت ناسیمەوہ، چونكە میروولەكان سەراپای گیانیان داپۆشیبوو لەسەر ئەشی دەجوولانەوہو پیا سەیان دەكرد، گوی و دەم و قاچیان دەخولانەوہو لە پڕ جەستە ی باوكتیان ئیکە ئوہشاندا. دەستی، قاچی، سەری، پشتی، سکی، ھەرھەموویان ئیک تراناندو بوو كە سێکی كوت كوت كراو ھەر كۆمە ئە میروولە یەك خەریکی خواردنی ئەو بەشە بوون كە بوخویان دایان براندبوو بردبوویان، نینوكەكانیان دەخواردو گۆشتەكەیان زۆر چاك دەجنی و دەیا نخوارد. ئیزانانە ئیسقانیان دەكروشت و كونیکیان لە سەرە پەنجەكانی دەست و قاچی دەكردو خوینەكەیان ئی بەتال دەكردەوہ ئینجا دەیا نخوارد. چاویان ھەئدەكۆئی سەرەتا گلینەكەیان دەخوارد ئینجا سپینەو سۆماییان دەجنی، گویچكەكانی و زمانیان زۆر حەزلیبوو لە ھەموو جیگاكانی دی چاتر دەیانكروشت. پاش ماوہیەك ھیج شوینەواریك لە باوكت دیار نەماو میروولە سوورەكانیش چوونەوہ نیو قەلا مینەكانی خویان.

دوای ئەو دیمەن ترسانكە ھەندی چاوم ھەنگوئی و بینیم حەوشە یەكی سادەو بەرین و دوو دارەناری مل رووتاوہش بەرامبەرەو ھەواش ساردتری كردوہو. بو ژووہوہ گەرەمەوہو وتم: ((ئاگاتان لەو گەرداوە تووش و بوغزنە بوو چون ھەئیکردبوو؟ ئە ی میروولە سوورەكانتان بینی چون جەستە ی بەھادینیان بە بەرچاوی خۆمەوہ ئیک تراناندو مۆخ و گوشت و ئیسقان و چاوو زمانیان كروشت و جوی و خوارد؟ بو كەستان وەلامنادەنەوہ ئیستا دەئین ھەر من ئەو شتانەم دیوہو بە شیت و گەمژەم لە قەئەم دەدەن. ئەوہ جاری دووہم بوو دوای پینج سال ئەو میروولە سوورانە ببینمەوہ سامناك و تۆقینەر و بی بەزەیی بوون، دەترسام رۆژێك لە منیش بینە دەست و پارچە پارچەم بكەن ھەر پەنجەو دەست و قاچیکم بە دەم كۆمە ئیک میروولە ی سووری توورەو شەپانی و تووشەوہ بی زۆر دەترسام. لە كاتی قسەكردندا جەستەم عارەقە یەكی سارد ساردی دەردابوو لە ھەوای ئەو ئیوارە یە تەزیوتر دەلەرزیم و ددانە چۆقەم گرتبوو، ئەژنۆكانم تینیان تیدا نەمابوو بەرچاوم ئیل ببوو تا واییھات ھیچم ئیدیارنەماو بوورامەوہ)).

دایکم له و ماوهیهدا قژی هه لدهوهریت.

پاش نهوهی له و نیواره ساردهدا دایکم بو جاری دووم میرووله سوورهکانی بینیهتهوه، ئیدی نهوهندهی دی حالی خراب بووه و دوخی دهروونی بو ریگایهکی دژوارتر لیژبووهتهوه، بهتاییهت وهختی باوکی بینیه میرووله سوورهکان به و شیوه درندهو بی بهزهییانه لیکیان هه لوهشانوووه کوت کوتیان کردووه، نینجا هه موو جهستهیان خواردوووه هیچی لینه ماوهتهوه وهک بلیی هه ر بوونی نه بووه. بو هه ر جیگایهک رویشتوووه هه ستیکردوووه که سیک به دوواوهیهتی له سیبهرو تارمایی خویشی سلی کردوووتهوه و ترساوه، دارو دیوارو دهرگا و په نجه ره هه موو شتیکی لیبووته میرووله سوورهکان، هاتنه ژوووهوه و دهرکهوتنی له نا کاوو کتوپری پووو خاله کانم توریهان کردوووه به سه ریاندا قیژاندوووه تی که بوچی و به خیرایی و له پر خویان به ژوردا کردوووه. له پیوه دانی دهرگا ترساوه له گه ل زمه که ی راچله کیوه، یه کیک که میک به بلندی بانگی که سیکی له کولان کردبیت نه و له ژوووهه راچه نیوه و به په له خوی له سووچی کدا قایم کردوووه. له و وهخته دا من له سکیدا که لیک گه وره بوومه و جار به جار له مسه ره وه بو نه و سه ری سکی جوولوم و هاتووچوم کردوووه، دایکیشم به توندی دهستی له سه ر سکی دناوه تا کو من نه جوولیم و نازاری نه دهه. هه موو جوولوه و خشپه و چرپه یه که خورپه یه کی ناوهخت و چاوه رینه کراوی خستووته دلیه وه له وه به دواوه غه مگین و دهسته موتر له جاران دهرکهوتوووه، گه ر تاوناتاویکیش هه ندی قسه ی بیسه رو گوئی بو پووهره کانم و نه نکم کردبیت ئیدی بو ته و او نه کراوه و دئی پرپوووه دهستی به گریان کردوووه، وهک خوی هه میشه نه وانه ی بو باسه دکردم و له خوییم ده بیست.

ناکامی نه و دله راوکییبه به هیزو ترسه قورس و پیشوهختانه هه لبهت باش نه بوونه و تووشی حاله تیکی نامویان له جهسته یدا کردوووه. دوا ی مردنی باوکم دایکم بو به رده می ناوینه نه چوووه خوی نه بینیه و تین و تاوی نه وهی نه بووه خوی برارینیته وه و جوانبکا، رۆژیک پوووه (گوله ندام) وتی: ((رۆژانه سه ر له به یانیا و وهک مندا ل دایکتیم له به رده می خوم داده ناو و قژیم بو شانه ده کردو له دواوه بوم ده به ست، یا به گیره یه کی ناسک هه ر هه مووییم بو هه لده دایه وه و به سه ر سه رییه وه توپه لم ده کرد، بیگومان له سه ر داوا ی خوی نا به لکو ئیمه نه مانده ویست به به رچاوی نه م و نه و ژاکا وو شله ژاو دهر بکه وی و ناشوفته حال بیبین و وابزانن بی خزمه ته)) منیش سوپاسی پوووم کردو پیموت: ((نازانم چون چاکه ی نه و کرده وانه تان بده مه وه، که له گه ل دایکم کردووتانه))، نه ویش وتی: ((مار دین گیان سوپاسی چیمده که ییت، به رله وهی دایکی تو بیت خوشکی گه وره ی من بووه و خزمه تی هه موومانی کردوووه، گه ر دووه ینده ی دیکه شمان بو بکرد بووا یه هیشتاش نه مانده توانی قه ره بووی جوانییه کانی بکه یینه وه. جاری تو له م شتانه گه ری با قسه کانت بو ته و او که م))، ئیدی پوووم دهستی به قسه کانی کرده وه: ((رۆژیک به ریکه وت که قژیم بو شانه ده کرد دهستم به ر شوینیکی لووس و بی موو که وت، زیاتر دهستم بو نیو قژی برد نه کا به هه لده دا چوویم دیسان په نجه م به ر هه مان شوین که وته وه، بو یه به په له بانگی دایکم کردو مه سه له که م

تیگه یاند. نه ویش که دهستی به نیو قژییدا هیئا ههستی به هه مان شت کرد، دواپی جوانتر پشکنیمان و سه رنجماندا به نه ندازهی بازنه یه کی توژیک گه وره سه ری نووس بیوو روتابوو هه وه وهک له پی دهست ساف و ساده بوو، دواتر که نه ختیکی دی سه رو قژییمان پشکنی بازنه یه کی وهک نه وهی پیشوو به لام بچوو کترمان دوزیبه وه، نینجا باشترو په شوکاوتر گه راین و دهستان کوتا، چه ندین بازنه ی وهها گه وره و بچووک و بی موومان بینیبه وه و پیم سهیر بوو، چون نه وه هه موو ماوه یه سه رو قژییم بو شانه کردوو و ریگهستوو نه مدیبوو، بویه هه موو ترساین که رهنگه له نایینه یه کی نزدیکدا ته وای سه ری بگریته وه و تالییک مووی به سه ره وه نه مینیت. دایکت بو خویشی زور خهفه تباربوو گریا پییوابوو نه وه سه ره تای زهنگی نه خوشیبه کی مه ترسیداره و به ناگای هیئا وه ته وه.

رؤژی دواپی من و که مالی خوشنوو سی خالت بو نه خوشخانه مان برد. دوا ی مردنی باوکت و تیگچوونی مالی نیوه و سه رگه ردان بوونی دایکت و گه رانه وهی بو مالی خالیشت شوینی لی دهگوری و له گه ل دوو هاورییدا بو به شه ناوخویبه کی پیس و چه په ل دهرون و هه رده مپیش له و کوسته گه و ره یه دا له ناخه وه بو دایکت دهگریا.

پزیشک دوا ی نه وهی پشکنینی بو دایکت کرد دوا ی روونکردنه وهی زیاتری له سه ر ژیان و گزه رانی لیگردین. نیمه ش مه سه له که مان تیگه یاندو هه موویمان بوگیپرایه وه، له چ ته نگزه و بارودوخیکی دهروونی نه سه مدا شه وو رؤژی به ریده کات. پزیشکه که به غه مه وه سه ری بادا و پیوتین: ((نه و حاله ته ی خوشکه که تان پیی دهوتریت (نه خوشی ریوی) زیاتر تووشی نه و که سانه ده بی که له دؤخیکی دهروونی ناؤزدان و به دهستی هه ده نالینن، وهک نه خوشیبه کانی خه مۆکی و دو وفاقی و دله راوکیی زورو ترسناک و واهیمه یه ک نزیکبوو بیته وه له که ناری شیتی. نه وانه هه مووی رۆح و هه ست و دهروون و جهسته ی نه خوشه که ناوه ژوو ده که نه وه و به مشیوه یه موو له له شیان هه لده وهرینی، گه ربیت و پییشی پیینه گرین نه وه ده بیته به لاو وهک زریان خوشکه که تان ده بات بویه هه رچی زووتره پیویسته نه وکاره بکه یین و رزگاری بکه یین، ویرای نه وهی چاره سه ریگتان وه کو حه ب پییده دم، به لام ته نیا چاره و شاریگای ده ربازیون دانه وایی و دهسته یانانه به سه رییدا و هه رگیزیش مه هیلن ته نیا دابنیشی و بیر له خه م و نازاره کانی رابردوی بکاته وه، به تاییه ت له م باروزروفه ی نیستایدا که دوو گیانه و پتر له پیشوو پیویستی به بایه خدان و گوئیلیگرتنه، به لی نه وه به شیک له چاره سه ره که یه به شیکی زوریش گرنگیش)).

دایکت دوا ی ماوه یه ک هه ر به رده وام بیری له و قژوه رینه ی ده کرده وه ترسی نه وه دایگرتبوو نه کا رۆژییک بیت و نیدی به ته وای قژی پیوه نه مینی و سه ری برووتیتته وه نه وکات خه مه که ی گه و ره ترده بوو، بویه نه و چاره سه ره ی پزیشک بو ی دیاریکردبوو به باشی به کارینه ده هیئا، گه ر به زوریش پیمانبدا با نه ییده خواردن و یاخی ده بوو له گه ل نه و ترسه شی که هه بیوو له نه مانی یه کجاری قژی، که چی هه ر سووربوو له سه ر پییداگی ریبه کانی و دهویست نه وه نه خوشیبه کی درم و کوشنده بی و زور نه خایه نیت بیکوژییت و له و هه موو نیس و ژانه رزگاری بکات. زورجار دهستی بو نیو قژی ده بردو په نجه ی

له شوینه نووس و بی مووهکان ددها. دله راوکیکانی نه وهنده زوربوو تا وایلیهاتبوو موو له ته وای جهسته یشی هه نده وهری، گه لیکجار نه و جه به ی تاییه ت بوو به نه خوشییه که ی بو مان ده کرده ناوو ئینجا پیمانده دا بی نه وه ی خو ی ناگاداری هیج بی ت، له گه ل جه بیکی دیکه که دهمی نیوه رو یان ده بو وایه بیخوات بو یه هر که ده یخوارد بیهوش و گیز له جیگای خویدا ده که وت و بو نیو خه ویکی دووردریز ده رویش ت، وه ک مردوویه ک ده هاته بهرچاو هه می شه که مالی خوشنووسی خالیشت، که وا بیگونا ه و سته ملیکرا و به کوئی ک قه هرو عه زاب و مهراقه وه به نووستووی ده بیینی به کول بو ی ده گریا)).

چهند مانگی ک به سهر مردنی باوکمدا تیپه ریوه و دایکیشم له و وه خته دا سکه که ی له جاران زور گه وهره تر بووه و زوری نه ماوه رزگاری بی و منی لیجیا بیته وه، که زور هه وئیدا له بارخویم بباو بمفه وتینیت که چی بیسوودبوو. له و ماوه یه دا که سوکاری باوکم چهند جاری ک بو سهر دانی دایکم هاتونه ته (سه یلاو) و دنه واییان کردوه، وه ختیکیش زانیویانه دووگیان بووه زوریان پیخوشبووه و توویانه له جیاتی کوره که مانه به لام جاریکی دیکه گه وهری ده که ی نه وه، که چی له سهر نه و حاله شه وه که زانیویانه دایکم نه ساغ و چاره ره شه و دووچاری گرژییه کی قورسی دهروونی بووه ته وه گله بیان لیکردوه. دایکم وتی رۆژی ک هاتن و بیان وتم: ((نه ده بوو هه ره یه کسه ره دوا ی پرسه که ی (به هادین) جیمانیلی و بو نیو که سوکاره که ت بگه ریته وه))، به لام من وتم: ((له وه زیاتر چیدی نه مده توانی لاتان بمینمه وه چونکه نه وه ی منی به نیوه و (شائه شکه وت) به سته بووه و (به هادین) بوو، وه ختیکیش نه و مرد من له وی به کوئی ک نازارو بیره وهری تاله وه چیبکه م. دوا بییش من تووشی حاله تیکی دهروونی بوومه و له خوم بیزارو وهرزم نیستا که ی کاتی نه و جو ره قسانه یه؛ دوعابکن مندا له که ی سکم به سه لامه تی له دایکی بی ت، نیستا واده ئیم که چی که سهر ته زانیم دووگیانم پیمنا خوشبوو ویستم له باری به م، به لام چیبکه م تازه نسبییه که م وه هابوو)).

قز هه ئه ورین و رووتانه وه که ی دایکم هه ره بهرده و امبووه له گه ل نه وه ی چاره سه ریشی وهرگرتبوو به نه یینی له ماله وه پیمانده دا چونکه نه و نه یه دو یست به کاری بینیت، که چی رۆژ دوا ی رۆژ زیاتر بووه و له گه ئیشیدا باره دهروونییه که ی سات به سات ئالۆزترو غه مگینتر بووه. هه ره نه وه ش وایکردبوو (نه خوشی ریوی) یه که ی چاکنه بیته وه یا هه ره نا تۆزیک به ره و با شتر بچیت. کارو پیشه ی شه وو رۆژی له جیگا دانیشتن و به چاوی نه بله ق و گومانه وه سه یری هه مووانی کردوه و نیوارانیش دهستی به گریان و خورنینه وه و جل دادرینی کردوه، چونکه ناله و کاتانه دا خه مۆکیه که ی زوری بو هی ناوه و نه ئقه یه کی پۆلایینی به ده وری دئیدا دروست کردوه و نازاریکی قورسی داوه، وه ک خو ی ده یوت: ((گه رییت و به جو ره نه گریابام و له خوم نه دا بو وایه بی شک دهمردم، بو یه دوا ی که می ک ده ستیان ده گرتم و بو سهر جیگا که ی خوم ده یانیه ی نامه وه و نارامیانه کردمه وه و خه ویکی قوولم لیده که وت)).

له به ره به یانییه کی مانگی حوزهیراندا من له دایک ده بم .

دوای نیوه رۆیه کی که میک ساردبوو دایکم سات و رووداوه کانی له دایکبوو نمی بۆگیاپهوه و وتی :

((کاترمیر دووی نیوه شه و بوو له خه ویکی قوول و دنیا یه کی تیکه ل و پیکه ل به دهم نازارو ژانیکی زور له نیو سکدا خه به رم بووه وه که بهرگه گرتنی هیژیکی پته وو توکمه ی پیوستبوو . نه مه دزانی چیبکه م بینیم هه ر هه موو له خه وی شیرینی خویاندان و خه ون به حه زو خولیاو رازه شارواه کانی خویانه وه ده بینن . له نیو جیگا که مدا کینگم دهاو نه مدیوه و نه و دیوم ده کردو دهستم به سکی خومه وه دهگرت و خوم مکور ده کرد ، ورده ورده له تاو ژان نارام نه ماو هه ستامه وه سه ری و به ناوه راستی ژووردا به دهم نرکه و ناله وه پیاسه م کرد . باره دهروونیه که شه له وه خته دا زوری بو هینا بوومه وه دلم ته نگ ببوو دهگوشراوه ژانی سکیشم له ویرا بووه ستی . جاریکی دی خه رکیبوو ماکیسه که له بهر خومدا هه نرینم و ده ست به گریان بکه مه وه ، نه نکت له نرکه و ناله م به ناگاهاته وه و یه کسه ره و بیئه وه ی چاوه روانی هیچ شتی بیت به ره و جیگا که م رایکردوو بینی له وی نه ماوم و پیاسه ده که م ، به وجوره که بینیمی ترساو پییوتم : ((گه وهه ر گیان چیه واه به م درهنگانی شه وه خه بهرت بووه ته وه و نرکه و ناله ته و دییت و ده چیت ؟)) . منیش به دهنگیکی غه مگینه وه وتم : ((دایه گیان له سه عات دووه وه له تاو ژان و نازاری سکم به خه بهر هاتووم چه ندی کردم نه متوانی بنوومه وه ، نه شموست نیوه هه ستینم و بیزارتانکه م و خه وتان بزینم ، نیستاش وابوو به چواری به ره به یان نازانم چیبکه م ژانه کانم نه وهنده توندو قورس و به هیزن وه خته رۆح له گه ئیاندا ده رچیت ، نه وه نیه نه کوتایی به ژانه کانم بی نه کوتایی به خوم)) . نه نکت دنیا دیده و به نه زمون بوو لیمهاته پیش و پییوتم : ((کچه نه و ژان و نازاره توندو له سه ریبه که ی تو باسیان ده که ی له وه ده چی هی مندالبوون بن ئیدی رزگارت ده بی و باریشت سووک ده بیت ، چونکه سه که ت گه وره بووه له نیو مانگ و کات و رۆژی خوتدایت که میکیتر بهرگه بگره ، هه ر نا باتوزیک دنیا رووناک بیته وه باوکت یا هه ر کام له براکانت به شوین ماماندا ده نیرم یا بو خه سته خانه ت ده بین و له ویش نه وه ی پیویسته بوته ده کن ، نه گه ریش بهرگه ناگری و حه وانه وه ت نییه تابانگیانکه م و شتیبکه ی)) . وه لامدایه وه : ((نا قه یناکا که میکی دیش بهرگه ده گرم نامه وی له خه ویانکه م جاری بوخوم پیاسه ده که م)) .

هه رچونییی خوم راگرت و هه ژاند وهك جولانه پاشان له جیگا که مدا پالکه و تمه وه ، به هه ر شیوه یی بی خوم نارامکرده وه و خه وم لیکه و ته وه ، به لام دیسان ژانه کان وهك بروسکه و قامچی که به رۆح و گیان و خوینمدا بکیشن به ناگیان هینامه وه . له وکاته دا سپیده یه کی نه ختیك زووبوو ناسمانیش ته واو رووناکیبووه وه ، هه ر که گویم له جریوه ی چوله که کان بوو بونی به یانییه کی تازه گه لا و گوته باخ و رۆشنایی چوو به سه رمدا ، سه ره پای هه موو نه و نازارانه ش به لام دلخوشبووم به وه ی رۆژبووه ته وه و هه مووان هه لده ستن و چاره یه کم بوده دۆزنه وه . که م که مه دۆخم به ره و خراپیوون چوو نه نکت گشتیانی به ناگاهینییه وه له وه ی دووی نیوه شه وه وه من نازارم هه بووه و خوم راگرتوو تا نیستاکه ، بویه پییوتون : ((هه ر نیستا

یه کیکتان به دواى (حه مدیه) خانى ماماندا برۆن و بیهینن، نهو شارهزایه گهرکرا نهوا له مائهوه چارهى دهکات نه گهریش پیوستی کرد بریاردهدا که بو نه خوشخانهى ببهین)). له وکاتهدا که مالى خوشنووسى خالت به په نهو بی دوواکه وتن رایکردوو به شوین (حه مدیه) خاندا چوو، پاش ماوهیهکی کهم له گهل خویدا بو مایی هینا، به رهو ژووره کهى منى لیبوو رینماییان کردوو هاته ژوورهه)). وهختیک دایکم قسهى بو دهکردم نازانم چیبوو هر له خورا موچرکه به گیانمدا دههات. دایکیشم ههستیپیکردم ووتى: ((چیته کوپم پیموبی له پر گورایت، گهر چهزناکهى بوت ته واو ناکهم))، که چی بیئه وهى به سه رخوم بینم سه رم به لای راست و چه پدا که میک باداو پیموت: ((نا دایه گیان هیچ عه بییکم نییه به خوا، تو به رده وامبه له سه ر قسه کانت په له مه زوو ته واویکهیت))، ئینجا دایکم دریزه ی به قسه کانیدایه وه ووتى:

((له به ره به یانییه کی فینک و دلرفینی ناوه راستى حوزهیراندا که باننده کان....)) دایکم ته واو نه دیده توانی نهو گوزارشت و ههسته پر له کهف و کوئه بییم پیبلی، بویه هر ئی ئی ئی ی بوو، منیش نه مهیشت قسه کان بکات و بوم ته واو کردو وتم: ((مه به ستت نه وهیه دایه گیان له به ره به یانییه کی فینک و دلرفینی ناوه راستى حوزهیراندا که باننده کان به سه ر دار هه ناری چه وشه وه به یه که دهنگ و ریتم و ناواز خویندوو یانه و گورانی نوییونه وه یان چریوه. ئاسمان له رۆژانی پیشوو ئاویتر نواندوو یه تی و له خوره لاته وه هه تاو کلاوه کهى نه ختیک لار کردوو ته وه و ویستوو یه تی به یه کجاری لاییدا، ئینجا کهم که مه به رزبووه ته وه تا گه یشتوو ته سه رم مالى باپیرم و به چه زه وه وه که بلیی چاوه رپی شتیک بکات که ده میکه هه مووان چاوه روانین، به لام جاری نازانری بووده دا یانا. بوئی کالیپتۆسه کانی دهره وه نهو ناوه ی پر کردوو وه که بلیی خودا له بوشایی و فهزای ئاسمانه وه عه تری پرژاندىت. دهنگی کوکوختیه کانی سه ر تاقی ژووره کانیش ئاویته ی دهنگ و بون و تیشک و روناکی بونه و چاوی هه مووان پر گومان و دوودلی و پارایی بووه، ویستوو یانه هه وال و مژده یه کیان له ژووره وه پی بگات))، هر قسه کانم ته واو کرد دایکم ووتى: ((ئای لهو فه رمه سونه ی وه لا هر ده ئیی ناگات لیبووه لهو وه خته دا که چه شتیک روویداوه))، به پیکه نینه وه وتم: ((دایه گیان تو به وشپوه یه پر بوویت له هه ستی جوان و ناسک و نه تده زانی نهو ساتهم چون تی بگه یه نیت، نه وه من بوم ته واو کردیت، ده بلی وانیه))، دایکم به سه ر بادانه وه ووتى: ((وه لا وابوو کوپم، ده تو جا لیگه ری باقسه کانی دیکه م بکه م))، نهو وه خته دایکم ده ستی به قسه کرده وه:

((لهو ژووره ی ئیستای باپیرتدابووم که په نجه ره کهى به سه ر دهرگا و چه وشه وه دهروانییت، نه نکت و (حه مدیه) خانى مامانم لابوو، دهمزیراندو ژانه کانم قورسترده بوون ته واوی جه سته م عاره قه یه کی زورو گهرم دهردابوو. به هه موو هیزو توانام لیوه کانم ده گه ست و قه پالم لیده گرتن، به جوریک بریندارم کردبوون خوین و گوشتم تیکه ل کردبوون. هه موو روخسارم ببوو به چاو نه وه نده گه وره و دهرپوقیو بوون له وساته دا، هر هاوارمده کردو له سه ریه که ده مقیژاند. ژانیکی زورم هه بوو مامانه که خه ریکبوو یارمه تیمبدا تبا به ئاسانى و بی گرفت تو له دایکبیت، نه نکیشته به رده وام خاوییه کی ته ری به سه ر نیوچه وانمدا

دهیئا، که به هوی پلهی گهرمی به رزی له شمهوه یه کسه و شکده بووهوه، دووباره ته پریده کردهوه له سه رنیوچه وانمی داده ناوه. زوری نه خایاند رزگارم بوو یه کهم گریان و زریکهی مندائیکی ساوای بی باوک و خیرله خونه دیو به سه ره تایه کی پر نه شکه نجه و کویره وهری و غم مائه کهی پرکردو ده نگیدایه وه. هه موو له پشتی دهرگای ژورو هه وشه و په نجه ره وه له خوشیدا نه یانده زانی چیبکه نه تاوا ده ستیان کردوه به گریان، ئینجا دواي نه وهی نه ختی هاتمه وه سه ره خو (حه مدیه) خان به دزیبه وه سه ری هیئا په ناگویم و وتی: ((بزانه بیرته کچه نه و رۆژی هاتیه لام و داوات لی کردم له باری ببه م و من نارازی بووم و نه مهیشت. ئیستا وهک گه نجه کانی دیکه ی شار بوومه دایکی رۆحی نه ویش، ئومیده وارم ببیته مایه ی خوشبه ختی و مزگینی به ختیاری گه وهی پبیت بوت و فوویه کیش له تۆزو غوباری ماته می سه ر دلت بکاو بیره وینیته وه. دلنیام ده بیته نه و فریادرس و فریشته یه ی تۆ ده ته ویت، هه ره وختیک له باوه شت گرت و چۆر پکت شیر پیداو سۆزو خوشه ویستیتان ئاویته ی یه کتر بوو نه وکاته له نرخ و به ها کهی ده زانی و ناماده نیت به هیج شتیکی نه م گه ردوونه بیگۆریته وه، گه ر مندال و هه ها خوشه ویست و نازیز نه بووایه هیج دایک و باوکیک نه دیده توانی به خیویان بکاو به رگه ی نازاره کانیان بگرن و بیزاریش نه بن لییان))، دواي نه وهی (حه مدیه) خانیان بو مائی خو ی برده وه با پیرو خال و پوره کانت خو یان به ژوردا کردو ماچیان کردم و له نامیزیان گرتم. توشیان له سه به ته یه کی پوشی بچووک و مه لۆتکه یه کی سپیبه وه پیچاو له ته نیشتمه وه پالیان خستیت)).

دوو ویستگه ی پووچ و بیمانا له ژیاندا هه ن یه کیان له دایک بوونه نه ویدیان مردنه. وه ختی له دایک ده بیت له قوماتیکی سپیبه وه لولت ده دن و بی ناگایت چاوت شته کانی ده وره ر نابینی و ناناسی، ته نیا هه ست به کومه ئیک ده نگه ره ق و ژاوه ژاوی تیکه ل و پیکه ل و ئاؤز ده کهیت، بچووک و هه رچیت لیبکه ن بیده سه لات و نافامیده ی، فریتبدن یا سه رتبه رن یان رووتتکه نه وه و داتبپوشنه وه هه مووی لای تۆ وه کو یه کن. ماناکانی برسپیه تی و له ززه ت و نازادی و عه شق و نه مه ک و وه فا یه ک شتن. له هاوکیشه یه کی ماتماتیکی دزیوو بی ره واج هیچی دی نین که گشتیان یه کسانن به یه ک و ته نیا نه نجامیکیش ده رده چیت نه ویش هیچیبه، له نیو بوتی هیچیکی گه وره تر که له یه که ی رابردوو پیکه اتون. ویستگه ی دووه میان مردنه دووباره ده گه ریینه وه سه ره هه مان خالی سفرو به ده ستی بۆش و خالی خودا حافیزی ده که یین. قوماته سپیبه که ی له دایک بوون که میک گه وره تر ده که یین و ناوه که ییشی ده گۆرین بو کفن، نه گینا هه ردووکیان یه ک به رگ و یه ک پوشین. مردوو نابینی و ناناسی چه ند ساتیکیش دواي مردن به ماوه یی هه ست به کومه نه ده نگیکه ره ق و ژاوه ژاوی تیکه ل و ئاؤز ده که یین و هه ستی بیستن تا دره نگ له کار ناکه وی. زیندوو هه کان هه رچیمان لیبکه ن بیده سه لات و نه فامیده یین، فریمانده ن، سه رمانبه رن یا رووتمانکه نه وه و دامانیوشن هه موو لامان وه ک یه که. جاریکی دی ماناکانی برسپیه تی و له ززه ت و عه شق و نازادی و نه مه ک و وه فا له کاژی به ها کانیان دینه ده رو ریشه ی خو یان ونده که ن و هاوکیشه ماتماتیکیه که ی له یه که ی رابردوو ی هیچی دروست ببوو، نه نجامه که ی یه کسان ده بیته وه و هیچیکی دی له قالبی هیچیکی ترده ده توتیه وه.

پیدانان له سهر هه ساره زهوی و سلاولیکردن و پاشه کشه و مائناواییه که یه کیکن زور زوش تیده پهن. نه مانه هه مووی پووچی بوون و خولانه وه به دهورهی بازنه یه کی بوش پیشانده دن، ساوا له بیشکه دا به توندی دهیبه سن تا ئیدی نه توانی بجوئیته وه هه کهی به ویت بیته ده ره وه. مردووش به هه مان شیوه توند شه ته کی ده دن و دهیبه سن تا کو گریکانی نه کرینه وه مه حکوم بیت به وهی به سهریدا سه پیوه، له نیو گویشدا له چالیکی بچووک و دریزگولهی هاویننه ی بیشکه پالیده خهن و تاشه به ردی گه وهی له سهر داده نین و دایده پووشن. په یوه ندی بیشکه و گوړ په یوه ندیبه کی قوولی جاویدان و به رده وام و نه زه ییبه، تا له سهر نه مه ساره نه گبه ته ی ناوی زهویبه هه ناسه وه برگرین و بیده ینه وه نه مه په یوه ندی و خزمایه تیبه دریزو دریزتر ده بیته وه. له مابهینی بچووکترین مه وداو که مترین فاسیله شدا له هه هه ناسه وه رگرتن و دانه وه یه کدا هه ره شه یه که له دووره وه وه ستاوه که هه ره شه ی مهرگ و چاودا گرتنی که مه کانی نه جه له، واده کات نه وه په یوه ندی و خزمایه تیبه ره گی پتر داکوتی و هه رگیزیش نه پسیت و روژی له روژان هه ره س نه هیئت.

ژیان نه وه هه زه یه که پرپه تی له جوړه ها ماسی هه مه ره نگ و قه شه نگ و لیوانلیو له نومیډ، له نیویشیدا سه ده فی پر مرواری و یاقووت و له علی گرانبه هاو کریستالی ره نگا وره نگ و فریوده ریان تیدایه، به لام هه میسه راپایی و دوودنی و غه مگینیبه که روچی ماسیبه کان ده کروژیت و ده جویت و له ناخه وه ده یانه رپیت. کاتی که له وه پری سه رگه رمی یاریبه کانی ژیانیدان و هه لده به زه وه وه سه ما ده کن و پیده که نن، له پر تیله نیگیاه که ده گرنه ده ره وهی هه زه که مندالیکی چه توون و سه رشیت لیبانده بیته فریشته ی مهرگ و نه جه له که ی نیمه و ده یه وی که مه ی زینده گی و مردنیان له که لدا بکاو به چاویکی پر له فیل و عه ییارانه وه لیبانده روانیت و هه ره شه ی نه وه یان لیده کات نه وه ندش دلخوش و کامه ران مه بن، چونکه هه کهی به ویت ده توانم ده ست بخه مه هه زه که وه له ناوه که ده رتانبینم، له مردنتان رابمینم و چاوی تکاو روانینی پارانه وه تان ببینم که چه نده زه لیل و که نه فت و نه خوش دینه به رچاو، بویه ماسیبه کان واز له که مه کانیان دینن و به غه مگینیبه کی زوره وه وه که غه مگینی ژیان خوی بوئیو کوچه و کولانه ته ره کانیان ده گه رینه وه وه له سهر پیخه فی شه لال و ته رو شیداریان پالده که ونه وه وه خه وی ناورشینکراو ده بینن و راده چله کن و به بیه یواییه کی کوشنده وه ده ترسن، به مجوره نومیډیکیان له ژیاندا بو نامینیته وه وه به رده وام هه ره شه ی کتوپری مهرگ که مه وه پیکه نین و خوشیه کانیان لی تیکده دات.

دایکم که قسه کانی بو ده کردم خوشم نازانم له چ حال و دوخیکی ده روونیدا بووم، ناویته بووم له هه موو شتی که راسته هه زه کاربووم، به لام نازارو غه مه کانم زور له خوم گه وره تر بوون بویه منیشیان وا پیشانده دا. توژیک زیاتر له دایکم چوومه پیشه وه و تم: ((ئی دایه گیان دواپی چیتر، خوت چ هه ستیکت هه بوو دوا ی نه وهی هه مدیه خانی مامان نه وه قسانه ی پیوتی، دلخوش بووی به هاتنه سهر دنیا م یانا؟)) دایکم وه لامیدامه وه: ((ماردین گیان من هه ره نه وه نده بوو له نازارو ژانه که رزگارم ببوو، نه گینا سه راپای جه ستم وه کو سه عات لییده دا، هوشم له خوم نه بوو)) هه ستم کرد له پرسیاره که م خوی

دزبیه و نه وهی پیموت دلخوشبووی به نه دایکبوونم یانا، به لام نه سه ری نه رپویشتم چونکه هر وه لامیکی بدابامه وه نه دلته وه
 پیی رازینه بووم، ورده ورده رپوژ دواي رپوژ هست و سوزی زیاتر که وتووته سهرم و خوشیویستووم. راسته نه وانیه سهره تا
 دلخوش نه بووی مندالئیکی بی باوکی هیئاووته ژیان و به ته نیا چیللیبکات هرکه سیکیش بووایه نه شوینی نه وه همان هست
 و بیرکردنه وهی ده بوو. به جورئیکی دیکه هاته وه نیو بابه ته که وه نه سهر قسه کانی پیشتری به رده وامبوو: ((هه موویان به ده وری
 من و تو دانیشتبوون پیده که نین و ده گریان. من حاتم زورباش نه بوو نازارم هه بوو هر نه وه نه ده بوو تو م لیجیا ببووه وه، پاشان
 نه نکت پییوتن ژوره که مان بو چوکنه ن بویه هر به ته نیا من و تو نه نکت ماینه وه. نه نکت سهر له به ری جله کانی گوری که
 نه عاره قه یه کی پیس و بوگه نی مندالبووندا شه لال ببوو، ته واوی جهسته ی سریمه وه وه ده موچاوی شووشتم، سهروقزی بو
 هه لدامه وه وه به سستی نه گهل دستیشیدا توپهل توپهل موو به ده سستیبه وه ده هات، به لام نه یه یشت من مووه کان ببینم و هر زوو
 شاردنیبه وه، ئینجا پائی خسته وه سهر جیگاکه و پییوتم هه ولده بخه ویت نه سه عات دووی شه وه وه به ژان و نازاریکی
 تونده وه به ناگایت غمی منداله که شت نه بیته من ناگام لییده بی. ئیدی خه و لیکه وتوووه نه نکیشته به دزبیه وه نه پشت سهرم
 دانیشتوووه ده سستی به گریان کردوه، که تانه وکاته خوی گرتبوو تا به به رچاوی منه وه نه گریه ت و به غه مگینی نه ببینم و
 بییتاقه تبم، نه وه دواي سالانیک خوی بوگیپرآمه وه وتی: ((وه ختی باوکت به نه سپایی بو ژوره وه هات و منی دیت که نه
 پشت سه ری نیوه وه به ماتی دانیشتووم و ده ستم ناووته ژیر چه ناگه م و ده گریم و ناو له چاومدا وشک ناکات بو مندالئیکی
 بیگونا ه و بی باوک، بو به ختی رهش و کویری تو، بو نه وهی تووشی حاله تیکی قورسی ده روونی ببوویت و غه موکیبه کی نامو
 که تانیستاکه نه هیج که سی نه مدیوو یه خه ی پیگرتبووی و قزی رووتانده بوویه وه مووی نه گیانی هه نوهراندبووی. بو نه و
 وه ختانه ت ده گریام گه وه هر که به رله وهی شووبکه ییت چه نده چه نه نگ و نازاو ئیش راپه رپوویت و نه و خیزانه گه وره یه ت
 به ریوه ده بردو نه نه ستودابوو، که چی نه وسا نه تده توانی ته نانه ت په رداخه ناویک هه لبگریته و بیخویته وه. نه هه موو شتی
 ده ترسایت و دوودل بووی نه وهی په رداخه که رهنگه نه ده ستمت به رییته وه راپه رپوویت و ده ستمه کانت ده له رزین، هه ستمه کرد
 به رده وام تارماییه ک به دواته وه یه نه سیبه ری خوت و دارو دیوار ده توقی و گومانت نه بچووکتترین شت ده کرد. نه قوولایی
 خه ودا راده چله کایت و به گریان و فرمیسک خه به رت ده بووه وه. هه موو سهر له به یانیبه ک سهره تا که می باشبوویت، به لام دواي
 عه سرانی درهنگ ده روونت ته واو ده شله ژا و رهفتارو کردارت وه ک شیتی لیده هات. نه خوشک و براکانت تووره ده بوویت و قسه ت
 پیده وتن و به ته واوی هیزته وه شتت ده دا به زویدا و ده تشکاند، خوت ده رنیه وه وه به سینه ی خوتدا ده کیشا، نو قورچت نه
 ده ست و لاقی خوت ده گرت، ئینجا چه ند رپوژیک دواتر شوینی به جیده ماو ده بووه قه واره ی رهش و شین و خونینان تیده زاو
 نازاری زوریان ده بوو په شیمان ده بوویته وه نه وهی ئیشیکی وه هات کردوه، به ئی کچم بو هه موو نه و شتانه ت ده گریام
 نه وکات)). به سهر سورمانه وه وتم: ((نه ی که باپیرم بو ژوره وه هاتوه چی به نه نکم وتوو؟)) دایکم نیگایه کی پر مانای

تېگرتم و وتى: ((ورده ورده بۆت تهواو دهكەم هەموو ئەو شتانەى لەوكاتەدا داىكەم بۆ منى گىراوه تەووە منىش بەتۆيان دەئىم))، ئىنجا دەستى پىكردەووە:

((باپىرت كە بەوشىوھىيە نەنكتى دىوھ ئىنجا چاوى بە من و تۆدا گىراوھ كە بەتەنىشت يەكەوھ خەوتووين، ئەوئىش دئى پىرپووەو لەلای نەنكت دانىشتووەو دەستى بەسەرى خۆيەوھ گرتووەو بەكول گىراوھو دئوپە فرمىسك بەرئىشى نىوھ سىپى بوویدا هاتوونەتە خوارو لەبن چاويلكەكەيەوھ سىرپوھتەيەوھ. دواى قەيرىك بىدەنگى نەنكت روى لە باپىرت كردووەو بەهەنسكەوھ پىپوتوھ: ((ئەوھ كچەكە شمان مندائى بوو كورىكى بى باوك و داىكىكى نەخۆش و سىس و پەژمورده من چىبەكەم گەر (گەوھەر) هەروا مایەوھو بەرەو چاكبوونەوھ نەرۇيشت، گومانى تىدانىيە كە مندائەكە بەخپوھەكەم بەس من خەمى ئەومە دەترسم رۇژبەرۇژ حائى خراپترو غەمگىنترى. و ابزانم تۇزقائىك دئى بەم مندائە خوشنىيە، گەر هەر واپروات لەنازى داىكىشى بىبەشەبىت. دەترسم (گەوھەر) شىت بى و بەزنجىر بىبەستىنەوھ تاكو نەچىتەدەر ئەوھ بووھتە دائغەى شەوو رۇژم وەك كرمىك لەرۇحمدا دەجوولئى و دەخزىت ئەوھ ترساوو تۇقيوم. زۇرجاران بۆ چەند ساتىك بىرمەدەچىتەوھ بەلام هەر كە كرمەكە دەستى بەجوولە جوول كردهوھ ئەوھ دەمودەست بىرمەدەكەوئىتەوھو ئازارىكى قورس دەمگرى. تائىستاش ئەم شك و گومانەم لای هىچ كامىكىان نەدركاندووەو ناشوئىرم بىدركىنەم ئەوھ بەتۆم وت تۆش باوكىت وەك چۆن من داىكەم، نەكەى لای هىچىان لە زارت بىتەدەر دەبى ئىرە بەدوواوھ هەولئى تەواوى خۇمان بەدەين تا كچەكەمان سوكنايى و فەرامۆشى بەمندائەكەى بىت و خوى لەيادبكات، تەنيا رىگاو چارەسەر لەبەردەمماندا بىت ئەم مندائەيە و هىچى دى. ئەو هەموو مانگە نەمانتوانى بارى دەروونى وەها ئىبەكەين كە نەگاتە ئەم ئاستە قوول و تارىكەى ئىستا تىدایە، كە بەجورىكى ئىھاتووە قزى بەتۆپەل هەلدەوهرى و لە چەند شوئىنىكەوھ سەرى نووس و بى موو بووھ. غەمۆكىيەكەى زورى بوھىناوھو وا ئاسان بەرۇكى بەرنادات ئىرە بەدووا پىپوئىستە ئەم مندائە وەك دۆزەرەوھى رىگا چارە بەكاربىنين و سەرقائى بكەين، بەلكو لەناكاو رۇژىك بى بۆ هەمىشە غەمەكانى بىرچىتەوھ))

باپىرت كە گوئى ئەو قسانەى نەنكت بووھ هەر لەخۆيەوھ هەستىكى نامۆو لەپر سەراپاى رۇحى گرتووەو كەمىك چاويلكەكەى هەلكىشاوھو بە گومانەوھ ئىپروانىوھو وتوويەتى: ((تۆ راستدەكەيت تەنيا رىگاچارە ئەم مندائە جوانكىلەيە كە خودا وەك خەلات و ديارى پىبەخشيوين دەبى ئىمەش وەك پىپوئىست قبوولئى بكەين. رۇژانە ئىوھ لەمائن زياتر چاوەدئىرى بكەن و بزائن تا چەند واز لە غەمەكانى خوى دىنى و بەلای مندائەكەيەوھ دەچىت و لەباوھشى دەگرى و شىرى پىدەداو لەگەل گرىانەكانى دەگرى و لەگەل پىكەنىنى پىدەكەنى و لە هەموو ساتەكاندا قوول لەگە ئىدا دەژى. يەكەك لەسيفەتە ديارو خەسلەتە جەوھەرىيەكانى داىك ئەوھىە بتوانئى لە هەموو ساتە پر لەرزەت و ئازار بەخشەكاندا هاوژەمان و هاوھەست لەگەل كۆرپەكەى بىت. داىك ئەوھىە بەرلەوھى رۇئەكەى بگرى پىبى بزائى پىش ئەوھى برسى بى خوى سكى لەبرساندا

بخووسیتته وه، بهر له قوناغی گاکوئکی و سهرپیکه وتن درکی پیبکاو وشیاربی له هه موو ههسته کانی و له گه ل ژیانیدا بژیوه و له گه ل هه ناسه دانی نه ویش هه ناسه بدات. دایک چیدی ناتوانی زینده گی خوی بکاو بتوانی پیشتر چون ژیاوه و پیکه نیوه و نانی خواردوووه و هه وتوووه دواى نه وهی کورپه یه ک دینیتته دنیاوش هه ر به هه مان شیوه بژیوه ت. هه موومان پیوسته توی نه و سات به سات له گه ل ژیانهدا له ناخ و ههستی (گه وهه ر) دا بچینین، گه ر هات و خوی نه ییتوانی له رچی خویدا بیرونییت، وه هانی بدهین تا له و خه سلته ته جوان و قه شه نگانه ی دایکایه تی بیبهش نه بی و غه مه کانی خویشی بیرچیتته وه. هه ر کاتی (گه وهه ر) دوشداماو به نیو خه یاله تاریک و نه بینراوه کانییدا رۆچوو ته واو له چالی بی بنی رابردوویدا هاواریکردو گوئی له سه دای خوی بووه وه، له وساته شدا کورپه که ی قیژاندى و دهستی به گریان کرد به هو ی برسیتی یا هه ر هویه کی دیکه وه، نه و رچله کی و وازی له خه یاله تاریکه کانی هیئاو له قوولایی نه و چاله بی بنه شدا به قه له مباریک هاته دهره به لای ساواکه ییدا رایکردو گرتیبه نامیزو توند به سینه ی خویه وه نا، نه وه مانای وایه توانیمان نه و توه له ناخیدا بروینین و خه ریکه چه که ره ده کاو له به ره که ی ده خوات ئیدی لیروه دایکایه تی ته واو به ده ستدینیت ((.

کورم پاش چه ند رۆژیک هیج ناویکمان بو تو پینه دوزرایه وه وه هه ریه که ناویکی دهوت، هه رچی له دهره وه گوئیان لیده بوو که ده هاتنه وه مائی دهیانوت نه و ناوه ی لیده نیین، به لام هیچیانم به دننه بوو له پر نه وه م بیرکه وته وه ئیواره یه کی هه ینی له گه ل (به هادین) پیاسه یه کی خوشمان به نیو بازارو قه یسه ری شاردا کردو خه وی داها توومان بو یه کتر باسه کرد، که نه گه ر کورمان بوو چیبکه یین و ناوی بنین چی، گه ر کچیش بوو چ ناویکی ناسک و موسیقیا نه ی لیبنین. نه مه و چه ندین گفتوگو و پرۆژه ی هه مه جوړی دی جگه له مندال له باره ی خانوو کارکردن و باشترکردنی بژیوی ژیان و گوزهرانمان. وه ک هه ر ژن و میردیک سه دان خه و نمان خسته سه ریه ک و کوشکیکی گه وره مان لیدره ستکرد، که ده یه ها په نجه ره و بالکونیان هه بوو به سه ر چه ندین باخچه و سه وزایی پر گول و دره ختی خه یالیدا ده یانروانی. ناله و کاته دا وتم: ((گه ر هات و رۆژیک کچیکمان بوو نابیت دلم بشکینی و ناوی ده نیین (سه ما)). باوکیشته ده سه به جی وتی: ((نه وه له ئیستاوه من رازیبووم گه ر کچ بوو با به دئی توبیت، به لام گه ر کور بوو نه وه نابیت توش دئی من بشکینی و ناوی ده نیین (ماردین) هه رچه نده له گه ل ناوه که ی تودا له سه ر هه مان کیش و سه روا دا نین، به لام به رای من جوانی و گونجان و مانای ناوه کانه نه وه ک سه روا و موسیقا که یان. تو ده ئیی چی رازیت یانا؟))، منیش رازیبووم و پیکه وه دریزه مان به قسه و پیاسه که ماندا، کورم بویه ویستم ئاواته که ی (به هادین) بیئمه دی، گه رچی ناگای لیئه بوو به لام چه زیده کرد گه ر کورپی ناوی بنین (ماردین) منیش رازیبووم. ئیدی له سه ر قسه که ی باوکت ناومنا ی (ماردین)، هه موویان دلخوشبوون به دیاریکردنی ناویکی خوشی پرمانا که رۆژانه به چه ندین شیوه ی جیاواز ناوه که یان کورت ده کردیته وه و بانگیان ده کردیت، هه ئیان ده په راندی و ماچیانده کردی، ده یان شوشتی و به جوړیکی بیوینه و به و په ری ئاسووده یی و کامه رانی په روه رده یان ده کردیت.

لهوماوهیهدا تهنیا جارئیک که سوکاری باوکت سهردانیان کردی، خوشحالی خویمان دهربرپی وایان ههستکرد کورهکهی خویمانی، ههندی جل و بهرگ و شپروکوومهئیک پیداوئیستی دیکهشیان بوهینابووی، بهلام وهکو شتییک ههرا لوتوت بوون لهوهی لایان نهبووم و بهردهوام تویمان لهباوهشدا نهبووه بهتاییهت دایکی باوکت. لهگهله وهوشدا گویم پینهدهدان چونکه لهوکاتهدا له دژوارترین دوخی دهررونی و جهستهیی خومدا دهژیام.

ماوهی چهند مانگییک بهسهر لهدایکبوونتدا تیپههپبوو، نهختیک پهروهوازهو چاوگهش ببوویت و بههستهییکی مندالانهوه لهدهوروبهیری خوت دهرروانی و سهرنجت لهشتهکان دهداو سهیرو نامو بوون لهلات. لهخورا پیدهکهنی و پهلهقازته دهکرد که برسیت دهبوو دهگریایت، وهختی تییریش دهبوویت بهباشی دهخهوتی که پاشهئیشت پیس دهبوو جارزو بیزار دهبوویی و لهسهریهک دهتقیژاند. بهسهعات لهمزینی په نهجم وههزندهدهبووی ههرا کهسیک لهباوهشی کردبای برؤکانت تییکهناو به مورهوه سهرنجت لیدهدا. لهوکاتانهدا من ههرا نامو بووم پیته دیسان بهردهوام رهژانه دهگریام و به ههمان شیوازی جارن لهسووچیکدا دادهئیشتم و دوشادهمام، خهیا لهدهیردمهوهو چاوم له پنتیک دهبرپی و ههئمنهدهگرت. نهکت و پورهکانت دریغیان له پهروهدهکردنتدا نهدهکرد، بهلام دهیانویست من پتر پیتهوه سهرقالبم که گریایت و برسیت بوو قیژاندت، بوئهوهی خوم بهلاتدابییم، بوئه زورجار کهسیان به نهقهست بهلاتدا نهدههاتن و بانگی منیان دهکرد تا لهئامیزتگرم و شیرت پیبدهم و ژیرتکهمهوه، نینجا لهسهر گوشی خوم دامدهنایت و بیدهنگم دهکردی. کورم وانهبیته خوشم نهویستبیت وام لیتهدهرروانی وهک لهوهی ناسمان دوولته بی و توی لیکهوتبیتته خوارهوه، بهلام من خوم پیویستم بهوهبوو دئنهوایی بکریم و دهستم بهسهردا بهیئیری و نهوه ئهقه پولاپینه خهموکییهی سهر دئمی تهوقفکردبوو بشکیئیری و رهگار بکریم.

ههموان ههروییان لهگهله ددهام تاکو هیمن بههوه، تا بتوانم بو دوخی سهرهتای ژیانم بگههپمهوهو ئیشهکانم راههپهینم و به ههمان سیستمی پیشوو کارهکانم بکهم و چهلهنگ و نازایانهش تو بهخیوبکهم، بهردهوامیش پاپیشتی خویمان بو دوپاتدهکردمهوه تا دووا ویستگه جیمههیلن. ههندیکجار نهوه جوهره قسانه بهشیوهیهکی کاتی کاریان تییدهکردم، بهلام لهبهرئهوهی ههستی بهسهرخودا زالبوونم لاوازبوو، گوشاره رهوچییهکه بهتوندی دهستی بهسهر تهواوی گیان و ناخیدا گرتبووم و چهنگی لهبینهقاقام نابوو، ههرزوو بو باره دهروونیهه گرژو نالوزهکهم دهگههپمهوه، ژیربال و سایهی نهوم پیخوشتربوو لهبهرئهوهی به رابردوو یادهوهرییهکانهوه پهیوهست بوو له سهرزه مینی راستهقیینه دایدههپراند. به نهاندازی نهوهی ناوهرم له پیشوو دههادهوه نیوهیینه لام له داهاتووم نهدهکردهوه. ههرا ههشه سروشتی لاوازی بی جورم و تینی مروقه. (که مالی خوشنوس)ی خانت رهوئیکی بهرچاوی له دئنهوایی و هیورکردنهوهی دهررونی مندا بیینی. لهناخهوه بییتاقهت بوو دهیوست بهههرشیهویی بیته غهههکانم بههویئیتتهوه.

دایکم قسه کانی ته واوکردو وتی: ((کوپم ئیستا هه موو نهو کات و ساتانه ت زانی له وهختی له دایکبوون و چۆنیه تی ههستی من لهو وهخته دا؟)) منیش به حه په ساوییه وه وهک نهوهی له سه ربانیکه وه که وتیبتمه خواره وه وه لامیمدایه وه: ((دایه گیان سوپاس بۆهه موو قسه کانت، ئیستا ته واوی شته کان به باشی تیگه یشتم له وه خوشترنیه سه ره تای هاتنه دنیا و چاو هه ئینانت به روناکی بۆباسبکن، چونکه نهوکات مروّف ههست به هیج ناکا که گه ورهش ده بی له یادی نامینیت))، دهستمکرده ملی دایکم و توند له باوه شمگرت.

من که گه وره بووم که مالی خوشنووسی خالم بایه خیکی زوری پیدام و بهرده وامیش نامۆزگاری ده کردم و رینمایی وردو دروستی پیده به خشیم، له هه موویشی گرنگتر گه وره ترین حه زو خولیا ی له ناخدا خولقاند نهویش خوشه ویستیم بۆ کتیب و خویندنه وه بوو. هه ر نه مهش بوو وایلێکردم له قوناغه کانی خویندنی سه ره تاییمه وه دهست بۆ کتیب ببه م و به عه شقه وه لیی بروانم، چونکه نهو خوی به ده ره له وهی کومه ئیک کتیبی له باره ی دهستور و بنه ماکانی خوشنووسی و سه ره تاکانی دانانی هیل و خال و بیت له سه ر ناراسته یه کی نه خشه بۆکیشراو هه بوو. بهرده وامیش کتیبی دیکه ی ده کړی و ده یخویندنه وه، وهک دیوانی شاعیران و چیرۆک و رومان و سه رگوزه شته ی هونه رمه ندان و میژوو فه لسه فه که له پالیانه وهو بی ناگایی خوم په ره کانم هه لده دانه وهو ده مخویندنه وه، به تاییه تی نهو شیعه ر لیریکیانه ی به رچاوم ده که وتن هه رزوو به خیراییه کی بیوینه له به رم ده کردن و له سه ریه ک ده مونه وه. زورم شتم به لاوه قورسبوو لهو په ره گراف و دهسته واژهو زاراوانه ی له کتیبه میژوویی و فه لسه فیه کاندایه هاتنه پیشچاوم، بویه له خالم ده پرسین تا ماناکانم بۆ راقه بکاو لیكداته وه نهویش به پیکه نینه وه پیده وتم: ((ماردین گیان ماناکانت بۆ روونده که مه وه به لام جاری بۆ نه م کتیبه قورسانه زور زوو سه ره تا دهست بۆ دیوان و چیرۆک و رومانه کان ببه، نه مه واتلیده کات توزه توزه پاشخانیکی گه وره ی رۆشنبیریت لا دروستبکات ئینجا ورده ورده فیکرو مه عریفه و توانا شاراوه کانی ناخت خویان ده رده که ون و داوی نه م کتیبانه ت لیده که ن. نهو وهخته تۆش به وشیاریه کی فراوان له ده روزه یان ده چیته ژوو رو په ره په ره هه ئیانه ده دیته وهو له وشه ورسته و ماناکانیان تیده که یت. پاش ته واوکردنیشیان ده توانی قسه ی خوت بکه یت و کتیبه که ده و له مه ندر بکه یت))، نهوکاته پیمنا خوشبوو وای پیده و وتم و امده زانی نابه هه یج و ناتوانم هه یج شتیکیش فیربیم، بویه به زه رده خه نه وه پیمده وت: ((ئی زورباشه خاله گیان هه روه ک تۆ وتت واده که م شتیکیش گه ر تیبینه گه یشتم نهوا له تۆ ده پرسم))، بیتاقه تیبیه که م ده شارده وهو وامنه ده کرد ههست پیبکات.

دوای سالانیک تیگه یشتم خالم قسه کانی لهو باره یه وه راستبوون، رۆژ دوای رۆژ ههستمکرد ناسوی تیرامان و بیرکردنه وه م گه وره و فراوانتر ده بی، وهک له نیو به له میکی بچووکه وه به سه ر ده ریایه کی گه وره و به ریندا سه ول لیده م و بۆ پیشه وه تر برۆم، له وی سنوری مابه نینی ناسمان و ده ریاکه کۆتایی نایه ت و هه ر پیی ناگه م. نه مه نهو په یوه ندیبه راسته قینه یه یه که خوینه رو کتیب لیک نزیکتر ده کاته وه، هه رچه ندی خوینه ر هه سته کا به سنووری ده ریاکه گه یشتوو وهو له مانای کتیبه که

حائیبوو، مانای دیکه و راقهی نویتر دینه خه یائی که جیاوازه نه وهی پیشووی بویه دیسان له ناسو دوور ده که ویته وه. جاریکی دیکه به لیکدانه وهی چه ندین خویندنه وهی جیاوازتره وه ده چیته وه به رده می و تیشکی زیده تریان ده خاته سه ر. به ئی مروث سه ولی زیاتر له نیو دهریای زانیاری و مه عریفه دا لیده دا تا نه وکاته می به قوولایی ده گات، له ویشدا پیویسته پتر وهک له جیگاکانی دی بووهستی و باشتر دیقه ت بداته ژیری ژیره وه بونه وهی به روونی مه خلوقاتی عه جایه ب و خه یائی گه وره می به رجه سته و هزری یاخیبوو کوده تای مه عریفی له هه ره قوولاییه کانی نه ویوه ببینیت. هه ر هینده دیتنت ئیدی خوت بو ناگیری و سه وئه که ت فریده دهیت و له سه ر که نارو لیواری به له مه که وه خوت بو نیو ناوه که هه لده دهیت و به ره و نه و مه وداو فاسیله دریره دهرویت که که وتوته نیوان رووکه شی ناوه که و قوولاییه که می. گه ر بیت و مه له بزانی و پاشخانه گه وره روشنبیرییه که ت هه بیت نه وه ناسان ده توانی ده ستت به شته تازو سه رسورهنه ره کان بگات، خو نه گه ر مه له وانیکی چاک و شاره زاش نه بیت نه وه هه ر زو و دای نه وهی له سه ر رووی ناوه که وه به ره و خوار دهرویت ده خنکییت پیش نه وهی له نزیکه وه هه مو و نه و شته به نرخ و توحفانه می له بنه وه دان بیانینی یا ده ستیان لیبدهیت.

دایکم گه لیک جاران دهیوت: ((سائیک به سه ر ته مه نتدا ره تبیوو که وتبوویته سه ر پیکانت و به نیو ماله که دا هاتووچوت ده کرد، هه موو یاریان له گه لدا ده کردی و بی نه ندازه خوشیاندیه ویستی. له که له پهل و یاری مندالان و جل و بهرگ بیبه شیان نه ده کردی. باپیرت شه وانه له سه ر گازه ره می پشت پالده که وت و ده یخستیته سه ر سینه می خویی و هه لیده په راندی و له گه لتدا ناسووده و کامه ران بوو هه رده م دهیوت: ((هه موو ماندوو بوون و هیلاکی دوکانم له گه ل پیلاره کان له وه دا ده بینمه وه و بیرده چیته وه که دیمه وه مال و (ماردین) له سه ر سینه مدا ده نییم)). کورم که میک له جارن باشتر بووم هه رچه ند هه موکییه که م هه رمابوو، پاش نیوه رویمان به دره نکه وه دلته نگییبه که م بو ده گه رایه وه و ده ستم به گریان ده کرد، به لام هه ر وه ختیک که تو برسیت ده بوو یا ده گریای به هه ر شیوه می بیت له باوه شم ده گرتی و له سوژی دایکایه تی بیبه شم نه ده کردی)).

(که مالی خوشنوو) نهینی ژیا نی به (گه وهه ر) خانی خوشکی ده لیت.

شه ویکی توزیک درهنگ دایکم بویگیرامه وه:

((نیواره یهک دوی ماوه یه کی زور بو به رده می ناوینه چووم و به ترسه وه له روخساری خوم رامام و سه رنجمدا، دووچاوی به قوولداچوو دوولاجانگی قوپاوو تیکشکاوم هه بوو، له پشته وه قژیان به گیره یه کی بچووک بو به ستبووم به لام پیشه وهی سه رم زور ته نک ببوو له نیو تاله مووه شان هه کراوه کاندای پیستم به ناسانی دیار بوو. ده مولیویکی گرو لاوازم هه بووه نه وه ند هه بیجورم ببووم گه ر ده میشم پیوه دابووا یه زور ناسان له سه ره وهر دانه کان ده ژمیردران. نیسکی لووتم ته و او دهر په رپیوو رهنگ

و پروم پیوه نه مابوو. هر له ناوینه که وه دهستم له پوخساری خومدا نه و جوانیبهی هه مبوو فه وتابووو باوکت له گهل خوی بردبوویه ناخی گله وه، زور بیتاقهت و بیهیزبووم و دلگوشرانه که م بوهاته وه وه دهستم به گریان کرد. له وه خته دا که مالی خوشنووسی حالت برا دئسوزو به وه فاکه م که هه میشه له غه ممدا بوو هاته ژووو له به رده می ناوینه که بینیمی وه ستاوم و ده گریه، به په له لیله نزیکه بووه وه وه خستمیبه نامیزی خویی و نیوچه وانی ماچکردم، به لام هیج شتیکی بو نه وترا نه ویش دلی پرېبوو قورگی گیرابوو به زور خوی گرتبوو له به رمن نه ده گریا. پاش ئیستیک بیده نگه به هیمنی له جیگای خومان دانیشتن. کورم هه ست و هوشت لامه ناکات لیله ده لیله چی؟)) نازانم بو دایکم له خورا هه ستیکرد خه یاللم رپویشتوووه و ناکام له قسه کانی نیبه خیرا وه لامیهدایه وه: ((قابیله خه یاللم لات نه بیت دایه گیان نهی که وایه قسه بو کی ده که ی، خه مت نه بی داغهم ته نیا بو سهر قسه کانی تو رپویشتووو بی هیج دوودنیبه که قسه بکه)). وتی: ((ناخر ماردین گیان گهر قسه بو یه کی که بکه م و ته ماشای نیوچاوم نه کات واهه ستده که م ناگای له قسه کانم نیبه، هه رله به رنه وه وام پیوتی جارجاره چاوت له سهرم لاده برد))، به سهربادانه وه وتم: ((ئی خو وایه دایه گیان راسته که هیت، به لام نه وه مانای وانیبه هه ر که چاوم لاهرد ناگام له قسه کانت نیبه و داغهم بو شوینیکی دیکه رپویشتوو))، به لچ و لیو بادانه وه وتی: ((دهی باشه مادام وایه با قسه کانم ته واکه م له وه بووم وتم له جیگای خومان دانیشتن، ئینجا حالت به دهستی له رزوک و پاراییه کی زوره وه دهستی به سهرمدا هیناو وتی: ((که وه هر خانی خوشکم من هه رده م وه که دایک لیله روانیوی و وام هه ستکردووو زور له دایکی راسته قینه مان دئسوزترو خوشه ویستتری نه وه سالی که زیاتره (به هادین) مردوو، توش به رده وام نازارت چه شتوووه له ناخه وه داغبوویت. بر واکه منیش له گه لتو نازارم چه شتوووه داغکراوم هه رچه ندی چاوم پیته که وتووو رچ و گیانم له ت له ت بووه و بیرم له وه کردووو ته وه ده ست بو کاری ببه م که کوتایی بیلی به ژیانم، ته نیا بوئه وه ی چیدی به مشیویه په ژمورده و په شوکاوو خه فه تبار نه تبینم. دواتر بیرم کردووو ته وه مردنی من گرفته کان چاره ناکات و له خه مه کانت که منابیته وه، به لگو گریه کان زیاتر ناووز دهن و داوه کان پتر له یه کتره وه ده نالین، سهره رای نه وه ش خویی زیده تر به برینه تازو ساریژ نه بووه کانتدا ده که م و ده یانکولینمه وه، باوه رپکه ته نیا له به رتو نه و کاره م نه کردووو ته نیا له به رتو و به س. پیویسته بمینمه وه تا کاریگه ریبه کی نه وتوو له راده به درم به سهرته وه هه بی، ده مه ویت نه و دانیشتن و گفتوگو یه مان له گهل نه وانی دی جیاوازی. حه زده که م رچ و هه سته کانت وه که پیده شتیکی به رین بو من بکه یته وه و به هه موو نه ندامانی له شت گویم لیبگری بوئه وه ی بتوانی باشتر تیبه گه ییت و جوانتر له مانای وشه کانم رابمینیت. من که سیکی بیده نگ و شته شاره وکانم بو هیچکه س باسناکه م به هه رجوری بیت توند توند خوم ده گرم تا به رامبه رم نه زانی چ ده رده م و لیله تیبه گات، چونکه گهر غه م و نه یینیبه کانی خوت لای هه ندیک که س باسکرد گالتتت پیده که ن و به پیکه نینه وه سهر نجت لیده دن و بو یان گرنگ نیبه گویت لیبگرن یا نا، که واته باهر له هه نبانیه دلی خوماندا بیانه یلینه وه و نه یه لین بینه درو سهریشیان به باشی بیچین))، که حالت نه و قسانه ی کرد زور ترسام له وه ی بیر له شتیکی واکه کردووو ته وه، بو یه پیموت: ((نانا

نهكهی براگیان رۆژیک ههردیت من باشم و نهو ناخووشییانه لهبیركهم ههچهنده ئاسان نییه، بهلام گهر ههله نه بهم وایزیم تو شتیكت له دلدایه و دتهوی باسی بکهیت و ناشتهوی، ههچهونیبت خوت باشت دهزانیت بهلام پیمباشه قسه بکهیت و گری دت بو من بکهیتهوه، چونکه من لهو کهسانه نیم گائتهت پیبکه م و غه مه کانت به هه ند وهر نه گرم خوست چاکم ده ناسیت))، نهو وهخته خالت سهری له بهرخوی نابوو که من قسه م بو ده کرد، ورده ورده سهری بهرز کرده و لئی روانیم و وتی: ((ناخر بویه منیش ده لیم با نه م دانیشتنه مان جیاوازی، هه ئه بت شتیکم له دلدایه و دمهوی بو توی باسکه م و بگیرمه و هتا چیدی له ناخه وه نه یه یلمه وه و نازارم نه دات)).

دایکم هه ناسه یه کی هه ئمژی و ویستی قسه بکات، که چی من نه مه یشت و خیرا وتم: ((باشه دایه تو چونتزانی خاتم رازو نیازیکی له دلدایه و گه ره کییه تی پیت بلی؟)). دایکیشم به گومانه وه ته ماشای کردم و وتی: ((کوری خوم هه ر له نیو قسه کانیدا دیار بوو ده یه ویت شتیك بلی، خوه موو شت ناکری له و کتیبانه وه فیربیت که تو سهریان به سه ردا شو رده که یته وه، لیم گه ری با دریزه به قسه کاننده م و باسی نه یینییه که ی خالت بو بکه م))، منیش بیده نگ بووم و دایکم دهستی به قسه کانی کرده وه و وتی: ((به ئی مار دین گیان خالت له هه موو ته مه نی وه ها غه مبارو بیتا قهت نه مدیوو، نه وکات باشت رپوی سو راند بو لام و دهستی به قسه کانی کرده وه)) خالت وتی: ((چه ند سالیك له مه و بهر عاشقی کچیک بووم و تاسه ر ئیسقان خوشمه و ویست نه ویش به هه مانشیوه که چاوی پیمده که وت هه ست و سۆزی ده خرؤشاو له خوشیدا روخساری سوور هه لده گه را، هه رچه نده زور که م یه کتیریمان ده بینی و ته نیا به نامه ناخی خومان بو یه ک هه لده رشت، له بهر نه و کومه لگا پیس و دوواکه و تو وه ی که تییدا ده ژین. نه م مه مله که ته ی ئیمه خو هه ر ده ردیکی نییه هه زار په تاو تاعوونی جودا له یه کتر به رۆکی پیگرتوو له کوئی نابیته وه. ته نیا که سیك له ژیا نندا به مشیوه یه م خوشویستی و عاشقی بووبم نه و کچه بووه ببوو ره نامه ویت ناوه که ی بلیم بوم نایه ته سه رزارم. کچیکی سه لارو سه نگین و عاقل بوو قسه زان و رۆشنبیر بوو کتیبی هه مه جو ری له ماله وه ده خوینده وه و له نامه کانیشیدا هه ستم به و رۆحه لیریکی و پر له عه شق و خوینه ی ده کرد، که دوای چه ند جار خوینده وه یان وه کو شیعر له بهرم ده کردن. له یه کیك له و نامه نیدا نه مه ی بو نووسی بووم که ره نگه بو تو تیگه یشتنی زه حمه ت بیت، به لام هه ر بو تی ده لیم:

{ له هه موو سپیده یه کدا تووی عه شقت سه ره نوئی له ئینجانه ی خوشه ویستیما ده چینم. نه م تووه به ناو گه و ره نابیت به لکو به ماچکردنی نه و خاکه گه شه ده کات که له ژیره وه تووه که ی تییدا نووستوو. رۆژ به رۆژ بالا ده کات تا له ناکاو نه ونه مامی قه دو بالای سهری به لوتکه ی هه و ره کان ده کات و گوو لۆکه ی سووری خوشه ویستی درده که ن. سات به سات گوئه کان زورتر و بونخو شتر ده بن تا به یانییه ک به بوی عه تری گوئی سووری خوشه ویستیما له خه و هه لدهستی و پیتوایه خه و ده بینی ت. سه رنج ده ده ی ژوو ره که ت هه موو بووه ته نه و گوئه سوورانه و ماچی به ره به یان و رۆژیکی نویت له باتی من لیده که ن. خوشنووسی

خۆشەويستەم بەردەوام بىر لە پاکی عەشقت دەكەمەو، ئەو وشانەى بە نووكى قامىشه لەتبووكت دەياننوسى داخو چەندە خۆشەويستىيان لىدەچۆرپىت و لەویدا رۇح بە ئەوج و كەمائى خۆى دەگات. لە لاو لاوى ماندوو دەچىت دەتەوئىت بەسەر دىوارى گيان و رۇحمدا سەرکەوئىت منىش ئەو باغەوانە شەكت و خەستەيەم كە گوئى بەهىلاكىيەكانم نادەم و گەلای دەستەكانت دەگرم و هەيدى هەيدى بەرزتەدەكەمەو تا بەسەر هەست و ناخ و گيانمدا هەلزنەيىت، نا لەویدا ناو رۇيىنى خۆى دەووستەيىنى و خۆر تىشكەكانى رادەگرئى و بانئەدەكانىش دەنەيشنەو، چىمەن و لالەزارەكان پائەدەكەون و لەنيو باخەئى سەوزى سرووشتدا لەگەل ئىمەدا سەرخەويك دەشكىنن}.

ئەم نامەيەو تەواوى نامەكانى دىكەشم ماوو دئەم نايەت بيانفەوتىنەم، وەسىەتبى گەر مردم لەگەل خۆمدا بىخەنە هەناوى تارىكىيەو. باوكى ئەو كچە بەو دەزانىت كە پەيوەندى لەگەل يەكپەكدا هەيە، بۆيە رۇژىك زۆر نازارى دەداو پىدەئىت ئەو كەسە كىيە وەها هەست و هۆشى بردوويى، بەلام ئەو قەسەناكات و بەردەوام دەگرئى و بەرگرئى لە مافەكانى خۆى دەكات كە ئەويش بۆى هەيە كەسيكى خۆشبۆى و لەناخەو هەستى پىبكات. وەختى باوكى دەيىنى بەوجۆرە قەسى لەگەل دەكات پتر نازارى پىگەياندووو بە قز رايكىشاو، ئىدى لەو رۆژەو بەندى كردووو ناھىلى لەمال بىتەدەرەو و هەر شەش لە داىكى دەكات گەر بىت و بوارى چوونەدەرى پىبكات ئەوجارە هەردووگيان دەكوئىت. مەخابن دواى دوو رۆژ خۆشەويستەكەم خۆى ژەر خوارد كردووو هەر كە گەياندووويانەتە نەخۆشخانە خويىنى ژەرراوى بووو گيانى سپاردوو. ئەوويە ئەنجامى بەرگرىكردن لە ماف و هەست و سۆزەكانى هەر كچىك و هەر ژنىك ئەم مەملەكەتە وئرانەى ئىمەدا. لەو رۆژەو لەرپى چەند ھاوړىيەكەو كە دراوسىيان بوون بىستەم بەوجۆرە ياخيبوونە ئەوانى رەتكردوووتەو بەرامبەريان وەستاو لەبەر خۆشەويستى و ئەو عەشقى ئەنيوانماندا بوو، ژيان لە پىشچاوم بەشيوەيەكى دىكەيەو شتەكانىش تەئخ و لىل دەبينم. خوشكى خۆم بۆ وادەزانى هۆگر بوونم بە كتيب و شيعرو خۆشئووسىيەو چىە؟ ئولفەتى من بە تەنيابى و گوشەگىرى لەچىدا كورنەكەيتەو؟ هەموو كونج نشىنى و بىدەنگىيەكانم دنيايەك مانا و دلالتى پر لە غەمیان لەخوياندا هەلگرتوو. وەك دەزانى زۆر كەم تىكەلتان دەبم بىگومان هەستت بەو كردووو سەرنجەت لىداو، ئەوئەنيە دايكەم هەمىشە پىدەئىت (كەمالە رۇح گەرە) بەبۆچوونى ئەو بۆيە كەم تىكەل دەبم چونكە كتيب دەخوينمەو و خۆم پى زاناترو گەرەترە لەئىو، نا هەرگىز وانىە من تا ئەوپەرى سادەيى خاكىم مادام برىارە لەكۆتايىدا هەموو بىنە مشتىك خۆل ئىدى بۆچى خۆم پى گەرەتر بىت لەئىو.

من قەت خۆم پى بەهەرەدارترو داناتر نەبوو لەئىو وەك بۆم گىرايەو ئەو كارەساتە داغى بە جەرگ و رۇحمەو ناوو بۆ هەتايە زەللىل و كەنەفتى كردوو. ئىستا من لەناخى تۆ تىدەكەم ناسان نىيە كەسيكت خۆشبۆى و لەدەستى بەدەيت. ترسى لەدەستچوون بەردەوام يەكە بوو لە تارمايە ترسناكەكانى ژيانم و هەردەم لەگەل ئەمدا بوو، بۆ هەر كويىەك چووبم وازى لىنەهينام. زۆرجار دەمەوئىت لە كەس نزيك نەبەو و هىچ كەسيكەم خۆشەويىت و ھاوړىيەتەش قبوونەكەم، بۆ ئەوئە

ئاگرو گرى له دستچوونيان پهرو بائم هه ئه كروزيى و جهسته و رۇحم نه كه نه زوخال، له و وهخته وه من له له دهستان دترسم زوريش دترسم زور). دايكم وتى: ((ماردین نهوكاتى خالت قسهكانى دهكرد قورگى گيرابوو قولپى گريانى قووتدهدايهوهو چاوهريى دهرفتهيكى دهكرد تا دست به گريان بكات، بويه هيشتا له قسهكانى تهواو نه ببوو دهستى به گريان كردو منيشى له گهل خويدا هينايه گريان))، كه دايكم قسهكانى دهكرد بو هه مان سات و هه مان ههستى نهوسا گهرا بوهوه، دهنگى دهلهزى و زورى پيخوشبوو بگريهت، به لام له بهر من نه گريا منيش دلم پرببوو دترسام رۇژيك كه سيكى وه هاش بيته سهر ريگاي من و به ماوهى هه ناسه وهرگرتن و دانهويهك له دهستى بدهم. هه رچونيبيت نه مويست دايكم بخرمه باريكى دهروونى وه هاهه كه وابزانى باسى شتيكى گرنگ و تاييهت دهكات، به په له وتم: ((ئى دواى نهوه خالم چيديكهى وت))، به شيويهك نهوهم گووت وهك بليى بابهتهكه زور گرنگ نهبيت، بونهوهى كاريگهرييهكه به سهر دهروونى دايكدا كه متركه موه)). دايكيشم چى هيزى تيىدابوو كويكردهوهو تفيكى توندى قووتدايهوه كه ديار چيبوو، گرى و قولپى گريانهكهى پالپيوهنايه خوارهوه تا بهردهوام بيت له قسهكانى، ئينجا وتى: ((كورم خالت هه نديك بيدهنگ بوو تا توزيك نارامبووهوهو گريانهكهى له دئى خوئى دهريئاو دهستى به قسهكانى كردهوه)).

((گه وههر خانى ههه خوشك و ههه دايكم نهو به سهرهاتهى خومم بويه بوگيرايهوه تاكو ههست نه كه يت ته نيای. نهوه ههه تونيت بليسهى مردن و جودايى يه كجارى كردوويانى به رهژوو جهستهيان لاوازو ناچيز كردوويى، نا من له ته نيشتتهوهه له نزيكه وه ههستت پيدهكهه. لهه رۇژگار نهعله تيهدا كى ههست به كى دهكات هه مووان يارى به غه مهكانت دهكهن و به شيتت له قه لهه ددهن، تو به ته نيا نيت و تا دوا سنورى مالاوايى له گه لتدام و بيكه وهين و يه كترى جينا هيلين. من نهو كه سه ده بهم كه رۇحه سهر شيت و نارام نه گرتوه كهت دهسته مو دهكهه وهك كوتريك بائه كانيم كردبى تا بهردهوام هيمن و ژيرو له سهر خوئى و نه توانى نازارت بدات. ههردوو كمان كهسى نزيك له رۇح و خوشه ويستان له دهستانده، به لام تو كه سيكى ديكهت هه يه بوى بژيت نهو يش ماردينه. دهبى كاريك بكهيت بيته دايكيكى نمونهيى تا به يانى گه وره بوو به شانازيه وه ناوتبيني و هه موو به يانبيهك كه له خه وهستا دهستهكانت ماچ بكات. لهه شانو مهرگه ساته دا تو دوو رولى گرنگ و سهرهكى ده بينيت جاريك ده بيته باوك جاريكيش دهبى به دايك نهه هاوسه نغيهش قورسهو له تو زياتر به هيچكه سيكى ديكه راناگريت.

دهزانم خه موكيه كهت وهك پشكو ههردهم به فووى يادهوهرييهكانت گه شده بيته وهه و چه له رۇح و گيانت هه لده سينيت، به لام نه خوشيه دهروونيهكان كاتيک لاوازو په ككه وته دهبن كه مروفت تواناي به رهنگار بوونهوهى هه بيت نهو وهخته به ناسان ده توانيت نهو پشكويه دهرينى و سهيرى بكات چه نده بچووك و بيسهنگ و ترساوه، په رداخيک ناوى پيدا دهكهيت و دهيكورنينيتهوهو پاش كه ميک ده بيته سووتويهكى بى كه ئك و با يهك ديت و له گهل خويدا دهياو تو نازانى بو كوى

دهیفرینی و له کویدا پهرش و بلاوی دهکاتهوه به نارەزوی ئاراستهکانی یاریان پێدهکات. ئیدی له کاتهوه بو هتایه تو دربازت دهبی و جاریکی دیکه هەرگیز نهو پشکویه ناگهڕیتتهوه ناخت و هەر کهی بیهویت به هزی خوی داغت ناکاتهوه. کامه رانی بو ژیانته دهگهڕیتتهوهو شادومانی دهبیتهوه میوانی ههست و روحت، پیکه نین وه ناگادیتتهوهو بازیک بو سه ر لیهوکانته دها که ده میکه ته راندووته و زویرت کردووه لئی. چاوت هیوایان تیدهگهڕیتتهوهو خوشنوودییهکی بالابه رز له گه ئندا راده کشی و ده خه ویت نانت له گه ئدا ده خواو پیاسه ت له گه ل ده کات هیج سه فه ریکیشته به ته نیا نییه و هه میسه پیکه وهن. ماردینیش نهو کاره کته ره گرنگه ده بیته له شانوکهدا که جلهوی به ختیاریهییهکان ده گریته ده ست و دایکی سواری سه ر پشتی نه سپیکی بالدار ده کاو به یه که وه به ره و ئاسمانی بیسنوو رو بو شایی گه ورده ده فرن و سه فه ر ده کهن، له وی هه موو نه وانه ی چاوه رپییان ده کهن به ده ستیان دینه وه))، دایکم وتی: ((کورم ماردین قسه کانی خالت زور جوان بوون و کاریشیان تیکردم، هه رچه نده نهو هه ر به زمانی کتیب قسه ی ده کرد به وه را ده زانم قسه ی زل و گه وره ی به کاردینا، به لام هه رچو نییته ئارامی پیه خشییم و بایه خی پیدام، له هه موو شتیش کرنگتر له و کاته دا بو من گرنگی پیدانم بوو. خالت له قسه کانی بووه وه هه ستمکرد ماندوو ببوو بیره وه رییه کانی نهو کچه ی بیرکه وتبووه وه که عاشقی ببوو به دل و گیان خوشیویستبوو داغهی رویشتبوو هیج ناگای له من نه ما بوو)).

مروفت نا له و کاتانه دا گوئی له ده نگی شکان و به سه رییه کدا که وتنی هه ست و بیره وه رییه کانییه تی چو ن په لاماری یه ک ده دن و ده جه نگن. مه حاله مروفت بتوانی له ده نگی نهو شکست و جه نگی نیو ناخی خوی بیئاگاو که ر بکات. هه موو مروفتیک ساتیک له ساته کان گوئی لیهووه و بیستوو یه تی، بویه هه ر که سیکتان بینی پیدهنگ له سووچییدا دانیشتوو وه کو په یکه ر ناجوو ئیتته وهو چاوی له پنتیکی دیاریکراو بریوه، نه وه بزانه گوئی بو نهو هاوارو تیکشکان و شه ره ی نیو روخی خویدا هه لختوووه نایه ویت هیج که سیک پیی بزانی و بیبیستیت. دایکم دیاروو شتیکی بیرکه وته وه وتی: ((کورم له نا کاو خالت به ناگاهاته وهو خه نده یه کی پرمانا و رازونیازی بۆکردم و به چاوه غه مگینه کانییه وه لئی روانیم و ده ستی خسته سه ر شانم که دئی دنیا م پیه خوشبوو. منیش ده ستمکرده ملی و توند به سینهی خومه وه نووساندو ماچمکرد، وه ک بلیی سالییک زیاتره له خه وی غه فله ت و بی ناگاییدا نووقمبووم و خالت هات و وه ک رزگارکه ر له و خه وه قوو له دا په لیگرتم و دربازیکردم بو نهو راستیه ی پیویستبوو بروای پیکه م و خومی لینه دزمه وه)).

دایکم ده یه ویست زور شت بلی و دربرپی به لام نه یده توانی ته نیا نه وه ی من له مه به سه که ی گه یشتیم نه وه بوو، گه ر خوشمان له حه قیه ته تال و بیره نگیه کان بشارینه وه ساتیک هه ر دیت به روژی رووناک سه ره ریمان لیبگرن و رووبه روومان ببنه وه، نه مه ش نهو کاته یه هه موو لئی ده ترسین و له رز ده مانگری و ناتوانین سه یری بکه یین، هیزی به ره نگاریمان لاوازه و هیچمان بو وتن پینه و ده مانه وی چه ند هه نگاویک بگه ریینه وه له ده رفه تییدا راکه یین، به لام ده بینین هه مان راستیه تاله کانه که

ژماره‌یان زۆرترو و بازنه‌یه‌کی ئاسنینیان به‌ده‌ورمانه‌وه دروستکردوو و ریگای نه‌ج‌اتمان نه‌سته‌م و بی‌مانایه. گهر توانای وتن و به‌ره‌نگاری و هیزی رووبه‌رو و وه‌ستانمان هه‌بیت نه‌ و وه‌خته ئاسان ده‌توانین نه‌ و بازنه ئاسنینه بشکینین و راستییه تانه‌کان ببینین و یه‌ک به یه‌ک ده‌ست بخه‌ینه گهردنیان و بی‌نخنکینین. سه‌ره‌تا کوشتن و خنکاندنیان نه‌وه‌نده ئاسان نیه به ته‌واوی توانامان هیز ده‌دینه به‌رخۆمان، ئینجا په‌ نه‌ج‌کانمان ره‌ق و نه‌ستوو ده‌که‌ین و چاومان سوورده‌بیته‌وه و نه‌ و وه‌خته ده‌ست به‌کاره‌که‌مان ده‌که‌ین پاش ماوه‌یی ده‌بینین ژماره‌ی نه‌ و راستییه تالانه که‌مبووه‌ته‌وه یا ههر هیچیان نه‌مان، ئینجا چاو بو‌بازنه پۆلایینه‌که‌ی چوارده‌ورمان ده‌گێڕین به‌لام ههر خۆمان ته‌نیاین و هیچی دی.

دایکم ده‌ستی به‌قسه‌کانی کرده‌وه: ((به دوو چاوی به‌قوتدا چوو که‌م ئومیده‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌م بو‌کرد وه‌ک که‌سیک پاش گریان قسه‌بکات به‌ده‌نگیکی وه‌ها نوساوه‌وه پیموت بر‌اجوانه‌که‌م بر‌وانا که‌ی چه‌نده دلخۆش و ئاسوده‌بووم به‌قسه پرمانا‌کانت. ماوه‌یه‌کی درێژه من له غه‌میکی قول و نه‌گ‌ریس دا ژیان به‌سه‌رده‌به‌م ههرخۆم ده‌زانم باری ده‌روونیم چه‌نده ناخۆش و برینداره. ئیستا نه‌وه گه‌یشتم که‌ مرو‌قیکی ده‌روون سوتاوو داغ‌کراوی وه‌ک من له‌م ماله‌دا هه‌یه‌و خۆی ئاشکرا نه‌کردوه، تا بتوانم گهر له‌ داها‌توشدا بیت به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک هاو‌کارو هاو‌بیرتم بر‌اگیان هه‌لبه‌ت گهر رۆژیک هه‌ستامه‌وه سه‌رپیکانم توانیم ده‌ستت بگرم سوپاس بو‌هه‌موو شتیکت. کو‌رم له‌نیو نه‌و قسه‌و باسه گهرمانه‌دا بووین له‌گه‌ل خالت که‌ تو تازه سه‌رپی که‌وتبوویت به‌پراکردن له‌ هه‌وشه‌وه خوت به‌ژوو‌ره‌وه‌دا کردو ده‌سته‌کانت له‌ملم کردو بیانوت پی‌گرتم، ئیهمه‌ش ده‌ستمان به‌ پیکه‌نین کردو ماچمان کردی)). وه‌ختی بیده‌نگ بوو چاوانی پر‌ببوون له‌ ئاو منیش بی‌نه‌وه‌ی هیج بلیم ده‌ستمکرده‌ ملی وه‌ک نه‌وسای مندا‌ئیم ماچم‌کردو شه‌وشادمان له‌یه‌ک‌ترکردو بو‌سه‌ر جیگا که‌م رو‌یشتم.

مرو‌ق که‌ غه‌میکی قوولی ده‌بیت ههر ساته‌ی ده‌گوزهری وه‌ک شیشه‌یه‌کی سو‌ره‌وه‌کراو وایه به‌ رۆح و گیانیدا بچزی و داغی بکات، ههرچه‌نده هه‌ست به‌یه‌ک‌تر بکه‌ین هیشتا که‌ش دیویکی تاریک و نووته‌ک ماوه‌ ببینری و هه‌ستی پیکری، نه‌وه‌ی دیاره ته‌نیا رووکه‌ش و دیوه‌ دیارو ساده‌که‌یه‌تی. هیج که‌س ناتوانیت نه‌و ژوو‌ره‌ تاریکانه‌ ببینیت و سه‌ردابه‌ پر پیج و لوله‌کانی رووناک بکاته‌وه که‌ هه‌زار ریگای باریک و هه‌ورازو نشیوی ناخۆش و چاوه‌پوان نه‌کراویان تیدا‌یه. غه‌م له‌گه‌ل هیج که‌سدا به‌ش نا‌کریت و که‌س ناتوانیت هه‌ندیکیت لیوه‌بگری و به‌رۆح و هه‌سته‌کانیدا ببیرژینیت. غه‌م نه‌و گیان له‌به‌ره‌ نادیاره‌یه که‌ له‌ رۆحدا به‌ده‌وری خۆیدا په‌رژینیکی هه‌نچ‌نیوه‌وه له‌وه‌ که‌سه‌ بترزیت که‌س بو‌ی نییه‌ خزمه‌تی بکات، هه‌رکه‌ی ویستی‌شی به‌سه‌ر په‌رژینه‌که‌دا بازده‌دات و گێره‌ی بیستانی ئومیدو هیواکانت ده‌کات وه‌ک کاله‌کی گه‌یوو ده‌یان پلیشینیته‌وه، بو‌یه‌ غه‌م نه‌که‌س ده‌یبینی و نه‌ دابه‌شیش ده‌کریت ههر له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ که‌ ده‌ئیم ته‌نیا دیوه‌ رووکه‌شه‌که‌ی ده‌بینری.

نه‌سته‌مه که‌سیک ببینیت که‌ غه‌م ره‌ق و وشکی کردوو ته‌وه‌وه گیانله‌به‌ره‌ نادیاره‌که‌ی ناخی گێره‌ی بیستانی ئاواته‌کانی کردبیت تۆش بتوانیت به‌وه‌نده‌زایه‌ نه‌وه‌سته‌ نا‌کاوو پیش وه‌خته له‌خوتدا بدو‌زیته‌وه، یان ههر نه‌بیت گهر که‌می‌کیش

بیت درکی پیبکهیت، چونکه نهوهی ههستیپیکراوه دیوه بینراوهکهیهتی. گهر یهکیک بدۆزیتتهوه تۆزیکیش بیت ههونئ نهوهبدا نهوه دیوه بینراوه تیپهپریت و گهشتیکی تال بهنیو دهررون و رۆحی شهوه زهنگ ئاسادا بکات و چرایهک داگیرسینیت، رپوناکئ تهنیا کلافهیهکیش بیت بهسه دهنکیک شقارته دهتوانیت مائیکی گهورهت بۆ رۆشن بکاتهوه، نه دوورهوه نهوه گیانله بهره دروو هارهت بیینی که چون داناسهکنئ و ههلبهزو دابهزییهتی، بهلام نهختیک بهئیلی دهبیینیت وهک چون په نجهرهیهک ههئمی کردبئ دهرهوهش بهتهئخی دهبیینیت نهوه کهسهش وههئ دهبیینیت، بهلام نههه گرنکه چونکه کهس ناتوانیت ههستیشی پی بکات چ جای نهوهی بیینیت نهگهر لیل و تهماویش بیت، چونکه هیشتاکهش شتیک ههر دهمیینیتتهوه تاییهت به رۆح و ژیانئ خۆتبئ و دابهش نهکریت، که بمانهویت لهناخی کهسیکی دی تی بگهین و شتهکانئ بیینن کاری مرۆقه گهورهکانه ئیشی نهوه کهسانهیه سالانیکه لهنیو کتیبه زهردو پهپرپوته پر زانستهکاندا نقوم بوونهوه مهله دهکن و وهرزش بهرۆح و گیان و هزریان دهکن.

دایکم بۆ دواجار خهوه به باوکمهوه دهبیینیت.

چهند شهویک دواي نهوهی دایکم گفتوگۆکانئ خۆیی و کهمالئ خوشنووئ خائمی بۆ باسکردم بانگیکردم و وتی: ((ماردین گیان زۆر سهیربوو نهها بهر نه چهند شهویک باسی نهوهم بۆ کردی کهمالئ خائت هات و دننهوایی کردم و رازو نهیئنی دئی خۆی پیوتم، جا ههر ههمان شهوهوم به بههادینی باوکتتهوه بیینی. له پاش له دایکبوونی تۆوه نهوه پینجهم جاربوو لهخهودا بیینم، بهلام لهخهوهکانئ پیشووتردا وهک کهسیک دهمیینی نه دوورهوه رپوهستابئ و حوکمی چاو به ئیلی بیینیت، تهنیا نهوهنده زانیومه کهسیک له دوورهوهیه بهس نه مزانیوه چیهو چۆنهو کییه، تهنیا به پیئ دوورییهکهی ههستم پیدهکرد باوکتته. لهویدا ههر هاوارمهکردو بهدهم گریانهوه بانگیمدهکردو گویم له دهنگئ دووبارهئ خۆم دهبووهوه، کهچی باوکت وهلامئ نهدهدامهوهوه ههر لهشویئ خۆیهوه دهوهستا، کاتیکیش بهراکردن بهرهوه لای دهچوم سهرنجمدهدا ههر نهگهیشتوم چهند رآمدهکرد پتر ههستمدهکرد دوورهوه مهوداو فاسیلهکهمان گهلیک له حوکمی چاو دریزتربوو. لهههر چوار خهوهکهی پیشووشدا بهگریانهوه خهبهرم بووتهوهوه سهرینهکهم تهرو پر فرمیسک کردوه)). منیش چیدی بهخۆم نهوهستام و ئیم پرسی: ((دایهگیان تۆ بۆ باسی خهوی نهوه چهند شهوهی پیشووم بۆ ناکهیت، جارئ خهوهکانئ پیشترم بۆ دهگیریتتهوه دهبلئ بزانه چیبوووه وا ههراسان و شلهژاو دیاریت)). دایکیشم ههندیک دهستی بهسهرو قزیداهیناو خۆی هیناوبردو وتی: ((باشه باش ههمان خهوت بۆ باسدهکهم ههر ئیستا)). ئینجا دهستی به گپرانهوهی خهوهکهی کرد: ((نهوه شهوه زۆر به جوانئ و لهنزیکهوه باوکتتم بیینی وهک نهوهی نهمردیبت، پیکهوه لهسهر کهناری دهریایهکی بیسنوووه بهرین دانیشتبووین چاومان له ئاسۆ دوورو تهماوی بریبوو. کهسمان قسهمان نهدهکرد تهنیا جاربه جاریک ئاوریکمان لهیهکتردهدایهوهوه له قوولایی پر غهمی چاوی یهک رادهماين و برینی ناسۆری یهکدیمان دهکولاندهوه. باوکت ههمان کفنهکهی خۆی لهبهردابوو

زۆریش دىخۇش بو، بەلام كەمىك دايكىشاپووه خوارو تا سەر كەمەرى هېنابوو روخسارو سېنەو قوئى رپوت بوون. قورگى بەجۇرىك چالبوو كە كونيكي گەورە ديوەودەرى تىدا دروستكردبوو ئە وەختى ئاوردانەوويدا بەباشى ئەو ديوى دەرياو ئاسمانم ئەكونەكەى گەروويهو دەدى، بەلام ئەخوئى پيوەبوو ئە شوئىنەوارى هېچ شتىكىشى ئەسەر بەجىمابوو. ويستم لىيى بچىمە پيش و كەمىك نزيكەمەوئىيى، كەچى باوكت دووردهكەوتەو هەرچەندى زىدەتر نزيكەدەبوومەو ئەو پتر خوى دوور دەگرت. باوكت فنجانىكى بەدەستەو بوو هەنگىرو داگىرى پىدەكردو سەيرى ناوہوى دەكردو لىيى ورددەبووہو وەك بلىيى قاوہى بەختى گرتبىتەو بەوئىنەى فالچىبەكان تەماشاي ئەستىرو ئىقبالى خوئىكات. حەزمدەكرد قسەبەكەم و ئەو پرسىارە كوشندەو ژەراوئىيانەى ئەلدەما قەتسىمابوون بيانكەم و وەلاميانم دەسكەوئىت، كەچى هەرچەندى دەمكرد نوتقم ئەبوو دەنگەم گىرابوو، دەمەم دەكردەوہو ئە تاوا دەمويست پر بە گەرووم بقىزىنم و شەپۆلەكانى دەريا رقاوئىترو شىتتر بەكەم ئەمدەتوانى و ئەمدەتوانى.

ماسىبەكى قەشەنگى جوان و ژىكە ئە كە هەر پوولەكەيەكى ئە رەنگىك بوو هەندىجار بە پەلكەزىرپىنە دەچوو، جاربە جارىش بە نەيزەكىكى راکشاوى رەنگاوپرەنگ، بە تاووس يا ئاويكى وەستاو ئەشيوەى ماسىبەكدا ئە زۆر شتى دى دەچوو. ئەناكاو شيوەكەى گۇراو جۇرەها دىمەنى سەيرى بەخووە گرت، بوو بە ئەستىرە بە مانگ بە بووكى دەرياو مېشەنگى حە پەساوو نەرگسى ماندوو سىوى قەلەشيوو گەلىك شيوەى جىاوازى دى، ئەبنى ئاوەكەو بەتىزى و خىرايىبەكى ناوخت فوارەى دەكردو دەردە پەرىبەدەرو بە ئەندازەيەكى زۆر شاوونى و بەرز دەچووہو ئاسمان و دادەبەزىبەو خوارو بەر رووى ئاوەكە دەكەوت، ئەو وەختەدا شلپەيەكى ئەوئەندە بەهيزى لىوہەدەهات بە قەد بەرزى فرىنەكەى ئاوو كەفىكى سىيى لىوہە بلىندەدەبوو پىرژەى دەكرد. بۇ قوولايى ئاوەكە دەگەرايەوہو چەند جارىك ئەو نەمايشەى بە بەرچاومانەوہو كەرد تا ئە لىواری دەرياكە نزيكبووہو سەرى ئە ئاوەكە دەرىناو پىكەنى. هەندى خواردەم بۇ هەلدا ماسىبەكەش دەمى كەردەوہو خواردى، باوكىشت خواردنى بۇ فرىدا بەلام دەمى بۇ خوراكەكەى ئەو نەكردەوہو بەلايەوہو نەچوو، تەنبا بوئم پىكەنى و دەمى بۇ خواردنى مەن بەشكردەوہو. باوكت ئەو وەختەدا غەم داىگرتوو بەدئىكى شكاوہو كەفەكەى ئەخوى پىچايەوہو هەستايەوہو سەرىپى و رۇيشت، هېچ شوئىن پىبەكىشى بەسەر ئەكەدا دواى خوى جىنەهيشت، ديسان ويستم بەتوندى هاواربەكەم و بانگى بەكەم ئەمتوانى بوئە خىرا هەوئەما هەستم و دوايىكەوم، بەلام توند بە زەويبەكە قايمبووم و ئەمدەتوانى لىيى جودابەمەوہو. دەستم كەرد بەگرىان و ئەخەوہكە راپەرىم، بىنىم تۆ قاچت ئەسەر سىنگەم دانابوو هەناسەمت تەنگ كەردبوو خەويكى قووتت لىكەوتبوو، بە ئەسپايى قاچتم ئەسەر سىنەم لاپردو ئە باوہشم گرتى و پەتووەكەم پىدادايەوہو، بەلام خوم خەوم لىنەكەوتەوہو تا بەيانى ئەمدىوو ئەودىوم كەرد. دواى ئەدايىكبوونت ئەو پىنچەم خەوو دووا خەوم بوو بە باوكتەوہم بىنى، ئىدى بۇ هەتايە خەوم پىوہەبىنىبەوہو. زۆر جار وتوومە بەو داخەوہ دەمرم و سەردەنیمەوہو كە باوكت نايەتەوہو خەوم وەك بلىيى لىم توورەبىت. زۆر شەوان كە سەردەكەمە سەر سەرىنەكەم نىبەتى ئەو دىنم خەو بە باوكتەوہو بىنىم، بەلام بەداخەوہ هېچ جارىكى دىكە بە

ئىلى و تەنخىش خەوم پىۋە نەبىنىيەۋە)) . وختىك دايكەم نە گىرپانەۋەى خەۋەكەى بوۋەۋە ھەستەمكرد پاش نەو ھەموو سائە بۇنىۋ فەزاۋ دىمەن و تارمايى خەۋەكە گەرابوۋەۋە دۇشدامابوو، ھەر نەۋەندە وتم: ((بەراستى خەۋىكى سەيرو تىكەل و پىكەل بوۋە)). پىرسىارى زورى لا دروستكردم بەلام بەدايكەم نەوت، نەدئى خۇمدا وتم باشە دەبى بۇ ماسىبەكە خواردەنەكەى باۋكەى نە خواردەبىت؟ يا بۇچى باۋكەم نە دايكەم دووركە وتوۋەتەۋەۋە ئىي راکردوۋە؟ نەى دايكەم بۇ نوتقى گىراۋەۋە نەيتوانىۋە قسەبكات و بە زەۋىبەكەۋە چەسپىۋە؟ ھەر بە خەيائى نەو شتانەۋە بۇنىۋ جىگاكەم چووم و خەوتم، نەۋەش دەترسام ھەمان خەۋى دايكەم بىبىنەۋە چونكە زۇرباش گويم بۇ گرتبوو رۇچووبوۋەمە نىۋ رووداۋەكان.

ئىۋارەيەكى مەيلەۋ فىنكى ھاۋىن بوو نەگەل دايكەم نە ھەۋشە دانىشتبوۋىن و قسەمان دەكرد دايكەم وتى: ((كورم شەش سائى تەمەنت تىپەرىپوۋ بىۋى بە مندائىكى جوان و چاۋرەش و قز پىر، رۇخسارىكى ماندوو بىگوناهت ھەبوو ھەركەسىك دەبىنى و ايدەزانى نەشتىك راموۋىت و وردبوۋىتەۋە)). دايكەم راستىدەكرد گەلىك چاۋ ھەيە زور مانادارو كەنەفت دەنۋىنى و ئاساين، مەۋق نەستەم دەتوانىت بەنىۋىدا شۇرپىتەۋەۋە رىگا ھەۋرازو نشىۋو كىۋە ھەزاربەھەزارەكانى بىنى و بتوانى پىياندا ھەنگەرىت. ھەر نە رى چاۋەۋە دەتوانىن مانا شاۋەۋە نەدركاۋەكانى يەكترى بىبىن و بخۋىنىنەۋە، ھەمىشە ۋەك كىبىكى گەۋرەى فرەرەنگ و مانايە پەرەكانى نە ژماردن نايەن و ھەر كامىكىان ھەلدەينەۋە باسى نيازو ھەستىكى پەنگخواردوو دەكەن. ھەر پەرەگرافىكى رازى زىاترمان نەسەر دىۋە تارىكەكەى ناخ بۇ ئاشكرا دەكات. دەستەۋاژەكانى پىرپانە نە زاراۋەى قورس و ھەمەجور كە ئاسان تىيان ناگەين و پىۋىستە بۇ سەر فەرەنگى رۇح بگەرىنەۋەۋە رەمزو مانا ھەزار لايەكانى بدۇزىنەۋە، كە بە چەندىن شىۋەى جىاۋز تەفسىركراون و ئىكدراۋنەتەۋە. دايكەم بەردەۋامبوو نە قسەكانى: ((رۇتەكەم نە قوتابخانەيەكى سەرەتايى نىكى خۇمان دامنايت و چاۋدىرىم دەكردى و ئىمدەپرسىتەۋەۋە سەردانى مامۇستاكانتەم دەكرد، سەرەتا پىت سەيربوو يەكە مجاربوو بۇ شۋىنىكى ۋەھا برۇيت كە پىر نە دەموچاۋى سەيرو نامۇبىت، واتدەزانى نەزىندانداى گىژو حۇلانە نەشتەكانت دەروانى. دەترسام نەو ھەستەت واتلىبكات ھىچ شتىك فىرنەبىت، دوۋرەپەرىزبوۋى نەمندالان)) جارجارە قسەكانەم بەدايكەم دەبرى نەۋەبوو نەناكاۋ پىموت: ((ۋەلا راستە داىەگىان چونكە ھەستم نەدەكرد قوتابخانە جىگايەكى ھىندە شىرىن و دنگىربى و بۇ لاي خۇيمان راكىشىت، بەلام بەۋەدا بەردەستە پىاۋەكەت بىرەينامەۋە بە سىللىكى فش و جەمەدانىيەكى گەۋرەۋە جگەرەى دەستىيەۋە، كە ھەردەم رىزىك چاى بۇ ژوورى مامۇستاكان دەبرد، بالايەكى درىژو دووچاۋى مۇنەۋە بەنىۋ ئاپۇرەى مندائەكاندا رەتدەبوو. ژوورەكەشى ھەر نەسەرەتاي دەروازى قوتابخانە بوو قەرەۋىلەيەكى ئىبوو سەرىن و بەتانى و دۇشەكىكى چلكنىشى بەسەرەۋەبوو، نەمىزەكەى تەنىشتىيەۋەشى سەماۋەرو قۇرىيەكى ستىل و ھەندىك پىالەى زەرد ھەنگەراۋ دانرابوون. بەرامبەر خۇشى سەعاتىكى

گه وروی هه ئواسیبوو، بپروابکه هه مووشته کانم هاتنه وه بهرچاو دایه گیان)). دایکم به زه زرده خه نه وه سه ریکی بو بادام و وتی: ((له بری نه وهی ماموستا کانت بیرکه ویتته وه بو من به زه ده سته که ت هاتووه ته وه یاد. منیش نه وه م له بیره که رقت زور له ماموستای بیرکاری ده بووه وه له وانه که ی باش نه بویت)) نه وه وه خته له قوناعی هه زه کاریدا بووم که له گه ل دایکم قسه مانده کرد، به سه یرکردنیکی پیرماناوه وتم: ((دایه گیان جگه له وهش من نه وکات به گومانه وه له گوی زه وییه تو زواییه که ی سه ر میزی ماموستا کانم ده روانی، پیمو ابو بو گه مه یه وه له ده رفه تی کدا بو مان دینن تا وه ک توپ به رشه قی بده یین. نه مده زانی کیشوهره و قاره و وشکانی و بیابان و ده ریای زه ریای دنیا و نه م جیهانه بیسنوره له سه ر نه خسه ی گویه کی وه ها خو لاییدایه. راسته که هیت ماموستای بیرکاری مان ناوی (هورمزیا ر) بو وه همیشه شولکه داریکی به ده سته وه بو و رگنیکی سمیل ماش و برنجی بو، تا به باشی لیی حالی بین کو کردنه وه که مکردنه وه ی به سیوو پرته قال و هه نار ده چوواند، که چی من هه ر پیی ناره حه ت بووم و سه رم پیی دیشا)) دایکم ده یوت: ((ئی کورم خو شتیکی خرا پی نه کردووه ویستوویه تی تیتان بگه یه نیی و نیوه مندال بوون، به لام له به ره نه وه ی خو ت له وانه که باش نه بووی بویه رقیشت له ماموستا که ده بووه وه)) به دایکم ده وت: ((دوا ی نه وه هه موو سانه نیستا تیگه یشتهم ژیان نه وه گه وره تره خو مان به ژماره کانه وه ماندوو که یین، که پرسیا ری لیده کردین سه یری نیوچاوی ده کردین داره که ی له سه رییه ک به نیو له پی خویدا ده کیشا، واوه یلا به حاتم گه رنیگای له سه رم بگیرسا بایه وه و بیوتایه ده ی مار دین وه لامده وه، گه ر سی سیوت له باخه لدا بوو له پر برسیت بوو دوو دانه ت لیخواردن چه ند ده می نیته وه؟ له دئی خو مدا ده موت خودایه من نیستا چیبکه م گه ر بلیم دووان ره نگه هه له بم، یان بلیم یه ک دیسان ده ترسم راست نه بیی، بویه هه رچی به ده ممدا به اتایه ده موت جا گه ر راستبووایه بی ناهه رین و هاندان ده یوت دانیشه ده ی، هه له شم بکر دایه دوو داری مزری لیده دام و به توره بییه وه ده یوت: ته مه لی ته وه زه ل دانیشه جا ریکی دیکه باش بیرکه وه چه نده قوتابییی کی بیکه لکی، میشتک لاوازه و هیج شتی وهر ناگری، وه ختی بو مائی چویه وه به باوکت بلی زیاتر خو ی له گه لتدا ماندوو کات)). هه ستمده کرد دایکم که می بی تاقه تده بوو که ناوی باوکه م دینا بویه له سه ر قسه کانم نه ده رویشتم و بیده نگ ده بووم.

نه وه ی راستی بیی که گویم له ناوی باوکه م ده بوو موچرکیکم به گیانیدا ده هات و جه ستم عاره قه ی ده کرد، نه و ماله ی لیی په روه رده ببووم هیج که سیکی لینه بوو تا به و ناوه بانگی بکه م، جگه له پیاویکی چاویلکه داری که می ته ویل رووتاووه نه ویش به باپیره ناویمده برد. له دئی خو مدا ده موت تو بلیی ماموستا مه به سستی کام له وانه ی ماله وه بی، نه وکات باش نه مده زانی باوکه م مردووه هه رچه نده لی ره وه ی شتیکم به ر گوی که وتبوو، به لام هینده فامیده نه بووم تابتوانم به مجوره ی نیستا قوول بیر له شته کانی ده وره به رم بکه مه وه. زورینه ی ماموستا کانی نه م ولاته مامه له ی توند له گه ل قوتابییی کاندایه که ن، بویه هه همیشه مروقی ترسنوک و نه زان به ره مدیت. که م نین نه وانه ی وازیان له خویندن هیناوه له ترسی ماموستایه کی وه کو ماموستا (هورمزیا ر). هه موو جار خاتم که گه وره بووم پییده وتم: ((په روه رده کاتی ک دروسته سه ره تا بتوانیت ماموستا کان

فیری هاورییه تی بکات له گه ل قوتابییه کانیان نه وهك تورهو دئرهق بن و وهك پؤلیس مامه له له گه ل قوتابیانداندا بکن، وادهزانی گهر به جووره هه ئسوکه وتیان له گه ل نه و مندائه زهلیل و داموانه دا کرد فییره زانست دهبن، به لام نه وه جگه له ترس و نه زانی و خه موکی و میزبه خودا کردندا هیچی دیکه ی لی به رهه م نایه ت)).

له نیو گهرمه ی وانه کانداندا خه یالیم بو نه وه خته ده بیرد مه وه که هیشتا ته مه نم نه گه یشتبووه قوناغی قوتا بخانه و تووشی داوو ته له ی ماموستای دئرهق نه ببووم با پیرم جار به جار له گه ل خودا بو دوکانی ده بردم و ههر بوخوشی چه کوشیکی بچووک و جووتیک پیلای بیگه لک و دراوی پیده دام و له ته نیشته خویه وه دایده نام و دهیوت به هیواشی نه م بزمارانه بکوته وه، به لام وریابه له په نجهی خوتیان نه دهیت. له وه خته دا وادهزانی دنیا به وه گه وره بییه وه بووه ته موکی نه به دی من هینده دئم خوشده بوو، دوا ییش چایه کی شیرینی بو بانگده کردم بریکی ناوی سارد تیده کردو له بهر ده می داده ناو ده مخوارد هوه. له و کاتانه دابوو که ناوبه ناو (شیخ موکری زمانان) بو دوکانی با پیرم دههات و ماچیده کردم و نوقل و پاره ی دهامی، به لام هه ندی جار له نیو پیلای وه کانداندا له پر سهرم به رزده کرده وه و چاوم ده که وته سهر روخساری (شیخ موکری) که به نیگایه کی نه خوش و په ژمورده وه لیی دهروانیم و چاوی له سهرم هه ئنه ده گرت. ده مبینی چاوی پر له ناو ده بوو هه رچه ندی با پیرم قسه ی بو کرد بووایه و پرسیری لی بکر دایه وه لامی بو نه ده درایه وه و قورگی پر گریان ده بوو. با پیرم که ده مبینی وها دوشدا ماوه و دئی پر بووه به ناگای دینایه وه و دهیوت: ((ئی یاشیخ تو پیمبلی له گه ل نه خوشییه که ت نیستا حالت چونه به درمانه کانی گوریوتن هیچ فه رقت کردوه؟))، نینجا یاشیخ به ده نگیکی هیواش و تونیکی نه رم و له سه ره خو وه لامیکی کورتی ده دایه وه. نه و کات نه مده زانی نه و پیاوه کییه و بوچی چهند جاری بولای با پیرم دیت نوقل و پارم پیده داو نه وه ندهش لییم دهروانی، تا دوا یی گه وره بووم و ته واوی به سه رهات و سه ره به ری چیرۆکه که م بیست و تیگه یشتم.

زهنگی وانه که له نا کاو به ناگای دینامه وه که له دوکانی پینه دۆزی و لای با پیرم نیم و له قوتا بخانه ی نه عله تی و زینداناسام، نینجا بیه یوا ده بوومه وه له ناخه وه خه فه تم ده خوارد وهك نه وه ی گاران به ره لا بووبی ههر دوا ی چوونه ده ری ماموستا قوتابییه کان به لیشاو درده په رینه ده رو له نیو درگا ته سه که که ی پؤلدا هه موو به یه کجار جیگایان نه ده بووه وه پائیان پیکه وه ده ناو به سه ره یه کدا ده که وتن و قاچیان به سه ره ده ست و سه ری یه کتر داده ناو به گریان و هاواره وه ده چوونه ده ر. من ههر له شوینه که ی خومه وه به گومان و سه رسورمانه وه لیمه دروانین و گائتم پینانده هات. پیمو بوو له پؤلدا باین یان له حه وشه وه کو یه ک بوو بو من ته نانه ت هه ستم به جیاوازییه کی بچووکیش نه ده کرد. دیواریکی نه ستوو چوارد هوری حه وش و پوله کانی دابوو، هه تا رهنگی بویه کانی شی دزیوو تاریک و چلکن و بیهرنگ بوو، هه ستم نه ده کرد له قوتا بخانه دام ته دنیا ژووریکی ناشیرین و رهق و روتم ده مبینی، چونکه سیبه رو شییه کی وشک و دلگوشینی و ههای هه بوو بونی عاره قه و پیلایوو گوره ی مندائه کانی لیده هات، که له گه لییدا دئم تیگه ئده هات و هیلنجم ده داو هیج شتیکم شک نه ده برد خومی پیوه خه ریک

بکەم و ئەو دۆخە نالەبارو ناشیرینەم بێربباتەو، تەنانەت لەزیندانیشدا دەشی شتیکی ئومێد بەخش و غەمڕەوین هەبیت گەر بچووکیش بێت تا ئەو تالاوێ بەگیان و رۆحتی دادەکەن کەمێک شیرین بێت.

کۆریکی دراوسێمان کە لەمن گەورەتر بوو ناوی (بایەزید) بوو رۆشنبیر و قسەزان بوو لەخیزانیکی نیشتمان پەرور و جوتیار و عارەق رژین لەدایکبوو بەبیریکی نەتەوویی و یاخیبوون و رازینەبوون بەستەم گۆشکراوو، جاریکیان بۆیگێرامەو کە ئەو وەختە من لەقونای خویندنی ناوەندیدا بووم وتی: ((سەر دەمێک سیخوریان بەسەر باوکمەو کردبوو کە ئەندامیکی چالاکێ شانه نووستووکانی پارتیزانی شاره، بۆیە بەو هۆیەو دەستگیرکراو هەرچەندی ئەشکەنجە یاتریان داوو تا ناوی هاویری هاویریانی بدرکینیت بێسوودبوو. ئەیهکیک ئەو رۆژانەدا لە زیندانیکی تەنگەبەری تاکە کەسیان داناو لەچواردیواری بەرزو رۆوبەریکی ئیجگار بچووک بۆ دانیشتن شتیکی دیکە یێنەبوو. رۆژیک بەرلەوێ بۆ لێپرسینەو و ئەشکەنجە بیبەن مێشیک ئە ژوورەکەیدا بە پەناگۆی و سەرلوت و گۆچکەو نیوچەوان و دەستییهو نیشتوو فریوو ویزە ویزی بوو، بەلام باوکم هەستی بە خوشحالی و ناسوودەیی کردوو و فەرامۆشی پێهاتوو و ئەیزانیو ئەو چەند سەعاتە چۆن تێپەریو وها پێیەو خەریکبوو. پۆلیسەکان پاش کەمێک هاتوون و بۆ لێپرسینەو یان بردوو دوا چەند سەعاتیک بۆ ژوورە تاکە کەسییهکە یەنایانەتەو، وەختی چاوی گێراو و گۆیی هەلخستوو هەستیکردوو مێشکە لەوێ نەماوو هەر خوا دەزانی بۆ کۆی فریوو، بۆیە ئومێد برآوو بێهیاوو بووو دێ زۆر تەنگبوو)). ئەو زیندانه پڕ نازار و ناخۆشەدا مێشیک بوو تەجیی ئومێدو هیوا، کەچی ئەو پۆل و قوتابخانەیدا من شتیکم هاتای ئەو مێشە نەدەدۆزییەو تەببیتە مایە کامەرانی و خۆمی پێو خەریککەم. دێم بە کامیان بێستایە بەردەستە مۆن و بێدەنگەکە یا هاو پۆلە دەنگ بەرزو هارو هاجەکانم، یاخود مامۆستا تۆرەو بوغزن و ئیسک قورسەکان یان ئەو دیوارو بۆیە هەر ئەو نەخۆشخانەو شیتخانە دەچوون. تەختەو کورسییهکان هەموو برینداربوون و بۆن عارەقەو شیبەکی ناخۆشیان لێدەهات. ئەوانە وایانکرد سەرەتا رەق ئە قوتابخانە بێتەو و تا ماوێهەکی زۆریش لەگەڵیدا رانەیهەم، هەتەت دواتریش هەر رانەهاتم تا ئیستاشی ئەگەڵدایت، بەلام ئەیهکە مجار باشتربوو و رۆژانە فیلەم لەخۆم دەکردو خۆم هەلەخلەتاند بۆئەوێ بەهەر شیوێی بێ خویندنه بەزۆر بێماناکە تەواوکەم ئەو خویندنه ی جگە لەنووسین و شیوازی خویندنه و هێچی دیکە ی فێرنەکردم.

وانەیهک زۆر پێخۆشبوو حەزەدەکرد هەموویان بێن بە وانە ی (وینەکیشان) بەنارەزووی خۆم وینەم دەکردو هەرشتی بمریستبووایە و هەم نیگار دەکیشا، بەلام مامۆستا هورمزیاری مۆن و تۆرە دەهاتەو پۆل و سەرلەنوێ دەستی بە ماتماتیکە بێماناکە ی دەکردوو جارێکی دی کۆکردنەو و لیکدەرکردنی بۆ باسەکردینەو. من ئەوانەکە ی خۆیدا پەلەم بوو زوو تەواو بێ و دەر باز م بێ، کەچی ئەخۆشتین وانەدا وەکو قارچک لەبەردەمان هەلەتەو قی و دەستی بە ژمارە بێرۆح و ساردەکان دەکردوو. مامۆستای وینەمان جیی هیشتبووین و بۆ قوتابخانەیهکی دی گوازراوو، بەلام دوا ی مامۆستایهکی

دیکه مان به ناوی (مه هاباد) بۆ هات کچیکی سپی و بالا مام ناوهندی بوو دووچاوی شینی هه بوو که میکیش گۆشتن بوو، قژیکی زهردو بلاوی هه بوو به سه رشان و ملیدا په خسانی دهکردن گۆئیکی سووریشی هه ردهم به بهرۆکییه وه بوو، ههر جلیکی له بهر بکردایه گۆله سووره که ی ههر پیوه ده خسته وه، گهر بهر پیکه وت رۆژیکی به یه خه یه وه نه بووایه پیم سه یه بوو هه ستمده کرد له چاو رۆژانی پیشوو شتیکی که مه، هه ردهم مکیا جیکی تۆخی پیوه بوو لیوه کانی وه که ته ماته سوور دهکردن، پیلوی چاوانیشی له بهر باری گرانی نهو مکیا جه زۆره ی به سه ریدا هینا بوو به قورسی هه ئده هینا، چونکه مامۆستای وینه مان بوو وا به خه یاندا ده هات که پوخساری خوی وه که په ره کاغه زیکی سپی بینیه مکیا جه کانیسی هاوشیوه ی قه ئه م رهنگ و بویه کان ویستویه تی کچیکی جوان به قژیکی زهردوه دروست بکات، به رده و امیش ته نووره یه کی کورتی تا سه ر نه ژنوی له به رده کرد به پیلاوی پاژنه به رزه وه، وه ختی به نیو ریزی پۆله بیده نگه که ماندا پیاسه یه ده کرد ته قه ته قیقی زۆر خوشی لیبه رز ده بووه وه که جوړه هه ستیکی هیمنی پیده به خشییم.

من و مندالانی پۆله که م کۆمه ئیک وینه ی غه مگین ده کیشین.

پۆلی دووه می سه ره تای بووم رۆژیکی مامۆستا (مه هاباد) به ده نگه ناسکه که ی وتی: ((خۆشه ویستانم گۆییگرن هه ریه که نه مرۆ له ده فته ری وینه کانتان به ئاره زوی دلی خۆتان وینه یه که بکیشن، له وانه کانی پیشوو شیوه قوناغه کانی دروستکردنی وینه م پیوتوون و هیله باز نه یی و لاکیشه کانم فیهرکردوون. نیستا با بزانه تواناتان چۆنه و ده مه ویت به هره کانتان ببینم هه ریه که تان هه ز به چیده که ن و له داها توودا ده تانه وی بن به چی؟ رۆله کانم ههر شتیکتان دروستکرد مه یسرنه وه مه یدرینن گهر به لاتانه وه ناشیرینیش بوو تا کو من نه یبینم، نه وانه ی که به رای هه موومان جوان و سه رنجراکیش بوو له نیو پۆله که ماندا هه ئیانه واسین، نیستاش ده ست پیبکه ن با بزانه چیم بۆ دروستده که ن)).

هه موومان شه ژاین و ده ست به کاربووین من له جانتا که مدا ده فته ری وینه م ده ری ناو قه ئه م رهنگه کانیشم له به رده می خۆم ریزکردو ده ستمپی کرد، به لام له به رنه وه ی بالام کورت بوو هه ستا بوومه وه سه رپی تا با شتر به سه ر ده فته ره که مدا زالبم. ئاورمه دایه وه زۆره ی قوتابیه کان وه که من به پیوه وه ستابوون و وینه یان ده کیشا. خۆم وینه ی پیاو یکم کیشا به چاکه ت و پانتۆلیکی ره ش رهنگی کراسه که ییم سپی کرد له ته نیشتییه وه وینه ی مندالیکم کیشا که کراسیکی سپی و شه روا لیککی خاکی له به ربوو، پیاو که ده ستی منداله که ی گرتبوو خه ریکی هه نگاوانان و رۆیشتن بوون له دووریشه وه خانویه کی بچوو کم دروستکردبوو ژنیکی له بهر ده رگا که ییدا وه ستابوو ماکسیه کی نیلی پۆشیبوو. چوارده وری مال و ریگا که م هه مووی کردبووه سه وزایی و گۆلی سوورو زهردو په مه یی، له به شی سه ره وه ش رهنگیکی ئاویم لیدابوو کردبوومه ئاسمان له گه ل هه ندی باننده که له شیوه ی ژماره چواردا کیشابوو من له گه ل ریزه دره ختیکی له ده مه و نیوه رۆی به هاریکی سه رنج راکیشدا. نوقمی نیشکردن ببووم و ئاگام له خۆم برابوو جار جاره ته قه ی پاژنه به رزه که ی مامۆستا مه هاباد به هۆش خوی دینامه وه، که به نیو پۆله که دا

دهات و دهچوو ته ماشای وینه کانی ده کردین هه ندی جاریش قه لهم رهنگه که ی لیوهرده گرتین و یارمه تی ده داین. کاتیگ هه موومان ته او بووین زهنگی جارزو بیزار کهر لییدا که ده توت کوته که و به سه رمیدا ده کیشن، ماموستا مه هاباد وتی: ((تازه زهنگ لییدا و فریانا کهوم سه یریان بکه هه ئیانگرن له وانهی ناینده دا یه که یه که ته ماشایانده کهم))، نه وهی وت و رۆیشته ده ره وه.

به یانی ماموستا مه هاباد هاته وه پۆل کراسه که ی کردبووه سه وز له گه ل ته نووره کورته که ی زۆر جوان و گونجاو بوون گوته سووره که شی دیسان به یه خه یه وه بوو، به لأم قچی به رنه دا بووه وه به لکو ههر هه مووی به گیره یه کی سپی به سه ر سه ریبه وه توپه ل کردبوو وهک هه میسه ش مکیا جه که ی توخ بوو، هه موومان دله راوکیی نه وه مان بوو سه یری وینه کانمان بکات تا باشترییان هه لبرئیریت، هه لبه ته هه ریبه که مان جه زمانده کرد نه وهی ماموستا به دئی ده بییت وینه که ی خو ی بییت من یه کیگ بووم له وانه، بویه له ریزی پیشه وه وه ته خته ی یه که م دهستی پیکرد.

یه که مجار وینه ی قوتابیه کی سه دردیژی چاو زهق بوو له هه مووانیش زۆر بلیتر بوو ماموستای بیزار ده کرد، وینه ی مندالیکی بی دهی کی شابوو ماموستا لیپرسی نه وه بۆچی ده میت بۆنه کردوو له بیر ته چوو؟ قوتابیه که وتی: ((ماموستا بیرم نه چوو به نه نقه ست خۆم بۆم نه کردوو، نه مه وینه ی برا که مه دروستم کردوو لال و بی زمانه با ههر دهی هه بییت که نه توانی قسه ی پیبکات بۆچیبه تی له به رنه وه یه بۆم نه کردوو)). ماموستا که میگ ده موچاوی گوړاو بی تاقه تی پیوه دیار بوو. وینه ی قوتابیه کی دیکه ی سه یر کرد ژنیکی مردووی دروست کردبوو که میگ رهنگی سووری وهک خوینیشی به سه ر کراسه که ییدا کردبوو چه قویه کیش له ته نیشتیبه وه که وتبوو ماموستا لیی پرسی نه مه چیبه؟ قوتابیه که نه ختی چلمی هه لئووشیبه وه وتی: ((ماموستا نه مه وینه ی خوشکه که مه میرده که ی به چه قو کوشتوو یه تی من بچووک بوومه و بیرمنایه ت به لأم گویم لیبووه و باسیان کردوو له نه لبوو میشدا وینه که بیم دیوه)).

قوتابیه کی دیکه که قژی له نیمه زیاتر بو تا شرابوو پیستی سه ری به ده ره وه بوو هه ستایه وه وینه که ی پیشانی ماموستادا، وینه ی چالیکی قوولی کی شابوو له ده ره وه را به به ردی گه وره هه لچنرابوو ژنیکیش له سه ر لیواری بیره که ده گریا ماموستا وتی نه مه چیبه؟ وه لامیدایه وه وتی: ((ماموستا من برایه کی له خۆم بچوو کترم هه بوو که وته بیرو خنکا له ورژوه ئیدی دایکم ههر ده گریه ت و دئی ته نگه، نه مه ش وینه ی بیره که و دایکه ش دیار نیبه و له نیویدا مردوو)). یه کیکی دی له قوتابیه کان که وشه ی ماموستای زۆر به کار ده هینا وینه ی کاغه زی یاری قوماری دروست کردبوو دوو هیلی راست و چه پی به سه ردا هینا بوون، که ماموستا پرس یاری لی کرد نه مه چیبه وتی: ((ماموستا باوکم هه موو شه و نه م یاریبه ی ده کرد، ئی ماموستا ته واوی شته کانی له ده ستدا و دۆراند هه تا فه رشه مائه وهیشی بردو فرۆشتی، ئی ماموستا دایکیشم له پۆلیس شکایه تی لی کردو ئیستا گیراوه بویه وام لی کردوو چونکه رقم لیبه تی ماموستا)).

سهری من هات و ماموستا مه هاباد لیم نزیکبووهوهو که میک سهری نزمکردهوهو وتی: ((بازانین ماردین چی بو درستکردووین؟)) بون عهترو گولویکی زورخوش و دلرفینی لیده هات که پاش نهو هه موو سال و عه یامه هه روا له بن که پوومدایه. خیرا وینه کهم بهرزکردهوهو پیشانمداو وتم: ((ماموستا نه مندا نه که گه ل باوکی له بازار ده گه رینه وه نه وهش ماله که یانه دایکیشی له بهر درگا وهستاوه و چاوه رپیانه))، ئینجا ماموستا ده ستخوشی لیکردم ئیدی نهو روزه قوتابییه کان جوړه ها وینه و نیگاری سهیرو پر کاره ساتیان کیشابوو وهک شوی بی مانگ و نه ستیره، کوتری یهک بال، دهستی بی په نجه، خانووی گرگرتوو، گوللهی درپه ریو له نوولهی تفهنگ و کولاره ی پساوو دارلاستیکی پچراوو هه ثماتی شکاوو که لله سهری بی گوی و بی چاو، شاخی گریاو، دارشهقی شکاو. ماموستا دل که سمانی نه شکاندو وینه کانی هه ره موومانی لای ته خته رهش هه ئواسی و ده سخوشی لیکردین.

دوای تیپه رینی نهو هه موو ساله ئیستا ده زانم وینه کان رهنگدانه وهی ناخ و دهرنمان بوو بی ویستی خو مان، نه وکات بچووک و مندال بووین به جوړیکی نیمچه کاریکاتیرو و هیل و خه تی خواری له سنوور دهرچوو وینه کانمان کیشابوو، به لام گوزارشتان لهو شتانه کردبوو که لیان بیبه شبووین و له دهستان چوو بوون. مروث هه ردهم بو که موکورپیه کانی ده گه ری ئیمهش به بویه و وینه مندالانه نهو شتانه مان پیشاندا بوو که خو مان ده مانه ویست به لام ئاسان نه ده هاتنه دست. له دواییدا هه ره نهو عه شق و چاوه روانیانه گه و ره ده بن و رونترو به شیوازی جودا جودا گوزارشتیان لیده که یین. له قوناغی سه ره تاییدا هه موومان وینه مان کیشاوه به لام که به ئاست و پله یه کی دی گه یشتووین که م که سمان توانیومانه به رده وام بین و به وینه رهنگه کان ناخی خو مان بجوینه وهو نازارو برینه کولاه کانمان دهر برین. که من نه وانهی نه زموونی تیکشکاو ی زه من و کولانه پر له خوینه کانی یاده وهی و هه ناره که وتوو جیماوه کانی باخچه یهک ده یانکه نه هونه رمه ندو به رهنگ و موسیقاو هونه ری جیماوازه وه رومان پر له ژانیا ن ده نووسنه وهو له چوارچیوهی تابلویهک یا سه مفونیا یهک یا هه ر شیوه یه کی هونه ری دی قه تیسی ده که ن. نه وه نهو روزه بوو که ئیمه توانیمان به بیرو خه یالی ساده و وینه ی ساکاره وه گوزارشت له خه مه کانمان بکه یین، ئی خو دواتر مندالیش خه می تاییه ت به خوی هه یه.

قوناغه کانی خویندنی سه ره تاییم ورده بری و سه رکه وتم، به لام هه روهک وتم به زور دهر وونم له گه لیاندا گونجانندو هه ستم نه ده کرد زوربه ی وانه کان به ناخی منه وه په یوه سن ته نیا وانیه که زورم هه ز پیده کرد نیگار کیشان بوو که هه میسه له لایه ن ماموستای وانه کانی دیکه وه قورخده کراو پرده کرایه وه. ئیستا ده زانم جوگرافیایه کی وشک که کومه ئیک زانیاری کون و به سه رچووی پیده داین دنیا ماموستا که شمان چیژی لیوه رنه گرتوو، چونکه روثیک له پولی پینجه می سه ره تاییدا بووم پرسیارم کرد وتم: ((ماموستا ئیستا ئیمه له کوینی زه ویداین و له بهرچی به هه ندیک نه ستیره ده ئین گه روک من تینا گه م؟))

ماموستا له جياتى نه وهى وه للام بداته وهه رازيم بکات و تيمگه يه نى به تورهبه وه وتى: ((له جيى خوته وه پرسيارى بيمانا مه که باسى نه و شتانه مان هه مووى کردوه، تو گيل و نه فاميت ناگات له قسه کانم نيه))، ئيدى نه وه زور بيتاقه تى کردم نه مه و چه ندين حاله تى له وجوره روژانه روويانده دا، بويه هه ستمه کرد ماموستاش بيزاره و شاره زايى نيبه.

سالانيک دواى نه و قوناغه که په رى کتبه کانى ميژووم هه لده دايه وه شمشيرو گولله و خوين و ناپاکى و سه برين و ريکه وتنى هه نه شاهوم ده بينى، فيرى نه وه ده بووين چون رهمان له يه کتر بيته وه به چ جورىک له ژيره وه له گه ل ده ورو بهر له بهرزه وه ندييه کاندا هاورابين دوايش يه کترى بخه ينه چال و ناپاکى له نزيکترين که سمان بکه ين و هه ره که سيکيش راستگوبوو ئيمه هه ر دروى له گه لدا بکه ين. روژيک قوتابيه ک پرسيارى له ماموستا کردو وتى: ((ماموستا له بهرچى ئيمه هه ر به ته نيا ميژووى عه رهب ده خوئين نهى بو ميژووى کورد ناخوينين، واته هه ر نه وان شهريان کردوه ئيمه نه مان کردوه؟)) منيش له جيى خومه وه هه ستمه سه رپى و وتم: ((نهى ماموستا له بهرچى نه وه هه موو شه رانه يان کردوه و خه لکيى زوريش تيبدا کوژراوه بو ريکنه که وتوون له سه رچى بووه؟)) ماموستا که شمان نه ختيک بروکانى تيکناو وه لامىکى توندوتيزى بو هه ردو وکمان دايه وه وتى: ((جارىکى ديه که له خورا نه وه هه موو پرسياره بيمانا يانه بکه ن گوچکه کانتان له بنه و هه ر ده ردينم. نه خير ئيمه ميژوومان نه بووه ناشبيت تيگه يشتن نهى نه گه ر شهريان نه کردبا چيبان بکردبايه له شوينى خويان دانىشتبان و دوژمن بيکوشتنايه، بيدهنگ بن نامه وى لي ره به دوواوه هيچ که سيک پرسيار بکات)).

هه موو نه وه به ناو شارستانيتى و ژياريه يه مروف بيگه يشتوه له سايه ي حوكمى شمشيرو فيل و ته له که بازيه وه بووه، نه و نيوه نده شدا مروفايه تى باجه که ي داوه بووه ته قوربانى و جانفدايى پيشکesh کردوه، که واته نرخ و به هاى بيسنورى ناده ميزاد له کويدايه؟ نهى نه وه هه موو تيزو ليکوئينه وانه ي له سه ر ميژووى مروفايه تى کراون و جياکاريبان له گه ل نازه ل و گيانداراندا کردوه کوا؟ که واته ته نيا جياوازيه ک گه ر هه بيت عه قل نيبه به لکو ويژدانه پوليئى کارى کردوه، نه و ويژدانه ي له هه موو جه نگه ساردو گه رم و جيهانى و ناوخوبيه کاندا مردوو ته پيوو رزيو بووه و مليونه هاى بى ده ست و قاچ و کوژراوو بيسه رو شوين کردوه و جوگه له ي خوئينى به ناوه راستى شارو ولاتاندا دروست کردوه. نه مه يه ويژدانه که ي مروف شانازى پيوه ده کاو کردويه تى به تاجى زيرو له سه ر سه رى خوى داناوه. له هيچ کات و ساتيکدا مروف سه نگى نيبه و نه بووه نه وه يشى هه بووه خومان بو دنه وايى دروستمان کردوه.

ريزمانىکى ره ق و ته قمان ده خويند که نه وه ي داشينابوو برى واي به مه سه له که نه بووه. نه نکم گه ليکجار خه ريکى وانه خوئيندن بووم گوئى ليده گرتم و ده يوت: ((جاکورم کى و هها قسه ده کات له ژيانمدا من نه چوومه ته قوتا بخانه، به للام له تو چاتر به خواى ده توانم قسان بکه م ريزمانى چى من رپى زمانى خوم گرتوه هه ر بو نه وه نيبه خه لکى ليت تيبگه ن، نهى که واته نه م ريزمان و ميژمانه چيبه باسيده که يت؟)) هونراوه عه ره بيه کانم بو نه زبه ر نه ده کراو ده بوو به زوريش بيت بيا نخوينم،

لەم ولاتە ئەك ھەر شیعەر ھەموو شتەکان بە تۆبزین و دەبی خۆمان پینەوپەرۆیان بکەین. نایەت و فەرموودەکان ھێندە قورسبوون لەبەریشم دەکردن ھەر نەمدەتوانی بەباشی و وەك خۆی دەریانبەرم نەزانینی ماناگانیشیان لەوی بوووستیبت. ئەم وانانە سەرەکی بوون و پێویست بوو تەواوی ھەفتە بەمانخویندایە، گەر رۆژێك یەکیکیان لەخشتە یانەکاندا نەبووایە کەعبە کەچ دەبوو، کەچی وانە ی ھونەر ھەفتە ی جارێك یا دووانمان ھەبوو ئەویش زۆر کەم دەمانخویندو مامۆستاکانی دی لەجیات ی دەھاتن و بەجۆش و خرۆشەو ھەژوو جوگرافیا یان پێدەوتین و ھەریەکە یان خۆیان لێدەبوو (کریستۆفەر کۆلۆمبوس و ناپلیۆن و خدیوی ئیسماعیلیک).

ئەو وانە یە نەدەخویندرا کە سەر و سەودا ی ئەگەل ژیان و رۆح و دەروونی مرۆقەو نەست دەدوینی. لەساتیک لە ساتەکان ھەموومان ھەستمان بەو ھالەتە رۆحی و نادیارو بزەر کردوو ئەو وەختە ی گۆیمان لە پارچە مۆسیقایەك گرتوو، یا لەتابلۆیەکی ھونەری راموین و بە دیقەتەو ئە رەنگ و فیگەر و مەتریالەکانی وردبووینەتەو، یا سەمایەك یا جوولە ی سەیر و ناوازی ئەکتەریکی شانۆمان بینوو و درکمان بەو دیالۆگە ون و شاراوێە لەمابەینی نەستی خۆمان و بەرھەم و کارە ھونەرییەکەدا کردوو، بۆیە ھونەرە بە شاکارە مەزنەکانی فریامان دەکەوی و ئە رۆباری بی بن و گێژاوی مەخلووقە ناشرینەکانی کۆمەلگای بۆگەن و تە پێو دەرماندینی و لێناگەریت ئاسان خۆمان بەدەستەو بەدەین و بخنکیین.

ھونەر پە یامیکی مرۆقدۆستانە ی ھە یە بەزمانیک دەوی ئیرەو ئەھەر جیگایەکی دونیابیت مرۆقەکان تییدەگەن و لیک ھالی دەبن، تەنیا زمانیکە پێویستی بە وەرگێران نییە تاکە ھەورازیک ئەکیویکی بەرزو پڕ نشیوو تەلانی ناوختدا بیترس بتوانین بەسەریدا سەرکەوین و نەکەوینە دۆلە ھەزاربەھارەکانییەو ھەورازی ھونەر و پە یامە مرۆقە دۆستیەکە یەتی، کەواتە ئەو ھونەر و مێژوو کە یەتی نرخ و بەھا بۆ مرۆقا یەتی دەگەریننەو نەو ھە مێژووی شەری پڕ خوین و شمشیر و ناپاکییەکان.

مندا لیک بووم ھێمن و زیتەل جارجارە ھەزم بە پرسیا ی گەورەو زلبوو وەکو ھەموو مندا لانی دیکە، بۆ دوکانی پینەدۆزی ئەگەل با پیرم دەچوو و زۆرم قسە دەکرد، وەك پیلانو بۆ دروستبوو ناکریت بی پیلانو بڕوین؟ ئە ی ئەو بزمارە بچووکانە کی دروستیکردوون و چۆن وایان لێھاتوو؟ ریش و سەیل و مووھەکان لەبەرچی سپی دەبن؟ ئەو ھە جگە لەو ھە زۆرم پرسیا ر لەبارە ی شەو و رۆژو مانگ و ئەستێرەو دارو بەردو کیوو چۆنیەتی ئەدایکبوون و چەندین پرسیا ی دی ئەم شیوانە، کە نەو ھە با پیرم بەئکو ھەموو بەدەستەو ھە بێزاربوون و توانا ی وەلامدانەو ھە یان نەما بوو، تەنیا پرسیا ریک کە نەمدەکرد نامادە نەبوونی باوکم بوو رەنگە سەرەتا پرسیبیتم بەلام کە وەلامیکی بپرست شکینم دەستنەکەوتوو و درۆم ئەگەلدا کراو ھە ئیدی دووبارە نەکردوو تەو، چونکە زانیومە گەر سەدان جاری دیکەش بپرسم ھە ھەر درۆم ئەگەلدا دەکەنەو ھە ناگەمە وەلام و ناکامیکی راست. ھەستەدەکرد باوکم نییە ئەو ھەندی چوار دەورم قەرەباغ بووایە و دەستیا ن بەسەرمدا ھینابایە و پێویستی یەکانیا ن بۆ

جیبه جی کردبام هیشتاش شوینیکی به تال و چۆلی وهك بیابان و پیددهشتیکی گهرم و خانی مابوووه، که کهس نهیتوانیبوو نهو رووبه ره پان و بهرینه پرکاتهوه، ته نیا کهسیک دهیتوانی نهو پیددهشته گهر به زوریش بووایه و هیچیشی لینه پروا بیکردایه ته سهوزایی و گول و گولزاری تیدا رواندباو جوهرها بانندهو مه لی جیاوازی لهویدا بو به خیوکردبام باوکم بوو. بهرووکهش هیج پیوستیبه کم نه بوو که چی له ناخهوه کوئیک نهرک و فهران کوپوووهو دنیا به ک پیوستیم به سه ریه کدا که نه که کرابوون، ته نیا باوکم دهیتوانی جیگرهوهو را په ریانیت.

دایکم ههولی زوریدا تا نهو کاره بکات تارادهیه کی زوریش کردی، به لام دواتر شتیک ههر جیمابوو له هیزی نهو به ده ربی توانای جیبه جی کردنیانی نه بی، نهوه جگه له وهی روانینی کومه لگای ژاکاوو نه خوش به جوریک له مندائی بی باوک دهروانن و به هه تیو بانگی دهکن و نهو باره دهروونییه قورسه ت جاریکی دیکه بو دهگه ریننهوهو نازارتدهه دن، وهك نهوهیه ته نیا مندائی بی باوک هه تیوو بی سه رپهرشت بی نه م ولاته هیج گرفت و سه رنیشهی دیکه ی نه بیت، له کاتیکدا کومه لگا خوی هه تیوو بی گه وره و سه رپهرشته په ژموردهو که نه فته حال و په ککه وتهیه. رۆژانه به بهرچاومانهوه هه زاران زوئم و سته م له مروقه هه ژارو بیدره تانه کان ده کری و باوکیک نییه دهست به سه ری نهو هه تیوانهی کومه لگادا بینی و هه قیان بکاتهوه. به بهرچاوی خه ئک و رۆژی رووناکهوه له م کومه لگا زه لیلهدا مروقه سه رده بردری و ژن و کچ فریدهدرینه سه رجادهو شه قامه کان. کویره کان دهستییان ناگیریت و له سه ر په یوه ندییه کی خوشه ویستی سه ری کچه هه رزه کاره کان له لاشه یان جودا ده کریته وهو تومه تی ناپاکی و شه ره قیان ده دریته پال. به ندیخانه کان پرپ له که سی سته م دیده و به ناهه ق گیراو دامودزگا کان تژین له مه سینه هه لگرو پیلو ریزگره. نهی نهو هه موو گرفتانه کی چاره یان دهکات له باوک بترازیت کی دی هه یه باوک لیره دا دهو له ت و حکومه ته کومه لگاش به هه موو نهوانهی باسه کردن هه تیوو بی سه رپهرشتن چاتروایه له غه می خویاندانن نهوهک به هه زارانی وهك من بلین هه تیوو به چاوی به زهیی و ره حمه وه لیمان بروانن. پرسپاری وهام هه رگیز له ماله وه له کهس نه ده کردو ته نیا له ناخهوه له خومم ده کرد، چونکه وهلامی راست و دروست هه رخوم دمه دایه وه بویه بیده نگیم هه لبراردبوو.

دایپهره هه موو جار پییده هه تم: ((کورم تو له خویندنی سه ره تاییدا بووی که دایکت له وباره دهروونی و خه مۆکیه ی هه ییوو سالانی بوو به دهستییه وه دهینالاند باشتربوو که متریش بو سه ر گۆری باوکت دهچوو ه شانه شکهوت، نه گهریش بچوو بووایه تو ی له گه ل خوی نه ده برد نهوهک پرسپاری لیبکه ت نهوه گۆری کییه)) دایپهره راستیده کرد که لیجاران که مندالبووم دایکم ده بینی بو ژووریک دهچوو ده رگاکی پیوه ده داو دهستی به گریان ده کرد، منیش به دزییه وه له درزیکه وه ته ماشامده کردو بی نهوهی بزانه بو له بهر خومه وه له گه ئی ده گریام دوا ییش که لیمه دپرسی بو ده گریایت به هه ر شیوه یی بووایه فیلیکی ده دوزییه وهو خوی لیده ربا زده کردم. سه ره تا ویستی له بارخویم بیات پاشان بووم به گه وره ترین نومیدو غه مره وینی. وهك دایپهره دهیوت: ((هه ر نهوماوهیه ی باره دهروونییه که ی باشتربوو پرچیشی نه ختیک پرپوووهو جیگا لووس و رووتاوه کانیشی

چاگببونهوهو موویان لیروابووهو، بهلام جهستهی هر لاوازو بیجورم بوو تهنیا روخساری که میک گۆشتن ببووهوهو چاوهجوانهکانی پتر ددرهوشانهوهو بهشیك له جوانیبهکهی جارانی بو گهرابووهوه وهك لهسهردهمی کچینیدا هاورپیکانی به مرواری دهریا بانگیاندهکرد). گه ورهترین و بههیزترین پائیشتی ژیانم بووه بهئی (گهوههر) خاتون نهو ژنه بههیزه بوو که ویستوویهتی تائهوپهری سهروو تواناکانی بخاتهگهپر له پیناو سهرکهوتنم و دهرنهکهوتنی عهیهکانم.

بهریوهبهری قوتابخانهکهمان ناوی ماموستا (سالار) بوو پیناندهوت (سالاری سابیری لبادچی). پیاویکی کورتهبالای ورگنی سمیل ماش و برنجی بوو دووچاوی زهق و نووتیکی گه ورههی ههبوو، بهو تهمنه گه یشتبوو تاییکی قژی نهوهریبوو ههمیشه بهلایهکدا دایدههینا دهتوت سهتلیک ناوی پیداکردوو نهوهنده بهبریهبوو. سهعاتیکی سهرزلی بهزنجیری لهدهسته چه پی دهکرد لهکاتی قسهکردندا که دهستی رادهوهشانده سهعاتهکهی دهلهریبهوهو شلدهبووهوهو شووردهبووهوهو سهر مهچهکی بهتاییهت وهختی تورپوونی، که ههرهشهی نمره شکاندن و گواستنهوهی بو قوتابخانهیهکی دی لیدهکردین. لهیادمه جاریک بو پولهکهمان هات و دهستی بهدەرگاوه گرت و وتی: ((سبهی سهعات چوار کۆبوونهوهی باوکانه گه ر بو مائی چوونهوه پینان بابین تا له رهفتارو رهوشت و نمرهکانتان ناگاداریان کهینهوه، نهوهی باوکیشی نهماوه با دایکی بیته)). نیوهرو که گه رامهوه مائی سهرامو سوئیکی تووشی ناوهراستی زستان بوو دایکم و پورهکانم خهریکی نان نامادهکردن بوون، بهلام من هیچ شتیکم نهوت تاکو نامان خوارد پاشان بهدایکم وت نهویش کهمی سووربووهوهو کهوته کروشتنی لیوهکانی خووی پیوهگرتبوو ههر که رارابووايه قور بهسهری دهمولیوی دهبوو هیندهی بیانکروژیت. بهشیوهیهك دهستی بهقسهکرد تۆنی دهنگی بهو کهسانه دهچوو که درویهکیان لی سپی بووتهوهو وتی: ((جاکورم من بوچی بیم با کهمالی حالت بیته ههرکهسیك بیت ناسایبه گرنگ نهوهیه یهکیك بچیت)). ویستی بهو قسانه جاریکی دی خوی لهراستیبهکان بدزیتهوه تا وام پیشاندات باوکم نه مردوووهو له سهفهروهو با خائلم بیت جیاوازی نییه، گه بشیوتایه من دیم نهوه یهکسهر خوم دهخسته خانهی بی باوکهکان نهیدهزانی دهمیکه نهوه گه یشتوووم لهو خانهیهدام و لهمیژه کونجیکم لهویدا بوخوم گرتوووه، بویه به پهله وتم: ((نانا دایهگیان جگه لهتو با کهسی دی نهچیت تو برؤ من واحهزدهکهم))، بهجوری پیداگریه کرد تا ههستنهکا چاک نهوه دهزانم بی باوکم دهیویست راستهوخو وای پیلیم، بهلام ههروهك وتم نهو رازونهینییهم له دلما حهشاردابوو. دواچار رازیمکرد خوی بو کۆبوونهوهکه بروات.

بهیانی سهعات چواری پاشنیوهرو دایکم بو قوتابخانه رویشت و خوی پیناساندبوون که دایکی منه نهوکاته له پۆلی پینجهمی سهرهتاییدا بووم. ماموستاکان وتبوویان خوزگه ههموو قوتابییبهکان له رهوشت و رهفتارو خاوینیدا وهك ماردین بوونایه له وانهکانیشیدا باشه، بهلام له قسهکردن زورباش نییه تهنیا له وهختی تاقیکردنهوه نهبی دهتوانیت بیربکاتهوهو چاک بنوویت به جوریک له ماوهی چهند خولهکیکدا په رهکان هه لدهداتهوهو بی وهستان و بهردهوام دهنووویت،

رەنگە ئە داھاتوودا بېيتە نووسەرو ئەم جۆرە شتانە ، كە چى مامۇستاي ماتماتيك گەھىي لىكردبووم و وتبووى ھەولئى زياترى ئەگەل بىدەن ئەوانەكەى مندا باشىيە . ئەوھى زۆرى خۇشەدويستەم و ئە وانەكەيدا سەرکەوتووبووم گەرچى زۆر كەمىش دەھاتە پۆل و دەمانخويند مامۇستا مەھابادى وانەى وئىنەكيشان بوو ، بەشىوھىيەك وەسفى كىردبووم داىكەم شاگەشكە ببوو گەلىكى پىخۇشبوو . ئەمەلەوھش ھەربى ئىشباش قەلەم رەنگ و دەقتەرى وئىنەكەم بەدەستەو دەگرت و بىدەنگ ئە سووچىكدا دادەنىشتەم و وئىنەم دەكيشا .

قوتابخانەكەمان ئەبارانىكى زۆردا وەك بەلەم سەرئاو دەكەوئت .

ئىوارەھىكى ھەينى داىكەم بانگى كىردم ئەوكاتە من ھەرزەكار بووم وتى : ((وەرە كورم شتىكى دى ھەيە با بۆتى باسبەكەم كە پەيوەندى بە ژيانى تۆوھ ھەيە)) ، منىش بە ھە پەساويىيەوھ سەيرىمكىردو وتم : ((خىر بېيت داىەگيان ئەمجارە دەتەوئت چى بگىرپتەوھ ؟)) ھەناسەھىكى قوولئى ھەلكيشا وتى : ((شەوئىك ئەخەومدا ئاسمان ساف و بىگەردبوو خۇر بەگەورەھى ئەناوھراستىدا دەدرەوشايەوھو تىشكى خۇى بۆزەوى دەنارد ئە پىر گۆرانىكى سەيرو پىشەوخت روويدا . بەشىكى بووھ ھەورىكى رەش و بۆر ئەو ھەورانەى وەختى سەيرىاندەكەيت وادەزانى زۆر لىتەوھ نىزىكن و چەمۇئەت لىدەنئىن ، بەشەكەى دىكەشى سامال و سايەقەھىكى جوان و دىرپئىن بوو . ھەردوو بەشەكە بە تورەھى لىكىيان دەروانى و مۆرەيان ئەيەك دەكرد ، ھەورە رەشەكە ئە دىناسۆرىك دەچوو ھەروەك ئە كىتەبەكانى تۆ دىومە وەك ئەوھى كلكى بەرزكردبېتەوھو زارىشى بەشكردبېتەوھو ددانەكانى بەدەرەوھبن و چەنگى نابىتە گەرووى سامالەكەو خەرىكى بىخنىكىئىت ، بەلام ئەگەل تورەبوونىدا بەخوپ ئەداوئىيىيەوھ دابارى و وردەوردە لىي كەمبووھوھ ، بارانىكى رەشى لىنج و نووس دەھاتە خوارو توفانىكى ناكاوو ناخۇش ئە تەنيا بەشىكى زەويدا روويدا بەشەكەى دىكەش بەدىارىيەوھ وەستابوون . واتە ئەو بەشەى سەلامەت و بى ئافات بوو ئەو بەشەى دەروانى كە خنىكان و مردنى مرقەكان و ھەموو شتىكى ئەگەل خۇيدا رادەمائی بىئەوھى دەستى يارمەتبان بۆ دىرئكەن و بە ھانىيانەوھ بچن . ئەوئىدا قوتابخانەكەى ئىووم دىت زانىم قوتابخانەى (چراى دووارپۆژى) سەرەتايىيە وەك بەلەمىكى گەورە سەرئاو كەوتبوو تەواوى مامۇستاو قوتاببىيەكان ئەنىوئىدا گىريان خواردبوو ئەياندەزانى چۆن دەربازيانىت . گوئىم ئەقىزەو ھاوارى مندالەكان بوو ئەترساندا دەگريان . ئەناكاو بەخەبەر ھاتم ھەموو گىانم ببوو عارەقەو خىرا سەيرى تۆم كىرد ئە پالەمدا خەوتبووى ، ئىنجا ھەناسەھىكى قوولم پىر بەسىيەكانم ھەئەمژى كەچى ھەستىكى ناخۇشەم ھەبوو ئەوھدەچوو ھەستى پىشېنىيەكانم كەوتبەنەوھ گەرپوزەى تازەيان بەبەرداگرايىتەوھ وەك ئەنجامى خەوھكانى پىشوم)) . من بەدريژاى قسەكانى ھەر لىپرامبووم و ھىچەم نەدەوت بەلام دوايى خۆم بۆنەگىراو وتم : ((باشە داىەگيان ئەو خەوھ چ پەيوەندىيەكى بە منەوھ ھەبووھ ھەر ئەوھندە قوتابخانە سەرەتايىيەكەى منت بىنىوھ سەرئاو كەوتووه ، بەلام ئەوھ خەوھ ئەراستىيەوھ دوورە)) . داىكەم دەستى بەسەر و قزىدا ھىناو وتى : ((رۆلە گىيان باقسەكانم

تەواوگەم ئىنجا تۆش دەزانىت مەبەستەم چىيە. بۇ بەيانى زۆر تىكلىگەن نەچىتە قوتابخانە بەلام نەبەرئەۋەى ھىچ بەھانەيەكەم نەبوو نەمتوانى رازىت بىكەم و رۆيشتىت. دواى تۆ دىم زۆر گۆشراۋ دەستەم ھىچى نەدەگرت خەۋەكەم بۇ دا پىرت گىرايەۋە ئەۋىش دىئىدامەۋە، ھەر تاوناتايىك بۇ خەۋشە رامدەگرتو نە ئاسمانم دەروانى پەئە پەئە ھەۋرېۋو بەلام ترسى بارانىكى ۋەھا زۆرى نىۋو خەۋەكەمى لىئەدەگرا. جارجارە ھەتاۋ خۆى نە پىشت ھەۋرەكان دەشاردەۋە دوايى دەھاتەۋەدەر ۋەك بلىيى ھەزى بە چاۋشاركى بىت. نىزىكى يانزەى پىشنىۋەرۋ ئاسمان يەكپارچە بوۋە ھەۋرىكى رەشى ۋەك ھەۋرى نىۋو خەۋنەكەم ھەمان ۋىنەشى دروستكرد كە من بىنىبووم، ۋىنەى دىناسۆرىك بەكلىكى بەرزو دەمى كراۋەۋە ئىدى دىم زۆر تەنگىبوۋ بە شلەژاۋىيەۋە ئەمسەرەۋ ئەۋسەرم دەگرت قوتابخانەكەى تۆم بىرگەۋتەۋە (چراى دوارۋژ) كە ۋەك بەئەم سەرئەۋ كەۋتېبوۋ ھەموۋ نەنىۋىدا گىرتان خواردېبوۋ. پاش كەمىك ھەۋرەكە كرىيە باۋوبۇران و بارانىكى بەئىزمە نەماۋەى چارەگىكدا ئاۋىكى ئىجگار زۆر كۆبۋەۋەۋ رۆيشتن زەھمەت بوۋ. خۆتدەزانى قوتابخانەكەى ئىۋەش ۋا ھەئكەۋتېبوۋ چواردەۋرى چالايى بوۋ ھەر دوو دىۋپە باران بارىبوۋايە دەبوۋە قورولتتە ئەۋەش بۇ ئىۋە قورس بوۋ بەنىۋىدا برون جا ئەۋ بارانە بەخوۋەش. ئوقرەم نەماۋ چىدى نەمتوانى ئەۋە زىاتر خۆم بگرم بىنەۋەى گۆى بەكەس بەدەم چەترىكەم بەدەستەۋە گرت و بەنىۋو ئەۋ باران و كرىۋەيەدا ھاتم تا گەيشتە قوتابخانەكەتان)). كەم كەمە ئەۋ رۆژەم بىردەھاتەۋە بۋىە ۋەك يەكىك كوتەكىك بەسەرمدە بكىشىت تۆزىك سەرم باداۋ ۋتم: ((ھىۋاش دايەگىيان تۆ راستدەكەيت بىرم كەۋتەۋە ئەۋ رۆژە ئاۋىكى زۆر نەبەردەمى قوتابخانەكەمان ۋەستابوۋ قورولتتە ئەۋ ناۋەى سواغداۋبوۋ. باۋكى قوتابىيەكان ئەۋى كۆبۋونەۋەۋ بە ئوتومبىل بەشۋىن مىندائەكانىاندا ھاتېبون. ئە ژوۋرەۋە منىش چاۋم لىبوۋ خەيائەم بۇ ھەزار شت پەرتېبوۋ ئەدنى خۆمدا دەموت گەر منىش ئىستا باۋكەم ھەبوۋايە دەھات و رزگارى دەگرت، ئەۋ ۋەختە بىرمكردەۋە كە خۆزگە بەقسەى تۆم كرىدېۋايەۋ نەھاتبامە قوتابخانە ئەۋرۆژە تاكوۋام بەسەردا نەيەت. بەدەم دائغەۋ خەيائەكانەۋە ھاتمە بەردەرگاۋ مامۇستا مەھاباد بەخۆيى و گۆئە سوۋرەكەى يەخەيى و مكىياجە تۆخ و بۆنەخۆشەكەيەۋە خۆى نوشتانەۋەۋ لىيى پىرسىم ماردىن تۆ چۆن دەرۋىتەۋە كى بەدوۋاتدا ھاتوۋە؟ ئەۋ كاتەدا سەرم بلىندكرد تۆم بە چەترەۋە بىنى ئاۋ تا نىزىكەى سەر ئەژنۇكانت ھاتېبوۋ تەۋاۋىش تەپېبوۋى ئە خۆشياندا ۋەخت بوۋ بانبگرم، بۋىە بە مامۇستا مەھاباد ۋت ئەۋەتا دايكەم بەشۋىنمدا ھاتوۋە ئەۋەتا ئەنىۋو ئەۋەكەدا بە چەترىكى رەشەۋە ۋەستاۋە. ۋردە ۋردە بەھىمنى و پارىزەۋە ھەنگاۋت ئە ئەۋەكە ھەئدەگرت و لىم نىزىك دەبوۋىەۋە تا گەيشتىيە بەردەمەم و ئە باۋەشتكردم. بە دەستىكت چەترەكەت گرتېبوۋ بەدەستەكەى دىكەشت من بەخۆم و جانتا قورسەكەى شانمەۋە بەردەۋامىش باران دەبارى و ئەۋەكە پىتر بەرزدەبوۋەۋە ئە زۆرېۋونداۋبوۋ. ئەنىۋو قورۋ لىتاۋەكەدا شەقاۋتدەناۋ چەترەكەشت زىدەتر بەلەى مىندا لاركرىدېۋەۋە تا تەر نەبەم سەرو قىزو روخسارى خۆشت ۋەك بلىيى بە پەقرەجان ئاۋيان پىداكرىدبىت ۋەھا شەلال بېۋى، ھەرچۈنئىيى دەرچوۋىن و بۇ مائى گەراينەۋە پاشنىۋەرۋش بارانەكەى لىكردەۋەۋ ۋەستا، كەچى تۆ بۇ ماۋەى ھەفتەيەك ئەجىگادا كەۋتى و نەخۆش بوۋىت نەبەرئەۋەى سەرمايەكى زۆرت

هه ئكيشابوو گشت گيانيشت ته پربوو))، كه قسه كانم ته واو كرد هه ستم كرد دا يكم چاوى پر نه ناو بووه له راستيدا بوخوشم دلم پربوو، به سه ره په نجهى قولينچكى چاوه كانى سربيه وه و تى: ((نىستا بىرتكه و ته وه ماردىن گيان كه من باس له چيده كه م و چ په يوه ندى بهكى به تووه هه بوو؟)) به دئى غه مگينه وه باوه شم پيدا كردو وتم: ((به ئى دايه گيان هه موويم بىر هاته وه نه وه نيبه بوخوم به سه ره اته كه م بو ته واو كردىت، به لام من نه مزانيبوو نه وه خه وه ت بينيوه نىستا زانيم كه دلت چه نده پاك و گه وره يه وه هه سته كانت چه نده راستگون)).

(شيخ موكرى زمانزان) ده مريت.

ئيواره يه ك با پيرم هيلاك و شه كه ت له دوكان گه رايه وه سال به سال هيزى نيش كردنى كه متر ده بووه وه وه خوئى كار كردنى نه ده ما به لام خووى پيوه گرتبوو. گوچانيكى دار چه يزه رانى به ده سته وه بوو نه خش و نيگارى زورى له سه ره هه ئكه نرابوو به تايه ت نه وه شوينه كه وانه بيهى ده ستى له سه ر داده نا له شيوهى هه ئويه كى ده نووك كراوه دروست كرابوو. جوړه ده رمانى كيان پيدا هه ئسوويوو زور بريقه داربوو له هه ره سووچي كه وه سه يرتكردبا هيليكى روناك و سپيت به رچاو ده كه وت. جه مه دان بيه كه ي داناو كلا وه كه يشى هه ره به سه ر بيه وه بوو گوپاله كه ي له گو شه يه ك هه ئواسى و ده ستى به ده موچاويدا هيناو له ناخه وه ئاهيكى هه ئكيشاو دانيشت و پائى به ديواره وه داو داواى په رداخه ئاويكى كرد، له وه وه ختانه شدا من خوم ليده كرده ده م راست و ده موت من بو تدينم با كه س له جيى خوئى نه جووئيت بو مه يناو خوار ديه وه وه هيچى نه وت، به لام كه مى له روظان غه م بارتر دياربوو. دا پيرم پرسى يارى ليكرد: بوچى نه مړو باش نايه يته به رچاو پيد ه چى نه خوشبىت يا پيلاوى سه ربورده تال و ناخوشيان بو هيناويت؟ ته ماشايه كى نه نكم و دا يكى كرد منيش له ته نيش تيانه وه دانيشت بووم وينم ده كيشا له قوناغى سه ره تيبدا بووم نه ختى قورگى پاك كرده وه و تى: ((ناهيچكام له وانه نيبه نه مړو دواى نيوه رۆ بيستم شيخ موكرى زمانزان له ژير نه شته گه ريدا ده رنه چوووه مردووه بويه وا غه م دا يگرتووم بريا هه ره له دووره وه به مناسبووايه وه هه رگيز وه ك نىستا ئاشناى نه بوويم، جار جاره ده هاته دوكان و ديشله مه يه كى لاده خواردمه وه پياويكى به ره ووشت و ده سترگى هه ژاران بوو، دواى خو يشى وه سيه تى كردووه نه وه ي هه يه تى به شيكى بو ژنه كه ي بيت كه نه و يش زور پيربووه، نه وه ي ديكه يشى بو ليقه و ماوو بيدة رتانا ن بيت چونكه مندائى نه بوو. به راستى حه يف ياخوا هه زار ره حمه تى ليبيت و خودا ليى خوشبىت)). دا يكم و نه نكم زورى ان پينا خوشبوو ده ستيان كرده گريان منيش سه رم بلند كردو وتم: ((با پيره كامه پياو نه وه ي هه موو جار ده هاته لات له دوكان و ده ستى به زنجيره دريژه كه ي به رباخه ئيدا ديناو ته ماشاى سه عاته كه ي ده كردو نوقل و پارهى ده دامى سه يريده كردم و ده يوت دا يكت چونه ها نه وه مردووه؟))، با پيرم به ده نكيكى كزه وه وه كه ي له چاليكدا بى و به نه ستم هاوارى بگاته ده رى و تى: ((ماردىن گيان به ئى نه وه مردووه تو خه فه ت مه خو روجه كه ي با پيره نه ي منيش نوقل و پارته پينادم؟))، بيئه وه ي هيج بليم ته ماشايه كى دا يكم و نه نكم كردو ده ستم به وينه كيشانه كه ي خوم كرده وه.

له قونای خویندنی ناوه نیدیدا ورده بائقبووم و سائه کانی ته مه نم تیپه راندوو به دوواناوه ندی گه یشتم و توزیک گورانم له خومدا به دیکرد. کچیکم ده بیینی سووره هه لده گه رام و جه زمه کرد قسه م له گه لدا بکات، بالام زور بهرز نه بوو قژم بو سهروه هه لده دایه وه و که میکیش سملم هاتبوو به دزیبه وه ریشیشم ده تاشی پیه خوشبوو هه رچی زووتره موو ده موچاوم داگیر بکات پیه وابوو نه شوه یه کی تازم پیده به خشیت، که زور جار میوانمان ده هات و پییانده وتم (ماردین) بووی به پیاو شتی به ناخمدا ده گه را خوشم نه مده زانی چیه و چونه، هه ره له و کاتانه دا له گه ل که مالی خوشنووسی خالم بو کوری روشنبیری و پیشانگای شیوه کاری ده چووم له مائه وهش کتیبی هه مه جوری وهک چیروک و رومان و فه لسه فه و هی دیکه شم ده خوینده وه و به رده و امیش وینه م ده کیشا، وهک گه نجیکی خوین گهرم و جهز به کتیب به شداری چالاکیه روشنبیری و هونه ریبه کانم ده کرد، گه لیک جار ده مویت هونراوه بنووسم به لام هه ستمه کرد جاری پیویسته زیاتر بخوینه مه وه.

له و قوناعده دا گرفتم له گه ل وانه زانستیبه کاندای هه بوو دیسان به زور بروام به خوم هی نابوو که وانه کان خوش و پهروه ده بین، له وه ناخوشترینیه به زوری زورداری واتلیبکه ن برپا به شتی بیینی له بنه چه و ره گه وه هه ستت بوئی نه جوولابی و به لاته وه گرنگ نه بوویت. بیرم له فیزیوا کیمیا ده کرده وه نه و هه موو ئوستادو پرؤفیسورانه مان له زانکوو په یمانگا کاندای هه یه بو تانیستا که نه یان تانویه داهینانیک بکه ن؟ کامه نه و تیورو میتودانه ن که خومان دامانه یانوان؟ ماموستای کیمیا باسی به رگه هه واو ناویته ی گازو ماده کارلیککه ره کانی بۆده کردین، که چی دروستکردنی سابونمان لیده پرسی نه یده زانی پیکهاته کانی چین و به چ جوری دروستکراوه، که ده گه یشتینه به شی نه ندای زاووزیی نیرینه و میینه ماموستای زینده وه زرانی شهرم دایده گرت و ده یوت خوتان له مائه وه بیخوینه مه وه. کومه لگایه ک نه توانی گوزارشت له چونیته تی دروستبوونی خوی بکات و وانه ی تویکاری جهسته ی ناده میزادی لا نه نگ و عه ییه بی چون ده توانی جه وه هری مروق بناسی و نه فراندن بکات؟ ناخر گائته پیکردنه کانی من به وانه و کتیبه کانی قوتا بخانه له خورا نه بوو هه موو نه و گه و جییانه وایان کردبوو وها بیربکه مه وه. بیمانیه له ههشت نو وانه و کتیبی جیاواز که هه ریبه که یان سه ر به جیهان و زانست و بیرکردنه وه یه کن قوتابی بتوانیت له هه ره هه موویان به نمره ی بهرز ده رچیت نه وه نه و په ری گه مژه ییه. وهک هه میسه جهزم له وانه ی هونه رو ژیان بوو ده مویت له سه را پای جیهان گویم له زینگانه وه ی به ردیک بیت که هونه ر هاویشتیبتی و که وتبیتته گویمکی مه نگ و شله قان دبیبتی تاژیروه ی دیاری چیه و چی تیدایه. جه زمه کرد رۆژیک به ریوه بهر بانگمبکاو بلی ده زانم تا قه تی نه و وانه ساردوسرانه ت نه ماوه و قه یناکا تو ته نیا وانه ی هونه ر بخوینه باماموستا که ی تابیته بیت به تو، به لام نه وه خه وی بوو هه رگیز نه هاته دی.

هه زه كاريم وهك مندائيم بوو بئدهنگ و هيمن و شهرمن، له ئيشوكارى هيچ كهسى خوم هه ئه ده قورتان دو به رده وام خه ريكى بپر كرده وه له خوم و ده و روبه رو دا يكم بوو. له مندائيشدا دارلاستيك به ده ست و شه رانگيز نه بووم و دا يكم زور خوشده ويست، نه و كات دوو پورم شوويان كرده بوو خائيكيشم ژنى هي نابوو. با پيرم وهك هه ميشه بو دوكان نه ده چوو تاواي ليها ت به كرى داو به كيك كرده بووى به زه رنكهرى، مه كينه و كه لوپه له كانى پينه دوزيه كه شى فروشتبوو چونكه ماوه يه كى زور له مائه وه له نيو جيگادا نه خوش كه وتبوو. سه رته تا پائه په ستوى خوينى له گه ئدابوو كه چى له دو اييدا تووشى نه خوشى دل ببوو له پر ده بوورايه وه و ده موئيوو روخسارى شين و مور ده بووه وه و چه ندين جار له مردن ده گه رايه وه. وه ختى پائده كه وت وهك پيشوو كلا وه كه ي هه ر به سه ره وه بوو گوچانه كه يشى له ته نيشت خويه وه دريژده كردو به بي ئوميدى له روناكى په نجه رى ده روانى و ده ستى به كو كه يه كى هيئده توند ده كرد ده موت هه ر ئيستا جه رگ و دئى له گه ئيدا دئته دهر، سوورده بووه وه به په له بو پشت سه رى ده چووين و كه ميك به ر زمان ده كرده وه هه نديكمان ئاو پئده داو پائمانده خسته وه، ته نيا شتى له دوكانه كه يدا له گه ن خوى هي نابوو يه وه پئلاوه پر به سه رها ت و يادگار يه كانى سه ر ره فه كه ي بوو، كه له شويني كى تاييه تى دولا بدا هه ليگر تبوو هه رده م له خوى زياتر ئاگاي لي بوو، كليلى ده رگا كه شى له بن سه رى خوى شارده بووه تا هيچ كه س پيى نه زانى، له مائه وه ده يانزانى هي ناويه تيبه وه به لام نه يانده زانى له كو يى داناون ته نيا من نه بى له شوين و نرخ و به هايان گه يشتبووم بويه روظي ك بانگى كردم و هه ندى ئاموزگارى و وه سيه تى له لا كردم.

دايكه به دزى من نانى بو مالان ده كرد.

له قوناعى خويندى ناوه نديدا بووم ماوه يى بوو هه ستم كرده بوو هه فته ي دوو يا سى جار به يانيان دا يكم سه رله زوو له جيگا كه ي نه ده ما كه به دو وايدا ده چووم له ژير قادر مه كانى جه وشه دا ده مبيني به ماكسيه كى ره ش و چلكنه وه قاچى راكيشابوو خه ريكى نان كردن بوو به ساجى داده داو هه ر خويشى ده يبرژان دو گرى ئاگره كه شى خوشده كردو دارى پيوه ده نا. دواتر هيچ ده سته نان يكم له مائه كه دا نه ده مبيني بويه پرسيارم له خوم كرد ئاخو نه وه هه موو نانه ي له و دوو سى روظه دا كرده بووى چييان ليها تووه بو ناييبنم ده بى بو كى بيت؟ تو بليى بو خه لكى بكات؟ چه ندين پرسيارى ديكه م به ميشكدا ده ها ت و ده رويى. له و كاتانه دا بژيوى و گوزه را نمان قورسبوو گه ر هه موو كارمان نه كرده يه زه حمه ت ده ژيائين و تووشى كو سپ و ته گه رى په يدا كردنى لوقمه يه ك نان ده بووين. با پيرم كر يه كى كه مى دوكانه كه ي بو ده ها ت كه مالى خوشنووسى خائيشم دوكانى كى كتىب فروشى له نيو جه رگه ي بازاردا دانابوو له كارى حكومى دانه مه زرابوو، له به رنه وه ي ته نيا نه وه كه سانه بو شوينى چاك و گه رم و بى ماندو بوون ده چوون كه خزمو كه سى به رپرس و كار به ده ستانى به رزى ده سه لات بوون يا دو ستايه تيان له گه ئياندا هه بووايه، به لام ئيمه سه ربه رز بووين به ده ستى خومان نانمان په يدا ده كردو پارووى ماندو بوون و ره نجى شانمان ده خسته ده ممانه وه نه وه مان پى چاتر بوو له وه ي ماستاو چيتى بكه ين و ببينه ده رگاوانى كه س.

رۆژیک دایکم بانگکردو لیمپرسی: ((دایه گیان پرسیاریکت لیده کهم راست و رهوان وه لاملمهدهوه تو نان بو خه ئک ده کهیت به پاره؟)). دایکم هه ندیک رهنگی تیکچوو په نجهکانی دهستی تیکه لاوی یه کتری کردو دهی ته ته ئه ی کرد، ئینجا پاش ئیستیك چاوی له چاوم بری و وتی: ((به ئی وایه کورم هی چهند دراوسییه کی خومانه و بوخوم پیموتوون گهرویستان نهوا من نانتان بو ده کهم بهو مهرجی به که سیتر نه ئین، چونکه خوم نه خوشم و توانام نییه هه رچی داوایکردو پی زانیم بو ی بکه م، نه نیوه بترازیت بو هیچ کهس و مائیکی دیکه ی ناکه م))، که نهو قسانه م له زاری دایکه مه وه بیست زور تورهبووم به لام شاردمه وه له ناخه وهش په نگم ده خواره وهو جه سته م گهرم گهرم داها تبوو نه مه ده زانی بلیم چی نه وه نده به سه رخوم نه هیناو به ده نگیکی گره وه وتم: ((دایه گیان چون کاریکی وه هات کردوو له مرۆ به دوواوه مه حاله ئیشی وابکهیت تو خوت جه سته یه کی لاوازو بیه یزت هه یه نهو جو ره کارانهش به تواناو بازوویه کی تو که مه و پر تینه وه ده کرین دواپی نه خوش ده که ویت و نهو وه خته من چیبکه م. زورت لی تورهم به لام ناتوانم ده نگم به رزکه مه وه چونکه وات فی رکردووم ریز له گه و ره بگرم نه گینا گه لیک تورهو بیتاقه تم)). له کوتایی قسه کانه ما دئم ته واو پر ببوو ده ستم به گریان کرد دایکیشم له گه ل من گریاو له نامیزی گرتم و وتی: ((کورم ده بی فی رین له سه ری پی خومان بو وه ستین و به شان و بازووی خومان نان په یدا که یین و عاره قه ی که رامهت له نیوچاومان بسرین و ده ست به کاره که مان بکه ینه وه، نه گه ریش جه زنا که ییت و پی تئاخوشه له مرۆ به دوواوه بهو مالانه ده ئیم له وه زیاتر ناتوانم و چیدی نانتان بو ناکه م)). زور دلخوشبووم بهو قسه یه ی سه رم له با وه شی به رزکرده وهو به زه رده خه نه وه وتم: ((پیمناخوشنییه دایه گیان به پیچه وانه وه ئیستا له هه موو کاتیک زیاتر سه ره به رزو شه رفمه ندانه ده تبینم، ئیشکردن به گه ر خستنی نه و په ری تواناکانی مرۆقه به پشت به ستن به ره ووشت و ئا کاری به رزو بیوینه هه ئه تیه گه ته نیا مه به ستم ته ندروستیتته و هیچی دی قابیله خو کارکردن عه یب نییه)). دایکم پی که نی و به گائته وه پی بو تم: ((به خوا ئاگام ئیتراوه و ابزانم له گه ل که مالی خالت نه وه نده هه لده ستی و داده نیشی توش فی ری قسه ی له خوت گه و ره تر بووی من نه مزانیوه کوره که م بهو ئاسته گه یشتوو قسه ی وه ها جوان و پر مانا بو دایکی بکات ته مه نم بیته سه ر ته مه نت رۆ له که م)). هه ردوو که مان پی که نین و یه که مان له با وهش گرتته وه، ئیدی جاریکی که من هه مان شتم لی دووباره نه کرده وه گه ر به مدیبا یه خه ریکی نانکردنیشه، به لام چهند چاوه دی ریم ده کرد هیچم نه ده بی نی به یانیانیش له خه وه لده ستام نهو هه ر له سه ر جیگا که ی خویدا بوو زانیم لهو رۆژه وه ی قسه کانه مان پی که وه کردوو دنیابوو له وه ی من پیمناخوشه، بو یه چیدی نانی بو هیچ مائیکی دی نه کرده وه ئاگای له جه سته ی خو ی بوو دلی منی به دنیا نه ده گورپییه وه.

له وه به دوواوه بیرم له وه کرده وه خوم به دوا ی ئیشیکدا بگه ریم و کار بکه م جا هه ر چیبه ک بیت، هه ر من له دایکم با شتر بووم تازه پی که یشتبووم و له سه ر هیزو توانای خوم بووم. له ریگای چهند ها وه ئیکی قوتا بخانه مه وه کاریکم په یدا کرد چووم تا قسه له گه ل خا وه ن کاره که بکه م که نانه واخانه یه کی هه بوو له سه ر سوچی کۆلانی کدا ناوی وه ستا (نه سرو لالا) بوو پی او یکی لاوازی سمیل دریزبوو چاویکیانی له چاوه که ی دی که میک کزتر ده ییناوند، په رۆیه کی ره شی به نیوچه وانی خویه وه به سته بوو

له كراسيكي سپي و شهرواتيكي رهشي پاندا بوو له گهل قسه كردندا زوو زوو دهستی به سمبله كانيدا دهيناو نحميكي دهكردو نه ختيك قورگي پاك دهكردوه. من باسي نهووم بو كرد نهووك نهه نيشه بهلكو هيچ نيشيكي ديكهه له ژياندا نهكردوه بهلام نهگهر ههر بهرپرسياريه تيهكم پي بسپيردری و چهند روظيكي ههولئ له گهلدا بدهم سهركهوتوو دهبم و بهباشي كارهكهه جيبه جي دهكهه و ليناگه رپيم خاوهن كار گلهيي له تواناو كه مته رخميم بكات. كاته كانی خوم بو باسكرد كه له دوای قوتا بخانه وه ده توانم بيمه سهر نيش، نهوويشم له گهلدا برانده وه كرئ روظانهه چهنده وه نايا ههفتانه پيم دهدات يا مانگانه. پاش نهوهی رپكهوتين من له ههفتهی دووای نهوهوه له ساعات چواری پاش نيوه رپوهه تاوهكو ههشتي شهو به بي وهستان كارمه كرد.

له پشت دوكانه كه وه له گهل كه سيكي دي ههويرمان دههاته بهردهست نيمهش به نه اندازهی له پي دهستان دهمانكرد به نهنگوت و له سهر ته ختهی باريك و دريژكوله مان ريزده كردن، نينجا نه ختيك ناردمان پيوه دهكردن و له بهردهمی وهستانمان دادهنا و بومان ناماده دهكرد تا نيشه كه خيرا راپهريت و وهستا نه سرونلا نه وهستی و خهلكي زور چاوه رپينه كات. له ماوه يهكي كه مدا جيگاي خوم كرده وه وهستا زوري خوشويستم و مني به دلدا چوو وهك هه ميشه خوي دهيوته راستگويي و دهستپاكيم تييدا به دي كرده وي بويه ناسان دهستم نيته بهرنابيت، نهويش كه سيكي ساده باش بوو لهو جوړه مروقانه بوو له كاتي ناخوشيدا ده توانيت هاناي بو بهيت من نهووم له چاويدا خويندبووه وه. دايكم زوري ههولدا له گهل واز لهو كار بهينم به بيانووي نهوهی لهو نيشانهه نهكردوه نهرك و خويندني قوتا بخانهه له دهست دهچي و ناتوانم به چاكي جيبه جي يان بكهه و لهو جوړه قسانه، بهلام بهههر شيوه يهك بوو دايكمه رازيكرده بهه موو نهركه كانيشم راده گه ييشتم و سه ربه رزانهش ده ژيان. ههفتانه پارهي ماندوو بوونه كه موم وه رده گرت له دهستی دايكمه دهكرد بو نهوهی پيوستيبه كان پر بكاته وه هه رچه نديكي بشمويستبايه پيي ددهام چونكه دهيزاني كه نجبيكي سهر شيت و سه ره رپو نيم و وهك هاوري كانم پاره بهه دهه ر نادهم، نيدي لهو روظوه له بري دايكم من دهستم به كاركرد.

چيروكي هه موو پيالوه كونه كانی سهر ره فهی دوكانی پينه دوزيبه كهی باپيرم له كوتايي قوناعي خويندني سه ره تايي و ده سپيكي ناوه نديمدا بيست و به چيژو خروشيكي زوره وه بويگيرابوومه وه تا منيش نه زمونيان ليوه رگرم و فير بيم چون گوي له چيروك و گيرانه وه بگرم و بتوانم له داهاتوودا بينووسمه وه وه له فهوتان رزگاريان بكهه. پاش نهوه نيدي باپيرم له جيگادا كهوت و نهوه نده تواناي قسه و باس و گيرانه وهی نه ما بوو هه وه لهی كه ميبوو وه نهوه نه خوشي دله نه فره تيبهش ته واو بيزارو خهسته يان كرده بوو.

رۆژئیکی ههینی سه‌ره‌تای مانگی ره‌شه‌مه بوو به ناماژهی ده‌ست بانگی کردم هه‌ر له هه‌مان ژووره‌که‌ی خۆی له‌ژێر په‌نجه‌ره‌و سه‌ر جیگا‌که‌ی پالکه‌وتبوو بیهیزتر له‌رۆژان ده‌رده‌که‌وت، به‌خیرایی به‌ره‌و لای رامکرد وامزانی ده‌یه‌وێت چیرۆکی پیلاره‌کانی دیکه‌م بۆ باسبکاو بگێریته‌وه‌ که‌چی وانه‌بوو به‌لکو داوای لیک‌کردم نه‌ختی له‌شوینی خۆیه‌وه‌ به‌رزیکه‌مه‌وه‌. ده‌ستم خسته‌ ژێر پشتی و هه‌لمکیشایه‌ سه‌ره‌وه‌و سه‌رینه‌که‌م له‌دوایه‌وه‌ بۆ داناو پالیدایه‌وه‌، چاویلکه‌که‌ی برده‌وه‌ سه‌ر نووتی و گویچه‌کانی له‌جاران شو‌رت‌ربوون. نیگایه‌کی پر غه‌م و گومانای پیداکێرام و نه‌وه‌نده‌ به‌توندا تفیکی قووتدایه‌وه‌ سیوه‌ خرو چرچه‌که‌ی به‌رمی هه‌ر سه‌رو خواریان بوو نینجا به‌ ده‌نگی‌کی غه‌مگینه‌وه‌ وتی: ((ده‌زانم نازانی بۆچی بانگم کردوی له‌نیو گه‌رمه‌ی قسه‌کاندا تیده‌گه‌یت ته‌نیا بۆ یه‌ک مه‌به‌ستم نییه‌ گه‌ر بتوانم و هه‌ناسه‌م سوار نه‌بیت قسه‌ت بۆده‌که‌م، له‌وانه‌یه‌ نه‌مه‌ دواجاریش بی به‌مشیه‌یه‌ پیکه‌وه‌ دانیشین و گفتوگو بکه‌ین، گه‌لێک شتم له‌دندایه‌ حه‌زده‌که‌م وه‌ک وه‌سیه‌ت و نامۆزگاری لیموه‌رگرت)). من که‌می‌ک شله‌ژام و به‌دوودلیه‌وه‌ پیموت: ((باپیره‌ گیان نه‌وه‌ تۆ چیده‌ئیی هه‌روه‌کو جارێ قسه‌ده‌که‌ین باشه‌ گوی له‌ نامۆزگارییه‌ به‌سووده‌کانت ده‌گرم به‌لام وه‌سیه‌ت و شتی چی خۆ تۆ نامریت چه‌ند مانگی‌کی دی من له‌ زانکو نام ده‌رده‌چی و ده‌خوینم نه‌ی چاوه‌روانم ناکه‌یت نه‌ی ئومیدی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی تۆ نه‌بووم؟ تۆ زۆر درزو که‌لینی به‌رینت له‌ ژیا‌نی مندا پرکرده‌وه‌ به‌راستی جیی بایه‌خمی و شایانی له‌بیرنه‌چوونه‌وه‌یت، جا بویه‌ تکات لیده‌که‌م باسی وه‌سیه‌ت و مردنی خۆتم بۆ مه‌که‌ من به‌م جو‌ره‌ قسانه‌ دتته‌نگ ده‌بم)). باپیرم له‌وه‌خته‌دا چاوانی پر ئاو بوون ده‌ستی‌کی به‌ کلاوه‌که‌ی دا‌هیناو ده‌ستی به‌ قسه‌کانی کرد.

نامۆزگاری و وه‌سیه‌ته‌که‌ی باپیرم.

نه‌وه‌ی شیرینه‌م من ته‌مه‌نی‌کی زۆرم به‌سه‌ربردووه‌ به‌لام گه‌ر ئیستا پاش نه‌وه‌ هه‌موو سا‌نه‌و سپی بوونی مووه‌کانم پرسیارم لیبکه‌یت چیتکردووه‌و چیتدیوه‌و چ هه‌ستی‌کت له‌ژیا‌ندا هه‌بووه‌و تامکردووه‌، ره‌نگه‌ دروست نه‌زانم بلیمچی و تۆش وه‌لامی‌کی ته‌واوت ده‌سنه‌که‌وێت، گه‌ر پرسیاریشم سه‌باره‌ت به‌خودی ژیا‌ن لیبکه‌یت وه‌لامی‌که‌ گه‌ر له‌باره‌ی مرو‌قیشه‌وه‌ بپرسیت وه‌لامی‌کی دیکه‌یه‌. راسته‌ مرو‌ق و ژیا‌ن پیکه‌وه‌ گریدراون و وابه‌سته‌ی یه‌کن به‌لام رامان و خویندنه‌وه‌یان جیا‌وازه‌و لیکدانه‌وه‌ی فره‌ ره‌نگ و فره‌ جو‌ر له‌خوین ده‌گرن. تۆ تازه‌ پیده‌گه‌یت و له‌ هه‌ره‌ت و تافی لاویدا‌یت تا ده‌توانی هه‌ناسه‌ی قووتی ئازادی هه‌لمژه‌، پارووی سه‌ره‌به‌رزی بخه‌ره‌ ده‌مت هه‌رگیز سه‌رت بۆ ناکه‌س و مله‌پور پیاوه‌ گرگن و ناچیزو بچووکه‌کان شو‌ر نه‌که‌یت له‌وانه‌ی توند به‌ کورسیه‌کانیا‌نه‌وه‌ خوین قایمکردووه‌و واده‌زانن به‌کورسییه‌وه‌ ده‌یاننیزن و له‌نیو گۆریشدا به‌سه‌ریه‌وه‌ داده‌نیشن، هه‌موویان به‌دخوو دو‌را‌وو شه‌رانگیزن له‌ پیناوی پاراستنی کورسی و قه‌له‌مه‌رو‌ی ده‌سه‌لاتیا‌ندا هه‌موو شتی ده‌که‌ن و رازیده‌بن به‌ گشت بریارێک جا نه‌و شته‌ هه‌رچی‌ی. که‌سی‌کی له‌سه‌ره‌خوو شه‌رم‌ن و که‌سایه‌تی به‌رزبیت له‌وه‌ چاتره‌ رووقایم و شه‌رانی و بینرخ بیت. هه‌ژاری له‌ ده‌وله‌مه‌ندی گه‌وره‌تره‌ پاره‌ ته‌نیا و ته‌نیا له‌ جی مه‌به‌ستی خویدا گرنگ

و به‌بایه‌خه ئیدی له‌وه بترازیت هیچ نبیه‌و به‌ختیاری ناهینی و ناتوانی گری کویره‌ی ته‌واوی نازارو غه‌مه‌ شاراو‌هو نادیاره‌کانی رۆحی خۆتیان پی بکه‌یته‌وه.

سه‌رده‌مانی زوو پیاویکی تا بلیی ده‌وله‌مه‌ند هه‌بوو تووشی نه‌خوشییه‌کی ده‌گه‌من و بیچاره‌ هاتبوو به‌ده‌ره‌له‌وه‌ی نیوه‌ی نه‌م شاره‌ موئکی نه‌و بوون له‌ شاره‌کانی دیشدا خاوه‌نی موئکی زۆرو زه‌وی کشتوکالی و دۆنم و خانووی به‌رز به‌رز بوو. چه‌ندین باخی گه‌وره‌ی پر له‌فسته‌قی هه‌بوو له‌ شوینانی تره‌وه‌ بۆیده‌هاتن و لییان ده‌گری، چونکه‌ فسته‌ق به‌کیکه‌ له‌وانه‌ی به‌ماوه‌ییکی که‌م ده‌توانی سه‌رمایه‌یه‌کی باشی پی کۆبکه‌یته‌وه‌ نه‌وه‌ جگه‌ له‌ چه‌ندین هه‌زار سه‌رمه‌رو دوکانی زه‌رنگه‌ری و چیشته‌خانه‌و شتی دیکه‌. نه‌و پیاوه‌ تووشی نه‌خۆشی بیخه‌وی ببوو دکتۆرو حکیم و زانا نه‌ما‌بوو سه‌ردانی نه‌کردبن ناماده‌بوو هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی ببه‌خشیته‌ نه‌و که‌سه‌ی بتوانیت ته‌نیا سه‌عاتیک خه‌وی پی بفرۆشی و چاکیکاته‌وه‌، به‌لام مه‌خابن پارو سه‌روه‌ت نه‌یان‌توانی نه‌و ناوته‌ی بۆیینه‌دی. وه‌ک بیستوومه‌ رۆژیک حه‌مبالیکی بینیه‌و له‌به‌ر هه‌تاوی چله‌ی هاویندا سووربووه‌ته‌وه‌و له‌سه‌ر عه‌ره‌بان‌که‌یدا پیلاره‌کانی خستۆته‌ بن سه‌ری و ده‌ستیشی له‌سه‌ر چاوی خۆی داناوه‌ نه‌و هه‌راو ده‌نگه‌ ده‌نگ و قه‌ره‌بانه‌یییه‌ی نیو بازاردا خه‌ویکی وه‌ها قوولی لیکه‌وتووه‌ زه‌حمه‌ت بووه‌ ناسان خه‌به‌ری بیته‌وه‌، نه‌ویش که‌ چاوی پییکه‌وتووه‌ هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی پر له‌ ناخی هه‌نگیشاوه‌و خۆزگه‌ی نه‌وه‌ی خواستووه‌ هه‌موو سه‌رمایه‌و داها‌ته‌کانی بریا موئکی حه‌مبانه‌ هه‌زاره‌که‌ بووایه‌ ته‌نیا خه‌وه‌که‌ی بۆ نه‌و بووایه‌. جا بۆیه‌ کورپی خۆم پارو سامان ناتوانیت هه‌ندی ده‌ردی گه‌وره‌ هه‌یه‌ چاره‌یان بکات.

مامه‌ته‌کردنم له‌گه‌ل پیلاره‌ هه‌مه‌جۆرو بزمارو چه‌کوشه‌ ناسینه‌کان گه‌لیک شتیان پیبه‌خشیم چونکه‌ هه‌میشه‌ سه‌ودام له‌گه‌ل که‌سی هه‌زارو گیرفان خالی بووه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان بۆ دوکانی پینه‌دۆزی نایه‌ن که‌ به‌به‌رده‌می دوکانه‌که‌ شمه‌داده‌هاتن قیزیان ده‌بووه‌وه‌، تۆ مه‌بینه‌ جارجاره‌ خوالیخۆشبوو (شیخ موکری زمانزان) سه‌ردانی ده‌کردم نه‌و خۆی پیاویکی ره‌سه‌نی به‌شه‌ره‌ف و ساده‌و خاکی بوو، دوا‌بیش نه‌و باوکتی بۆ گه‌وه‌ه‌ری دایکت دۆزییه‌وه‌و هاوړپی سه‌ربازی عه‌لی مه‌قامی باوکی بوو که‌ پیاویکی ده‌نگخۆشی به‌ که‌رامه‌ت بووه‌ له‌ شانه‌شکه‌وت که‌ ئیستا مالی دایه‌ گه‌وره‌تی لییه‌، نه‌گینا ئیمه‌ له‌کوی و نه‌وان له‌کوی. زۆرم هه‌زده‌کرد چیرۆکی پیلاره‌کانی دیکه‌شت بۆ بگیڕمه‌وه‌ به‌لام به‌خودای تاقه‌تم نبیه‌و به‌جاریک برستم له‌به‌ر براره‌وه‌ وه‌ک جاران ناتوانم، ئیستاش نه‌م قسانه‌ت بۆ ده‌که‌م زۆر له‌خۆم ده‌که‌م و به‌پیویستیان ده‌زانم نه‌ها زوو بیده‌نگ ده‌بم و چۆریک ناو ده‌خۆمه‌وه‌و پاش قه‌یریک ده‌ست پیده‌که‌مه‌وه‌. وه‌ک پیموتی هه‌ندیک شت نه‌زانینیان گه‌لیک له‌ زانیانیان باشتره‌ بۆیه‌ وام پی چاتره‌ لییانگه‌رپین هه‌روه‌ک خۆشت ده‌زانی پیلاره‌کانم له‌م ده‌رگایه‌ داناوه‌و کلیله‌که‌ش وا له‌بن سه‌رمدایه‌و نه‌مانه‌تی تۆبن، هه‌ر وه‌ختی من مردم ناگاداریانبه‌ چونکه‌ شایانی نه‌وه‌ن بپاریزین و به‌ نه‌مه‌که‌وه‌ هه‌نگیرین، له‌ هه‌موو دنیا‌دا ته‌نیا تۆ شاهیدو پاسه‌وانی نه‌و پیلاره‌وانه‌یت.

ناگاداری دایکت به هموو ته مهنی گه نجی و جوانی خوی له سهر تو دانا بوئه وهی به باشی په روره دهی و له ناینده دا سهر بهرز لیی بروانیت. تو مانگیك بوویت له سکی وهختی به هادینی باوکت مردووه دوای ههشت مانگ ئینجا تو له دایك بوویت نا له م ژوروی ئیستا به یه که وه لیی دانیشتووین به لام ئیستا تو گه نجیکی جوانی و گه وره بووویت. دایکت پاش نهو نسکوو کوسته گه وره یه تووشی ته نگره یه کی دهرونی ئالوزو خه مۆکییه کی بیوینه هات له وه دهرساین شیت بی و عه قلیشی له دست بدات بویه زورمان ههول له گه ئدا توش بووی به غه مره وین و له بیر چوونه وهی بیره وره یه تائه کانی. هه مووی بخه یته سهریه ک ته نیا ماوهی پینج سالان دایک و باوکت پیکه وه ژیاون و هیج خوشیه کیان نه دیوه له بهر نهو شتانه یه ده ئیم ده بیئت زور وریای دایکت بی و دئی نه شکینیت. که میك لیی چوومه پیش و وتم: ((با پیره گهر ده زانی چیدی قسه ت بو نایه ت وازبینه کاتیکی دی ته وایانکه بوم. نه مرؤ زور به که ف و کوئه وه قسه ده که یه ت و هه ئسوکه و ته کانت سه یر دینه بهرچاوم)) له سهره خو وه لامی دامه وه وتی: ((نانا ماردین گیان تو واهه سته ده که یه ت که سه یرم نه گینا وانیم. کورم ژیان هه مووی گیرانه وه یه بزانه گهر نه من نه دایکت و نه هیج که سیتر قسه مان بو نه کردیتایه و به سهرهات و رووداوه کانی پیشوومان بو نه گیرابایته وه ئیستا هیچت له باره ی ژیا نته وه نه ده زانی)).

با پیرم راستیده کرد گهر نهو پارچه بچووکانه م ههر هه موو کونه کردباوه و له یه کترم نه دا بو نایه ئیستا نه مده توانی بیانگیرمه وه و چیرۆکیان لیدروست بکه م، که واته گیرانه وه ژیان و مانه وه یه سبه ینی ئیوهش په رده ی زور نه یینی دی لاده دن و گه لیك زانیاری ده به خشنه نه وانهی له پاش ئیوه وه دین، به مشیوه یه نه وه دوای نه وه چیرۆک و حیکایه ته کان بو یه کتری ده گیرینه وه نه مهش واده کات زینده گی هه موو دم له تازه بوونه وه دابیت گهر نهو نوویوونه وه یه نه بیئت ژیان دهری و په رپووت و هه لاهه لا ده بیئت له بهر نه وه ی لاوازو لاکه و ته یه پووچ و بیمانا و جوینه وه یه کی هیج و بی په روایه، ته مهن جگه له و جوینه وه بیباکه ی ناومانناوه ژیان ئیدی هیج شتیکی دیکه نییه، سه یرم پیدیت ئاده میزاد نه وه نده دلخوش و پرئومیدو هیوای گه شه و هینده دلیمان وابه سته و گریدراوه به ژیا نه وه و واده زانن نهو قاچه ی خستوو یانه ته سهر زهوی بو هه تابه ده میننه وه و نه به دین. زهوی هه ساره یه کی ماندووه مرؤف تادیت زورترو زورتر ده بی و له زاووزییه کی بیمانا و پووچدایه واده زانین ههر مندالیکی ده یه یینه دنیاوه هه میشه یی و جاویدو نه مره، بیئاگاین له وهی رۆژیک دیت نه ویش دهری و بیچاره و به ده خت ده بی، نازانم هویه که ی چیبه هینده دلیمان به دنیا خوشه ژن دینین و کچه کا نمان به شوو ده دین ههر بوئه وه ی زهوی قهره بانغرتو بار قورس تر بیت؟! ته نیا له بهر نیوگه ئی خو مانه ناتوانین قایم بیگرین و به سه ریدا زانین، گهر رۆژیک هات هه موو له مائه که ی خو مانه وه دهرگای ژورره کانمان داخه ین و نه ندای زاووزیمان بیرین و نهو شته قیزه وه نه ی ناوی جووتبوون و سیکسه وه ک ژه هریکی پیس فرییده یه نه دهره تیکه ئی خو ل و خاشاکی که ین، نهو وه خته مرؤقا یه تی بو هه تابه ده حه سیته وه و نه وه نده مرؤقه ی به سهر زه ویش هه یه پاش چه ند سالیك هه موو دهرن و کو تاییمان پیدی و بو نه به د زه ویش ده ست ده خاته پشت سه ری و پشوو یه کی دریزده دات و هه ناسه یه کی قوول هه لده مرئیت. کج و کوران ته نیا له بهر نه وه پیکه وه

دهژين و ناو له يه كتر دهنين ژن و پياو نه گينا هه ئبژاردي دهسته واژهی نارامی و سه قامگیری دهررونی پوچ و بيمانايه . له سر نهو گووی زهوييه كورپك نادوزيته وه كچيک ماره بکات نه ندامی زاووزی نه بی و هر ته نیا خوشیویت و بهس به هه مانشیوه كچيکيش په يداناکه يت شوو به كورپك بکات نه ندامی نيړينه ی نه بیټ و بيبه شی بکات له سيكس و ماناکانی بوون به دايك ، نه وهی دهيينيت له سر نه م شانۆ بيهووده يه ی ژيان گشتی سيناريو يه کی عه بهس و چه ند باره يه . باجی نهو نارزوو ئاوشه سيكسيهش ساوايه کی بچووك و بيگونا هه ديدات كه له يه كه م رۆژو ساته وه دايك و باوكی بو حه زيکی شيټ و سه رليشيواوی نيوگه ئی کاتی خویان له ژيړ په توويه کی ته نکی نيوه شه ودا ده يخوولقيينن ، سبه ی كه مرديش بوی ده گريه ن نازانن هه وه سه شيته کانی خویان نهوی به و رۆژه گه ياندووه نه وه ك هيچی دی .

سيكس تلياكيکی به دو به دخووه گهر زور قوول بريت ليكرده وه و نان و ناوی پی حه رام كرديت ساته کانت له دهسته ده يت و ده بيته نيچيريکی چكوله و رامكراوی ده ستی نهو راوچييه ترسناك و هه وه سبازه هاوشيوه ی نامير مروقت پی دروستده كاو مروقت پيډه كوژی . نه وه دايك و باوكانن منداله كانيان ده كوژن و ده سووتينن و سه رده بړن و ده خنکينن نه وه ك نه جهل و فريشته ی مه رگ ، بابزانيت نه وه سيكسه وا له ژيان ده کات ته واو نه بی و ئاده ميزاد له زوربوون و خنکاندن ی په کاتريدان . له سه ره تاوه گهر ژيان نه بووايه زه ويش هه نگری هه مان سيفه تی هه ساره ی مه ريخی ببووايه يا هه ر هه ر نه ستيره يه کی دی كه ژيانی تيډا نه سته م و زه حمه تبیت ، نه وا ئيمهش نه ده بووين و سروشت و ناسمان و خوداو مانگ و نه ستيره كانيش رهوت و روييني خویان وه رده گرت و له بوشاييه کی ناكوټاو گه ردوونيکی هه ئواسراودا کاته كانيان ده برده سه ر . نه وه ئادم و حه وا بوون ريگايان بو خوشكردين و وا يانليكردين له يه كتر نزيك بينه وه و دواتريش خومان فيری سيكس و ماچ و ريگا چه وته کانی ژيان بکه ين . تازه تا دنيا ماوه هه ر له م كه لاوه و ويرانه يه دا ده بين تا رۆژيک له پر ده مرين و كه سيش نازانيت ژياوين ، پاش عه يامیکی زور گهر سه ری گوره كانمان هه ئده نه وه جگه له پائه په ستوی هه واو بوشاييه کی تاريك و پوچی وهك سيفه تی ژيان خوی هيچی تری تيډا نييه .

با پيرم چورپك ناوی خوارده وه و وردتر سه رنجيدام و به ده نگیکی كه ر خه وه وتی : ((چه ند شه ويكه له پشتی نه م په نجه ره يه وه تارمايی پياویکی ريش سپی دريژ ده بينم به ته نیا ريشيم زياتر ليوه دياره و ته واو روخساری خويم بو ده رناخات ، چه ند خوله كيک ده مينيتته وه و په نجه م ئی راده وه شيني دوايی له وی نامينيت ، منيش جه سته م ده نيشيته سه ر عاره قه يه کی سارد سارد كه هه والی مه رگی خومه پيمده دات بويه ده ئيم هيڼده نابات ده مرم . ژيان و مردنم بو گرنگ نييه له وان ه يه گه ليكجار مه رگ خوشترو پر چيژتريبت له ژيان ، نه گهر پيشتر بير له مردن خویي و چيروکی مه رگی نه وانی دی نه كه ينه وه بړوام وايه مردن هيچ نييه جگه له و ترسه نه زه ليه ی خومان دروستمان كردووه و له ناخماندا هيلا نه مان بو چيكردووه وهك بيچوويه ك كه دوايی ده بی به بانده يه کی گه و ره . ژيان كه بيزارو ماندووی كرديت جگه له مردن كه سی دی نييه بتگريته باوهش و خه مه کانت

بلاوینیتهوه بویه تهنیا مهزلنگاو نارامگای تاقانهی مروقه. کورم نهه قسانه ههم وهک زانیاری و ناموزگاری ههم وهک وهسیه تیکیش بوو لهو ههسته په نغخواردووهی ناخم پیویست بوو بیینهدهرو بو یه کیکیان باسکهه. نومیدهوارم شتیکیان لیوه فیروبوویت و وانیهان لیوه بگری نیستاش من ماندوو بوومهو سه رینه کهه بو دانیوهو به نه سپایی پالمخهوه دهه ویته پشوویه کی دریز بدهم)).

وهختی با پیرم له قسه کانی بووهوه له سه ر جیگاکه ی خوی پالمخسته وه به لام دیسان کوکه یه کی توندی گرت هوه رهنگی شین و مور هه لگه راو له گه لیدا ناو به چاویدا هاته خوار، که چی من جیمنه هیشت تاکو هیوربووهوه نیجا دهستی خسته سه رچاوی و خهوی لیکهوت وهلی بیرم هه ر لای قسه کانی بوو. چاوم پیدایگیا له گه ل هه ناسه دانی خیزه خیز له وسینه رهقه یه وه به رزده بووهوه که په راسو کانی لیوه ده رچوو بوون. ته ماشایه کی نهو دولا به م کرد که پیلاوه کانی تییدا نه رشیف کرد بوو بیرم لهو وهختانه کردهوه چهند سالی له مه وه به ر چیروکی پیلاوه کانی بو گیار بوومه وه هه رچهند نه وکاتیش هه ر نه خوشبوو به لام به نه ندازه ی نهوسانا. روزه هه بوو تانیواره وشه یه کی له دم نه ده هاته دهروه هه ر ته نیا ته ماشای ده کردین و چاوی به یه که یه که ماندا ده گیار، ورده ورده ناره زوی خواردنی که مده بووه وه بو ی نه ده خورا ده ترسام له وه ی به راستی بی و به مریت، بویه ههستیکی ناخوش و ناوهخت دایگرتبووم و دلم گوشرابوو لهو کاتانه شدا یان خه ریکی وینه کیشان ده بووم یا سه رم ده خسته سه ر قاچی دایکه و ده خه وتم چونکه ته نیا نهو هیزکی بیسنوو رو که وره ی پیده به خشیم.

به یانییهک (مسته فای پینه دوزی) با پیرم ده مریت.

ههفته یهک دوای ناموزگاری و وهسیه ته که سپیده یهک چووم با پیرم له خه وهه ستینم تا نان و چایه کی گه ر به زوریش بیته هه ر پیبدهم چهند جاریک له سه ریهک بانگم کرد، که چی بیسوود بوو وردتر دیکه تیمدا هه ستم کرد هه ناسه نادات رهنگی نیجگار سپی ببوو چاوانی به قوولدا چوو بوون، ده مه بی ددانه که ی داچه قیبوو لاجانگه رهق و قوو پاوه کانی به رهو ناوهوه چالببوونه وهو گوچی که کانی زور چرچ و گه وره تر ده رده که وتن. کلاوه که ی که میک لار ببوهوه گوجان و چاویلکه که یشی له ته نیشتیبه وه بوو ده ستم خسته سه ر دلی هه چ تر په یه کی ژیان و روزه کی تازم تییدا به دینه کرد. له ژیری به تانییه که وه به هیمنی ده ستیم گرت وهک ناسنی سارد و ابوو نیوچه وانی لوجی زیده تریان که وتبووی و نیستانی سه رشان و سینه ی ده ر په ریوون، ترس و سامیکی زوریان خسته دلمه وه تانیستاش له ر وحما هه ر ماوهو نه چوته دهر. به په له هاوارم کرد فریامکه ون با پیرم مردوه بویه به گریان و قیزه وه هه موو رایان کرده لام به لام لایمن تازه نه بوو نهو روزه له قسه کانی خوی وتی زورنابات ده رم. به لی با پیرم مردو چیروکی پیلاوه کانی بو ته واو نه کردم و نه گیار یه وه ته واوی نهو رازو نه نییانه ی له گه ل خوی برده ناخی گل و جه رگه ی تاریکیه وه وهک نه نییه کانی هه موومان روزه کی له گه ل خومان ده یان به یین و نیدی له وی هه چ که س ده ستیان پیی ناگات، چونکه له گوردا ده یانشارینه وهو له نامیزی خومان یان ده گرین نهوی ته نیا جیگایه

متمانەمان پێی بی و ترسی ئاشکرا بوون لەدەمان نەنیشیت. هەمان رۆژ مەراسیمەکە یەمان جیبەجی کردو بە خاکمان سپارد
ئینجا بۆ مائی گەراینەوه، کلیلی ژێر سەرینەکەیم دەریناو دەرگای دۆلابەکەیم کردووە چاویلکە و گۆچان و کلاوێ چلکنەکە شیم
لە تەنیشت پێلاوێکاندا دانا وەک سوکنایی و ئومێد بەخشینیکی درۆزانە ئەگەل رۆحی خۆم کەمێک دەستم پێیانداھیناو
دەرگاکەم داخستەوهو بەکۆل و کۆشان بۆی گریام.

دوای مردنی باپیرم مائەکەمان زۆر غەمگین و بی هیوا دەرکەوت نەنکم بەدزییەوه بەردەوام دەگریا وەختیکیش چاوی بە
شوینی دانیشتن و جیگەیی خەوی دەرکەوت یا پەرداخ و کەوچک و قاپی خواردنەکەیی یا جلەکانی دەبینی بێدەنگ بۆ
چیشتخانەکە دەچوو ئەوی خۆی بەشتیکەوه دەخافلاندا دەگریا، کە بۆ ژوورەوش دەگەرایەوه هەموو هەستمان پێدەکردو
دەمانزانی چاوانی سوور دەبوونەوهو نووتی دەگراو هەر هەنسکی دەداو بەگنی قسەیدەکرد. هەموو بۆی دەگریاین و دلتەنگ و
ماتومەنوول بووین. ئەو کەسیکی ئاسایی نەبوو دنیا دیدەو بەئەزموون بوو ئەبن هەر تائەموویەکی سپی ریشی
تاقیکردنەوهیەکی ژیان خەوتبوو، ژیان بەتەواوی پووچی و ئەزموونە تفت و تائەکانییەوه قاتیان کردبوو و فیریان
کردبوو بگریەت و بێدەنگ بی و پێیکەنی و قسەبکات. هەموو ئەوانە لەو فیربووم کتیبەکان یارمەتیدەرم بوون وەلی ئەو
تاکە سەرچاوەی زیندوو پڕ ئەزموونی ژیانم بوو.

دوای مردنی باپیرم ماتەمینی و کش و ماتییەکی بێوینە بەسەر دەروون و مائەکەماندا بائیکیشا هەتا ماویەکی زۆریش قاپ
و کەوچکیکی زیادمان لەسەر سفرە دادەناو جیگای خەویکی زیادمان دادەخست، بۆیە هەندیک درەنگ ئەگە ئیدا راهاتین وەک
کەسیکی ئازیزمردوو بیەوی و نەییەوی تازە دەبیت دەروونی ئارامکاتەوهو ئەگەل باروودوخەکە خۆی رابینیت ئیمەش
هەروامانکرد. ئەوسا هەر زۆری ویست تا رۆح و بیروھۆشمان ئەگە ئیدا گونجاندا هەئەتە دواییش بەناچارییەوه من و دایکم
و نەنکم و کەمائی خائەم و تەنیا پووریکم ئەمال مابووینەوهو سەرمان نابوو بەسەری یەکەوهو دئی یەکترمان دەدایەوهو ژیان
خۆمان دەگوزەراند. سەری هەموو مانگیک خائەم کرئی دوکانەکەیی باپیرمی وەردەگرت بۆ خۆیشی هەر لەکتیب فرۆشیەکەیی
بەردەوامبوو، منیش لە پال خۆیندەنەکەمدا لەو کاتە ئەرکم زۆر قورسبوو بەلام لە نانەواخانەکەیی وەستا (نەسروئلا) هەر
لەسەر کاری خۆم بەردەوام بووم، کرێکەیی باش بوو ئیمەش پێویستیمان بە پارە بوو بۆیە نەمدەتوانی دەسبەرداری بێم
بەوشیوێە شەوو رۆژانی خۆمان بەریدەکرد.

دەسپێکی خۆیندنی زانکۆ.

ههشت مانگ پاش مردنی با پیرم به ههول و کۆشش و ماندوو بوونیکی زۆر نمرهیهکی باشم به دهستهیناو له کۆلیژی نه ده بیات بهشی کۆمه ئناسی و مرگیرام نه وه ندهی دایکم و مائهوه که یف خوشبوون من به و نه ندازهیه ئاسووده نه بووم نه وهش هۆکهی بو تیروانین و بوچوونه کانم ده گه رایه وه. هه رچۆنییی خۆم دنجۆش و به خته وه ر پيشاندا دایکم نه یه یشت سه عاتیك به سه ر هه وائی و مرگرتنم له زانکو تیه په ریت خیرا نوقل و چو کلیتی به سه ر گه ره کدا دابه شکرد، هه چ که سیکیش پرسیا ری لی کرد بو وایه نه وه چیه به پیکه نینه وه دهیوت: ((ماردین گیانی کورم له کۆلیژ و مرگیرا وه نه مه خۆشی نه بیات چ شتی خوشیه؟! نه مه نه و نومی دهیه سالانیکه به سه سه رته وه چا وه ریی ده که م و لیی ده روانم دهی بیخۆن و زارتان وه ک دئی نیستاکه ی من شیرینکه ن)).

دراوسیکانیش زۆریان پیخۆشبوو چونکه چیرۆکی تال و به سه رهاتی غه مگینی نییه یان ده زانی، به لام ته واوی ورده کاری و که سه ره نه یینه کانیا ن نه ده زانی نه وه هه ر به ته نیا خۆمان بووین له ناخه وه په نگمان خوار دبو وه وه حه شارماندا بوو هه موو که سیك وه ک نه نکم دهیوت دۆست و دوژمنی هه یه. نه و کاتیش هه ره وه نیستا به لام نه ختی لاواز تر گه نجیکی ره شتاله ی بالا مام نا وه ندو هیمن و له سه ره خۆ بووم، زۆر جار به گائته وه به دایکم دهوت بالا م کورته خۆزگه که میکیتر دریز بو و مایه نه ویش به پیکه نینه وه پییده وتم جا کوری خۆم زی ریش بچوو که که چی چ نرخ و به هایه کی به رزی هه یه نیجا پیکه وه ده ستان ده کرده پیکه نین. نه م زانکۆیه ی نیستی (شانه شکه وت) ها ورپیان که پیکه وه لیی ده خوینین و مرگیرام که سوکاری باوکم زۆریان هه ولدا بو مائی وان برۆم به لام من رازینه بووم و بو نه م به شه ناو خۆیه ی نیستا هاتم و به دایه گه وره م وت: ((ده زانم مائی تو مائی با پیری منیشه و جیاوازی نییه ته نیا ده مه ویت که میك له مال بیمه ده رو بو شوین و جیگایه کی تازه بچم تا رو خسارو سه روشتی له یه ک جودا ببینم و هه ئسوکه وتیان له گه ئدا بکه م. خۆته ده زانی من له مائه وه ده رنه چوومه و دایکم دئی نه هاتوو ه بو هیج جیگایه ک بمنیریت نیستاش به هوی خویندنی زانکۆمه وه بو ارم بو ره خسا وه حه زده که م به هه موو هه ستم شته کان بخوینمه وه و تاقیا نکه مه وه، بیگومان جار جاره سه ردانتان ده که م و دیمه لاتان ئی قابیله خۆ نی ره ش هه ر مائی خۆمه و له گه ل مائه که ی (سه یلاو) جیاوازی پیناکه م)). نه و قسه یه ی داویم وانه بوو ته نیا له به ر دئی دا پیرم و اموت چونکه نه ویش پیربوو دئی زۆر ناسک ببوه وه وتم با زویرنه بی و دئی لیم نه یه شیت، نه گینا زۆر که م به مندالی سه ردانیا ن ده کردم و لییا ن ده پرسیمه وه ته نیا مائی با پیره مسته فام نه بیات له وی له دایکبووم و چاوم به دنیا هه ئینابوو هه موو ژیا نم تا نه م ساته ش هه ر له ویدا به سه ربردبوو له گه ل سه روت و رو حی وان ناو یته ببووم و یاده وه رییه کانیشم هه ر له وی بوون.

نه و وه خته دا پیره زولفام له گه ل پوریکم و میرده که ی ده ژیا به لام هه ر له مائه که ی خۆی چونکه نه و پورم به ومه رجه شووی کردبوو دایکی جینه هیلی. پوره که ی دیکه م له مائی خۆیدا بوو مامه کانیشم ده میك بوو ژیا نیا ن پیکه ی نا بوو هه ر یه که یان له مائی سه ره به خۆی خۆیا ندا بوون و کچ و کوره کانیا ن گه وره ببوون، به لام زۆر مان تیکه لاوی نه بوو له به ره نه وه ی ها مو شو مان نیجگار که م بوو جگه نه وه ی نه م باره یه وه نه وان سه باره ت به من گه لیك که مته ر خه م بوون.

سەرەتای سائی یەكەمی زانكۆم كەمبەك دژوارو قورسبوو ئەگەل جوړه ژيانیكى ئەو شیوهیە رانه هاتبووم و ههستم به ناموییەك دهکرد، ئەهه موویشی گرنگتر ئەوه بوو زۆر بیرى دایکم و نه نکم و كه مالى خوشنووسى خاتم دهکرد گه لیکجار دهگه یشته ئەو راددهیەى بۆیان دهگریام. كەم كەم ئەگەل بارودوخەكە خۆم گونجاندو بروام بەو هینا هەریەكەك ئەنیمە پێویستە رۆژیک ئە رۆژان تەنیابى و بوخومان بپیاردهرو بەرپوه بەرى كارە ئەستەم و زەحمەتەكانى ژیا نمان بین. ئە زانكۆ جوړه ها دەموچاوى كچ و كورم دەبینى هەریەكەكان ئەشارو ژینگەو خیزانیكى جیاوازه وه هاتبوون و بەشیوهیەكى دى ئەیه كتر بیریان دهكردهوه. كچه كان وها خویان ده رازاندهوه هه زنده کرد لیبیان نزیك بیه وهو خوشمبوین، بەلام بەردهوام گۆشه گێرو دووره پەریزبووم و ئەمدەویست شتیكى ئەوجۆره ئەناخوړو حمدا چه كەرە بكاو تۆزه تۆزه گەشه بکات، چونكه گەر بەراستی عاشق بوومایه پێویست بوو ئەو عەشقه بەبنهست بگه یه نەم و ژيانیكى نوێ ئەگەل ئەو كه سه پیکبینم، ئەمدەویست بە ناکارى ناشیرین و دروى زل و قیزه وهن وهك زۆرینهی كوران لیبیان بچمه پيش و هوگري خۆمیانكەم دوايى فیللیان لیبكەم و دووركه ومه وهو تووشى چه ندىن تەنگرەو حالەتى دەروونی ناخوشیان بكەم، نا هەرگیز بروام بەو جوړه بپركردنه وهو میتۆده ژاكاوه نەبوو. بە بنهست گەیاندى عەشقیش زۆر شتى پێویستە دەبى مالت هەبى و كاریكى تاراددهیەك باشت هەبى و ئەرووى داراییه وه سەربەخۆو خاوهن توانایه كى چاك و ئەسەریپى خو وهستاو بیت، بۆیه هه میسه خۆم ده پاراست و دوور دهگرت هەر خورپه یه كم وهك بروسكه بەرامبەر هەر كچیک بەدندا هاتبى و تپپه پریپیت خیرا بەسەریدا زالبوو مه و ئەیادی خۆم بردوو ته وه. زۆریك ئە كچه كان هاوړى و هاویرم بوون بەلام هه زمنه دهكرد به وجۆرهى ئاره زوو هه وهسم داوام لیدهكەن برۆمه پيش. ئەو كاتانه دا بەردهوام خەریكى خویندنه وه بووم و كتیبى بایه خدارم ده خویندنه وه گەر نه شمتوانیبا بیانكړم ئەوا بو كتیبخانهى زانكۆ دهچووم كه پر ئەو كتیبه فرە رەنگ و هه مه جوړانه بوو من هه زم لیبیان بوو بیا نخوینمه وه به زمانه زیندوو هەكانى دونیا. ئەدواى وانەكان بوو ده رۆیشتەم و زۆرترین كاتم ئەوى بەسەرده برد بە پێچه وانەى هاوړیکانم كاته زپرینه كانیان ئە خواردن و خواردنه وهو قسه ی بپسوود به هه ده ر ده داو ده كوشت.

كۆمه ئناسى ئەو بەشه بوو من بەندوباوێكم ئەگە لیدا هه بوو كه مالى خوشنووسى خاتم ئەو جوړه كتیبانەى پەیه ندىیان بە ناسینی كۆمه لگاو دابه شكردنى جوړه كانى خیزان و سیستى بەرپوه بردنى و ناویته بوونه وهى جارێكى دى ئەگەل فەلسە فه دا راپهینابووم. ئەو وهخته شتیكم بیرهاته وه رۆژیک پرسیارم ئە خاتم كرد سەبارت بە هەندى زاراوه وه دهسته واژه كه ئەو چه شنه كتیبانە بهرچاوم كه وتبوون، كه چى ئەو رینمایى ئەوهى كردم گەر پيشمبلیت ئەو كاته دا من هەر تیبیان نه ده گه یشتەم، بۆیه نابى ئەومه سه لانه په ئەبكه م و پێویستە وردە وردە ئەگە لیان بەرپگادا برۆم تا رۆژى دیت رۆشنیریه كه م به و ئاسته دهگات بوخۆم لیبیان حالى بېم و ئەمانا و رازه كانیان به گومانه وه رابمیینم. ئیدی كه ئەو بەشه وه رگیرام ئەوه ئەو كاته بوو خاتم دهیووت چونكه بى هیچ كۆسپ و ته گه ره یهك دەمتوانى لیبیان تیبگەم و ئەقوولایى مه به سته كانیان تیبگەم هه ئبەت مه به ستم ریزه ییه ئەو تیگه یشتەم، چونكه دواتر شتى هەر دەمینیتە وه تاییهت به خەيال و دنیاى نووسەربى و

ناتوانین به و جوړه په‌هاییه قسه له‌سهر هیج کتیبیک بکه‌ین. تیگه‌یشتنی نه و جوړه کتیبه فه‌سه‌فیانه وا ناسان نه‌بو و زورجار ده‌بووایه بگه‌ریمه‌وه سهر فه‌ره‌نگ و بابه‌تی همه‌لایه‌نه و گشتگیر یان گه‌لیکجار پیوستی به‌وه ده‌کرد راویژ به ماموستاکانم بکه‌م و وه‌لامه‌کانم له‌وانه‌وه ده‌ستکه‌ون، که تارادده‌یه‌کی باش هاوکارو یارمه‌تیدرم بوون و ده‌یانزانی به‌کیکم له و قوتابیان‌ه‌ی هر به ته‌نیا بو به‌ده‌سه‌ینانی بر‌وانامه‌یه‌کی ساردوسر نه‌هاتووم به‌لکو مه‌به‌ستم گه‌ران و پشکنین و فی‌ربوونه.

زانکوکان شوینی به‌خشینه‌وه‌ی بر‌وانامه‌ی بی ر‌وحن له‌م مه‌له‌که‌ته‌ی نیمه‌دا نه‌یان‌توانیوه ری نیشان‌ده‌ربن و وامان لی‌بکه‌ن ببینه که‌سی ویلی زانست و مه‌عریفه‌و زانیاری بین یا هر نا تووی نه و جوړه بیر‌کردنه‌وه و نومیده‌مان له‌ناخدا بروینن، ته‌نیا ر‌وشنبیرییه‌کی ساده و کون و له‌قوتونراوی ناماده‌مان پی‌ده‌دن و داوامان لی‌ناکه‌ن ماندووبین و بگه‌رین و قوولایی زانیارییه‌کان بپشکنین و به‌چاوی خومان ببینین و به‌دقیقه‌ته‌وه هه‌ولده‌ین. زانکو لی‌رده‌ا ر‌وئی قوتا بخانه‌یه‌کی سهر سووچی کولانیک ده‌بینی که بو نه‌هیشتنی نه‌خوینده‌واری کراوه‌ته‌وه و نه و که‌سانه ر‌ووی تی‌ده‌که‌ن تا گه‌ر که‌می‌کیش بیت سه‌وادو خوینده‌وارییه‌ک په‌یدا بکه‌ن، بویه هه‌ست به‌جیاوازییه‌کی وه‌ها توکمه‌و نه‌وتو له‌نیوان نه و جوړه قوتا بخانانه‌و زانکوکانی لی‌رده‌ا ناکه‌م، پی‌مابوو بو ناماده‌یه‌کی تی‌که‌لاو هاتووم و به‌س نی‌دی هه‌رته‌وه‌نده بوو نه و جیاوازییه‌ی من ده‌مبینی. جی‌گای دل‌داری ژاکاوو کالفا‌مانه‌و چاو باشقانی بوو کچان و کوران هی‌نده‌ی له و ری‌گایه‌وه کاتی خوینان به‌فیرو دده‌ا چاره‌گی هی‌نده‌یان له گه‌ران به‌دوای کتیب و مه‌عریفه‌دا خه‌رج نه‌ده‌کرد، له‌دواییشدا کومه‌لگا تووشی نسکوو ناسته‌نگی‌کی گه‌وره ده‌بی نه و ر‌وشنبیرییه‌ی گه‌لانی دونیا هه‌یانه‌و نیمه‌ش لی‌ی بی‌به‌شین.

ماموستاکانمان به‌جانتایه‌کی زل و ورگی‌کی گه‌وره و چاویلیکه‌یه‌کی شووشه‌داری نه‌ستوره‌وه خوینان باده‌داو نمایش ده‌کرد نیوسه‌عات یا زیاتر چه‌ند شتیکی ساده و ساکاریان پی‌ده‌وتین و ده‌ر‌ویشتنه‌ه‌ر، هه‌ثبه‌ت هه‌موویان وانه‌بوون به‌لکو چه‌ند دانه‌یه‌کیان له و جوړه تی‌دابوو له‌به‌رامبه‌ریاندا ماموستای وه‌ها پر زانیاریمان هه‌بوو به‌ش به‌حالی خوم له و وه‌خته‌ی ده‌هاته ژوره‌وه‌و ده‌ستی به‌قسه‌کانی ده‌کرد چه‌زده‌کرد نه‌چیته‌ده‌ر نه‌وه‌نده‌م زانیاری لی‌وره‌ده‌گرت فریای نووسینی سهره قه‌له‌میش نه‌ده‌که‌وتم. دنیا گه‌رابوو چه‌ند کتیبیکی له‌بواره‌که‌ی خویدا به‌زمانی دیکه به‌چاپ‌گه‌یاندبوو نه‌مه بی‌جگه‌ له‌ ده‌یان لی‌کو‌لینه‌وه‌ی گرنگ و پر بایه‌خی له‌گوفارو ر‌وژنامه جیهانیه‌کاندا بلا‌وبه‌وه‌وه هه‌میشه له‌خه‌می گه‌شه‌سندن و پی‌شکه‌وتنی کومه‌لگادا بوو، به‌رده‌وام ری‌نمایی ده‌کردین هه‌و‌له‌کانمان بو خویندنه‌وه زیاتر چر بکه‌ینه‌وه هی‌نده‌خومان به‌ شتی پر‌وپوچه‌وه خه‌ریک نه‌که‌ین و ته‌مه‌ن وه‌ک نه‌وه‌یه له‌نیو گالیسکه‌یه‌کدا بین نه‌سپی کویر رای‌کی‌شن له‌هه‌ر وه‌خت و شوینی‌کدا بیت هه‌لماندیرن و له‌کیوی هزار به‌هزار غلورمان که‌نه‌وه‌و به‌مان‌کوژن، نی‌دی تا له‌ناکاو نه‌که‌وتوین پی‌ویسته‌خومان ماندوو بکه‌ین و بتوانین له‌دوای خومان‌ه‌وه چه‌ند نووسراویکی به‌که‌لک جیبیلین تاکو نه‌و نه‌وه‌یه‌ی دوایی دیت

سووديان ليئوهرگري و ناوي نيمه ش ون نه بي و نه دهفته ري ياداشتياندا باسمان بکهن له وهی توانيومانه سووديان پيېگه يه نين و بهرچاويان رۆشنيکه يينه وه.

يه کهم رۆژ له شش سائيدا چون ماموستا و په يکه ري قوتا بخانه و وانه کانم لاجوان و خوشه ويست نه بوو نيس تاش به و قوناغه گه يشتووم هه مان هه ست و بيرکردنه ووم نه ناخدايه نه و هه موو سال و عه يامه گوزه شت و نه وان نه يانتواني گوران يکي که ميش بيت له رۆحمدا دروستي بکهن، به لام من توانيم وه گه رنا پيم نه ده نايه نه و ناسته ي نيس تاهه وه هه لبت به شيوه يه کی ره هاش نا. نه وه په روه ره و فیرکردن بوو نه يانتواني و ابکهن خوشمبوين و به و په ري حه زه وه لپيان بر وانم ماموستا جه لادو پولي سه کان بوون زور ها ورپيميان له خونيندن توراندو لپيان کردن به نه ژديه اي حه وت سه رو نه وانيش هي زي نه وه يان نه بوو بهرگه بگرن و مملاني پيان نه گه لدا بکهن. مانگيک تيپه ري به سه ردان بو (سه يلاو) گه رامه وه و دايکم به حه زو چاوه ر وان ييه کی بي نه ندازه نه بهر ده رگا دانيش تبوو نه و نوتومبيلانه ي ده ژماردن به وي دا ره تده بوون تا گه ري يه کي کيان مني تي دا بوو رابکات و نه ناميزم بگري و که لويه له کانم نه گه لدا هه لگري. چه ند شه ويک لايان مامه وه و کات و ساتيکي خوشمان پيکه وه برده سه ر، نه ده رفه تيکيشدا بو سه ر گوري با پيرم چووم و دره خته کاني نه نکم روواند بووني ناوم دان، دانيشتم قسم نه گه ل کردو با سي خومم بو کرد که نه زانکو ده خونيم و زور له جار ان بيرکردنه ووم فراوان تر بووه. که مالي خوشنووسي خاليشم هه روه ک پيشو و نه کتي بفر وشييه که ي به رده و امبوو بيريشي نه ژنه يان نه ده کرده وه هه رچه ندي دايکم و نه نکم پيان ده وت به لام نه و پييده وتن وازم لپي نين من له جي هانيکي تاييه تدا ژيان ده به مه سه رو هيچ که سيکيش نييه بيري لي بکه مه وه و بيخوازم تکايه لي مگه رين. پينه ده چوو عه شقي يه که مين خوشه ويستي بيرچوو بيته وه چونکه نه ناخه وه داغي کردبوو شه وانه وه ک نه ريتي خوي ديسانه وه نه ژور يک داده نيشت و خه ريکي خوشنووسي يه که ي بوو، قه لثم قاميش و بويه ره نگاو ره نگه کاني نه به رده مي خوي دا ريز ده کرد کري دوکانه که ي با پيره شم هه ر مابوو مانگانه خاتم ده چوو وه ريده گرت.

دولا به که ي با پيرم کرده وه نه پيلاوه پر رازو نه ينيه کانم رواني کلاوه چلکن و چاويلکه و گوچانه که ييم ده رينا و نه ختي کم سه يرکردن و ده ستم پي دا هينان قسه و پيکه نيني هيمن و رويشتن و هه موو شته کانيم هاته وه پيشچاو. ناموزگاري و وه سيه ته که ي دوا جاري و شيوه و په يکه ره مردوه که ي نازاري اندام قورگم پر گريان ببوو، خستم نه وه نيو دولا به که و ده رگا که ييم داخسته وه و کليله که م خسته وه گيرفانم. وه ختي نه زانکو وه رگيرام چيدي نه متواني له نانه و اخانه که به رده و امبم بويه دا وای مو لته تم له وه ستا (نه سرو لا) کردو مانا واييم لي کرد به لام نه و نه ناخي دلته وه پيينا خوشبوو وتي تا ده مر م که سيکي وه ک تو ده سپاک و راستگوم ده ستناکه ويته وه وه هزار ره حه مت نه گوري با وکت بي و دايکيشت هه ر روو سپي و ته مه ن دري ژبي و خوا ني ت نه ستي ني ت که وها گوشي کردو وي. منيش به ليني نه وه مه دايه که زانکو ته و او بوو وهر زي هاوين بي مه وه وه ده ست به هه مان کاري خوم بکه مه وه نه ويش که ليک خوشحال بوو، بويه هه ر نه و رۆژه ي نه نجامي تاق يکردنه وه ي کوتايي ساتم وه رده گرت ه وه

جانتا که مە دە پېچا يە وەو بو (سە يلاو) دە گە رامە وەو بو بە يان ييە کە ي دە چوو مە وە نانه و اخانە کە و ئەو سى چوار مانگە نيشم دە کرد. وە ستاکە م چىدى نە ي دە هيشت هە وىر بکە مە ئە نگوت و ناردىان پيو بکە م بە نکو ببو مە جى متمانه و دە ستە راستى خو يى و لە سەر حيساب و کيتابى نانه و اخانە داينام کر ييە کە شى دوو ئە وە ندە بو زياد کردم، ئەو پارە يە منيش کۆ م دە کردە وەو بر يکە م بە دا يکە م دە دا ئە وى تر يشم بو سالى نو يى زان کۆ م هە ل دە گرت تا کو خە ر جيه کانى خو مى پي دە ر يي نە م و دا وى قە رز لە هيج کە سى نە کە م. سالى تازە ي زان کۆ م کە دە ستى پي دە کردە وە خو ارد ني کى هە رزان و کە مە م دە خو ارد هە ر سگم تي ر ببا و بە س پر مە س رە ف و سە رەر پۆ نە بووم ئە وانه يشى خو اردنى گران بە هايان دە خو ارد هە ر وە کو من تي ر دە بوون، هە ر يو يە هين دە گرن گيم بە خو راک نە دە دا. بە يان يان لە م بە شە ناو خو ييە وە نز يکە ي نيو سە عات بە پى دە ر يو يشتم نينجا لە و يو وە بە هيل ي پاسە کان دە گە يشتم و چا وە ر يي انە م دە کرد تا دە چوو مە کو لي ژ ني دى دانە دە بە زيم پاش تە و او بو و نيشم دا وى نيوە ر يو يان ديسانە کە سى چا رە گ بە پى دە ر يو يشتم نينجا سو ارى پاسە کان دە بووم و بو ئە م بە شە ناو خو ييە دە ها تە وە. بە و جو رە کاتە کانم بە ري دە کرد شە وانه يش خە ر يکى وانه کانم بووم و لە پا ئي دا کت ي بى هە مە جو ر م دە خو ين دنە وە جا ر بە جا ر يش و ي نە يە کە م دە کيشا و ناخى خو م پى بە تال دە کردە وە کە دە نوو ست يشم هە م يشە خە و م بە دا يکە وە دە بي نى.

سالى سييه مى زانکو کچيکى جياواز له کچه کانى دیکه م ناسى.

سالى سييه مى زانکو بە هو ي چە ند کە سي يکى دييه وە ئە گە ل کچي کدا بوومە ها وړى و يە کتر مان ناسى ناوى (بانو) بوو رۆژانە يە کمان دە بي نى بو کت ي بخانە دە چوو ين و ئە وى بى ر و بو چو و نە کان مان تا ووتو ي دە کرد. کچي کى رۆ شنبى ر و بە ت و ا نا بو و حە زى بە خو ين دنە وە بوو بە ر دە و ام وە ک شت ي کى لى و ن بو و يي ت ئە نيو کت ي بە کان دا دە گە را و پە رە کانى هە ل دە دا يە وە و دە کو لي يە وە، پي يخو ش بو و زياتر لە بارە ي بابە تە ئە دە بي يە کانە وە گف تو گو بکە ين هە ر کە با سە کە مان تو ز يک بە لای سيا سە تدا بچو و با يە بي تاقە ت دە بوو دە يو ت: ((تو خوا باب يي نە وە سە ر با سە کە ي خو مان ئە و چي ژو جوانى و تە نيا يي يە ي دنيا ي ئە دە ب پي مان دە بە خش ي ت هە ر گيز جيه انى پيس و قي زە وە ن و پر در وى سيا سە ت پي مان نادا ت، تە نا نە ت ئە و جوانى و گو شە گى رى و نارام يي يە رۆ حيه ي ئە دە بي شمان لى نا شير ين دە کا و وادە کات بلح و دزيو بي تە بە رچا و. ئە ديب و شاعيران دە ت و ان ديوە نا تە و او و زە لي لە کە ي سيا سە ت تە و او کە ن چا ئە قو و ل و بە تال ئە کانى پر کە نە وە و بە جوانى پيشانى خە لک و هە وادار ان يان ي بدن. لە سە ر دە مى جو ش و خرۆ ش و را پە ر ي نە جە ما وە رى و رۆ حيه ي کان دا دە ت و ان و ا لە ميل لە ت بکە ن حە ما سي کى بي و ي نە بي ان گرى و دي وارى بە رزو قايم و پۆ لا يي نى زۆ ر داران بر و و خي ن، زي ندان و سە ر دا بە تاري کە کان بش کي ن و بو هە تا يە دي لە کان رزگار بکە ن

و نازادانه بژین و نازادانه بیرکه نه وه و سه ربه خوین، نه و زیندان و سه ردا بانه ی نه وه ته ی هه ن تیشک و رووناکی خویران به رنه که وتوووه هه وای سه رفرازییان تیدا هه لئه مژراوه به ئی نه وه توانا نه رادده به دهره کانی نه دهب و هونه رو شاعیرانه، وه ئی هه رگیز سیاست نه هیج وه خت و زه مانیکدا ناتوانی نه و گیانفیداییه ی هونه رو نه دهب پیشکشی ده کهن نه و بیکات نه به رنه وه ی چائی قوول و خالیان تیدانییه و هه میسه هه ردوو دیوی ته و اوو ساغله مه. لیروه هیزی وشه ده بینین چون دینه مهیدان و به رامبه ر نه وه هه موو هیزه ده جهنگی که سیاست نه یتوانیوه شه ریان نه گه لدا بکاو دیواری قایم و ژیرزه مینی تاریکیان بشکینی و رووناک بکاته وه یا هه ناسه ی نازادی بو دیلیکی نیوه خنکاو ی بن په تی سیداره بگه رینیته وه)). منیش قسه کانم نه زار و ده گرتته وه و ده موت: ((چاو بکه وه و ببینه هه موو شو ر شگیرو یا خیبوو یه ک دژی جهل و کونه په رستی که روو ده کاته کیوه عاسی و هه زار به هه زاره کان رقی تیژو بوغزیان نییه به رامبه ر هه ر ده سه لات و سیستمیکی سیاسی، نه وه هیزی نه و وشه و هزه قوولانه یه که به رقیکی بیوننه وه دژی سیاستی هه نه و ناشیرین و دزیو نوسراوه نه وان خویندوو یانه ته وه و وه ک خوروکه چووته روچ و گیانیان و خه وو خو راک و نارامی لیسه ندوونه ته وه و وایلیکردوون یاخی بن و تا دووا دلوی خوین شه ر بکه ن و جانفیدابن. من ده یان که س ده ناسم شیعو هوتافی راسته قینه ی پرچوش و خروشی هونه رمه ندو نووسه ران کردوونیه شو ر شگیرو رقی نه ستوریان به رامبه ر سیاستی زوره ملی و بیگاری هه لگرتتوه، ده ستیان نه ته وای ماف و هه قه کانیان شووشتوه که نه وان به ساخته بو یان ده سته به ر کردوون، که واته نه وه وشه یه شه ر ده کات جهنگی وشه و توانا بیسنوره کانی که مترنن نه هیزه کانی چه کی ناسنن و ناگرو پولاین)). به چاویکی گومانوی و که سیکی تا لیها توه وه لیی ده روانیم و ده یوت: ((برادر نه گه ل رووداوو کاره ساته گه وره کانی نیو رو مانه کان گریاوم خه می نه ده ستدانی پالنه وانه کان چه ندین شه و خه ویان لیژراندووم. راسته نه وه حه قیقه تیکی تاله رو ماننووس و شاعیران باسیان ده کهن و ده یانگی رنه وه به لام وه ک خوت وتت هیزو کاریگه رییه روچی و ده روونیه که یان زیاتر بی که مترنییه، ده بی نیمه شتی بکه ین نه دهب و هونه رو تابلوو چیروک و شیعه رکان بیاریزین و نه چه نگی فه وتان رزگاریان بکه ین. رزگارکردن هه ر نه وه نییه نه نیو سندوو قییدا قایمیان بکه ین و چه ندین قوفلی گه وره و زامنیان لیبه دین، به لکو نه وه یه جاریکی دی خه لک ناشناکه ینه وه پییان و فیریانکه ین پیویسته بیان خویننه وه نه گه ل رووداوو هه سته نووسه رو هیزی وشه کانیاندا بژین و بیرکه نه وه. هه ر میله تیگ بی شیعو کتیب و تابلوو موسیقا بوو میله تیکی دو رواو بال شکاوه و زور ناخایه نییته سه ر نه خشی به شه رییه ت ده سر دیتته وه و کوتایی پیدی وه ک هه ر نه بوویته. نه و کج و کورانه ی روژانه ده یان بینین نرخی کاته زی رینه کانیان نازانن و ده بی نیمه ده ستیان بگرین و بو نیو هوئی نه م کتیبخانه یان بینین و فیری خوینده وارییان بکه ین. په روه رده چه ندین سانه هه موویانی به قوناعی زانکو گه یاندوووه وای تیپه روونی نه وه هه موو سانه تا نیستا نه یتوانیوه وایان لیبکات بخویننه وه و کتیبیان خوشبویت، به ئی نه وان هه موو به لای منه وه نه خوینده واره و کویرو نابینان هه رچی زوه ده بیته نه به حری گه مژه یی و خوله بیرکردندا ده ربازیانکه ین و ده ربان بینین، گه ر نه دوواساتی په نه قازوه نو قوم بوونیشیان بیت گرنگ نه وه یه لینه گه ریین

بخنکین به لہم و سہولتی تازہیان بدہینی)). (بانو) بہ جوریق قسہ یدہ کرد دہبوو پاش چہ ندین سائی دی و ہا بدوی و بیربکاتہ و عہ قلی زور پیش تہمہنی خوی کہ وتبوو ہہ ربویہ حہ زدہ کرد لہ گہئی دابنیشم و قسہ بکہم، گہ لیچار وا ریدہ کہوت و ہا پیکہ وہ دانیشین و دیالوگ سازکہین و بیروپامان بگورینہ وہ خوینہ ریکی سہرشیٹی شیعوو چیروک و رومان بوو ہہ ندیچار خوی تاقیدہ کردہ وہ دہشینووسی پیشانی دہدام و قسہ مان لہ بارہیہ وہ دہ کرد. بالای زور بہرز نہ بوو بہ کہمی مکیاجی دہ کرد ہہر برپاشی پینہ بوو گاتہی بہ کچانی ہاورپی دہ کردو بہ بویہ کراو ناویدہ ہیپان سہرو قژیکی رہشی ہہ بوو جارچار زور بہ سادہیی بلاویدہ کردنہ وہ سہرسانی یان لہ دوواوہ دہییہ ست کہ نہ و کاتانہ زوری لی جوانبوو. نہ سمہ ریکی خوین شیرین بوو دوو چاوو بروی رہشی ہہ بوو بہ لووتیکی قنج و دہمیکی بچوو کہ وہ خالیکی بچوو کیش بہ سہر لیویہ وہ بوو دیمہ نیکی جوان و سہرنج راکیشتریان پیدابوو. حہزی زور لہ رہنگی سوورو پلنگی بوو بویہ یان چاکہ تیکی سووری دہ پووشی یا کراسیکی پلنگی یہ خہ حہوتی لہ بہر دہ کرد، بہ جوریکیش بہر پیکادا دہرپی وک قازو مراوی دہ ہاتہ پیشچاوم و کہمی خوی دہ لہ نگاند، ئینجا کہ بہ گاتہ وہ وام پیدہوت نہ ویش لاسایی جوولہ و رہفتارو رویشتنی منی دہ کردہ وہ دہستمان بہ پیکہ نین دہ کرد.

لہ و سہر دہمہ دا کچان خویان تہنیا بہ جوانکردن و رازاندنہ وہی روخسارو جل و بہرگیانہ وہ خہریک دہ کرد پیم سہیربوو کچیکی وک (بانو) ہہ بیت بایہ خ و گرنگی بہ و شتانہ نہ داو تہ نانہ ت بگاتہ نہ و ناستہش گاتہ یان پی بکات نہمہ ویرای نہ وہی عاشقی کتیب و خویندنہ وہ شبی. زہ حہمت بوو جاریک بی نہ وہی ناگاداری یہ ک بین و بہر پیکہوت و تہنیا بچمہ کتیبخانہی زانکو نہ ویش لہ وی نہ بیت چونکہ ہہر دہم بہیہ کہ وہ دہ چووین. دہمبینی لہ سووچیکدا دانیشتو وہ سہری بہ سہر کتیبیکدا شور کردوتہ وہ دہستی ناوہ تہ ژیر چہ ناگہیی و قژی بلا بووتہ وہ سہر کتیبہ کہ بویہ ناسان دہموچاوم نہ دہ بیینی، کہ نیشانہی قوونبوونہ وہ و پوچوونی بوو بہ نیو رووداوو کارہ سات و کارہ کتہرہ کانی رومانہ کہی بہر دہستی، لہ بہر نہ وہی دہمزانی زور بہی کاتہ کانی بہ خویندنہ وہی رومان دہ بردہ سہر گہر تاقہتی چوویاہ نہ و وختہ دہستی بو بابہتی ترو کتیبی دیکہ دہ برد ہہ ربویہ ناوم لینابوو (کرمی کتیب) نہ گہر ہہر خوم و خوی بووینایہ نہ وا ہہر بہ و ناوہ گازم دہ کرد.

(بانو) لہ بہشی جوگرافیا بوو لہ جیاتی نہ وہی بہ شوین نہ و کتیبانہ دا بگہریت لہ سہر بابہتی پسپورپیہ کہی خوی بن دہ ہات کتیبی نہ دہ بیات و شیعوو رومانہی دہ خویندہ وہ. ہہمان بوچوونی منی ہہ بوو بروانامہ و زانکو خویندنی لہم مہملہ کہ تہ ویرانہ یہ دا پی گرنگ نہ بوو ہہمیشہ دہیوت: ((سائی کتیبیک بنووسیت لہ سہد نامہی ماجستیرو دکتورای ساردو سرو بی روح باشترہ کہ لہ دوواوی ناوی کومہ لہ سہرچاوہ و کتیبیک ریزدہ کەن نیوہشیان نہ بیینیوہ بہ زمانانی ترن لہ ہہمان کاتدا نہ و جورہ کہ سانہ لہ زمانی دایکیان بترازیت چیدی نازانن و ناویشی دہنن نامہی نہ کادیمی، گہ لیکیان بہ پارہ بویان نووسراوہ بی ہہول و گہرانی خویان، سبہ یینیش دہ بنہ ماموستا و نہ وہیہ کی نہ خوشی وک خویان پیدہ گہ یہ نن)).

مائیان له شاریکی دی بوو له م شانه شکه و ته وه سه عات و نیویک دووربوو وهك خوی زورجان بوی باسده کردم کچی خیزانیکی هه ژارو سته مدیده بوو باوکی تووشی نه خوشی دهروونی ببوو له نه نجامدا خوی کوشتبوو، به یانییهك له خه و هه لدهستن و ده بینن ملی خوی به په ته وه کردووو خوی خنکاندووو که کاریگه ریبه کی زوری به سه ره وه جیهیشتببون. هه ندیجار بیدهنگ ده بوو ده مزانی خه یائی بو کوی چووو بویه لیی دهگه رام تا بوخوی هیور ده بوه وهو دهستی به قسه ده کرده وه. له گه ل دایک و خوشک و برایه کی له خوی بچووکتز ده ژیاو گوزهرانیکی ناخوش و ماندوو که ریان هه بوو، گه لیكجار خه می دئی هه لدهرشت و دهگریاو بی هیج مه بهستی سهری ده کرده سهر شانم منیش دنه واییم ده کردو توند به سینهی خومه وه ده لکاند، له و کاتانه دا ههستیکی ناکاوو کتوپر دایده گرتیم به لام هه رزوو خوم له و هه سته چاوه پروان نه کراوه ده دزیبه وهو دهشارده وه.

له ماوهی نه و سی سانه دا هه ندیجار سهردانی داپیره زولفام ده کرد واریده که وت چهند شه ویکیش لای ده مامه وهو زوری خوشده ویستم ده رگام لیده کرده وه بی نه وهی ناگاداری بکه م لیی ده چوو مه ژور، دئی دنیای پیخوشده بوو خواردنی خوشی بو دروستده کردم و له به رده می داده نا. گه لیكجار باسی ژیانی رابردوی خویی و عه لی مه قامی باپیره ی خوالیخوشبوومی بو ده کردم چ مه قام بیژو دهنگ خوشیک بووه نه ویش خوشیویستووو له دوا ییدا به کاره ساتیکی جه رگپرو ناخوش مردووو کوتایی به ژیانی هاتوو. نه وهی راستی بیته من هه موو نه و شتانه م ده زانی که نه و به دم چا خواردنه وهو بوی باس ده کردم.

دوای گه وره بوون و که می فام کردنم به ژیان و ده وره به ری خوم زوربه ی شه وان دایکم راشکاوانه هه موو نه و شتانه ی بو گیرابوو مه وهو ته واوی نه و زانیاریانه ی پیدا بووم، به لام جه زمنه ده کرد به دا پیرم بلیم هه موو نه و قسانم بیستووو ده یانزانه و چیدیکه خوتیان پی نازارمه ده و برینه کانتی پی مه کولینه وه، چونکه له کاتی گیرانه وه یاندا قورگی ده گپراو دهستی به گریان ده کرد وهك نه وهی تازه شته کان پرویاندایی وها به قوولی له نیو پروداوو کاره ساته کانداه ژیاو هیزی گیرانه وه کانی کاریگه ریبه کی زوریان ده خسته سهر، منیش به ناچاری گویم لیده گرت تا ته واو ده بوو هه رچه نده به ده ست نه و بووایه بیدهنگ نه ده بوو هه ر له سهری ده رویشته خواخیری پورم بنووسیت ده یوت: ((نه ری دایه نه م کوره هاتوو تا به یه که وه که می دلمان خوشیبت تکات لیده که م واز له م بابه ته بینه و دوو قسه ی خوشی بو بکه بی قه زاو به لایبت))، نیجا نه ویش بابه ته که ی ده گوری و ده یوت توخوا خواردنه که ت به دل بوو تو جاریکی دی وها له پر مه یه به قوربان سهره تا ناگادارمه که وه بوئه وهی جهزت له هه رچی بوو بوت دروستکه م منیش وهك هیمایه ک بو رازیبوون سهرم بو ده له قاند.

چهند جاریک له گه ل داپیره م بو سهر گوری باوکه م و عه لی مه قامی باپیره م چووم که زور له یه که وه دوور نه بوون، داپیره م دهستی به گریان ده کرد به جوریک وهك نیستا به خاکمان سپاردنن وابوو، له به رنه وهی گریانی ساتی یه که می پروداو زور له گریانی ساته کانی دواترو به سهردا تیپه رینی رۆژگارو زمان جیاوازتره. من ههستیکی کپ و گیژو سهرسام دهیگرتیم و له گوره کان راده مام دهستم به کیله که ی باوکه م داده یینا نه گهر له و ساته وه خته دا زیندوو ببایه وه نه ییده زانی من کوری نه وم هه ر

بۆيە بەدئىكى پىرو غەمگىنەوہ بۇ مائى دەگەرپاينەوہو گۆرەكانمان بەجىدەھيشت، ئەو گۆرەى دايكەم ھەموو ھەفتەيەك سەردانى كىردووہو منىش ئە سكىدا بووم. من بەر ئەوہى ئەگەل دا پىرەم بىم و سەردانى باوكەم بكەم دەمىك بوو بىنيبووم بەو چاوەى دايكەم لىي رۋانىبوو منىش سەرنجىم دابوو. كاتىك دايكەم دووگىانە ھەر رەقتارو ھەئسوكەوتىك بكات ئەناوہو مندالەكەش ھەمان شت دووبارە دەكاتەوہ، ئەو وەختانەى دايكەم دەگىريا منىش دەگىريام كە خۇي بەسەر گۆرەكە دادەدا خۇل و تۈزۈ بەردى بەچەنگان ھەئدەگرت و ماچىدەكردن لاسايى ئەوم دەكردەوہ، دەيقتىراندو نالە نالى دەكرد منىش دەمقىراندو نالەو ھاوارم لى بەرزدەبووہو، كە ماندوو دەبوو پائى بە كىلەكەى دەدا منىش پائەم دەدايەوہو پشووم دەدا بەئى ئەمىزبوو من گۆرى باوكەم دىبوو دىمەنىكى تازە نەبوو بەلامەوہ ھەتا شاگەشكە بىم.

(بانو) سائىك پىش من بوو واتە ئەو كاتەى من ئە قۇناغى سىيەمى زانكۇدا بووم ئەو سائى چوارەم و دوا قۇناغى خويىندى بوو بەداخەوہ زۆر درەنگ يەكمان ناسى، بەلام كە بەيەكەوہ دادەنىشتىن و قسەمان دەكرد ئەوئەندە ئارام و مەست دەبووم ئومىدەوار بووم دە سال زووتر يەكمان ناسىبووايە. ئەو ماوہيە جار بەجارى منىش دەمنووسى شىعەرى لىرىكىم زياتر بەلاوہ خۇشبوو ھەوئەم بوى دەداو چەند دانەيەكىشم ئە رۆژنامەكاندا بلاكردنەوہ، بۇ ئەوہ نەمدەنووسى بىمە شاعىرىكى گەورەو رچەشكىن و خەلكى بىناسن بەلكو تەنيا دەمەويست و رىنەو خەيالەكانم بنووسمەوہو بىيانكەمە ھۇنراوہ. ئەو وەختانەى وشەكانم ئەسەر كاغەز دادەنا ھەستم بە ئارامىيەكى دەروونى و خائىبوونەوہيەكى زۆر خۇش دەكرد تەنيا بۇ ئەوہ دەمنووسى و ھىچى تر. زۆرىم ئەخۇم نەدەكرد چاوەرپى ئەو ئىلھامە ناوەخت و ئەپرەم دەكرد كە ئەكات و ساتى چاوەرپوان نەكراودا دەھات و ھەك خورىە بەنىو رۇحمدا دەگەرپا تا نەمھىنابايە دەروە ھىور نەدەبوومەوہ. بىرەمە جارىك ھۇنراوہيەكەم بلاكردبووہو يەكەمىن شىعەرى بلاوكراوہم بوو ھەر ھەموويەم چاك ئەياد نەماوہ بەلام سەرەتاكەى وەھا دەستى پىدەكرد:

نەمشەو بۇنى ھەناسەت

بەكە لاوہى ژوورەكەمداگوزەرى كىرد

ھىندەى نەبىرد ھەك بولبولى قاسىدئاسا

دل و رۇح و ھەستى بىرد

نەمشەو چەند تالى قىزى رەشتەم

ئەنىوگە لاى وەريوى ئەم پايىزە ھەنگرتەوہ

هاورپیان و ماموستاکانم پیرۆزباییان لیکردم و خوشحالیان دهربری که به هرهو توانایه کی لهو جورهم هه یه و ده توانم ناخی خۆم هه لگیرمه وه و بینوو سه مه وه منیش ورده ورده ده منوسی و لای خۆم هه لمه گرتن.

پاش نه وهی بانوم ناسی هه ستمکرد زیاتر توانای نووسینم هه یه و شیعره کانم بهر له هه موو کهس پیشانی نه و دهدا ده یخوینده وه و رای خوی پیده وتم. نه و هه موو دانیشن و پیاسه و بیرورا گۆرینه وه مان له سه رکتیب و شیعره نه ده ب و سیاست وایکرد بیئاگاو ویستی خۆمان یه که مان خوشبوی و بکه وینه ته له و داوی بی نامانی عه شقیکی ناکام و ره نه چه رۆوه. له چاوی راده مام و سه ییری رۆخساریم ده کرد شیوهی قسه کردن و ده نگه به کول و ناسکه که ی، خاله که ی سه رلیوی، شیتی و یاخیبوونه که ی جله سوورو پلنگیه که یی و به رپیدا رۆیشتنی سه رنجی هه موو نه وانه ییم زۆر به جوانی و دیقته ته وه دهدا، رۆژ دواي رۆژ بی هیتره روه رنگ زهردتر له جارن ده رده که وتم پیمخوشبوو له ماوهی نه و بیست و چوار سه عاته دا هه ر هه مووی له گه ل نه و به به سه ر، نان و ناوو هیچ شتی که بو گرنه نه بوو ته نیا پیکه وه بووینایه و هیچی تر، ببوو به نان و ناوو جه سانه وه و شیعره کتیب و چیرۆک. له و ماوه یه ی پیکه وه بوو نمان زۆرتین شیعرم نووسی ره نگه شیعریش نه بووین هه ر داغه و تارماییه کانی خۆم بن نووسیمنه وه. عه شقی (بانو) وایکرد هه موو شتی که له یاد بچیته وه جگه له خوشه ویستی نه و نه بیت پیش ناسینی گائتم به دلداری و عه شق ده کرد که چه بویه که راه کانی زانکۆم روه که شانه و هاوشیوهی تاووس ده دیت و ده هاته بهرچاوم بی نه وهی له ناخه وه خاوه نی پاشخانیکی باشی رۆشنبیری بن یا یه کیکیان تیدا بدۆزمه وه کتیب و شیعره هونه ری خوشبوی و نرخ و به هایه کیان هه بی له لای، که سی وه هام تیدا نه بینین هه ربویه به رده وام دووره په ریزو لاتهریک بووم و له دووره وه سه یرم ده کردن و له جوره هه ستیکی وا خۆم ده پاراست یا له ناخیشه وه گه ر یه کیکیانم خوشبوویستایه نه و نه مه ده توانی بیخه مه چاله وه و ده بوو ناکامه که ی به بنه به ست بگه یه نم، بارودۆخی خیزنیشم نه وه نه بوو بتوانم کاریکی وه هاو له و شیوه یه بکه م، چونکه تاکو نه و وه خته من خۆم لی به لا بوو جار هه بوو له خۆم بیزار ده بووم چ جای یه کیکی دیکه ش بخه مه هه مان گیزاوو سه رنیشه وه.

کاتی که وتمه نیو جیهانی پر عه شقی بانو هه موو نه و شتانه م ده زانین وه لی به ده ست خۆم نه بوو نه متوانی پیش به خۆم بگرم، ره نگه یه کی له هوکاره سه ره کی و گرنه گه کانی ده ستبه ردار نه بوونم نه وه بووی نه و کچیکی ناسایی نه بوو وه ک کچانی که رۆژانه ده مبینین نه له روه که ش نه له فیکرو بیرکردنه وه و رامانه کانیدا، بویه هه موو نه وانه رایانکیشام تاکو تامی عه شقی بکه م سه ره تا درکه م به و هه ستم کردبوو به لام خۆم لی نه شاره زا کردو به لاریدا برده بوئه وهی ناسان خۆم نه ده م به ده سته وه. زۆرم هه و لداو گه لیک شه وان خه وم پیوه ده بیننی و تلاوتل له جیگادا کینگلم دهدا به س بی سوود بوو سه یرم به خۆم ده هات له ژیا نمدا نه وه نده لاوازو بیده سه لات نه بووم هه رده م قسه ی خۆم کردوو ده تواناکانی خۆم سه ماندوو، به لام له وه دا

سه‌رک‌وتوو نه‌بووم و ناسان رام و ده‌سته‌مؤکرام نه‌مه‌ش بو نه‌و ناسايبه‌ی (بانو) ده‌گه‌رايه‌وه، نه‌گينا تا نه‌و ساته‌ی به‌رامبه‌ری هه‌ستم به‌ چيژي عه‌شق کرد گۆشه‌گيربووم نه‌تامم کردبوو نه‌بينبووم و نه‌ بوَن و به‌رامه‌که‌يشيم به‌سه‌ردا هاتبوو. به‌هه‌مانشيوه بانوش خوشبوويستبووم و نه‌يده‌زانی چوَن و به‌ چ شيوه‌ی که‌وتوته نه‌و داوه‌وه زورمان قسه‌ له‌سه‌ر عه‌شقی جاويدو نه‌مردده‌کرد، که‌چی هيچ کاممان جه‌ساره‌تی نه‌وه‌مان نه‌بوو سه‌ره‌تا له‌خۆمانه‌وه ده‌ست پيڤکه‌ين و بو‌يه‌کتر بيدرکينين، هه‌رچه‌نده ده‌مياک بوو به‌زمانی چاو له‌يه‌ک تيگه‌شته‌بووين و له‌ناخه‌وه ناگاداربووين چوَن بو‌يه‌کتری ده‌سووتايين. مه‌رج نيه ته‌نیا زمان بتوانی گوزارشت له‌ عه‌شق بکات گه‌ر هه‌ر به‌و شيوه‌يه ناشکرابوو خه‌سه‌له‌ته جوان و به‌هاداره‌که‌ی هه‌يه‌تی له‌ده‌ستی ده‌دات، بو‌يه بی نه‌وه‌ی به‌مانه‌ويت کرۆکی قسه‌کانمان بو سه‌ر شاريگای عه‌شق ده‌چوونه‌وه خوی په‌لی هه‌ردووکه‌مانی ده‌گرت و بو نه‌و دنيا پر سيجرو جوانی و پاکيبه‌ ده‌بيردين. هه‌سته مات و بيده‌نگه‌کانمان دنه‌يان ده‌داين نه‌وه‌ک نه‌و زمانه‌ی ته‌نیا ده‌توانی قسه‌ی له‌سه‌ر عه‌شق پی بکه‌ين به‌ئکو نه‌و هه‌سته پرچووش و خرۆشه‌شم له‌ چاويدا ده‌بينيبه‌وه که‌ له‌جووله‌ی ناماژه‌و متبوونه ناوه‌خت و کتوپره‌کانيبه‌وه ده‌رده‌که‌وتن. ده‌يان که‌ره‌ت پرسيارم ليک‌ردوه‌وه که‌چی نه‌و دۆشداماوه‌و چاوی له‌ خاليکی کتيبخانه‌که‌ بريوه هينده‌ی دووباره‌م کردۆته‌وه نه‌و هه‌ر بی ناگابووه‌و به‌ره‌و نه‌و جيهانه‌ چووه که‌ به‌ ته‌نیا هه‌ردووکه‌مانی ليبووه‌و هيچکه‌س و بوونه‌وه‌ريکی دی له‌ويدا بوونيان نه‌بووه. هه‌نديچار ده‌ستی به‌گريان ده‌کرد ليپمه‌پرسی بوچی ده‌گريه‌يت وه‌لامی نه‌ده‌دماه‌وه‌و به‌رده‌واميش چاوی له‌ چاوم ده‌بړی و ده‌گريا.

رۆژيک له‌ کتيبخانه‌ی کوليژ هاتينه‌ ده‌روه بوئه‌وه‌ی هه‌ر يه‌که‌مان بو به‌شی ناوخوی خۆمان بگه‌ريينه‌وه ده‌ستی گرتم و نامه‌يه‌کی خسته ده‌سته‌وه‌وه به‌ غه‌مگينيه‌وه وتی: ((ماردین هیوادارم توانيبيتم نه‌وه‌ی ده‌مه‌ويت و له‌ ناخه‌دايه و هه‌ميشه نازارم ده‌داو ليپناگه‌ری نارام بزيم نارام بخه‌وم ليپه‌دا خسته‌بيتمه‌ روو، که‌ نامه‌که‌ت خوینده‌وه نه‌وسا ده‌زانی چیده‌ليپم و ليپم تیده‌گه‌ی به‌لام تکايه پاش خوینده‌وه‌ی گه‌ر يه‌کترمان بينيه‌وه هيچ پرسياريکم ليپه‌که‌ ته‌نیا ده‌توانی به‌گشتی قسه‌کانت بکه‌يت جاريکی دی ده‌يليمه‌وه به‌بی پرسيارکردن)). نه‌مه‌ی وت و رۆيشت ورده ورده له‌به‌رچاوم بچووک بووه‌وه هه‌تا به‌ يه‌کجاری له‌حوکه‌ی گلينه‌کانم ده‌رچوو ديار نه‌ما تا نه‌و وه‌خته هه‌ر ته‌ماشام ده‌کرد. شه‌و دووای نه‌وه‌ی هاوريگانم خه‌وتن له‌سه‌ر جيگاکه‌م سه‌رينه‌که‌م هه‌لکيشاو پاڤم پيوه‌داو به‌په‌له نامه‌که‌م له‌ گيرفانم ده‌ريناو ده‌ستم به‌ خوینده‌وه‌ی ديپر به‌ ديپری کرد.

نامه‌که‌ی (بانو).

{ ده‌زانم نيستا که‌ نامه‌که‌ ده‌خوينيته‌وه هه‌موو هه‌ست و هۆش و فيکرت له‌سه‌ر وشه‌و رسته‌و ديپره‌کانه‌ منيش له‌ پشتيانه‌وه وه‌ستاوم و چاوم ليپته‌وه ليپته‌وه‌روانم، له‌وکاته‌دا دنيا به‌ نه‌ ژوره‌که‌مه‌وه هه‌ستت پیده‌که‌م و نه‌خه‌وتووم هه‌ر که‌ی ده‌ست پيڤکه‌يت و ته‌واوييت ناگادارم. به‌ ته‌نیا جاريکيش وازناهييت چهنه‌ جاريکی دی له‌ سه‌ره‌تاوه تا کوتايی به‌ دووای يه‌کدا

دەخوینییتەو، ئاخەر گەرنگی نامەکان ئەو دەدایە زیاد لە یەک جار دەخوینرێنەو بە دەست خۆمان نییە. خوشم پێم سەیره و لە پر ئەم خەیاڵ و وێنە نامۆیانەم بە مێشکدا هات تا ئیستا زۆرم نوکی قەلەم لە سەر کاغەز داناهو گەلیکم پەری سپی رەشکردوو بەلام هەر جارەو بۆ مەبەستی نووسیومە، بێرم ئەو ئەکردبوو رۆژیک ئەم کاغەزی بەردەستم بە رستە ی و هەر رەشکەم کە بڕوام پێی نەبوو. خۆت دەزانی من کچیکی یاخی و سەرشیتەم دەمیکە خۆم لە شیعرو چیرۆک و رۆمان مارە کردوو ئەو هەستە ی بەرامبەر ئەوان هەمبوو هەرگیز نەمتوانیو بۆ هیچ کورپکی دەربێرم، جا نازانم ئەمە گەژەییە یان بویری یان خۆبەدەستەو نەدان بە ئاسانی هەر چ ناویکی ئیدەنیی گەرنگی نییە، گەرنگی ئەو یە مەن ئیستا بە جوړیکی تر ژیان دەبینم بەشیو یەکی جوداتر لە پێشوو کتیبەکان دەخوینمەو وادەزانم کارەکتەر و پالەوانی هەموو چیرۆکەکان خۆم. شیعەرەکان پێموا یە مەن نووسیوم خۆم ئیدەبیتە حیکایەتخواری رۆمانەکان، گەلیکجار بە یەکەو دانیشتووین و قسەمان کردوو هاورابووین و هەندێ جاریش ناتەباییە ک گەر کەمیش بووی رەنگە لە بێرکردنەو ماندا هەبوو بیت هەتە ئەمەش خائیکی جەو هەری گەرنگی ئەبەر ئەو ی نابی هەموومان وەک یەک بێرکەینەو.

ماردین گیان ئەمیزنییە یە کمان خۆش دەوێت ببوو رە گەر بە ناوی تۆشەو قسە دەکەم ئەو ی تۆ نەتوت ئەو لیبرە مەن دەلییم. کە ئەگە ئێد ابووم خۆم و دنیا و کات و شوینم لە بێرکردوو حەز مکردوو چوار دەورمان چۆل بی و توند توند دەست بکەمە ملت ماچتکەم و دەست بە سەر و قەرتدا بینم. بەلام ئەو گەرنگی نەبوو کۆلیژ تەواو دەبی یان دەرگای کتیبەخانەمان بە سەردا دادەخەن، با پاسەوانەکان بۆ مائەو چوو بانەو و ئیمە ئەو ی بووین ئەنیو هۆلی خویندەو مابەینی کتیبەکاندا باو دەشمان پیکدادە کردو دەرگایان، رێژنە بارانی ئەشکمان بە سەر رۆمەتی یە کتردا دەباراند مەن بە پەری ناسکی شیعریک هی تۆم دەسری تۆش بە گەلای سەوزی نیو بیستانی حیکایەتی. ژیرنە دەبوو مەو هەر دەرگای هیندە ی ئە نامیزت گرتبام پتر هەنسکەم دەدا ئەوسا ئە دەنگی گریانی مەن دێدارانی نیو چیرۆکەکان بە ناگا دەهاتنەو، شیعەرەکان باویشکیان دەداو پەری دیوانەکانیان بە پەلە هە ئەدەدایەو وەک چۆن پەردە یەک لە سەر پەنجەرە ی رۆو دەریا هە ئەدەداریتەو. زاناو فەیلەسوف و حەکیمی نیو کتیبەکانی سەدەکانی ناوەرست بە قەزێ لوول و دەرژو پەرەمووچی دەستیانەو بۆ بەر بە کۆنی کتیبەکانیان دەهاتن. (دافینشی) مۆنالیزای جیدە هیشت (نیوتن) بە سیو کە ی دەستیەو رایدە کردە بەردەرگای کتیبەخانە کە. (دانتی) خۆیی و کۆمیدیا ئیلاهیە کە ی دەهاتە دەر، (شکسپیر) بە جلیکی سپی وەک پەری کاغەز کە هەموو رۆمیو جولیته کە ی لە سەر نووسرابیتەو بۆ سەربانی کتیبەکانی دەهات. (نالی) بە کوورە کوور ئەدرزیکێ دەرگای دیوانە کە یەو بە دیقەتەو دەپروانی، (حاجی) بە گەرەکی شیعەرەکانیدا تیدە پەری و بەختی خەواووی بە خە بەردینایەو، (گۆران) دەستیدە کردە ملی دیوانە کە ی (مەحوی) و وینە ی ئەگە ئەدا دەرگرت. هەموو ئە گریانی ناو ختم بە ناگادەهاتن ئاخەر چیبکەم خوشمەو ی عەشق بە گائتە وەر مەگرە سیمای سەیر و زمانی ناوازو رەفتاری نامۆ یە ئەهیچ گۆل و هیچ باخیک ناچیت وەک لاو لاو ئە پریکدا بە دیواری رۆح و هەستدا دزە دەکاو پێهە ئەدەزنی تا هەموویشی دانە گریت و دانە پۆشیت وازناهینی.

هه موومان ناتوانين به زمانى عه شق قسه بکهين ده بى سهره تا فيربين چون کتیب و شيعرو هونه رمان خوشبويت ئينجا ده توانين که ميک پي بدويين. په يژه يه کی دريژدريژه له و جيگايه قاج داده نيين ده بيته کوتايي جاريکی دی کوتاييه که مان ليده بيته وه سهره تاو ده بيت هر سهرکه وين و سهرکه وين تا به بانى مه له کووت ده گهين، له وى له سهر هه وره کان ديينه خوارو خانووييکی زور خوش ديته به رده ممان وه ختى ده رگا که ده که ينه وه ژور وه هه مووی باخچه و گول و لاله زاره جورها گولي نه بينراو که عه تری بون نه کراويان ليديت له ويذا هه يه، نه و کاته ش گوله سهره کان بونده کهين عه شق ديته و له دو او وه باوه شمان پيداده کاو هر له وى له نيو گول و سه وزه زاردا بو يه که مجار عه شق خوي ده بينين له شيوه تارماييه کی جوان به سهر جه سته ماندا باز ده داو ده ست له چيمه ن و لاله زاره کان ده دا، نه وکات عاشق و مه عشوق پيکه وه ده خه وين که هه رگيز خه وى وه هه مان له ژياندا نه کردوه.

زورباش نه وه ده زانم ناتوانين بو يه ک بدين به لام تا ده مرين يه که مان خوشده ويته عه شقى نه مر نه وه يه نه بيته سيکس و هه ميشه روج ميوانى بيت. عه شق و روج زور ليکه چن هه ردووکیان جاويدو سهرمه دن روثليک ديته زه وى ويړانبى و گه ردو غوبار سه راپاي داپوشيت، شارو ولات و زه رپاو ئوقيانوس و دارستانه کان هيجيان نامينن هه مووی ده بن به په له يه کی ره ش به نيوچه وانى نه م نه ستيره بى ئوميدو بيزارکه رو غه مگينه وه، نه وکات عه شق و روج به يه که وه دين و ده ستى يه کیان گرتووه و له سهر هه مان په له داده نيشن گه وره يي شارو قوولى ده رپاو چرې دارستانه کان له ژير پيياندا وه ک پنتيکی سووتاويان ليديت ديارنامينن و شانشينيك داده مزرينن که خويان پيشه نگ و رابه ريانن}.

له ناخه وه خوشمه ووي ماچته که م

بانو

له سهره تاى نامه که دا هه روک خوي نووسيپووی به رگه ناگريت و چه ند جاريک ده يخوينيته وه. راستى هه روابوو زياد له چوار جارم خوينده وه هه رجاره ش له پشتى په ره گراف و رسته كاندا به جوريك خوي پيشانده دام، جله سوورو پلنگى و قره بلاوو خاله که ي سهر ليوى له کاتى پيکه نيندا هه موويم ده بينى. له خوشيدا جه سته م عاره قتيکی ده رداوو هه ستیکم هه بوو نه مده زانى چيبه يه که مجاره هه ستیکى وه هام هه بيت که سهر بروانم و بيرکه مه وه و رابمينم، سهرى ديوارو په نجه ره و کتیب و هه رچيبه که ده کرد بانوم تيدا ده بينى ده مزانى نه ویش به ناگايه و من ده بينيت، جه زمه کرد نه و نامه يه من بمنووسيپايه به لام نه و نووسى له وه شدا ياخى و ناموو ده سپيشخه ر بوو جورته تى نه وه ي کرد به نامه گوزارشت له عه شق و خوشه ويستيمان بکات. نه و زمانه ي پي نووسيپوو هى ناخى منيش بوو نه و هه سته ي له کاتى دانانى پيته كاندا هه يبووه

ههستی منیش بوو وامدهزانی تهواوی بیرکردنهوهو دنیابینی و گوزارشتهکانی لهمن وهرگرتووه بویه دهبوو من بمنووسیبووایه .
(بانو) توانیبووای باسی منیش بکات رۆحم هه لگیریتتهوهو وهك دهفتهریکی پر له یاداشت له یهکی له په ره سپیهکانیدا
نهمانه ی تیدا بنووسیت که من نه متوانیبوو بیانوسم . نهو شهوه خه و نه چووو چاوم خواخوام بوو رۆژیتهوهو بو زانکو برۆم
بهیانی که له کۆلیژ بینیم ته ماشایهکی پر گومانی یه کهمان کرد بی نهوهی هیچ بلین نهو دنیا بوو لهوهی چه ندین بار
نامه که بییم خویندو تهوه، به لام سه رتا وتبووی هیچ پرسیاریکی لینه کهم که چی دنیا یهک پرسیارم له به رده ما قووت
ببوهوه چه زیشم نه ده کرد بیتاقه تی بکه م و بپرسم ، بویه به بیدهنگی بو نیو هوئی کتیبخانه که رۆیشتین لهوی وهختی سهیری
کتیبه کانم ده کرد نامه کهم بیر هاتبووه چون نیستا دیته باوه شم و دهگری و هه موو خه به ریان ده بیته وه، هه ردوو کهمان
شله ژابووین نهو رۆژه جله پلنگیبه که ی له به ردا بوو توند دهسته کانیم گرت و له چاوانیم روانی به په شوکاوی و له رزی
دهسته وه وتم : ((بانو گیان پاش نهوهی نامه که تم خویندو تهوه بوویت به که سیکی دیکه و به شیوه یهکی جودا تر ده تبینم
زورباش توانیبوو گوزارشت له ناخی خوم و خوت بکهیت ، هه ردهم تو بویرو نازا تر بووی لهمن نهوهی وتبووت هه ست و
ناخی منیش بوو له رۆحمه وه خوشمه ویی پیموانه بوو سه ر نه م زهوییه کچیکی وه های تیدا بیت بتوانی زور شتم تیدا بگوری و
فری بدات . تووی که لیک نه مامی تازت له ئینجانه ی خه یائی مندا پرواندا ، گلی وشکی زور گوئت له باخچه ی مات و
بیدهنگه ما ناوداو که لای زه ردمت سه وز کرده وه . ره وه ناسکی چه زو خولیا م له میژبوو ته ریوونه وه لیم تو بو باغی هه میشه یی
و سه رسه وزی منت گه رانده وه . چون تافگه یهک له کاتی هاتنه خواره وه له نیوهی ریگادا ده ییه ستیت وه هابووم جاریکیتر تو
واتلیکردم نه ترسم و فیبری رۆیین ببه وه . چون ریشوئه یهکی نیوه مردوو به ده می ریوییه که وه یه وه ها نیوه رۆح و خنکاو به ده م
ژان و ترسه کانی ریوی و چه قه لی ژیانه وه بووم تو بووی ژیانته خسته وه ده مارو خوین و جه ستم و رزگارت کرده وه . ته وه لالا
مه به لیم و دوورمه که وه نیستا هه سته ده کم ده ژیم ویرای هه موو پووچیبه کانی زینده گی و هه لپه رکی ناوهخت و فریو
ده ره کانی . گه ر رۆژیک هات و چاره نووس وهك هه میشه زوئی خوئی لیکردین و له یه کتری دوورخستینه وه ببه وه تارمایی به
هه مان جله سوورو پلنگیبه کانتته وه وه ره وه بهر دیدم وه ره وه نیوخه یالم و نیو خه ونه کانم . چه نده خوشبه ختم به ناسین و
عه شقت هینده ش په شیمانم زیزمه به لیم وا ده لیم ده ترسم له ده ستندم رۆزگار کاری وه های زور کردوووه له دهستی دیت توشم
لی ون بکا و وهك هه لیمیک له به رچاوم بچیت به ناسماندا یا بو شوینیکی زور دوورو عاسی بتبا و ده ستم نه تگاتی . نه وه بزانه
من له یادتنا کهم هه میشه به و هه وایه وه ده ژیم لای تووه بومدیت . ده زانم بو یه کتر نابین ده زانم دؤخیکی ناله بارو غه مگینت
هه یه باری خیزانی منیش له وه خراتره که بیری لیده که مه وه ، به لام توخوا گه ر هات و زه مان نهو کاره دژوارو دئره قه ی له گه ل
کردین توش له بیرم مه که من تو له بیرنا کهم له نیو دلما دی له نیو خه وه کا نمدای له بهر تریفه ی مانگه شه ویکدا ده تبینم چون
دییت و قرزت بلاوده که یه وه به خاله که ی سه ر لیوانت پیده که نی و ماچم بو هه لده ده ی لهوی به باشی ده تبینم لیمه وه
دیاریت ، له نیو نیواره مدایت له هه موو شتیکم دایت تکایه له یادم مه که تکایه)) . چاوی هه ردوو کهمان پر ببوو له ناو به

غەمىكى قوۋلەۋە ئەيەكەمان دەروانى ئەو رۇژە ئەمانتوانى ھىچ كىتەبىك ۋەرگىرىن ۋە بخوئىنەنەۋە، بۇيە درەنگى كىردو بەدلى پىر ئەتۇزۇ غوبارى ھەسرەتەۋە بەرەۋە ۋانەكانمان رۇيشتىن ئەو بەلەيەكدا سەركەۋەت مەنەش بەلەيەكى تىردا بى ئەۋەى وشەيەك ئە دەممان بېتە دەرەۋە.

زۇر درەنگ ئەگەل (بانو) يەكەمان ناسى ۋە زۇر زووش يەكترمان خۇشويست ئەۋكاتەى ھەست ۋە ناخمان تەۋاۋ بۇ يەك ئاشكراۋو ئەو سالى كۆتايى ۋە چۈرەمى خوئىندى زانكۆى بوو، بۇيە ھەمىشە ئەو ترسە گەۋرەيە سەم دەكرەۋەۋە ھەستى جودايى ۋەك پەرۋكەيى رەش ۋابوو بەدى بەسەر بىرو ھۇشما تا دەھاتىش غەمگىنتر دەبووم. ئەچاۋانى ئەۋىشدا ھەمان شتە دەبىنەيەۋە ئەدۋاى خوئىندەۋەى نامەكەۋە چەند كەرەتەيىكتر يەكەمان بىنەيەۋە ئەۋىش تەنبا بەچاۋ رازونىازو ھەسرەتەكانمان دەگۆرەيەۋەۋە ئاۋىتەدەكرەد. ھەردوۋكەمان شەۋانە بېزارو ھەراسان ۋە ماندوۋبوۋىن ئەو ھەرەستەيىكى ھەبوۋايە ئە جىگەى خۇمەۋە مەن ھەمان ھەستە دەبوو چۇن بىرىكرەبەيەۋە ۋەھا بىرمەدەكرەۋەۋە ۋەك دوۋانەيەكەمان ئەھاتىبوو.

ئە دۋا ۋىستگەى ژياندا زۇرچار كەسەك دەناسى ۋە خۇشتەۋىت ۋەك چۇن ئە شەمەندەفەرەيىكدا بىت ۋە ساتى دابەزىنت ھاتىبى چەند خولەكەك زووتر كەسەك بۇ كورسەيەكەى بەرامبەرت دىت ۋە خۇى پىت دەناسىنى ۋە ئەكانگەى دئەۋە ھەزەكەى ئەشۋىنى مەبەستت ئەيەتتە خوارو ھەر بەدىارەيەۋە دانىشەت. ۋەختەيىكش بە ناچارى دادەبەزىت شەمەندەفەرەكە بە بەردەمتدا رەتەبى ۋە تۇش ھەر سەيىرە دەكەيت ئە پەنجەرەكەۋە دەبىنەت، بەلام ئەۋەندە خىراۋ تىزەرەۋە ۋادەكات بەئىلى ئەتتەۋە دياربى بۇيە تا ئە چاۋان ۋە دەبىت ۋە مەۋداى نىگات دەچەرپەت ھەر سەيىرە دەكەيت، ئەنجا بە غەمىكەۋە كە نازانىت سەرچاۋەكەى كۆيەۋە ئە چىبەۋە ھاتوۋە جانتاكەت ھەئدەگرى ۋە مى رى دەگرەتەبەر. (بانو) تەۋاۋ ئەو كەسە دەچوو كە ئە پىر ھاتە بەرامبەرم زەمان ۋە تىپەرەۋىنى كاتىش ۋەك ھەمان شەمەندەفەر بەخىرايى ۋە پەلەى ناۋەختەۋە بەبەردەمتدا گوزەشت ۋە رابورد، بەلام مەن ئەجانتام بۇ ھەئدەگىرا ئەدەمتوانى ھەنگاۋ بىنەم ۋە مى رى بگرمە بەر، كام رىگەيە بوو ئەبەردەمەم خۇشەم ئەمدەزانى؟ رىگەيەك گەر ئەۋسەرەۋە (بانو) چاۋەرپەم نەكات ۋە نەمباتەۋە بەردەم سەكۆيەيەك بە تۋىشۋىەكى سەرشانەۋە ئەۋ ئەسەرى دانەنىشتىبى جانتاكەم بۇچى ھەنگرم ۋە بەرەۋە كۆى بىرۇم؟ ۋەلى گەر ئەۋى چاۋەرپەمكات بەراكرەن بەرەۋە لاي دەرۇم كە گەيشتىنە يەكترىش دەست دەكەينە مى يەك ۋە باۋەش بەيەكدا دەكەين بەۋىنەى نامەكەى دەگرەن ۋە فرمەسك بەسەر ۋومەتى يەكدا دەبارىنەن، بۇيە ۋا كزو لاۋازو زەبوون بووم دەمزانى دوۋا مەنزىگا چۆلەۋە بى بانو.

دوۋا ساتى مالاۋايى (بانو)

دووا رۆژی سائی خویندن من بووم به قونای چوارم و بانوش زانکوی به سه رکه وتوویی ته واو کردو به یه کجاری بو شاره که ی خوی گه رایه وه هاته به رده م و مالاوایی لیکردم، به لام هه موو نه عزای به ده نی ده له رزی و قورگی گیرابوو ده میک دهستی ده خسته باخه ئی و ده میکیش به سه رو قژی دادینا له گه ل قسه کردنی چه ناگه و لیوی هه لده پهری و هه نسکه کانی بواریان پینه ددها وشه کان ته واو دهرپرئ هه ربویه باش نه یده توانی دان به پیتته کاندای بنی. دلۆپ دلۆپ فرمیسک به سه ر گونایدا ریچکه یان به ستبوو به لام به پچر پچریش بیت قسه کانی خوی هه ر کرد وهک وتم نهو ناسایی نه بوو کچیکی یاخی و ده گمه ن و بیوینه بوو وتی: ((ماردین هیوادرم تۆش به سه رکه وتوویی سائی ناینده ت ته واو که بیت و بو لای دایکت بگه ریپیتته وه بیگومان له وه رزیکی ترو مه وسمیکی دیکه ی پاییزدا بو ئیره دیپیتته وه زورینه ی کاته کانت له نیو کتیبه کانی هوئی کتیبخانه که به سه ر ببه ته نیا نه وان نارامیت پیده به خشن و بهس، له سه ر هه مان کورسی و پشتی هه مان میز دانیشه و بخویننه وه خوت ده زانیت کوی ده ئیم نه وه ی هه میشه لیی داده نیشترین، بو ته واوی نهو کونج و که له به رانه برۆ که به یه که وه بوی ده چووین به یادی من به یادی جاران. وامه زانه ته نیایت سهیری ته نیشنت بکه له گه ل تام به جله سوو پلینگیه که وه قژم به ردا وه ته وه و باسی شیعو پالنه وانی رۆمانه کانت بو ده که م. به لای منه وه تۆش ناسایی نه بووی کوریکی جیاوازو بی وینه و بی شیوه بووی، گه ر باران باری برۆ با که میک رومه ته کانت ته ربین و بزانه دلۆپه فرمیسکه کانی من لییان گه ری با هه ندیک به میننه وه دوایی بیانسره، گه ر شه وان هاتمه خهوت مه ترسه نازارت نادم به لام تۆش به رکه بگه ر با خه به رت نه بیته وه تا به یانی پیکه وه کتیبه کان ته ماشاده که یان و په ره کانیان هه لده دینه وه، نه گه ر په پوله یه کی پاییزیت بینی منت بیربیتته وه نه گه ر کچه بو یاغکراوه کان به ته نیشنتدا ره تبوون نه وانه ی من گائته یان پیده که م منت له بیربیت. دیوانی هه ر شاعیریکت گرتته ده ست نه وه بزانه له مابه بینی دیره شیعو په راویزه کانیدام، گه ر چیرۆکیکی رۆمانسیت خوینده وه نامه که مت بیتته وه یاد، بو به رده می به شه ناو خو بییه که مان برۆو سهیری په نجه ره ی ژووره که م بکه نه وسا که له شوینی من کچه بو یه کراوه کانی لییه به لام من له ویم له پشت شووشه ی په نجه ره که وه ده تبینم ده سمت بو به رز ده که مه وه. نامه ویت نه وه غه مگینترتکه م چی بکه یان ژیان وایه نه وه ی خوشمان ده ویت لیمان دوورده که ویتته وه نه وه یشی نامانه ویت هه میشه له به ر چاوماندا یه رۆژانه سه دان روخسار ده بینم به لام هیچیان له تو ناچن. به ر له ئیمه به رداشی زه مانه زوری وه کو من و تو ی هاریوه نه م زانکویه په نا هه ر دیواریکی ژیر هه ر گوئیکی رازی عیشتیکی تیدا هه شار دراوه و نه مامیکی خوشه ویستی تیدا نیژراوه، بو یه ئیره پره له نه ینی چیرۆکی خنکاو له شیعی نیوه مردوو له تابلوی ته واونه کراوو نۆته ی وه ریو، با ئیمه ش وامان به سه ردا بیت و سته می رۆژگار تاقی بکه ینه وه و ببینه قوربانی نه وانه ی دوای ئیمه دین با نه وان جودایی نه یانکوژی و به رداشی دلره قی زه مان نه یانهاریت. رۆژیک دیت هه موو چیرۆک و شیعو نه ینییه کان ته واو که ن و بینوسنه وه به لام ره نگه نه وکاته ئیمه نه مابین نه وانه یه له ناو جه رگه ی گه رم و گورو شه وه زهنگی زه ویدا بین و له کفنیکی زه رده وه پیچرا بین، وه لی گرنگ نییه گرنگ نه وه یه نه وه یه ک دیت هه موو نه مانه رزگاره کا و ده نویته وه نه وه ی ئیمه ش نه مانته وانی با نه وان ته واویکه ن. دنیا به له بیرتنا که م هه میشه

لهگه ئمدايت له يادمدائت له بيره وهريمدا هه ئتده گرم بۆنه وهى كهس نه توانييت زه فهرت پييبات و له ناوت بهر ييت نهوى ته نيا جيگه و مه حره مى رازى عاشقه كانه تكايه ئيم ببوره تكايه)) .

توزه توزه بيهيز ده بووم زور به په له دلم لبيدهدا جه سته م سارد ببوو چه زمه كرد بمرم به لام هه ميشه نه و كاتهى نيشمان به مردنه نايه ت، كه چى وه ختيك سهرگه رمى ئوميدو هيوكا نمانين ديت و ده مانبات وهك گيژه لووكه هه ئمانده گري و له بوشاييدا ده مانخولينيته وه تا نه وجيگايه ي خوى مه به ستيه تى له وى توند به زه وي ماندا ده كيشى و رومان دهردينى. ئاله و كات و ساته شدا من مردنم به ناوات ده خواست كه چى نه گه يشت فرميسكه كانم هون هون ده هاتنه خوارو به توندى نفم قووتده دايه وه هيژم ده دايه به رخوم تا هه رچونيبى وهك (بانو) بويرو ئازابم گهر به گريانيشه وه بيت قسه كانى خوم بكه م، نه ده بوو بروخي م هه رچه نده له ناخه وه ببوومه وي رانه يه كى سه دان سائه، به لام نه ده بوو به رامبه ر نه و وه ها بووه سته م بۆنه وهى زياتر نه يكوژم و نه ير مينم. ده سته له رزو كه كانم برده پيش هه ردوو ده ستي م گرت نه و يش ده ستي وهك من سارد ببوو به دهم هه نسكه وه سه يري چاوانيم كردو وتم: ((بانو گيان منيش تو له بيرناكه م مه گهر به مردن نه گينا له نيو هه موو ساته كانى هوشيارى و بى ناگاييم دا ده بيت دنيا به. تو په پوهله ي خه وو خه يال و هيوكا نى منى نه و ميخه كه ي له من زياتر هيجكه س ناتواني ت بتدات له يه خه ي نه و فري شته ي نه جاته ي به سه ر كيويكه وه وه ستاوى و ده سته كان ت پيكه وه نوو ساندوو وهك چون يه كيك بيه وى له گو ميكد ا ئاو بخواته وه، نورو روشنا ييه كت لي هه ئده ستي چى شه يتان و ئيبليسى چاخه ره ش و دووره كانه ده يانكوژيت نه وان هى نايه ئن عاشقه كان له به رى ره نجى يه كتر بخون و لينا گه رين گو له كان ئاو بدرين، ميوه كان به كالى ليده كه نه وه و ريگا له عاشقه كان ده گرن تا نه هيلن خوشاوى ئوميد به گه رووى يه كدا بكه ن. به نيو باغى خوشه وي ستيدا تيده په رى و دركه كان له گو له كان ده كه يته وه.

سالى داها تووم به بى تو ده زانم دوزه خيكي بى ئامان ده بى نه وهى واده كات بمينمه وه وه نه مرم ياده وه رييه كانته له كتبخانه و نيو په رى كتيبه زه رده كان هه تا مردن خوشمه ده وى و چاوه رپيتم. له و شه وه نه نگوسته چاوانه ي عاشقان بى ئوميدن و ده ردى جودايى كوشتوونى ئا له وساته دا چاوانم ده ني مه سه ريه ك له خه وه كاندا ده تبينم دلمان خوشه و پيده كه نين ده ستي يه كتر ده گرين و راده كه ين بو نه و شوينه ي هه ردوو كه مان پيمان خوشه. له وى پيكيك شه رابى خوشه وي ستي به ده مى يه كه وه ده كه ين و له باوه شى يه كتر دا ده خه وين. دلم به خه يال و خه وه كانيش هه ر خوشه نه ي گه ر نه وان نه بوونايه چيمان بكر دبا و هانامان بو كى بر دايه؟ چانبيه له و يشدا يهك ده بينين و پياسه ده كه ين و ده گرين، خوشه وي سته م نه وهى واقيع ناتواني ت بيكات نه وه تا له نيو خه وه كاندا يه دونيا ي ئيمه په ره له و خه يال و فه نتازيا يانه ي خومان دروستيان ده كه ين بويه له و خه وان هدا به ئاگا نايه مه وه هه ر له گه ل تو دا ده بم هه ر خوشمه ده وى))، كه دوا رسته م ته واو كرد فرميسكه مان زياتر ها ته خوارو يه كه مان گرته

باوئش ئىنجا دوايى لىيەك جودابووينەو ۋە لىيەك چەند كچىكى ھاۋرىي جانتاكەي ھەنگرت و پۇيشت، مئىش لىيەك چەند ھاۋرىيەك ھەرىيەكەمان بەرەو شويىن و شارو مەنزىگەي غەمەكانى خۇمان گەراينەو.

سالى چوارەمى زانكۆم كە ئىستا تىيدا دەخوئىنە ئىجگار نەگبەت و نەگرىسە ھەر جىگاۋ شويىيىكى بۇي دەچم بانو دەبىنەم لىيەك ئىمدايە پىدەكەنى و قسەم بۇ دەكە، دەستى بەسەرۋ قزىدا دىنى و ھەر جارەو جلىك لىيەك بەرەدەكا يا سوور يا پلىنگىيەكەي. لىيەك كىيىخانە لىيەك كورسىيەكەي دادەنىشىت و كىيىك بەدەستەو دەگرىت و تەواۋ سەرى خۇي بەسەردا شۇردەكەتەو، بەباشى دەبىنەم تارمايەكەي لىيەك جودا نابىتەو ۋەك سىبەر وايە گەر سايەي خۇشم جىمبىلى ۋە ھەر لىيەك ئىمدايە دىنى نايەت بىروات. لىيەك رەفەكان كىيى دەردىنى و تەماشى ناۋنىشانەكانى دەكاۋ دەيا نىيىتەو بۇ بەشى شىيرو پۇمان دەچى چەند ساتى لىيەك چاۋم ون دەبىت لىيەك بەخۇي و كىيىكى چىكايەتى گەرۋە دەگەرتەو بە پىكەنىنەو دەلى چىبوو واتزانى لىيەك نەمام خاترجەمبە جىتتاھىلەم، دەزانم گەر دووركەومەو ناتوانى بى من ئەمسائەت تەواۋىكەيت و ژيانت دوزەخىكى بى ھاۋتاۋ كلىستىن دەبى. لىيەك وائەكاندا لىيەك نەجەرەو تارمايەكەي دەبىنەم پەلەمە زوو بىمەدەرۋ خىرا بۇ نىو ھۇلى كىيىخانە پىكەو راکەين.

لىيەك پاس لىيەك قام و لىيەك زانكۆم لىيەك ھەموو شويىيەكە بە ئاسمانى ئەم شارەو بەردەوام دەبىنەم ۋەك بانئە لىيەك شەققەي بال دەداۋ دەفرى بۇ لام. سەيرى نىو لىيەك دەستى خۇم دەكەم لىيەك دەستى ۋە دەبىنەم كە لىيەك دوا ساتى مالاۋايدا دەستەكانىم گرت پەنەكانى خۇم نابىنەم لىيەك جىياتيان پەنەناسكەكانى ۋە لىيەك مەچەكەم پوواۋ. تا سىپدە لىيەك خەۋەكانەدايە جار ھەيە ھەستەكەم تەواۋ لىيەك دەچم بۇ بەردەمى ناۋىنە دەپۇم و (بانو) وردە لىيەك خەمدا دىتەدەر. لىيەك مچار لىيەك رۇحمەو دەستىدەكاۋ سەردەردىنى كەمى زەحمەتە چۇن مندائىك لىيەك دەبىت لىيەك ۋەختەدا پەلەقازەيەتى زوو بگاتە ژيان و بۇنى ۋە ھەوايە پوۋچ و بىمانايەي بەسەردا بچى و بەسەنەيدا بلاۋبىتەو ۋەكەم گرىان و نالەي ئەزموونبكا بۇئەو دوايى گەر ژيان بەردەوامىش گرىاندى بەلەيەو ئاسايى بىت بانوش ۋەھاۋو.

ھەموو بەيانىيەك لىيەك بەردەمى ناۋىنەدا دەبىنەم سەرەتا دەستىكىيانى لىيەك سىنگەو دەردىنىت پاشان قاچىكى ئىنجا كەم كەمە دەست و قاچەكەي تىرىشى بەھەر زەحمەتى و شىۋەيى بىت دىنىتەدەر، پاشان ھەۋلى سەرى دەدا ھەستەكەم سىنەم لىيەك ۋەختەدا زۇر بەرزەبىتەو ۋە ئازارىكى ناۋەخت و قورسەم تىدەگەرى بەھەموو ھىزىيەو پالەدەنىت بە سىنگەو ۋە بەرگە ھەوايەي پەيگەرەئىسك و گۆشتم لىيەك جىادەكەتەو ۋەك بلىي فوۋي پىداكراۋو پف دەبى و دەئاسىت لىيەك ۋەك بانۇنىك دەتەقى و (بانو) سەرى لىيەك سىنەمەو دەردىنى و لىيەك ناۋىنەكەو لىيەك پوانىت و پىدەكەنى، ۋە زەحمەت دەرچوونەي لىيەك ۋە بەرۋەسارىيەو دىارە دەستەم دەگرى و پىدەئى: ((ببۋرە گىانەكەم دەزانم ھەموو بەيانىيەك لىيەك رۇحت دىمەدەرۋ ئازارىكى زۇرت دەدەم ۋەك ئازارى دەرچوونى گىان ۋەھايە، بەلام چىدى نامەۋىت لىيەك قەفەزى خويىن و دەمارو

گوشت و ئېسقانتدا بەندىم بۇيە بەرۋژ لەگەلتدا دېمەدەر شەوانەش ھەر كەچۈۋىتەۋە نىۋ پىخەفەكەت و چاۋانت نوقاند ۋەك چۇن كزەبايەك خۇي بە كۆلانىكى تەنگەبەردا بكات ۋەھا خۇم بەنىۋ رۇخ و گىانتا دەكەم و دەخەوم تا بەيانى. ئىدى رۇژانە ئەۋە دەكەين گەر تۆ نىگەران نەبى و بەرگەي نازارەكە بگریت))، ھەربۇيە ئەم سائەي كۆتايىشدا ھەست بە تەنيايى ناكەم و پىكەۋەين چۇن سايەي درەختىك ھەرگىز ناپاكي لەگەل درەختەكە خۇي ناكاو لىي جيانابىتەۋە بانوش ۋەھايە بۇ ھەر كوى بچەم بەدەۋورمدا دەخولتەۋەۋە لەگەلمادايە، ھاوشىۋەي ئەئقەيەكى رۋونى پىر تىشك بريسكەكانى جگە لەخۇي نايەنن ھىچىتەر بىينەم بۇيە نە كچە بۇيەكراۋو نە مامۇستاۋ نەھاۋەلانم دەبىينىن ھەمۋەي بىۋون بە گەردو غوبارى ئەۋ تارمايى و بازنە رۋون و پىرشنگدارەي چۈاردەۋورم.

شەوانە ۋەختىك (بانو) بۇ نىۋ قەفەزى سىنەۋ بۇشايى رۇخەم دىتەۋە جۇرىك نارامى و ھىمىنەم تىدەگەپىتەۋە. لەيادەمە شەۋىك بەيەكەۋە خەۋىكمان بىنى چۈنكە ئەۋىش لەناخمدانۋوستىۋو ديارىۋو جى سەرىنەكەي نەختىك ناخۇشۋو بۇيە ھەندىك پالى بە دئەۋەناۋ جىگاكەي بۇخۇي خۇشترکرد، ئىدى ئە خەۋەكەدا ھەردوۋكمان بىۋونە كوكوختىەكى دەنوك سوورى بەر مل شىن ئەۋىش بەنىۋ يەكدا چۈۋىۋىۋىن و لەبۇشايىدا دەخولايىنەۋە. دەستىكى ئەۋ بىۋو بە پالى راست دەستىكى مەنىش بىۋوۋە پالى چەپ بەنىۋەندى پالە پەستۋى ھەۋاۋ سەنگى بۇشايىدا بەرزو نىزمان دەكردەۋەۋە بۇ ئەۋ شۋىنەي پىمان خۇشۋو دەفرىن. ئەۋى گەلىكمان دىمەنى سەير دىت؛ ماسى بالدار بە تەنىشتەماندا تىدەپەرى و سلاۋى لىدەكردىن، سەۋرى بى كلك بەسەر ھەۋرىكدا دانىشتىۋو كاكلە گۈيزى دەخوارد، چەخماخەي پەلكەزىپىنەيى و قامچى ئە رەنگى پەرەكانى تاۋوس، مەۋقى كورته بالاي جوان و ژىكە ئە ھەرىكەيان سۋارى سەر پىشتى ھەئۇيەكى يەك قاچ بىۋون. بەنىۋ ھەمۋو ئەۋ دىمەنانەدا دەفرىن و ئاورمان لىدەدانەۋەۋە لەنىۋ جەستەي يەكداۋىۋىن تەۋاۋى كامەرانى دىيامان ئە لىكدانى پالەكانماندا دەبىنىيەۋە. مەن شىعەم بۇ دەخۋىندەۋەۋە ئەۋىش چىرۋكى بۇ دەگىپرامەۋە دىالۋگىكى نامۇۋ بىدەنگەمان سازكردىۋو تەنيا لەناۋەۋە بۇ خۇمان دەنگى يەكترمان دەبىست. لەكىۋە بەرزەكان تىپەپىن ھەزاران دارستانى سووتامان بەرپىكرد دەيان ورچى برسى و رۋوبارى سوورمان بىنى. تا دەھات بچۈۋك دەۋىۋىنەۋەۋە لەچاۋان ون دەۋىۋىن ۋردە ۋردە بچۈۋكتر پاشان بوۋىن بە تۇپەئىك ئاگرو بە تىزەرۋىيەكى بىۋىنە كە ھىچكەس نەيىدەزانى بۇ كوى دەرۋىن تىپەپىن و ئاۋابوۋىن.

ھاۋرپىيان سى سالى زانكۆم ئەم بەشە ناۋخۇيىدە لەگەل چەند كەسىكى جىاۋاز ئە سىروشت و بىرکردنەۋەۋە دىيابىنى خۇم كە لە ژۋورىكدا بوۋىن ھەر سائەۋ لەگەل چەند دەمۋچاۋىكى سەيرو خەۋنى جودا لەيەك بەناچارى بەرپىكرد بەرگەم گرت و ئىشەكانمان دابەشكرد. لەيەكەم رۇژەۋە شۋشتنى قاپەكان بەرمن كەۋتېۋون ئەبەرئەۋەي نەمدەزانى چىشت و خواردن دروستبەكەم بەلام ئەۋان ھەندىكىيان شەرزا بوۋون و ئە شارو شۋىنى خۇيان چىشتخانەۋە كەبا بخانەي گەۋرەيان ھەبۋو ھەر بۇيە كارى خۇيان دەكردو مەنىش مەنجەل و قاپە چەۋرو لوسەكانم دەشۋوشت و پاك دەكردنەۋە. چىژم لە ئەركەكەم

وهردهگرت و هەرگیز ماندوو نهدهبووم گهر مه نجه ئی هه موو ژووره کانیشم بشوشتایه تا چهوری و بیسییه کان دامائینم و بیانخه مه بهر رهحهتهی چۆراوگهی ئاویکی هیمن. چه زمه کرد رۆح و ناخی مروفیش وها بوایه ههرکهی بتویستایه بهو جۆره له ژهنگ و چلک و دووروی و دروو بوختان و چال هه ئکه نندن پاکت بکردبایه وه. خۆزگه پیاو خراپان وهک مه نجه ئی یان تاویهکی بهردهستم ده بوون تا بهوشیویه له بهر چۆراوی ئاوی سازگاریان دابنیم و پاکیانکه مه وه و پۆحیان زاخاو بدهم.

ئهم دوواسائی زانکۆیه م بهردهوام وهک تارمایی و سیبه ر بانوو له گه ئمدایه به لام سی هاوری و سی رۆخسار و سی خهونی دیکه له گه ئه وهک بلی له و په ری دنیا دا ئیوه یان بو من هیئابی و زانیویانه من چون که سیکم دهویت. وارپیکه وت ههرسیکتان له به شه ناوخوییه که بهر نه و ژووره که وتن که منی تیدا بووم خوینده وارو خوشروو جی متمانه ن له خیزانی هه ژارو سته مدیده و رۆشنبیر له دایکبوونه و به و په ری سه به رزی و گیانی بهر خودانه وه په روه رده کراون. هه ر یه کیکتان ژیا نی خۆتان بو باسکردوو مه و ده زانم جۆره ها ئیشتان کردوو هه ر له کریکاریییه وه بگه هه تا ده ستگی ری و چه مبالئ و ورده وائه فرۆشی و هه راجکردنی قاتی جه ئه بی له ناو جه رگه ی بازارو قه ره بائغیدا، بویه به شکوو به رامبه رتان وه ستاوم و ریزی زۆرتان ئیده گرم.

پۆژان هات و رۆیی هه ر چوارمان یه کمان به دئاچوو خوشویست ئیوه ش وهک من چه رتان به کتیب و فه لسه فه و شیعره زۆر شه وان ئاگامان له تیپه ری نی کات نه ماوه و به ده م ئال و گۆری بیرو راو بوچونی جیاوازه وه له باره ی هه ندی مه سه له ی وه کو ئایا شیعر ئیله مانه یان پیشه یه وهک پیشه کانی تر؟ یان گری ئو دیب و کوشتنی باوک و ره نگدانه وه ی لای فرۆید، یا نه و حاله تی نه فراندنه ی (هۆراس) له هونه ری شیعردا به پینه ی نه ر خه وانی ناوی ده بات، نه مه و جۆره ها با به تی ترمان تاوتوی کردوو ه. ئیوه ش سه ر به و جیهان و سه رزه مینه تاییه تن که من ده میکه قاچم له سه ردا ناوه و هه ناسه م تیدا هه ئمژیوه. هاوری یان زۆر ئاسوده و دئخۆش و کامه رانم له وه ی نه مسال پیکه وه بووین و یه کمان ناسی. ده ی (عه فرین) ده ئیی ده ته ویت قسه یه ک بکه ی ت، عه فرینی هاوری م هاته قسه و وتی: ((بلیمچی (ماردین) گیان گیارانه وه ی به سه ره اتی ژیا ن ت و پیاوه به نه ر خه کانی با پیره ت و میرووله سووره کانی دایکت مه ستیا ن کردوو مه و ته واو له جیهانیکی تردام. ویستگه تاله کانی ژیا نی منیش بو باسکردن که م نین وهک خۆتده زانی منیش باوکی خۆم نه دیوه و به هه تیوی و سکیکی تیرو هه زاری برسی گه وره بوومه و دایکم سه ربلنده له گه ل خوشک و براکانم په روه رده ی کردووین، بویه نزیکایه تییه کی زۆر له نیوان ژیا ن و رۆح و غه مه کانه ماندا هه یه به لام من غه م و نازارو نه شکه نه جه کانم به نوته ی موسیقای گیتاره که م ده رده برم باشییبه ده توانم نه م ئامیره غه مگینه ش بژه نم نه گینا چیم بکردایه)). ده ستییکی بوگیتاره که ی پشت سه ری خۆی بردو ماچیکرد چاویشی پرفرمیسی قه تیسما و بوو. ئاوری کم له (مه ریوان) دایه وه ده ستی نابوو ه ژیر چه ناگه یی و به کزی دانیشتبوو گوئی له ئیمه گرتبوو وتم: ((تۆ بۆچی بیدهنگی و هه ر هه ناسه کانت ده خه یته وه ناخ ت و ناخی قوول هه ئده کی شیت؟))، وتی: ((ناخر هاوری یان نه وه ی

منیش هه ندیجار له سهه ژیانی خۆم بۆم باسکردوون ئیستاش هیچ نییه ههروهك دهزانن غهه و قههرو ژان له دهلی منیشدا بهرپژیهیهکی ئیجگار زۆر کۆبوتهوهوه و هه مانه ئازاریکی زۆری داوم، وهك هه زارانیتر کهوتومهته مابهینی بهرده بی ویزدانهکانی رۆژگارو هارپراوم. دایکم بهسهه منهوه رۆیشتوه واته هه که من له دایکبوومهوه مهرحه بام له ژیان کردووه دایکم مالاوایی له زیندهگی پووج و بیمانا کردووه مردووه باوکیشم ژنی دوومی هیناوتهوهوه من پووریکم به خپوی کردووم. بهوه باشه بههونهری دهنگه خوشه کهمهوه ماوم نهوه نییه شهوانه دهه گای ژوور کلۆم دهههین و به نهه می گۆرانیتان بۆ ده ئیم و پیکه وه دهه گرین، به لام ماردین چه زمه کرد له نیو که سایه تییه کاندای له جیاتی (عوبیدولای چه مبال) من بوومایه ((، ئینجا به دهلی پر غه مه وه رپووم له (سوران) کردو وتم: ((برا شیرینه کهم چه نه رپۆژه واهه سته کهم زۆر له جارن مات و مه لوولتر دیاری توخوا وامه که ژیان نه وه ناهینی به مشیویه خۆتی بۆ په ژمورده بکهیت)) نه وه خته سهه ری بلن کردو وتی: ((ماردین گیان ده زانم ده ته ویت دینه واییم بکهیت نه گینا له ناخه وه بوویت به هه زار پارچه ی شكاوو له ت له ت کراو هینده ی ده کهیت ناتوانی نه وه به شه وردو هارپراوانه ت کۆبکه یته وه وه به یه کیانه وه بلکینیته وه. گپرانه وه ی چپروکی ژیانته ته و او چووته ناخه و هه سته کهم یه کیکم له کاره کته ره کان جا هه ر کامیکیان بیته، به لام چه زمه کرد سهه روه رییه ک تو ماریکه م و پیلاره کانیشم له سهه ره فه ی دوکانی پینه دوزیه که ی با پیره ت بیت تانیستا به شانازییه وه گویم بگرتبایه و توش بتگپرابایه وه. خۆته زانیت منیش وهك تو به هره ی نیگارکیشانم هه یه وه غه مه کانم ده توانم به رهنگ و بویه دهه ربم کهر نه وه نه بووایه چۆن بهرگه ی نازاره کانم ده گرت. (عه فرین و مه ریوان) نیوهش گوئیگرن به ته نیا قسه بۆ (ماردین) ناکه م من خوشکه که وه ره کهم رپۆژیک له سهه ربان که وته خوارو توشی په ککه وتن و ئیفلیجی قاچه کانی بوو، بویه تا مردن به سهه ر کورسییه کی گه رپۆکه وه مه حکومه به دانیشتن مه کهر له خه ودا بتوانی بروا و به سهه ر قاچه کانییه وه بوه ستیت نه مه که وه ره ترین نه شکه نه چه و برینی ناخه وه تامردن هه ر به ته ری ده مینیته وه، چونکه له سهه ره تای ته مه نی بوو دنیا یه ک خه ون و هیوای به سهه رییه که وه که نه که کردبوو)). منیش به ده م قوئپی گریان و هه نسکه وه وتم: ((که واته هه ربویه توانیومه هه ر چوارمان گونجانیکی رپوخی و ده روونی پیکه وه دروست بکهین و ته بابین له گه ل یه کتر نه وه غه مه وایکردووه له گه ل یه کدا نزیکیبینه وه وه یه کترمان خوشبوویت، گریان هه یزی مانه وه وه به ره گری پیبه خشیوین و وایکردووه بۆ هه تابه یه که مان بیرنه چیته وه نه وه کو پیکه نین)).

هه ر له م ساڼه ی دوایی زانکومدا هه موو سپیده یه ک تارمایی وسیبهه ری بانوو له ئاوینه دا به په له قازهو زه حمه تییه کی زۆر له رۆحمدا دینه ده رو شه وان هه ش ده گه رپیته وه گیانم. هاورپیان گه ئیکجار هه ست به بینینی شتی تر ده که م نه ویش کومه ئیک میرووله ی سووری گه وه رو نانسایی و شه رانین چه نندین جار له بهر په نه ره ی ژووری به شه ناوخوییه که مان وه ستاوم و له ناسمان و هه ورو بوشایی بیسنورم روانیه وه مه و میرووله سوورانم دیتوون به پرتاوو هه له داوان خویان به شووشه ی په نه ره که دا کیشاوه ته قه ته قیان لی په یدا بووه، به لام هیچ گوئیچکه و چاوو زمان و په نه یه کی مروقیان به ده مه وه نه بووه ته نیا وهك سهه ره گازیکی ئیوه کانیان لیکداوه و نزیکی کردووته وه، پاش که میکی گپژه لکه یه ک هه ئیکردووه وه هه ر هه مووی

له گهل خويدا خولاندوه ته وهو يهك پارچه ئاسمانيان سووركردووه، ئينجا دواي تۆزليك ديار نه ماون وهختي به ئيوه شم وتوه وهك من نهو ميرووله سوورانه تان بيني زورتان پي سهيربووه له بهر نه وهي ئيوه نه تان ده بينين، بويه ههستي بينيني تارمايي و ميرووله سووره كاني دايمك په ريبوونه ناخ و گيان و روحي منهوه ئيدي بو هه تايه نهو ميرووله سووره كاني نه بينينه وه.

ئيستاش هاوريان كه له م ژووري به شه ناوخوييه دا له گه ئتان دانيشتوومه و ته واوي به سه رهات و سه رگوزه شته ي ژياني خومم بو گيرانه وه هيوادارم چيزتان ليوه گر تبي نه مه نهو كویره وهري و به دبه ختيانه بوون به سه ر مندا هاتوون تا نه م ساته ي پي كه وهين سه ر له بهري چيروكي ژيانم بو باس كردن. ببورن گه ر نازارم دابن يان له چه ند شويني كدا گريابن و دلتان پر بووييت به لام سروشتي ژيان وايه ئيدي هينده ي ده گر ين نه وه نده پينا كه نين به ئي من (ماردين ي به هائهدين عه لي مه قامم) تا ئيستاكه چيم به سه ردا هاتبوو گيرامه وه بوتان، وه رنه پيشه وه ليم ده ي زوكه ن وه ره عه فرين مه ريوان توش ئاده ي سوران نزيك تر به وه ليمان نه وه تا منيش ماردينم باده ست بخه ينه ناوده ست يه ك و به ئين به يه كتر بده ين، راسته به ريكه وت كه وتينه نهو ژووري به شه ناوخوييه و له سائي چواره مي زانكو دا لي ره دا بووين به هاوري، به لام تا مردن يه كمان خوشبويت و يه كتر ي له بير نه كه ين. ئيوه ش وهك من كوره هه ژاران و هه زاران خه ون ي سه وزو سوورتان له سه ردا يه و غه مي رۆژگار له ناخه وه هاوشيوه ي خه ئووزي لي كردوون، به لام هه ريه كه مان خه و به ته نيا شتي كه وه ده بينين نه ويش نازادي و هه ناسه هه ئمژيني كتيبه كانه له سه ربه خويي و رزگار بووني هه ژارانه، ئينجا هه رچوارمان ده ستمان كرده ملي يه ك و به ئيني خوشه ويستيمان به يه ك دا. جگه له وه ش هاوريان به باس كردني نه م به سه رهاتانه ويستم نه زمووني مروقيكي پر نازارو ژيان يكي پر له ناخوشي و چاوه رواني و هيو او ئوميدتان بو بگيرمه وه، تا ئيوه ش بتوانن هه وئيك بده ن و ژيانتان وه كو من بنووسنه وه بوئه وه ي نه وه كاني پاش خوتان بزنانن چون ژياون و زه مه ن چي به سه ردا هيناون و خوتان بيرتان له چي كردووه ته وه و بو چ ئاما نجيك تيكوشاون و هه زتان به چي كردووه، گه رده ئوولي ژيان چون له بن ده ستتاني فراندووه و ئينه گه راوه به ناكامه كاني دلتان بگه ن. نه مه به سه رهات يكه نه وه نده ي چاره نووس رۆلي تي دا بينيوه هينده مروقه كان ده رفه تيان بوئه لواوه تا داها تووي خويان بنيات بينن و ژيان يكي تزي له خوشي و كامه راني تي دا به سه ربه ن.
